

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 70 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 55

8 martie 2012

<u>Număr de referință</u>	<u>Cuprins</u>	<u>Pagina</u>
I Rezoluții, recomandări și avize		
REZOLUȚII		
Parlamentul European		
SESIUNEA 2010-2011		
Ședințele dintre 19 și 21 octombrie 2010		
Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 12 E, 15.1.2011.		
TEXTE ADOPTATE		
Marti, 19 octombrie 2010		
2012/C 70 E/01	Femeile cu locuri de muncă precare Rezoluția Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la femeile cu locuri de muncă precare (2010/2018(INI))	1
Miercuri, 20 octombrie 2010		
2012/C 70 E/02	Rolul venitului minim în lupta împotriva sărăciei și în promovarea unei societăți incluzive în Europa Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la rolul venitului minim în lupta împotriva sărăciei și în promovarea unei societăți incluzive în Europa (2010/2039(INI))	8
2012/C 70 E/03	Criza financiară, economică și socială: recomandări privind măsurile și inițiativele care trebuie luate (raport la jumătatea perioadei) Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la criza financiară, economică și socială: recomandări privind măsurile și inițiativele care trebuie luate (raport la jumătatea perioadei) (2009/2182(INI))	19
2012/C 70 E/04	Îmbunătățirea guvernanței economice și a cadrului de stabilitate al Uniunii, în special în zona euro Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2010 conținând recomandări către Comisie privind îmbunătățirea guvernanței economice și a cadrului de stabilitate al Uniunii, în special în zona euro (2010/2099(INI))	41
	ANEXĂ	48

RO

(continuare în pagina următoare)

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
Joi, 21 octombrie 2010		
2012/C 70 E/05	Viitorul standardizării europene Rezoluția Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la viitorul standardizării europene (2010/2051(INI))	56
2012/C 70 E/06	Reforme implementate și evoluții în Republica Moldova Rezoluția Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la reformele realizate și evoluția situației din Republica Moldova	68
2012/C 70 E/07	Politica maritimă integrată Rezoluția Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la politica maritimă integrată (PMI) – Evaluarea progreselor înregistrate și noi provocări (2010/2040(INI))	70
2012/C 70 E/08	Relațiile comerciale cu America Latină Rezoluția Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la relațiile comerciale ale UE cu America Latină (2010/2026(INI))	79
2012/C 70 E/09	Expulzările forțate din Zimbabwe Rezoluția Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la evacuările forțate din Zimbabwe	88
2012/C 70 E/10	Cambodgia, în special cazul lui Sam Rainsy Rezoluția Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la Cambodgia, în special la cazul lui Sam Rainsy	90
2012/C 70 E/11	Caucazul de Nord, în special cazul lui Oleg Orlov Rezoluția Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la situația drepturilor omului în Caucazul de Nord (Federația Rusă) și urmărirea penală împotriva lui Oleg Orlov	93

II *Comunicări*

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European

Miercuri, 20 octombrie 2010

2012/C 70 E/12	Revizuirea Acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie Decizia Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la revizuirea Acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană (2010/2118(ACI))	98
	ANEXA	101

Marți, 19 octombrie 2010

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Femeile cu locuri de muncă precare

P7_TA(2010)0365

Rezoluția Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la femeile cu locuri de muncă precare (2010/2018(INI))

(2012/C 70 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere raportul Comisiei din 18 decembrie 2009 intitulat „Egalitatea de șanse între femei și bărbați - 2010” (COM(2009)0694),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 noiembrie 2003, intitulată „Îmbunătățirea calității muncii: o trecere în revistă a evoluțiilor recente” (COM(2003)0728),
- având în vedere raportul Comisiei din 2004, intitulat „Ocuparea precară a forței de muncă în Europa: studiu comparativ al riscurilor asociate pieței muncii în economii flexibile”,
- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre – Partea a II-a a Orientărilor integrate Europa 2020 (COM(2010)0193),
- având în vedere concluziile Consiliului din 8 iunie 2009 referitoare la „Flexicuritatea în perioade de criză”,
- având în vedere Directiva 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind munca prin agent de muncă temporară ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UCIPE și CEIP ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIPE, CEIP și CES ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ JO L 327, 5.12.2008, p. 9.⁽²⁾ JO L 204, 26.7.2006, p. 23.⁽³⁾ JO L 175, 10.7.1999, p. 43.⁽⁴⁾ JO L 14, 20.1.1998, p. 9.

Marți, 19 octombrie 2010

- având în vedere documentul de bază din 2010 al Fundației Europene pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă intitulat „Forme de muncă foarte atipice”,
- având în vedere raportul din 2008 al Fundației Europene pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă intitulat „Măsuri de combatere a muncii nedeclarate în Uniunea Europeană”,
- având în vedere raportul din 2007 al Fundației Europene pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă intitulat „Condiții de muncă în Uniunea Europeană: perspectiva de gen”,
- având în vedere raportul din 1998 al Fundației Europene pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă intitulat „Locuri de muncă precare și condiții de muncă în Europa”,
- având în vedere raportul Eurobarometru din octombrie 2007 intitulat „Munca nedeclarată în Uniunea Europeană”,
- având în vedere raportul din 2009 al Grupului de experți ai Comisiei Europene privind genul și ocuparea forței de muncă (EGGE) intitulat „Segregarea de gen pe piața muncii”,
- având în vedere raportul din 2006 al Grupului de experți ai Comisiei Europene privind genul, incluziunea socială și ocuparea forței de muncă intitulat „Inegalitățile de gen în situațiile de risc de sărăcie și excluziune socială pentru grupurile defavorizate în treizeci de țări europene”,
- având în vedere raportul Biroului Internațional al Muncii (BIM), intitulat „Munca decentă pentru lucrătorii domestici”, elaborat pentru cea de-a 99-a sesiune a Conferinței Internaționale a Muncii din iunie 2010,
- având în vedere raportul din 2009 al Biroului Internațional al Muncii (BIM) intitulat „Dimensiunea de gen a muncilor casnice în Europa de Vest”,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la aspectele de gen ale recesiunii economice și crizei financiare ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 mai 2009 referitoare la incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața muncii ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 18 noiembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind aplicarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 ianuarie 2006 privind viitorul Strategiei de la Lisabona din punct de vedere al perspectivei de gen ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 18 septembrie 1998 referitoare la rolul cooperativelor în sporirea numărului de locuri de muncă pentru femei ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 februarie 1998 referitoare la respectarea drepturilor omului în Uniunea Europeană (1996) ⁽⁶⁾,
- având în vedere avizul din 12 mai 2010 al Secțiunii pentru ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și cetățenie a Comitetului Economic și Social European privind profesionalizarea muncilor casnice (SOC/372 – CESE 336/2010 fin),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0231.

⁽²⁾ JO C 212 E, 5.8.2010, p. 23.

⁽³⁾ JO C 16 E, 22.1.2010, p. 21.

⁽⁴⁾ JO C 287 E, 24.11.2006, p. 323.

⁽⁵⁾ JO C 313, 12.10.1998, p. 234.

⁽⁶⁾ JO C 80, 16.3.1998, p. 43.

Marți, 19 octombrie 2010

- având în vedere publicația *Statistics in focus* a Eurostat, nr. 12/2010, intitulată „Piețele muncii în UE-27 încă în criză”,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0264/2010),
- A. întrucât individualizarea și flexibilitatea din ce în ce mai mare a pieței muncii – care conduce la o reducere a negocierii colective – îi pune pe angajați, și în special pe femei, care adesea trebuie să își îndeplinească și obligațiile familiale, într-o poziție mai vulnerabilă care poate conduce la locuri de muncă precare, din moment ce le permite angajatorilor să înrăutățească condițiile de angajare;
- B. întrucât ponderea femeilor cu locuri de muncă precare pe piața muncii este mare și întrucât anumite forme de muncă precară prestate de către femei, precum muncile casnice remunerate și munca de îngrijire, sunt invizibile pe piața muncii și întrucât, în pofida cadrului legislativ în vigoare, în UE există încă, în ceea ce le privește pe femei, mari disparități cu privire la posibilitățile de muncă, la calitatea muncii, la venitul decent și la egalitatea de remunerare pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de aceeași valoare;
- C. întrucât ponderea excesivă a femeilor cu locurile de muncă precare reprezintă un factor determinant pentru diferența de salarizare între femei și bărbați, care rămâne la un nivel ridicat; întrucât ameliorarea calității locurilor de muncă pentru femei va reduce, prin urmare, diferențele de salarizare;
- D. întrucât munca cu fracțiune de normă acceptată în lipsa unei alternative este răspândită în sectorul serviciilor, în special în industria hotelieră și a restaurantelor, în educație, sănătate și asistență socială și în alte servicii în folosul comunității, servicii sociale și de îngrijire personală, unde majoritatea angajaților sunt femei;
- E. întrucât participarea femeilor pe piața muncii reflectă rolul lor în cadrul gospodăriei, iar femeile au tendința să ocupe locuri de muncă care le permit să combine munca remunerată cu cea neremunerată;
- F. întrucât criza economică și financiară a avut un efect dublu asupra angajării precare, din moment ce prima reacție a multor companii a fost aceea de a reduce numărul locurilor de muncă cu contract temporar și întrucât, mai mult, există teama că multe dintre locurile de muncă permanente pierdute în timpul recesiunii nu vor fi reînființate, ci înlocuite cu programe de angajare atipice, dacă nu chiar precare;
- G. întrucât munca precară înseamnă forme nestandardizate de angajare care prezintă oricare dintre următoarele caracteristici:
- siguranța insuficientă sau inexistentă a locului de muncă datorată naturii nepermanente, adesea ocazionale, a muncii, cu contracte ce prevăd condiții de muncă precare sau fără contract scris, de exemplu în cazul contractelor cu fracțiune de normă temporare și involuntare, program de lucru neclar și sarcini la latitudinea angajatorului;
 - un nivel scăzut al remunerației, ce poate fi inclusiv neoficial și neclar;
 - lipsa drepturilor la protecție socială sau la prestații legate de statutul de salariat;
 - lipsa protecției împotriva discriminării;
 - perspective de avansare pe piața muncii limitate sau inexistente;
 - lipsa reprezentării colective a lucrătorilor;
 - un mediu de lucru care nu respectă standardele minime de sănătate și siguranță;

Marți, 19 octombrie 2010

- H. întrucât condițiile de angajare precare, precum lipsa contractelor scrise, munca involuntară cu fracțiune de normă și diferențele de salarizare persistente au un efect pe termen lung asupra protecției sociale și asupra pensiilor și îi expun pe lucrători la un risc de sărăcie mai crescut;
- I. întrucât, în anumite cazuri, femeile riscă să lucreze în condiții de muncă nedemne și de aceea trebuie să li se acorde o atenție specială în acest sens, femeile însărcinate și femeile care alăptează având prioritate;
- J. întrucât globalizarea și contextul economic actual, precum și progresele tehnologice, duc la modificarea raporturilor de muncă și a conținutului sarcinilor lucrătorilor;
- K. întrucât este mai puțin probabil ca femeile care lucrează în condiții precare să fie informate în legătură cu drepturile lor, iar riscul ca acestea să nu beneficieze de protecție juridică și/sau să fie concediate în mod ilegal este mai mare;
- L. întrucât ar trebui să se sublinieze importanța dreptului tuturor lucrătorilor, inclusiv al femeilor care lucrează în condiții precare, la educație și formare profesională;
- M. întrucât considerarea femeilor ca fiind a doua sursă de câștig în cadrul familiei constituie o reprezentare eronată, care ignoră o mare parte a femeilor din forța de muncă care sunt unicele aducătoare de venituri;
- N. întrucât numărul de lucrătoare nedeclarate a crescut, în special în sectorul casnic;
- O. întrucât majoritatea lucrătorilor domestici care prestează servicii precum îngrijire la domiciliu, curățenie și catering sunt femei; întrucât muncile casnice în țările industrializate însumează între 5 și 9 % din totalul angajărilor, întrucât această formă de muncă este în cea mai mare parte precară, subevaluată și informală și întrucât vulnerabilitatea lucrătorilor domestici înseamnă că aceștia suferă adesea de discriminări și pot fi tratați cu ușurință în mod inegal, nedrept și abuziv;
- P. întrucât scăderea nivelului de calificare al lucrătorilor cu un nivel înalt de calificare reprezintă o problemă uzuală în contextul locurilor de muncă precare, în special în cazul lucrătorilor care sunt concediați sau al lucrătorilor migranți care acceptă locuri de muncă care nu necesită o înaltă calificare pentru a rămâne pe piața muncii și întrucât această situație, care afectează în special femeile, periclitează evoluția carierei și atingerea unui nivel de salarizare corespunzător competențelor dobândite și posedate;
- Q. întrucât femeile migrante care acceptă locuri de muncă temporare, care nu necesită o înaltă calificare, la periferia pieței muncii, sau care prestează munci casnice, pot fi expuse la o discriminare dublă din moment ce, pe lângă faptul că muncesc adesea în condiții precare, fără forme legale, dacă nu chiar ilegal, sunt mai expuse la rele tratamente, la violență sau la abuz sexual; întrucât, mai mult, adesea acestea nu își cunosc drepturile, au acces restricționat la servicii publice, au cunoștințe limitate de limbă locală și nu pot crea rețele, și întrucât cei care muncesc fără forme legale nu îndrăznesc să contacteze autoritățile pentru a solicita protecție deoarece se tem că vor fi obligați să se întoarcă în țara de origine;
- R. întrucât Acordul Consiliului Europei din 24 noiembrie 1969 privind plasamentul au-pair este depășit și, în consecință, nu soluționează problemele care pot apărea în legătură cu angajarea lucrătorilor au-pair în multe state membre astăzi;
- S. întrucât UE rămâne dedicată integrării egalității de gen; întrucât, în cadrul politicilor privind ocuparea forței de muncă, egalitatea de șanse între femei și bărbați trebuie să fie promovată în mod activ;

Predominanța factorului de gen în munca precară

1. subliniază predominanța factorului de gen în munca precară și reamintește trecerea de la tipuri standardizate la tipuri nestandardizate de angajări pe piața muncii, de unde necesitatea de a împiedica tipurile nestandard de angajare să devină echivalente cu locuri de muncă precare; consideră că, pentru a remedia aceste probleme, trebuie să li se solicite statelor membre și partenerilor sociali să-și alinieze într-o măsură cât mai mare dispozițiile legislative și contractuale privind munca standard și cea atipică, astfel încât să se evite predominanța formelor de muncă celor mai convenabile și mai ieftine, ținând totuși seama de riscul unei eventuale creșteri a ponderii muncii nedeclarate;

Marți, 19 octombrie 2010

2. îndeamnă Consiliul și Comisia să identifice caracteristicile angajării precare în orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre și în noua strategie pentru egalitatea de gen;
3. invită statele membre să ia măsuri legislative în vederea stopării contractelor în care nu se menționează numărul de ore, frecvente în cazul locurilor de muncă tipice pentru femei, în sectoare precum muncile casnice, munca de îngrijire, cateringul și industria hotelieră, și să creeze instrumente extinse de control pentru a regulariza toate tipurile de prezentare la sediile societăților și la locurile de muncă care sunt oficial acceptate în scopuri legate de consiliere și de formare, dar care devin în practică o sursă suplimentară de abuzuri, profitând în realitate de servicii furnizate fără beneficiul unei remunerații sau al unei protecții adecvate;
4. solicită Comisiei și statelor membre să elaboreze strategii privind munca în condiții precare pentru a pune accentul pe locuri de muncă decente și ecologice și a integra principiul echilibrului de gen;
5. invită Comisia și statele membre să întreprindă măsuri pentru a reduce dubla sarcină de lucru pentru femei, care constituie unul dintre motivele ponderii excesive a femeilor care lucrează în condiții precare; solicită ameliorarea echilibrului dintre viața profesională și viața de familie în cadrul locurilor de muncă stabile, pentru a reduce numărul locurilor de muncă precare;

Condiții sociale

6. își exprimă dezamăgirea în ceea ce privește faptul că pachetul de legi privind ocuparea forței de muncă în UE și directivele menționate anterior privind contractele cu durată determinată, munca cu fracțiune de normă și munca temporară nu abordează în mod adecvat natura precară a ocupării forței de muncă; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să ia măsuri legislative specifice suplimentare, precum introducerea de standarde sociale minime obligatorii pentru angajați și acordarea accesului egal la servicii și prestații sociale pentru toți angajații, inclusiv la concediu de maternitate, îngrijire medicală și la sistemul de pensii, precum și la educație și formare, indiferent de condițiile de angajare a acestora; solicită statelor membre să adopte legi care să asigure o limitare rezonabilă a timpului de lucru, de odihnă și de recreare al lucrătorilor;
7. solicită statelor membre să se asigure că angajatorii care supun lucrătoarele la tratamente abuzive sau prejudiciabile sunt aduși cât mai repede în fața justiției;
8. subliniază necesitatea de a oferi femeilor cu locuri de muncă precare posibilitatea unei protecții a drepturilor, precum remunerație decentă, concediu de maternitate, program de lucru echitabil și regulat și un mediu de lucru nediscriminatoriu, care sunt esențiale pentru aceste femei; solicită statelor membre să sancționeze crearea de obstacole în calea afilierii la sindicate și încurajează, în general, statele membre să ofere servicii de consiliere ușor accesibile pentru femeile care nu pot beneficia de sprijin din partea unui comitet de întreprindere, de exemplu femeile angajate în gospodării particulare; invită partenerii sociali să îmbunătățească paritatea de gen în cadrul organismelor lor la toate nivelurile;
9. subliniază necesitatea luării unor măsuri legislative pentru a garanta egalitatea de gen și a reduce segregarea de gen pe piața muncii; reamintește, prin urmare, rezoluția sa din 18 noiembrie 2008 menționată anterior; îndeamnă Comisia să înainteze o propunere referitoare la punerea în aplicare a principiului egalității de remunerare între bărbați și femei și reamintește statelor membre să transpună fără întârziere Directiva 2006/54/CE;
10. solicită statelor membre să-și respecte angajamentele legate de obiectivele de la Barcelona privind îngrijirea copiilor, pentru a crește participarea femeilor pe piața muncii și independența lor economică; solicită statelor membre să elimine obstacolele care împiedică femeile să lucreze câte ore doresc - cu fracțiune de normă sau cu normă întreagă;
11. subliniază necesitatea eliminării segregării profesionale și sectoriale de pe piața muncii prin sensibilizare și educație încă de la o vârstă fragedă, spre exemplu prin promovarea în rândul bărbaților a locurilor de muncă asociate cu aptitudinile femeilor, dar și invers, prin motivarea elevelor spre științe și prin combaterea percepției femeilor ca producătoare secundară de venituri, în cooperare cu Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați;
12. solicită statelor membre și Comisiei să planifice și să aplice măsuri care să permită fetelor și tinerelor să beneficieze de o educație, o formare și de studii de calitate; în acest sens, trebuie sprijinite în special fetele și tinerele care provin din familii de imigranți; subliniază, în plus, necesitatea ca femeile să urmărească în mod activ reîncadrarea în activitatea profesională după pauza datorată nașterii unui copil;

Marți, 19 octombrie 2010

13. invită statele membre să lupte împotriva muncii nedeclarate prin transformarea acesteia în muncă legală prin luarea de măsuri de prevenire, precum acordarea imunității în cazul urmăririi în justiție a angajaților care denunță statutul propriu de angajat fără forme legale și adoptarea de măsuri de descurajare a angajatorilor; mai mult, invită Comisia și statele membre să îmbunătățească culegerea datelor și să monitorizeze evoluția în acest domeniu;

14. subliniază faptul că protecția socială este o parte esențială a flexicurității; subliniază faptul că conceptul de flexicuritate afectează în mod diferit bărbații și femeile și tinde să consolideze rolurile actuale de gen; reamintește statelor membre și partenerilor social Concluziile Consiliului din 8 iunie 2009 privind „Flexicuritatea în perioade de criză”, în special punerea în aplicare a integrării principiului egalității de gen în punerea în aplicare a principiilor flexicurității;

15. consideră că durabilitatea sistemului de pensii, facilitățile de credit pentru proiectele de autoajutorare, programele de creare de locuri de muncă și de venituri alternative pot ameliora condițiile în cazul femeilor cu locuri de muncă precare;

16. își propune să asigure pe viitor crearea de locuri de muncă standard, de calitate, care să nu fie transformate în locuri de muncă precare; solicită reglementarea mai bună a piețelor muncii cu ajutorul unor inspecții la locul de muncă mai stricte pentru a reduce numărul locurilor de muncă precare;

17. solicită Consiliului European să adopte orientări clare și măsuri concrete pentru a garanta locurile de muncă existente și a crea oportunități de ocupare a forței de muncă în cadrul Strategiei UE 2020;

18. solicită Comisiei să ofere statelor membre, în conformitate cu rezultatele obținute la fața locului, orientări privind cele mai bune practici de combatere a discriminării directe și indirecte, de integrare a egalității de gen și de reducere a numărului de locuri de muncă precare în rândul femeilor;

19. solicită Comisiei și statelor membre să reglementeze statutul social și juridic al lucrătorilor sezonieri și să garanteze protecția socială a acestora; atrage atenția, în acest context, asupra faptului că prin lucrători sezonieri se înțeleg acei lucrători care au un contract pe durată nedeterminată sau determinată, a cărui durată și valabilitate sunt influențate de factori sezonieri, cum ar fi ciclul climatic, sărbătorile legale și/sau perioada de recoltare în agricultură;

20. subliniază că studiile au arătat că angajarea în condiții precare, în care pot fi neglijate standardele minime de sănătate și de siguranță, este caracterizată prin rate mai crescute ale vătămarilor și printr-un risc mai crescut de îmbolnăvire și expunere la pericole; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să își îmbunătățească monitorizarea cerințelor minime privind sănătatea și siguranța la locul de muncă, acordând o atenție specială riscurilor specifice la care sunt expuse lucrătoarele;

Lucrătorii domestici

21. invită Comisia să încurajeze statele membre să facă schimb de bune practici și să folosească pe deplin oportunitățile de cofinanțare oferite de fondurile structurale, în special Fondul social european, pentru a asigura un acces mai larg la structuri de îngrijire a copiilor și a vârstnicilor, accesibile și de calitate, astfel încât femeile să nu mai fie obligate să îndeplinească aceste sarcini în mod informal; subliniază, în plus, necesitatea de a lua măsuri pentru ca munca depusă pentru îngrijirea la domiciliu să fie transformată, acolo unde este posibil, în locuri de muncă pe termen lung;

22. invită Comisia să sprijine statele membre în organizarea unei campanii care să vizeze transformarea treptată a lucrătorilor precari în lucrători cu locuri de muncă stabile; invită Comisia să sprijine un program care să vizeze educarea lucrătorilor cu privire la efectele și impactul muncii în condiții precare, inclusiv cu privire la sănătatea și securitatea la locul de muncă;

23. invită Comisia să propună un nou acord european privind normele referitoare la lucrătorii au-pair, care să reducă limita de vârstă de la 30 de ani, astfel încât adulții cu vârsta de aproape 30 de ani să nu poată fi plasați în calitate de au-pair, și care să pună în evidență faptul că rolul acestora este de a ajuta la sarcinile cotidiene ale familiei și de a lua parte la activitățile acesteia, iar munca lor nu trebuie să depășească 30 de ore pe săptămână, precum și faptul că scopul este lărgirea orizontului cultural și îmbunătățirea competențelor lingvistice ale lucrătorilor au-pair;

Marți, 19 octombrie 2010

Lucrătorii migranți

24. invită Comisia ca, în noua sa strategie pentru egalitatea de gen, să își întărească angajamentul de a promova egalitatea de gen în politicile din domeniul migrației și al integrării, în special în vederea valorificării la maximum a potențialului de muncă al femeilor migrante;

25. subliniază faptul că integrarea socială a femeilor migrante este chiar mai dificilă decât cea a bărbaților migranți, dar fiind faptul că ele sunt victimele unei discriminări duble; prin urmare, îi încurajează pe angajatori să întreprindă măsuri specifice în vederea facilitării integrării sociale a lucrătoarelor migrante, oferindu-le, de exemplu, formare în domeniul limbilor străine și/sau servicii de sprijin, și să se asigure că lucrătorii migranți sunt înregistrați, astfel încât să poată avea dreptul la prestații sociale;

Cercetarea în domeniu

26. atrage atenția în mod special asupra lipsei cercetării în domeniul muncii precare; invită Comisia și Eurofound să coopereze cu Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați și să inițieze studii țintite pentru a evalua, inter alia, costurile scăderii nivelului de calificare și scăderea indicatorului de bunăstare rezultate din precaritatea muncii, ținând seama de dimensiunea de gen; subliniază că viitoarele programe europene de cercetare ar trebui să se axeze mai mult pe probleme sociale, precum locurile de muncă precare;

27. salută obiectivele generale ale proiectului-pilot de a încuraja conversia muncii precare în muncă ce beneficiază de drepturi și subliniază necesitatea acordării unei atenții deosebite predominanței factorului de gen în munca precară pe parcursul punerii în aplicare a proiectului;

*

* *

28. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor statelor membre.

Miercuri, 20 octombrie 2010

Rolul venitului minim în lupta împotriva sărăciei și în promovarea unei societăți incluzive în Europa

P7_TA(2010)0375

Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la rolul venitului minim în lupta împotriva sărăciei și în promovarea unei societăți incluzive în Europa (2010/2039(INI))

(2012/C 70 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 4, 9, 14, 19, 151 și 153 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW), adoptată în 1979,
- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1984, reconfirmată cu ocazia Conferinței mondiale privind drepturile omului din 1993, în special articolele 3, 16, 18, 23, 25, 26, 27 și 29,
- având în vedere Pactul internațional al Organizației Națiunilor Unite din 1996 privind drepturile economice, sociale și culturale,
- având în vedere Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului definite de Organizația Națiunilor Unite în 2000, în special reducerea sărăciei extreme și a foametei (primul obiectiv), o educație primară universală (al doilea obiectiv) și egalitatea de șanse între bărbați și femei (al treilea obiectiv),
- având în vedere Convențiile 26 și 131 ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind stabilirea salariului minim și nr. 29 și 105 privind abolirea muncii forțate,
- având în vedere Pactul mondial pentru ocuparea forței de muncă al OIM,
- având în vedere agendele ONU și OIM pentru o muncă decentă,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a UE, în special prevederile referitoare la drepturile sociale,
- având în vedere articolele 34, 35 și 36 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin care se definesc explicit dreptul la ajutor social și ajutorul pentru locuință, nivelul ridicat de protecție a sănătății umane și accesul la serviciile de interes economic general,
- având în vedere raportul OIM „O alianță globală împotriva muncii forțate. Raport global în cadrul monitorizării Declarației OIM privind principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă. Raportul Directorului General, 2005”,
- având în vedere Recomandarea 92/441/CEE a Consiliului din 24 iunie 1992 privind criteriile comune referitoare la resursele și asistența socială suficiente în cadrul sistemelor de protecție socială (recomandarea privind venitul minim) ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO L 245, 26.8.1992, p. 46.

Miercuri, 20 octombrie 2010

- având în vedere Recomandarea 92/442/CEE a Consiliului din 27 iulie 1992 privind convergența obiectivelor și a politicilor de protecție socială ⁽¹⁾,
 - având în vedere concluziile celei de-a 2916-a sesiuni a Consiliului EPSCO din 16 și 17 decembrie 2008 ⁽²⁾,
 - având în vedere Decizia nr. 1098/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind Anul european de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale (2010) ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 6 septembrie 2006 privind un model social european pentru viitor ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei, inclusiv a sărăciei infantile în Uniunea Europeană ⁽⁵⁾, precum și raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0364/2008),
 - având în vedere Rezoluția sa din 6 mai 2009 referitoare la Agenda socială reinnoită ⁽⁶⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 octombrie 2008 referitoare la o recomandare a Comisiei privind incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața muncii și Rezoluția sa din 6 mai 2009 referitoare la incluziunea persoanelor excluse de pe piața muncii ⁽⁷⁾,
 - având în vedere Declarația sa scrisă nr. 0111/2007 din 22 aprilie 2008 privind soluționarea problemei persoanelor fără adăpost care trăiesc pe stradă ⁽⁸⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020: O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” COM(2010)2020,
 - având în vedere propunerea Comisiei din 27 aprilie 2010 pentru o decizie a Consiliului privind liniile directoare ale politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre COM(2010)0193,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0233/2010),
- A. întrucât Agenda socială a Comisiei Europene pentru perioada 2005-2010 a continuat prin desemnarea anului 2010 ca Anul european de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale, având drept scop declarat reafirmarea și întărirea angajamentului politic inițial asumat de UE cu ocazia lansării Strategiei de la Lisabona în vederea oferirii unui „stimul decisiv pentru eradicarea sărăciei”;
- B. întrucât sărăcia și excluziunea socială constituie încălcări ale demnității umane și ale drepturilor fundamentale ale omului, iar obiectivul central al sistemelor de sprijin pentru venituri trebuie să fie ieșirea oamenilor din sărăcie și să le permită acestora să ducă o viață compatibilă cu demnitatea umană;
- C. întrucât, în ciuda prosperității economice și a tuturor declarațiilor privind reducerea sărăciei, inegalitățile sociale s-au agravat, iar la sfârșitul anului 2008, 17 % din populația UE (adică aproape 85 de milioane de persoane) trăiau sub pragul sărăciei, chiar și după transferurile sociale ⁽⁹⁾, în timp ce, în 2005, acest procent era de 16 %, iar în 2000 de 15 % în UE-15;

⁽¹⁾ JO L 245, 26.8.1992, p. 49.

⁽²⁾ Consiliul Uniunii Europene, Comunicat de presă, 16825/08 (Presă 358), p. 18.

⁽³⁾ JO L 298, 7.11.2008, p. 20.

⁽⁴⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 141.

⁽⁵⁾ JO C 9 E, 15.1.2010, p. 11.

⁽⁶⁾ JO C 212 E, 5.8.2010, p. 11.

⁽⁷⁾ JO C 212 E, 5.8.2010, p. 23.

⁽⁸⁾ JO C 259 E, 29.10.2009, p. 19.

⁽⁹⁾ Pragul național al riscului de sărăcie este stabilit la 60 % din venitul median național, care este inferior venitului mediu.

Miercuri, 20 octombrie 2010

- D. întrucât rata riscului de sărăcie este mai ridicată în rândul copiilor și al tinerilor cu vârsta de până la 17 ani în raport cu populația totală; întrucât în 2008 aceasta era de 20 % în UE-27, cea mai ridicată valoare fiind de 33 %;
- E. întrucât persoanele în vârstă sunt de asemenea expuse la un risc de sărăcie mai ridicat în raport cu populația totală; întrucât în 2008 rata riscului de sărăcie în cazul persoanelor cu vârsta de 65 de ani sau mai mult era de 19 % în UE-27, iar în 2005 și 2000 această valoare era de 19 % și, respectiv, 17 %;
- F. întrucât, în anumite sectoare, se înregistrează un nivel ridicat constant de locuri de muncă precare și salarii mici, ceea ce înseamnă că numărul de angajați amenințați de riscul sărăciei stagnează la un nivel ridicat; întrucât rata riscului de sărăcie în rândul populației încadrate în muncă era, în 2008, de 8 % în medie pe UE-27, în timp ce, în 2005, această valoare era de 8 %, iar în 2000 de 7 % în UE-15;
- G. întrucât, în Recomandarea 92/441/CEE din 24 iunie 1992, Consiliul recomandă statelor membre să recunoască dreptul fundamental al unei persoane la resurse și prestații suficiente pentru a trăi într-un mod compatibil cu demnitatea umană; întrucât, în Recomandarea 92/442/CEE din 27 iulie 1992, Consiliul recomandă ca statele membre să garanteze persoanei un nivel al resurselor care să fie compatibil cu demnitatea umană; întrucât, în concluziile din 17 decembrie 1999, Consiliul a aprobat obiectivul privind promovarea integrării sociale în vederea modernizării și îmbunătățirii protecției sociale;
- H. întrucât femeile reprezintă un segment important al populației amenințate de sărăcie, aceasta datorită șomajului, a responsabilităților de îngrijire nepartajate, a locurilor de muncă precare și slab remunerate, a discriminărilor salariale și a pensiilor mai mici;
- I. întrucât riscul unei sărăcii extreme este mai ridicat în rândul femeilor decât în rândul bărbaților; întrucât tendința persistentă de feminizare a sărăciei în societățile europene contemporane demonstrează că sistemele actuale de protecție socială, precum și spectrul larg de politici europene în domeniile social, economic și de ocupare a forței de muncă nu sunt concepute pentru a răspunde nevoilor femeilor, și nici pentru a ține seama de diferențele caracteristice muncii femeilor; întrucât sărăcia în rândul femeilor și excluderea lor socială în UE impun reacții politice specifice, multiple și adaptate genului;
- J. întrucât riscul unei sărăcii extreme este mai ridicat în rândul femeilor decât în rândul bărbaților, în special în rândul persoanelor în vârstă, deoarece sistemele de securitate socială au la bază în multe cazuri principiul unei cariere profesionale remunerate neîntrerupte; întrucât dreptul individual la un venit minim care să prevină sărăcia nu ar trebui să depindă de contribuțiile legate de ocuparea unui loc de muncă;
- K. întrucât șomajul în rândul tinerilor a crescut la niveluri fără precedent, ajungând la 21,4 % în Uniunea Europeană, variind de la 7,6 % în Țările de Jos la 44,5 % în Spania și 43,8 % în Letonia, iar ucenicile și stagiile oferite tinerilor sunt adesea slab remunerate sau neremunerate;
- L. întrucât una din cinci persoane cu vârsta de până la 25 de ani din UE este șomeră, în timp ce lucrătorii cu vârsta de peste 55 de ani sunt cetățenii europeni cei mai afectați de șomaj și trebuie, de asemenea, să se confrunte cu problema specifică și gravă a scăderii probabilității de a obține un loc de muncă pe măsură ce înaintază în vârstă;
- M. întrucât criza financiară și economică a condus la o scădere a ofertei de locuri de muncă, estimările indicând peste 5 milioane de locuri de muncă pierdute din septembrie 2008, precum și la un grad tot mai ridicat al precarității;
- N. întrucât nu există date oficiale la nivelul UE cu privire la situațiile de sărăcie extremă, cum ar fi lipsa unui adăpost, și, prin urmare, este dificil să fie urmărite tendințele actuale;
- O. întrucât Anul european de luptă împotriva sărăciei și a excluderii sociale trebuie să constituie o ocazie pentru sensibilizarea opiniei publice cu privire la sărăcie și la urmarea acesteia, excluderea socială, precum și pentru îmbunătățirea răspunsurilor politice la acest tip de excludere, promovarea incluziunii active, a unui venit adecvat, a accesului la servicii de calitate și a unor metode de îndrumare în vederea obținerii unui loc de muncă decent, ceea ce impune o redistribuire echitabilă a bogățiilor și presupune măsuri și politici care să asigure o coeziune economică și socială eficace la nivelul Uniunii Europene și între regiunile europene și considerând că venitul minim poate constitui un sistem adecvat de protecție a persoanelor marginalizate și vulnerabile;

Miercuri, 20 octombrie 2010

- P. întrucât obiectivele și principiile directoare ale Anului european de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale sunt recunoașterea drepturilor, responsabilitatea comună, participarea, coeziunea, angajamentul și acțiunile concrete;
- Q. întrucât climatul economic și financiar din UE-27 trebuie să fie corect evaluat în scopul de a încuraja statele membre să stabilească un prag minim de venit, care ar susține creșterea standardelor de trai și ar stimula concurența;
- R. întrucât Uniunea Europeană s-a angajat să realizeze Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului adoptate în cadrul ONU și având în vedere rezoluția care proclamă cel de-al doilea deceniu al ONU pentru eradicarea sărăciei (2008-2017);
- S. având în vedere caracterul multidimensional al sărăciei și al excluziunii sociale, existența unor grupuri de populație deosebit de vulnerabile și dependente (copii, femei, persoane în vârstă, persoane cu handicap și alte grupuri), inclusiv imigranții, minoritățile etnice, familiile numeroase sau monoparentale, bolnavii cronici și persoanele fără adăpost, precum și necesitatea de a integra măsuri și instrumente de prevenire și luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale în cadrul celorlalte politici europene; întrucât este necesar să fie definite orientări pentru statele membre, care să fie incluse în politicile naționale pentru a garanta sisteme de securitate și de protecție socială de calitate, accesul universal la infrastructuri publice și la servicii publice de interes general de calitate, la condiții de muncă și la locuri de muncă decente și de calitate, care să ofere angajaților drepturile ce li se cuvin, și la un venit minim garantat care să permită evitarea sărăciei și care să ofere fiecăruia posibilitatea de a participa la viața socială, culturală și politică și de a duce o viață compatibilă cu demnitatea umană;
- T. întrucât incidența nivelului enorm al sărăciei extreme nu se limitează la coeziunea socială în Europa, ci se extinde și asupra economiei noastre în măsura în care excluderea, în mod permanent, a unor mari grupuri de populație din societatea noastră slăbește competitivitatea economiei noastre și crește presiunea asupra bugetelor noastre publice;
- U. întrucât este necesar să se stabilească un obiectiv global, în special în contextul strategiei Europa 2020, acordându-se prioritate coeziunii economice, sociale și teritoriale și protejării drepturilor fundamentale ale omului, ceea ce presupune un echilibru între politicile economice, cele de ocupare a forței de muncă, sociale, regionale și de mediu, precum și o redistribuire echitabilă a bogățiilor și a veniturilor, ținând seama de creșterea dramatică a ratelor de dependență, de unde nevoia de a elabora studii de impact social pentru toate deciziile și de a aplica clauza socială orizontală cuprinsă în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (articolul 9);
- V. întrucât respectul pentru demnitatea umană este unul dintre principiile fondatoare ale Uniunii Europene, a cărui acțiune este destinată să promoveze ocuparea integrală a forței de muncă și progresul social, să combată excluziunea socială și discriminarea și să promoveze echitatea și protecția socială;
- W. întrucât este necesar să se garanteze aplicarea, majorarea și o mai bună utilizare a fondurilor structurale în vederea prevenirii sărăciei, a incluziunii sociale și a creării de locuri de muncă accesibile, de calitate și care să ofere angajaților drepturile care li se cuvin;
- X. întrucât sistemelor de protecție socială le revine un rol în asigurarea nivelului de coeziune socială necesar dezvoltării, care să asigure incluziunea socială și să atenueze consecințele sociale ale crizei economice, ceea ce presupune un venit minim garantat individual la nivel național pentru prevenirea sărăciei, o îmbunătățire a nivelului competențelor și a nivelului de pregătire ale persoanelor excluse de pe piața muncii din cauza presiunilor concurențiale și garantarea egalității de șanse pe piața muncii și în exercitarea drepturilor fundamentale;
- Y. întrucât introducerea și consolidarea sistemelor de venit minim constituie o modalitate importantă și eficientă de a ieși din sărăcie, sprijinind integrarea socială și accesul pe piața muncii și acordând oamenilor posibilitatea de a duce o viață compatibilă cu demnitatea umană;

Miercuri, 20 octombrie 2010

- Z. întrucât sistemele de venit minim constituie o modalitate importantă de garantare a securității persoanelor nevoite să depășească consecințele excluziunii sociale și ale șomajului, precum și de sprijinire a accesului la piața muncii; întrucât astfel de sisteme de venit minim joacă un rol important în redistribuirea bogăției și asigură solidaritatea și echitatea socială și întrucât, mai ales în vremuri de criză, acestea au un efect contraciclic, furnizând resurse suplimentare care consolidează cererea și consumul pe piața internă;
- AA. întrucât, conform unui sondaj Eurobarometru recent referitor la atitudinea cetățenilor UE față de sărăcie, marea majoritate a acestora (73 %) consideră că sărăcia este o problemă răspândită în țările lor respective, 89 % cer guvernelor lor acțiuni urgente de luptă împotriva acestui fenomen, iar 74 % se așteaptă ca UE să dețină de asemenea un rol important în acest sens;
- AB. având în vedere efectele sociale dureroase ale crizei economice, care a lăsat fără loc de muncă 6 milioane de cetățeni europeni în ultimii doi ani;
- AC. având în vedere gravitatea crizei economice și sociale și impactul acesteia, care a determinat creșterea sărăciei și a excluziunii sociale, însoțită și de o creștere a șomajului (de la 6,7 % la începutul anului 2008 la 9,5 % la sfârșitul anului 2009), o treime din șomeri fiind afectați de șomajul de lungă durată, această situație fiind mai gravă în statele membre mai vulnerabile din punct de vedere economic;
- AD. întrucât anumite state membre sunt supuse unei presiuni din partea Consiliului și a Comisiei, precum și din partea organismelor internaționale, cum ar fi FMI, de a-și reduce pe termen scurt deficitul bugetar, agravate de criză, și de a-și reduce cheltuielile, inclusiv cheltuielile sociale, subminând astfel noțiunea de stat social și aprofundând sărăcia;
- AE. întrucât, în anumite state membre, se aprofundează inegalitățile sociale, fapt determinat, în special, de inegalitatea economică în repartizarea veniturilor și a bogățiilor, precum și de inegalitățile de pe piața muncii, ducând la precaritate socială, inegalități în accesul la funcțiile sociale ale statului, cum ar fi asigurarea socială, sănătatea, educația, justiția etc.;
- AF. având în vedere aplicarea politicii UE pentru incluziunea socială, în special obiectivele și programul european aferent adoptat în cadrul Strategiei de la Lisabona la începutul anilor 2000, cu aplicarea metodei deschise de coordonare și cu obiective comune care trebuie realizate în cadrul planurilor naționale de acțiune;
- AG. întrucât, ca urmare a unei serii factori, în majoritatea statelor membre se înregistrează în prezent un număr mare de persoane fără adăpost, acest lucru impunând măsuri specifice în vederea integrării sociale a persoanelor în cauză,
1. subliniază necesitatea unor măsuri concrete destinate eradicării sărăciei și a excluziunii sociale, luând în considerare modalități de reintegrare pe piața forței de muncă, încurajând o redistribuire echitabilă a veniturilor și a bogățiilor, garantând venituri adecvate, ceea ce va conferi astfel sens și substanță Anului european de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale și va asigura, de asemenea, o moștenire politică consistentă realizării Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, inclusiv garantarea unor sisteme de venit minim care să fie în măsură să prevină sărăcia și să promoveze incluziunea socială în baza diverselor practici naționale, a acordurilor colective sau a legislației statelor membre din întreaga Uniune Europeană, depunând totodată eforturi susținute în vederea promovării unor sisteme adecvate de venit și de protecție socială; invită statele membre să își reexamineze politicile destinate garantării unui venit adecvat, având în vedere că lupta împotriva sărăciei impune crearea de locuri de muncă decente și durabile pentru categoriile sociale dezavantajate pe piața muncii, consideră că orice lucrător trebuie să fie în măsură să își asigure un trai decent; consideră că o politică proprie statului providență presupune, de asemenea, o politică activă în materie de ocupare a forței de muncă;
 2. reamintește că recenta recesiune economică, creșterea ratei șomajului și reducerea posibilităților de găsire a unui loc de muncă pune numeroase persoane în fața riscului sărăciei și al excluziunii sociale, fapt valabil în special în unele state membre în care există șomaj sau inactivitate pe termen lung;

Miercuri, 20 octombrie 2010

3. solicită realizarea unui progres real în sensul adecvării sistemelor de venit minim, astfel încât fiecare copil, adult și persoană în vârstă să fie în măsură să iasă din sărăcie și să poată avea un trai decent;
4. subliniază diferențele care există în diferite domenii (sănătate, locuințe, educație, venit și ocuparea forței de muncă) în rândul grupurilor sociale care trăiesc în sărăcie; invită Comisia și statele membre să ia în considerare aceste diferențe în cadrul măsurilor lor specifice; subliniază că una dintre cele mai eficiente căi de a reduce sărăcia este de a asigura tuturor acces la piața muncii;
5. subliniază necesitatea de a acorda o importanță deosebită programelor de formare pe tot parcursul vieții, acestea constituind o metodă fundamentală de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale consolidând capacitatea de integrare profesională și de acces la cunoștințe și la piața forței de muncă; consideră că este necesar să fie instituite măsuri care să stimuleze participarea mai puternică a lucrătorilor, a șomerilor și a tuturor grupurilor sociale vulnerabile la acțiuni de formare de-a lungul întregii vieți, precum și măsuri care să permită persoanelor să reziste în mod eficace în fața factorilor care duc la abandonarea acestor structuri, întrucât îmbunătățirea competențelor profesionale și dobândirea de noi competențe pot avea un efect de accelerare în sensul reintegrării pe piața muncii sau de creștere a productivității sau pot facilita găsirea unui loc de muncă de o calitate mai bună;
6. subliniază necesitatea unei acțiuni concrete la nivelul statelor membre pentru stabilirea unui prag de venit minim pe baza indicatorilor relevanți, în vederea garantării coeziunii social-economice, a reducerii riscului unor niveluri inegale de remunerare pentru aceeași muncă și a riscului de a avea populații sărace pe întreg teritoriul Uniunii Europene și solicită recomandări mai ferme din partea Uniunii Europene cu privire la aceste tipuri de acțiuni;
7. subliniază că ocuparea forței de muncă trebuie să fie văzută drept una dintre cele mai eficiente măsuri de protecție împotriva sărăciei și, în consecință, ar trebui adoptate măsuri pentru a încuraja angajarea femeilor, stabilind obiective calitative pentru locurile de muncă oferite;
8. subliniază nevoia de acțiune atât la nivel european, cât și la nivel național, pentru a proteja consumatorii de clauzele abuzive cu privire la rambursarea creditelor și la cardurile de credit și de a stabili condiții de acces la împrumuturi care să prevină supraîndatorarea gospodăriilor și, prin urmare, sărăcia și excluziunea lor socială;
9. subliniază caracterul pluridimensional al sărăciei și al excluziunii sociale și insistă asupra nevoii de a garanta integrarea obiectivelor sociale și asupra importanței dimensiunii și a durabilității sociale în politicile macroeconomice; consideră că obiectivele sociale trebuie să facă parte integrantă din strategia de ieșire din criză, din strategia Europa 2020, precum și din coeziunea economică, socială și teritorială, ceea ce presupune o orientare socială convergentă și evaluarea efectivă a impactului social, garantând redefinirea priorităților și a politicilor, în special a politicilor monetare, a celor în materie de ocupare a forței de muncă, a celor sociale și macroeconomice, inclusiv a celor din Pactul de stabilitate și creștere, a politicilor din domeniul concurenței și al pieței interne, precum și a politicilor bugetare și fiscale; consideră că aceste politici nu trebuie să constituie un obstacol în fața coeziunii sociale și trebuie să garanteze punerea în practică a unor măsuri corespunzătoare și promovarea egalității de șanse pentru a asigura o ieșire din criză durabilă, a reveni la consolidarea bugetară și a iniția reformele de care are nevoie economia pentru a-și redobândi capacitatea de creștere și de creare a locurilor de muncă; solicită instituirea unor politici de acordare, prin intermediul unor mecanisme corespunzătoare, a unui sprijin concret statelor membre care au cel mai mult nevoie de acesta;
10. consideră crearea de locuri de muncă drept o prioritate pentru Comisie și guvernele statelor membre și drept un prim pas spre reducerea sărăciei;
11. consideră că sistemele de venit minim trebuie să facă parte integrantă dintr-o abordare strategică având ca obiectiv integrarea socială, ceea ce presupune atât politici generale, cât și măsuri specifice - în ceea ce privește locuințele, îngrijirile de sănătate, educația și formarea, serviciile sociale - care să ajute persoanele să iasă din sărăcie și să le determine să preia inițiativa în sensul incluziunii lor sociale și al accesului la piața muncii; consideră că adevăratul obiectiv al sistemelor de venit minim nu este numai acordarea de asistență, ci, înainte de toate, însoțirea beneficiarilor pentru a le permite să treacă dintr-o situație de excluziune socială la viața activă;
12. insistă asupra necesității de a se ține seama de persoanele aflate în îngrijire, în special de copii, la stabilirea cuantumului venitului minim, pentru a sparge cercul vicios al sărăciei în rândul copiilor; consideră, de asemenea, că serviciile Comisiei ar trebui să elaboreze un raport anual privind progresele realizate în materie de luptă împotriva sărăciei în rândul copiilor;

Miercuri, 20 octombrie 2010

13. insistă asupra necesității de a revizui politicile de austeritate impuse în unele țări în vederea combaterii crizei și subliniază importanța unor măsuri eficiente de solidaritate, inclusiv consolidarea, mobilitatea, anticiparea transferului și reducerea cofinanțării în ceea ce privește fondurile de la buget pentru a crea locuri de muncă decente, a sprijini sectoarele productive, a lupta împotriva sărăciei și a excluziunii sociale, a evita noi forme de dependență și creșterea nivelului de îndatorare;

14. consideră că introducerea sistemelor de venit minim în toate statele membre – constând în măsuri specifice de sprijinire a persoanelor cu venituri insuficiente printr-o contribuție financiară și prin facilitarea accesului la servicii – este unul dintre cele mai eficiente moduri de combatere a sărăciei, de garantare a unui standard de viață adecvat și de favorizare a integrării sociale;

15. consideră că sistemele de venit minim adecvat trebuie să stabilească venituri minime la un nivel echivalent cu cel puțin 60 % din venitul median din statul membru în cauză;

16. subliniază necesitatea unei evaluări a politicii de incluziune socială, a aplicării metodei deschise de coordonare, a îndeplinirii obiectivelor comune și a planurilor naționale de acțiune în contextul dezvoltării sărăciei, în scopul unei acțiuni mai angajate la nivel european și național și al combaterii sărăciei prin intermediul unor politici mai cuprinzătoare, mai coerente și mai bine articulate, vizând eradicarea sărăciei absolute și a sărăciei în rândul copiilor până în 2015, precum și reducerea substanțială a sărăciei relative;

17. reiterează că, oricât de importante, sistemele de venit minim trebuie să fie însoțite de o strategie coordonată la nivel național și european, axată pe acțiuni ample și măsuri specifice, cum ar fi politici active privind piața muncii pentru grupurile de populație cele mai îndepărtate de aceasta, educație și formare pentru persoanele cu calificări reduse, salarii minime, politici privind locuințele sociale și furnizarea de servicii publice abordabile, accesibile și de înaltă calitate;

18. insistă să fie promovată integrarea și incluziunea socială pentru a asigura respectarea efectivă a drepturilor fundamentale ale omului, precum și să fie asumate angajamente clare în ceea ce privește formularea politicilor Uniunii Europene și a politicilor naționale de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale; consideră necesar să se asigure un acces mai bun, universal, fără obstacole de ordin fizic sau obstacole de comunicare la piața muncii, la serviciile publice de sănătate, la educație și formare (de la formarea preșcolară la primul ciclu de studii universitare), la formare profesională, la locuințe publice, la aprovizionare cu energie, precum și la protecție socială; consideră că locurile de muncă trebuie să fie accesibile și de calitate și să ofere lucrătorilor drepturile care li se cuvin; consideră că salariile trebuie să fie demne, iar pensiile să conțină o alocație minimă pentru limita de vârstă care să le asigure pensionarilor care au lucrat toată viața o pensie demnă; de asemenea, sistemele de venit minim adecvat pentru toți trebuie să ofere o protecție în fața riscului de sărăcie și să asigure incluziunea socială, culturală și politică, cu respectarea practicilor naționale, a contractelor colective și a legislației statelor membre; observă, de asemenea, că, pe termen lung, cu cât mai mult vor investi statele membre în aceste diverse politici, cu atât mai puțin va fi necesar pentru fiecare gospodărie să recurgă la sistemul de venit minim; subliniază că astfel de măsuri trebuie adoptate cu respectarea deplină a principiului subsidiarității în privința statelor membre și a diferitelor practici, contracte colective și legislații naționale; consideră că aceasta este singura cale de a asigura tuturor dreptul de a participa la viața socială, politică și culturală;

19. atrage încă o dată atenția asupra nevoilor tinerilor, care se confruntă cu dificultăți deosebite în ceea ce privește integrarea economică și socială și care se confruntă cu riscul de abandon școlar; invită statele membre să garanteze ca lupta împotriva șomajului în rândul tinerilor să fie un obiectiv specific, care să conțină priorități proprii, adoptând măsuri de acțiune specifică și de formare profesională, sprijinind programele Uniunii Europene (învățarea de-a lungul vieții, Erasmus Mundus) și încurajând spiritul întreprinzător;

20. semnaleză faptul că părăsirea timpurie a învățământului școlar și accesul limitat la învățământ superior și universitar reprezintă factori fundamentali care provoacă un nivel ridicat al șomajului pe termen lung și afectează grav coeziunea socială; întrucât aceste două puncte se regăsesc printre marile obiective stabilite de Comisie în strategia Europa 2020, consideră că ar trebui acordată o atenție deosebită elaborării de acțiuni și politici specifice privind accesul tinerilor la învățământ prin intermediul burselor de studii, al indemnizațiilor de studii, al împrumuturilor de studii și al inițiativelor vizând consolidarea dinamicii învățământului școlar;

21. consideră că serviciile Comisiei ar trebui să studieze impactul pe care l-ar avea în fiecare stat membru o inițiativă legislativă a acesteia privind instituirea unui salariu minim la nivel european; propune, în special, ca acest studiu să includă diferența dintre venitul minim adecvat și salariul minim în statul membru respectiv, precum și consecințele acestei diferențe asupra intrării pe piața muncii;

Miercuri, 20 octombrie 2010

22. subliniază importanța introducerii unor norme privind nivelul ajutoarelor de șomaj care să le permită beneficiarilor să evite sărăcia, precum și importanța stimulării statelor membre să ia măsuri pentru a încuraja persoanele care se întorc pe piața muncii să accepte locuri de muncă nepopulare, de exemplu prin facilitarea mobilității în cadrul Uniunii Europene;
23. subliniază că investițiile în sisteme de venit minim reprezintă un element esențial în prevenirea și reducerea sărăciei, că sistemele de venit minim nu ar trebui considerate în timp de criză drept cheltuieli, ci ca un element esențial în ieșirea din criză, și că investițiile aprobate într-o fază timpurie în lupta împotriva sărăciei sunt deosebit de rentabile întrucât reduc costurile suportate de societate pe termen lung;
24. subliniază rolul protecției sociale, în special sub forma asigurărilor de sănătate, a alocațiilor familiale, a pensiilor și indemnizațiilor de invaliditate și invită statele membre să acorde o atenție specială celor mai vulnerabili membri ai societății, garantându-le un set minim de drepturi, chiar dacă aceștia sunt șomeri;
25. subliniază dreptul fundamental al persoanei la resurse și asistență socială suficiente pentru a putea duce o existență compatibilă cu demnitatea umană, în cadrul unui mecanism general și coerent de luptă împotriva excluziunii sociale; invită statele membre să adopte, în cadrul unei strategii de incluziune socială activă, politicile necesare la nivel național pentru integrarea economică și socială a persoanelor vizate;
26. atrage atenția asupra numărului tot mai mare de lucrători săraci și asupra necesității de a aborda această nouă provocare combinând mai multe instrumente; solicită ca salariul de subzistență să fie în toate cazurile mai mare decât pragul sărăciei și ca lucrătorii aflați, din diverse motive, sub pragul sărăciei să beneficieze de prestații suplimentare necondiționate și ușor de obținut; atrage atenția asupra experienței pozitive a Statelor Unite, unde se aplică un impozit pe venit negativ care permite readucerea lucrătorilor cu salarii reduse într-o poziție superioară față de pragul sărăciei;
27. constată că, în comunicarea sa intitulată „Europa 2020 - O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii”, Comisia propune cinci mari obiective pentru UE, unul dintre care este reducerea cu 20 de milioane a numărului de persoane amenințate de sărăcie; reamintește că acest obiectiv reprezintă o reducere a obiectivelor ambițioase (eradicarea sărăciei) stabilite inițial în Strategia de la Lisabona, care, din păcate, nu au putut fi atinse; consideră că sărăcia și excluziunea socială trebuie eradicate cu ajutorul unor măsuri credibile, concrete și obligatorii; consideră că această cifră nu este suficient de ambițioasă și că nu trebuie abandonat obiectivul unei Europe fără sărăcie; consideră că, în acest scop, ar trebui adoptate măsuri corespunzătoare și că, la acest obiectiv exprimat printr-o valoare absolută, ar trebui adăugat un obiectiv privind reducerea sărăciei în fiecare stat membru pentru a încuraja fiecare stat membru să participe la realizarea acestui obiectiv și pentru a-i conferi credibilitate prin intermediul unor măsuri corespunzătoare, în special în ceea ce privește politicile de sprijinire a persoanelor dependente; consideră că acest obiectiv trebuie realizat prin intermediul unor măsuri concrete și corespunzătoare, în special prin introducerea unor sisteme de venit minim în toate statele membre;
28. consideră că ar trebui acordată prioritate combaterii inechității sociale, în special a inechității economice în repartizarea veniturilor și a bogăției, precum și combaterii inegalităților de pe piața muncii care generează precaritate socială și inegalitate în accesul la funcțiile sociale ale statului, cum ar fi asigurările sociale, sănătatea, educația, justiția etc.;
29. invită Consiliul și statele membre să bazeze obiectivul principal al strategiei Europa 2020 privind combaterea sărăciei pe indicatorul sărăciei relative (60 % venitul median la nivel național), astfel cum a fost adoptat de Consiliul European de la Laeken în decembrie 2001, deoarece acest indicator plasează realitatea sărăciei în contextul fiecărui stat membru, în măsura în care acesta reflectă o înțelegere a sărăciei ca o condiție relativă;
30. invită statele membre să transpună obiectivul principal al UE privind sărăcia în obiective naționale concrete și realizabile legate de aspecte prioritare ale strategiei UE de incluziune socială, cum ar fi eradicarea fenomenului persoanelor fără adăpost până în 2015, în conformitate cu Declarația scrisă nr. 0111/2007;
31. consideră că situația persoanelor fără adăpost necesită o atenție deosebită și măsuri suplimentare atât din partea statelor membre, cât și a Comisiei Europene, în vederea integrării sociale depline a acestor persoane până în 2015, ceea ce implică colectarea de date comparabile și de date statistice fiabile la nivel comunitar, precum și difuzarea anuală a acestora însoțită de progresele înregistrate și de obiectivele definite privind strategiile naționale și comunitare de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale;

Miercuri, 20 octombrie 2010

32. consideră că este de datoria fiecărui stat membru să ia toate măsurile necesare pentru a-și proteja cetățenii de precaritate financiară prin evitarea îndatorării excesive a acestora, în special sub formă de credite bancare, analizând posibilitatea de a taxa băncile și instituțiile financiare care acceptă să acorde împrumuturi persoanelor insolvabile;

33. consideră că statele membre trebuie să își asume un angajament explicit în vederea punerii în aplicare a incluziunii active: reducerea condiționalității, investirea în activarea măsurilor de sprijin, susținerea unui venit minim corespunzător și conservarea standardelor sociale prin interzicerea reducerilor bugetare vizând serviciile publice esențiale, astfel încât costurile crizei să nu fie transferate pe umerii persoanelor sărace;

34. consideră că experiențele diverse în ceea ce privește veniturile minime și veniturile de bază necondiționate pentru toți, alături de măsurile suplimentare de integrare și protecție socială, demonstrează că acestea reprezintă instrumente eficace de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale și de garantare tuturor a unor condiții de viață compatibile cu demnitatea umană; prin urmare, solicită Comisiei să elaboreze o inițiativă în vederea sprijinirii unor noi experiențe în statele membre, care să țină seama de cele mai bune practici și să le încurajeze și care să garanteze în mod individual existența diverselor modele de venit minim corespunzător și de venit de bază în măsură să prevină sărăcia, ca măsură de eradicare a sărăciei și de garantare a echității sociale și a egalității de șanse pentru toți cetățenii, fiind necesară o înțelegere a sărăciei la nivelul regional respectiv, cu respectarea principiului subsidiarității și fără a pune sub semnul întrebării particularitățile fiecărui stat membru; consideră că această inițiativă a Comisiei ar trebui să conducă la elaborarea unui plan de acțiune menit să însoțească punerea în aplicare a unei inițiative europene privind venitul minim în statele membre, cu respectarea diferitelor practici naționale, a contractelor colective și a legislațiilor statelor membre, pentru a realiza următoarele obiective:

- stabilirea unor norme comune și a unor indicatori comuni privind condițiile de eligibilitate și de acces la venitul minim,
- stabilirea unor criterii de determinare a nivelurilor instituționale și teritoriale – inclusiv implicarea partenerilor sociali și a părților interesate vizate – la care ar putea fi mai oportun să se pună în aplicare măsurile privind venitul minim,
- stabilirea unor indicatori comuni și a unor puncte de referință comune pentru evaluarea rezultatelor, a consecințelor și a eficacității politicii de combatere a sărăciei,
- asigurarea monitorizării și a schimbului eficient de bune practici;

35. declară că un venit minim rezonabil reprezintă un element indispensabil pentru demnitatea vieții unei persoane, acesta fiind, alături de participarea socială, o condiție prealabilă pentru valorificarea deplină a potențialului fiecăruia și pentru cooperarea tuturor în folosul organizării democratice a societății; subliniază că veniturile care asigură condiții optime de existență contribuie, de asemenea, la nivelul politicii naționale, la o dinamică pozitivă și, prin urmare, la prosperitate;

36. consideră că inițiativa Comisiei privind venitul minim garantat trebuie să țină seama de Recomandarea 92/441/CEE, prin care se recunoaște dreptul fundamental al unei persoane la resurse și prestații suficiente pentru a trăi într-un mod compatibil cu demnitatea umană, și insistă că obiectivul central al sistemelor de sprijin pentru venituri trebuie să fie ieșirea oamenilor din sărăcie prin dobândirea de către aceștia a posibilității de a trăi în condiții compatibile cu demnitatea umană, ceea ce include dreptul la pensii de invaliditate și la pensii de limită de vârstă demne; în acest context, recomandă Comisiei să aibă în vedere instituirea unei metode comune de calcul al nivelului minim de subzistență și al costului vieții (un coș de bunuri și servicii) pentru a avea la dispoziție măsurători comparabile ale nivelurilor de sărăcie și pentru a elabora metode de intervenție socială;

37. invită statele membre să ia măsuri urgente pentru a îmbunătăți nivelul de utilizare a prestațiilor sociale, pentru a monitoriza nivelurile de neutilizare și cauzele, recunoscând că neutilizarea reprezintă între 20-40 % din prestații, potrivit OCDE, prin creșterea transparenței, prin măsuri de informare mai eficiente, prin crearea de servicii de consiliere mai eficiente, prin simplificarea procedurilor și prin elaborarea unor măsuri și politici de combatere a stigmatizării și a discriminării asociate cu beneficiarii venitului minim;

Miercuri, 20 octombrie 2010

38. subliniază importanța existenței unui ajutor de șomaj care să garanteze beneficiarilor un nivel de trai decent și, de asemenea, necesitatea de a reduce durata absenței de pe piața muncii, printre altele, prin eficientizarea oficiilor publice pentru ocuparea forței de muncă;
39. subliniază necesitatea de a adopta norme privind asigurarea socială, astfel încât să se stabilească o legătură între pensia minimă prevăzută și pragul de sărăcie corespunzător;
40. își exprimă nemulțumirea față de acele state membre ale căror sisteme de venit minim nu țin seama de pragul sărăciei relative; își reiterează solicitarea adresată statelor membre de a soluționa această situație fără întârziere; solicită Comisiei să țină seama de bunele practici și de practicile necorespunzătoare în cadrul evaluării planurilor de acțiune naționale;
41. atrage atenția asupra discriminării importante bazate pe vârstă din cadrul sistemelor de venit minim, care constă, de exemplu, în stabilirea venitului minim sub pragul sărăciei în cazul copiilor sau în excluderea tinerilor din sistemele de venit minim deoarece pentru ei nu se plătesc cotizații în fondul social; subliniază că acest tip de discriminare pune sub semnul întrebării caracterul necondiționat și adecvat al sistemelor de venit minim;
42. subliniază necesitatea elaborării și aplicării de urgență a unor indicatori socio-economici adecvați în diferite domenii, precum în domeniul sănătății, locuințelor, aprovizionării cu energie, incluziunii sociale și culturale, mobilității, educației, veniturilor (cum ar fi coeficientul Gini care permite măsurarea evoluției diferențelor dintre venituri), privațiunilor materiale, ocupării forței de muncă și serviciilor de asistență socială, care să permită monitorizarea și măsurarea progreselor realizate în lupta împotriva sărăciei și în materie de incluziune socială și care să fie prezentați anual cu ocazia Zilei mondiale a luptei împotriva sărăciei (17 octombrie), subliniind evoluția acestora în funcție de sex, vârstă, situație familială, handicap, statutul de imigrant, boli cronice și diferite niveluri de venituri (60 % din venitul median, 50 % din venitul median, 40 % din venitul median) pentru a ține seama de sărăcia relativă, de sărăcia extremă și de grupurile cele mai vulnerabile; subliniază că este urgent necesar de a avea la dispoziție date statistice la nivel european, care să treacă dincolo de indicatorii monetari, privind situațiile de sărăcie extremă, cum ar fi lipsa unui adăpost, care nu sunt cuprinse în prezent în UE-SILC; solicită ca aceste cifre socio-economice să fie transmise sub formă de rapoarte anuale statelor membre și Parlamentului European pentru a fi discutate și pentru a contribui la identificarea altor opțiuni concrete;
43. insistă asupra necesității unor prestații suplimentare specifice pentru grupurile cele mai defavorizate (persoanele cu handicap sau care suferă de boli cronice, familiile monoparentale sau familiile cu mulți copii), care să acopere costurile suplimentare generate de situația acestora, în special cele legate de asistența personală, de utilizarea unor infrastructuri specifice, de îngrijirea medicală și de sprijinul social;
44. invită Comisia și statele membre să examineze modul în care diferitele modele de venit de bază necondiționat pentru toți, destinate să prevină sărăcia, pot contribui la incluziunea socială, culturală și politică, ținând seama, în special, de caracterul lor nestigmatizant și de capacitatea lor de a preveni cazurile de sărăcie ascunsă;
45. consideră că, în ceea ce privește politicile de reducere a sărăciei care însoțesc stabilirea unui venit minim adecvat în statele membre, metoda deschisă de coordonare ar trebui să fie revizuită în scopul unui schimb veritabil de bune practici între acestea;
46. observă că venitul minim își va atinge obiectivul în combaterea sărăciei doar dacă este scutit de impozite și recomandă să se examineze posibilitatea de a corela nivelul venitului minim cu fluctuațiile tarifelor la utilități;
47. reamintește că riscul unei sărăcii extreme este mai ridicat în rândul femeilor decât în rândul bărbaților, având în vedere caracterul insuficient al sistemelor de protecție socială și discriminările persistente, în special cele de pe piața muncii, fapt care necesită reacții politice specifice și multiple în funcție de sex și de situația concretă;
48. consideră că sărăcia ce afectează persoanele care au un loc de muncă reflectă condițiile inechitabile de muncă și solicită să fie depuse eforturi pentru a schimba această stare de lucruri prin intermediul remunerației, în general, și al salariilor minime, în special, indiferent de faptul dacă sunt stabilite prin lege sau prin contracte colective de muncă, și ca acestea să poată asigura un nivel de trai compatibil cu demnitatea umană;

Miercuri, 20 octombrie 2010

49. solicită să fie integrate persoanele care trăiesc în condiții de sărăcie (pentru care trebuie încurajate insistent inițiative de integrare pe piața muncii) și invită Comisia și statele membre să inițieze un dialog cu persoanele și cu organizațiile reprezentative ale persoanelor care se află în situație de sărăcie, cu rețeaua acestora, precum și cu partenerii sociali; consideră că trebuie să se garanteze faptul că persoanele care trăiesc în condiții de sărăcie și organizațiile lor reprezentative devin principale părți interesate și primesc sprijin și resurse financiare și de altă natură adecvate pentru a le permite să participe la elaborarea, aplicarea și monitorizarea politicilor, a măsurilor și a indicatorilor la nivel european, național, regional și local, în special în ceea ce privește programele naționale de reformă din cadrul strategiei Europa 2020 și metoda deschisă de coordonare privind protecția și incluziunea socială; subliniază, de asemenea, necesitatea de a întări măsurile îndreptate împotriva angajatorilor care angajează ilegal persoane din grupuri marginalizate pentru un salariu mai mic decât venitul minim;

50. consideră că trebuie depuse eforturi susținute și extinse pentru combaterea sărăciei și a excluziunii sociale, în vederea îmbunătățirii situației persoanelor supuse celui mai mare risc de sărăcie și excluziune, cum ar fi persoanele având locuri de muncă precare, șomerii, familiile monoparentale, persoanele în vârstă care trăiesc singure, femeile, copiii defavorizați, minoritățile etnice și persoanele care sunt bolnave sau care suferă de un handicap;

51. regretă faptul că unele state membre par a nu respecta Recomandarea 92/441/CEE a Consiliului, prin care se recunoaște „dreptul fundamental al persoanei la resurse și prestații sociale suficiente pentru a putea duce o existență compatibilă cu demnitatea umană”;

52. insistă asupra faptului că partenerii sociali ar trebui să fie implicați pe picior de egalitate în elaborarea planurilor naționale de acțiune pentru combaterea sărăciei și în stabilirea de indicatori la toate nivelurile de guvernare;

53. subliniază necesitatea de a planifica și implementa intervenții specifice, prin politici active de ocupare a forței de muncă la nivel geografic, sectorial sau operațional, cu implicarea activă a partenerilor sociali, în scopul de a îmbunătăți accesul la piața forței de muncă pentru persoanele din sectoare sau regiuni geografice care se confruntă cu rate ale șomajului deosebit de ridicate;

54. subliniază necesitatea de a viza grupuri concrete de populație (migranți, femei, șomerii cu vârsta de pre-pensionare etc.), cu scopul de a îmbunătăți competențele, de a preveni șomajul și de a consolida baza de integrare socială;

55. îndeamnă statele membre și Comisia să ia măsuri pentru a sprijini integrarea persoanelor tinere și în vârstă pe piața forței de muncă, deoarece acestea sunt grupuri vulnerabile, grav afectate de șomaj în criza actuală;

56. subliniază că venitul minim ar trebui să acopere cheltuielile pentru combustibil, pentru a permite gospodăriilor sărace, afectate de sărăcia energetică, să își plătească facturile de energie; venitul minim trebuie să fie calculat pe baza unor evaluări realiste ale costurilor generate de încălzire în cadrul unei gospodării, în funcție de nevoile specifice ale acesteia - de exemplu, o familie cu copii, persoane în vârstă și persoane cu handicap;

57. subliniază că, în ciuda faptului că majoritatea statelor membre ale UE-27 dispun de sisteme naționale de venit minim, mai multe dintre celelalte state membre nu au un astfel de sistem; solicită statelor membre să prevadă instituirea unor sisteme de venit minim garantat care să prevină sărăcia și să stimuleze incluziunea socială și insistă ca acestea să facă schimb de bune practici; recunoaște că, în cazul în care se propune asistență socială, este de datoria statelor membre să se asigure că cetățenii înțeleg și sunt în măsură să obțină ceea ce le revine de drept;

58. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre și țărilor candidate.

Miercuri, 20 octombrie 2010

Criza financiară, economică și socială: recomandări privind măsurile și inițiativele care trebuie luate (raport la jumătatea perioadei)

P7_TA(2010)0376

Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la criza financiară, economică și socială: recomandări privind măsurile și inițiativele care trebuie luate (raport la jumătatea perioadei) (2009/2182(INI))

(2012/C 70 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere Decizia sa din 7 octombrie 2009 privind constituirea și stabilirea atribuțiilor, componenței numerice și a duratei mandatului Comisiei speciale privind criza financiară, economică și socială ⁽¹⁾, adoptată în conformitate cu articolul 184 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei speciale privind criza financiară, economică și socială (A7-0267/2010),

Cauze

1. constată că actuala criză are cauze multiple și că efectele sunt imediate și pe termen lung și constată, de asemenea, că nu au fost luate în considerare diferitele semnale de alarmă și că atât anvergura crizei, cât și impactul și efectele de contagiune au fost subestimate;
2. constată că criza care a început în SUA prin bula creditelor ipotecare subprime are rădăcini mai vechi;
3. observă că dezechilibrele globale, cadrul de reglementare (reglementare și supraveghere) și politica monetară, împreună cu factori specifici inerenți sistemului financiar, cum ar fi complexitatea și opacitatea produselor financiare, sisteme de remunerare pe termen scurt și modele de afaceri necorespunzătoare sunt factorii principali care au contribuit la actuala criză financiară;
4. consideră că multiplicarea, în sectorul financiar, a conflictelor de interese, de interese personale (vested interests) și a cazurilor de actori „prea apropiați pentru a vorbi” (too close to talk) a contribuit, în unele cazuri, la agravarea crizei;
5. observă că politica monetară americană expansionistă a favorizat un exces de lichidități în căutarea unui randament ridicat și dezvoltarea unei cereri interne bazate pe creditul de consum și deci pe îndatorarea gospodăriilor, precum și cheltuieli publice ridicate, finanțate prin accesul cu costuri mici la capital;
6. constată că piețele financiare au fost marcate de un comportament speculativ, unii investitori asumându-și riscuri foarte mari, fenomen agravat de oligopolul reprezentat de agențiile de rating; constată că orice economie de piață funcționează cel mai bine dacă este însoțită de o reglementare convenită în mod democratic, transparentă și pe mai multe paliere, corelată cu o etică și o morală sănătoase care încurajează sistemele financiare și economice solide și nu afectează economia reală;
7. constată că multiplicarea produselor complexe din afara bilanțului (SPV, CDO, CDS etc.) și mecanismul de securitizare, ce au decurs din sistemul bancar paralel nereglementat au condus la creșterea, iar nu la diminuarea riscurilor sistemice; observă că instituțiile ce se concentrează pe atragerea de economii și pe finanțarea IMM-urilor și-au dovedit valoarea;

⁽¹⁾ JO C 230 E, 26.8.2010, p. 11.

Miercuri, 20 octombrie 2010

8. consideră că absența unui model mai sustenabil de producție, distribuție și consum în contextul schimbărilor climatice, al pierderii biodiversității și al epuizării resurselor naturale agravează cauzele fundamentale ale crizei;

9. consideră că structurile de guvernare economică și financiară ce existau înainte de declanșării crizei la nivel internațional, în SUA sau în Uniunea Europeană nu au avut coerența și autoritatea necesară pentru a separa supravegherea prudentială micro de cea macro, s-au bazat în mod excesiv pe supravegherea micro-prudentială dinspre bază înspre vârf a instituțiilor financiare și pe monitorizarea la nivel de țară a indicatorilor macroeconomici, neglijând astfel aspectul la nivel de sistem privind evoluțiile financiare și macroeconomice care ar necesita monitorizarea interacțiunii dintre instituțiile financiare și dintre țări;

10. constată că globalizarea s-a dezvoltat fără ca în paralel să apară sau să evolueze structuri de guvernare mondială care să însoțească integrarea piețelor, în special în ceea ce privește echilibrele sau dezechilibrele globale și ale piețelor financiare, și consideră procesul G20 drept o măsură în direcția potrivită, însă subliniază că este necesară o reprezentare eficientă a poziției UE în cadrul G20;

11. constată că Uniunea Europeană a recunoscut libera circulație a capitalurilor prevăzută în tratatele UE în iulie 1990, decizie ce a contribuit la dezvoltarea economică; observă, totuși, că libera circulație a capitalului nu a fost dublată de o armonizare a fiscalității economiilor, de o reglementare și de o supraveghere transfrontalieră sau europeană la un nivel adecvat;

12. condamnă faptul că principiile SPG nu au fost întotdeauna respectate și constată că s-au înregistrat dezechilibre semnificative între economiile din zona euro;

13. observă că absența reglementării adecvate, a supravegherii stricte și lipsa totală a instrumentelor de gestionare a situațiilor neprevăzute în cazul producerii unei crize bancare au arătat ce lung drum trebuie să parcurgă Uniunea Europeană până va ajunge să dețină mecanisme capabile să gestioneze provocările politice asociate existenței unei piețe unice și a unui sistem financiar integrat; observă, în special, lipsa unui mecanism privind falimentele transfrontaliere;

Efecte

14. constată că deficitul public a crescut de la 2,3 % din PIB în 2008 la 7,5 % în 2010 în Uniunea Europeană și de la 2 % la 6,3 % în cadrul zonei euro conform Eurostat, rata datoriei publice crescând de la 61,6 % din PIB în 2008 la 79,6 % în 2010 în Uniunea Europeană și de la 69,4 % la 84,7 % în zona euro, zădărniciind în doi ani aproape două decenii de eforturi de consolidare bugetară depuse de unele state membre; regretă acest eșec, care va îngreuna și mai mult rezolvarea problemei demografice și a situației ocupării locurilor de muncă;

15. consideră că situația finanțelor noastre publice era deja una slabă înainte de criză: începând cu anii '70, datoria publică a statelor membre a crescut încetul cu încetul sub influența diferitelor perioade de încetinire a ritmului economiei; observă că costul planurilor de redresare, reducerea veniturilor fiscale și cheltuielile mari cu protecția socială au condus la o agravare a datoriei publice și a proporției pe care aceasta o ocupă în PIB în toate statele membre, deși în măsuri diferite;

16. estimează că nu s-au manifestat încă toate efectele crizei și că o nouă recesiune, ca în cazul crizelor succesive, nu poate fi exclusă, în special în ceea ce privește rata șomajului;

17. constată că criza a avut consecințe asupra ocupării forței de muncă în ansamblul Uniunii, deși reducerea ocupării forței de muncă s-a limitat la 1,9 % în medie în UE-27, iar efectele negative asupra ocupării forței de muncă vor continua din cauza decalajului obișnuit între conjunctura economică și piața muncii; subliniază opinia Comisiei, conform căreia rata șomajului în UE se va apropia de 11 % în 2010, ceea ce va avea consecințe considerabile asupra capitalului uman al UE;

Miercuri, 20 octombrie 2010

18. constată că efectele sociale ale crizei sunt foarte diferite între statele membre: deși în medie reprezintă 10 % din populație, în anumite țări rata șomajului atinge 20 % și mai mult de 40 % în rândul tinerilor, fapt care subliniază importanța ameliorărilor structurale necesare în anumite țări;

19. consideră că, deși o politică de reducere a datoriei este importantă, o consolidare rapidă a finanțelor publice nu ar trebui să se producă în detrimentul sistemelor de protecție socială și de servicii publice, rolul lor de stabilizatori automați și de factori de amortizare a crizei fiind pe bună dreptate unanim recunoscut; consideră, de asemenea, că promovarea eficienței în domeniul protecției sociale și al serviciilor publice poate ameliora în același timp eficiența economică și calitatea serviciilor; recunoaște că incapacitatea de a găsi echilibrul ar putea conduce la o creștere scăzută pe termen lung, însoțită de un șomaj persistent și, în consecință, de o erodare inevitabilă a competitivității Europei pe plan mondial;

20. constată că nivelurile ridicate ale șomajului implică nu doar costuri sociale, ci și costuri economice mari, de vreme ce un șomer contribuie puțin la cererea internă, plătește mai puține impozite și contribuții sociale; constată că acest lucru determină o creștere a poverii suportate de cei care lucrează, prin creșterea impozitelor, și de generațiile viitoare, prin majorarea volumului datoriilor;

21. constată că existau, conform ultimelor cifre cunoscute, care datează din 2007, deci de dinainte de criză, 30 de milioane de lucrători săraci și, conform unor cifre recente, 79 de milioane de persoane care trăiesc sub limita sărăciei în cadrul Uniunii Europene, acest număr crescând probabil de atunci;

22. constată că, pe lângă șomaj, criza a antrenat multiple consecințe sociale, în special deteriorarea condițiilor de lucru, accesul tot mai greu la servicii și produse de bază, creșterea numărului de persoane fără adăpost, îndatorarea excesivă și excluderea financiară;

23. constată că, precum în cazul oricărei crize, și cea actuală are consecințe negative asupra creșterii și ocupării forței de muncă și afectează în primul rând cele mai vulnerabile categorii, cum ar fi tinerii, copiii și femeile, precum și minoritățile etnice și migranții;

24. împărtășește preocupările cu privire la aspectele prociclice ale normelor de reglementare, prudențiale, contabile și de impozitare care amplifică fluctuațiile inerente funcționării economiei de piață;

Răspunsuri

25. ia act de faptul că salvarea sectorului bancar de către guverne nu reprezintă decât părți ale costurilor impuse societății de criza financiară, în timp ce costurile recesiunii și ale creșterii datoriei publice vor fi considerabile, circa 60 de mii de miliarde fiind pierdute la nivel mondial;

26. ia act de faptul că criza a dus la o creștere dramatică a ajutorului de stat după adoptarea cadrului temporar privind ajutorul de stat și își exprimă regretul față de efectul dăunător pe care acesta e posibil să-l fi avut asupra menținerii unui mediu concurențial echitabil în Europa; invită Comisia să preia cu hotărâre inițiativa în lupta împotriva protecționismului și a denaturării concurenței;

27. aprobă măsurile neconvenționale adoptate de BCE și băncile centrale naționale în ultimii doi ani pentru a ajuta băncile din statele membre care erau în pericol de faliment din cauza nivelurilor fără precedent de active toxice; salută în special faptul că au fost acordate garanții pentru depozitele clienților acestor bănci, dar subliniază necesitatea eliminării treptate a acestor măsuri neconvenționale pentru a preîntâmpina concurența neloyală în sectorul bancar;

28. reamintește că, în octombrie 2008, UE a adoptat Planul european de redresare economică, care se ridică la 1,6 % din PIB-ul său, față de 5 % în China și 6,55 % în SUA;

Miercuri, 20 octombrie 2010

29. salută adoptarea de către Consiliul Ecofin, la 10 mai 2010, a planului de stabilizare în valoare de 750 de miliarde de euro, care a instituit un mecanism de stabilitate financiară destinat să elimine riscurile de bancrută în cazul împrumuturilor de stat, făcând parțial uz de articolul 122 din TFUE ca temei juridic pentru acest plan; ia act de deficitul democratic inerent și de lipsa de responsabilitate a deciziilor luate de Consiliu cu privire la pachetul de redresare, care nu au inclus consultarea cu Parlamentul European; solicită ca Parlamentul European să fie implicat în calitate de colegiutor în propunerile și deciziile viitoare referitoare la ieșirea din criză;

Planuri naționale de redresare

30. regretă nivelul modest al coordonării dintre diferitele planuri de redresare naționale, deoarece este foarte probabil că efectul multiplicator și potențialul de efect de levier al coordonării la nivelul UE ar fi depășit efectul care poate fi atins printr-o planificare efectuată în mare măsură la nivel național, aceasta prezentând riscul unor măsuri contradictorii; solicită intensificarea dimensiunii europene în viitoarele planuri de redresare și investiții la scară largă;

31. solicită Comisiei să elaboreze un bilanț foarte exact al eficienței pachetelor naționale de salvare a băncilor și a planurilor naționale și europene de redresare adoptate în toamna/iarna 2008-2009 cu privire la obiectivele pe termen lung ale Uniunii, inclusiv o analiză detaliată a consecințelor mecanismelor ajutoarelor de stat revizuite adoptate în contextul crizei și în ceea ce privește concurența și menținerea mediului concurențial echitabil în UE, precum și reforma financiară și crearea de locuri de muncă;

32. observă că statele membre, în special cele care au primit asistență comunitară privind balanța de plăți, nu au în prezent oportunități veritabile de a crea planuri de redresare naționale reale cu elemente care să permită stimularea creșterii și a ocupării forței de muncă, având în vedere că toate opțiunile până în 2012 se limitează la reducerea cheltuielilor publice, creșterea impozitelor și reducerea datoriei publice brute;

Viitorul – o Europă a valorii adăugate

33. consideră că Uniunea nu poate fi singurul spațiu integrat unde chestiunea energetică, în special a mixului energetic, să nu fie considerată ca un aspect strategic atât la nivel intern, cât și în relația cu partenerii săi; consideră că în UE trebuie întreprinse inițiative privind energia în cadrul unei coordonări strânse între Comisie, statele membre și sectoarele industriale competente pentru a asigura aprovizionarea statelor membre cu energie, precum petrol și gaze naturale, printr-o rețea diversificată de conducte, în special prin negocierea contractelor de aprovizionare și organizarea capacităților de depozitare, precum și prin finanțarea și coordonarea cercetării și dezvoltării de noi resurse energetice în cadrul tuturor programelor competente precum al șaptelea program pentru cercetare 2007-2013 și actualizările sale ulterioare;

34. propune ca Comisia să își asume răspunderea deplină pentru a permite gestionarea și finanțarea proiectelor, în special în domeniile următoare:

- noi investiții în cercetarea, dezvoltarea și utilizarea energiilor regenerabile, în eficiența energetică, mai ales în cadrul fondului locativ european, precum și în eficiența utilizării resurselor în sens general,
- consolidarea rețelei energetice europene, prin interconectarea rețelelor naționale și distribuirea energiei marilor centrale de producere a energiilor regenerabile către consumatori, aplicarea noilor forme de stocare a energiei și noua superrețea europeană de înaltă tensiune în curent continuu (HVDC);
- promovarea unor infrastructuri spațiale ale UE în domeniul radionavigației și observării Pământului pentru a stimula furnizarea unor noi servicii ale UE și dezvoltarea unor aplicații inovatoare, precum și pentru a facilita aplicarea legislației și politicilor UE;
- dezvoltarea unei infrastructuri publice de căi ferate de mare viteză ce vor conecta Uniunea de la est la vest și de la nord la sud, precum și planuri de facilitare a investițiilor în această infrastructură și în infrastructura de importanță esențială, aflată în proprietate publică;

Miercuri, 20 octombrie 2010

- furnizarea de acces la internet rapid în toată Uniunea și asigurarea aplicării în cel mai scurt timp a agendei digitale a UE, cu furnizarea universală de acces liber și fiabil;
- instituirea supremației UE în domeniul e-sănătății,
- perfecționarea vehiculelor electrice și crearea de standarde comune pentru acestea;

35. estimează că, deși există un acord privind aceste elemente de guvernanță și de acțiune a Uniunii în domeniile de competență partajată și de acțiune complementară, Uniunea trebuie să se doteze cu mijloacele necesare, în special financiare, pentru o asemenea strategie;

Reglementarea și supravegherea financiară

36. reamintește că obiectivul sistemului financiar este de a oferi instrumente adecvate pentru economii în vederea utilizării acestora sub forma unor investiții care sprijină în mod real economia reală și care promovează eficacitatea economică, asumând parțial riscul economic și cel legat de gospodăriile individuale, pentru a optimiza condițiile de finanțare pe termen lung a pensiilor și pentru crearea de locuri de muncă, așa cum au procedat deja băncile de retail regionale și locale; ia act de faptul că acest rol este deosebit de important în contextul reînnoirii modelului de creștere economică care necesită investiții considerabile în tehnologiile ecologice;

37. subliniază faptul că dezvoltarea financiară trebuie să servească cauza echității, printr-un acces mai larg la credite și la asigurări, în condiții de siguranță, al anumitor categorii ale populației care nu pot accede la ele în prezent; insistă asupra faptului că reforma reglementărilor financiare nu trebuie efectuată cu un singur scop, și anume acela de a asigura stabilitatea financiară, ci ar trebui să țină seama de obiectivele unei dezvoltări durabile;

38. constată că această criză evidențiază limitele unui sistem de autoreglementare și ale unei încrederi excesive în capacitatea participanților la piață din sectorul financiar și a agențiilor de rating de a evalua întotdeauna corect riscurile și de a le gestiona în mod corespunzător, precum și de a evita hazardul moral;

39. salută prezentele propuneri ale Comitetului de supraveghere bancară de la Basel (CSBB) și rolul pe care instituția îl are ca atare, dar are în vedere că o abordare de tip „universal” este în detrimentul instituțiilor financiare din UE, consideră că reglementarea ar trebui să fie oportună și propusă pe baza unor evaluări complete ale impactului său asupra dimensiunii în care instituțiile financiare sunt de un real folos economiei și societății; împărtășește preocupările exprimate cu privire la nivelul corect de necesar de capital și la durata perioadelor de tranziție;

40. constată că, pentru a recâștiga încrederea, este nevoie de transparență în declarațiile financiare ale statelor membre și ale întreprinderilor; îndeamnă, prin urmare, Comisia să analizeze utilizarea tranzacțiilor extra-bilanțiere, a pasivelor neacoperite și multiplicarea vehiculelor investiționale și a entităților cu scop special și să ia în calcul limitarea utilizării acestora sau să impună declarații obligatorii în conturile publicate;

41. constată că este evidentă funcționarea deficientă a sistemului de monitorizare, ca rezultat al prezentei crize; solicită reducerea la minimum la nivel global a oportunităților pentru arbitrajul de reglementare prin intermediul unor acorduri ferme la nivelul G20 și în cadrul UE și, după caz, eliminarea acestora prin aplicarea unui cadru de reglementare unic pentru serviciile financiare;

42. consideră că trebuie soluționate lacunele de reglementare care au permis filialelor unor entități financiare externe să desfășoare afaceri semnificative în UE, nereglementate;

43. constată că în prezent nu există reglementări suficiente la nivel internațional privind gestionarea crizelor din sectorul financiar; invită Comisia să prezinte propuneri concrete privind un cadru european de gestionare a crizelor cu efecte transfrontaliere în domeniul financiar, ținând cont de inițiativele organismelor internaționale, cum ar fi G20 și FMI, pentru a se asigura astfel condiții de concurență echitabilă la nivel mondial;

Miercuri, 20 octombrie 2010

44. constată că diversele standarde, mai ales atunci când utilizează valoarea echitabilă, au un caracter prociclic în impactul lor asupra procesului de luare a deciziilor în cadrul instituțiilor financiare, mai ales în cazul celor care le-au acordat o importanță prea mare; constată că această deficiență se înregistrează și în cazul unor legislații de reglementare, prudențiale sau fiscale;
45. este conștient de problemele specifice legate de o parte importantă a sectorului bancar și a celui de asigurări, care sunt deținute de instituții străine în multe dintre noile state membre;
46. ia act de faptul că trebuie găsit un echilibru între nevoia de a lua măsuri care să ajute la menținerea stabilității financiare și nevoia menținerii capacității băncilor de a oferi credite economiei; este important ca sectorul bancar să poată să-și îndeplinească sarcinile sale principale și în vremuri normale, și în perioade de criză;
47. observă faptul că dimensiunea instituțiilor financiare și a bilanșurilor lor au condus la un nou concept - „prea mare pentru a eșua”; invită Comisia, prin urmare, să solicite băncilor să producă un „testament” în care să detalieze sistemul lor de lichidare ordonată în cazul apariției unei crize;
48. salută rolul puternic pe îl joacă Banca Centrală Europeană (BCE) în cadrul Comitetului european pentru riscuri sistemice (CERS), aducând o contribuție semnificativă la stabilitatea financiară în Uniunea Europeană;
49. subliniază faptul că este necesară introducerea unor standarde noi pentru datele statistice referitoare la sectorul financiar, consolidând capacitățile Comisiei Europene de monitorizare și supraveghere a riscurilor;
50. dorește să încurajeze inovarea financiară, cu condiția ca aceasta să conducă la dezvoltarea unor instrumente transparente care permit finanțarea inovării tehnologice de natură utilă, a investițiilor pe termen lung, a fondurilor de pensii, a ocupării forței de muncă și a economiei ecologice; așteaptă cu interes acțiuni suplimentare ale UE în domeniul finanțării inovative, cu scopul mobilizării economiilor pe termen lung în favoarea efectuării de investiții pe termen lung, de natură sustenabilă, strategică, și în favoarea lărgirii accesului la servicii financiare;
51. reafirmă importanța primordială a unui sistem de supraveghere și reglementare care să impună obligativitatea înregistrării fiecărei tranzacții financiare și a fiecărui instrument financiar; insistă ca fondurile de hedging să facă obiectul aceluiași norme ca orice alt fond de investiții; subliniază că supravegherea și reglementarea trebuie să vizeze acțiunile speculative de pe piețele financiare pentru a limita și a controla speculațiile îndreptate împotriva țărilor, monedelor și economiilor;
52. consideră că guvernarea corporativă laxă a instituțiilor financiare a contribuit la criză și trebuie corectată pentru a garanta faptul că comitetele pentru riscuri sunt funcționale și eficiente, membrii consiliilor de conducere cunosc suficient de bine produsele instituției, iar directorii executivi și neexecutivi își asumă responsabilitatea pentru alinierea intereselor investitorilor și angajaților în ceea ce privește politicile de compensare;
53. constată o deteriorare a valorilor și a eticii în comportamentul unor actori din instituțiile și de pe piețele financiare; subliniază că instituțiile și piețele financiare trebuie să ia în considerare, ca parte a propriei responsabilități sociale corporative, interesele tuturor părților implicate, cum ar fi clienții, acționarii și angajații;
54. consideră că utilizarea unui set suficient de vast de criterii de determinare a existenței unui risc sistemic este necesară pentru operarea distincției între instituțiile financiare, în special pe teritoriul Uniunii; consideră că utilizarea acestor criterii duce la întrebări cu privire la numărul statelor membre pe teritoriul cărora intervin aceste instituții sau dimensiunile lor, și mai ales la determinarea capacității unei anumite instituții de a perturba piața internă, cu atât mai mult cu cât această criză a demonstrat faptul că dimensiunea este doar unul dintre numeroșii factori de risc sistemic;
55. consideră că este indispensabil ca Uniunea Europeană să ia în considerare, atunci când definește noile reguli, necesitatea de menținere și extindere a diversității structurale a sectorului său financiar și consideră că economia europeană are nevoie de o rețea puternică de bănci locale și regionale, precum casele de economii și băncile cooperatiste, admitând totodată faptul că băncile au domenii de expertiză și competențe fundamentale diferite; constată că diversitatea și-a dovedit valoarea în contextul crizei financiare și a contribuit la stabilitate, și că uniformitatea poate conduce la o fragilitate sistemică;

Miercuri, 20 octombrie 2010

56. solicită reintroducerea rolului gestionarului de bancă tradițional, care cunoaște planul de afaceri, caracteristicile și antecedentele solicitanților de credite, putând să își asume riscuri calculate pe baza cunoștințelor sale personale, conform cu legislația UE cum ar fi directiva privind piețele de instrumente financiare și directivele privind creditul de consum, care impun informarea și protejarea consumatorului;

57. subliniază faptul că, pentru revitalizarea și deblocarea acordării de credite către persoanele juridice și persoanele fizice, este esențială găsirea unor soluții pe termen lung pentru rezolvarea dificultăților legate de cuantumul enorm al datoriei private, care apasă atât asupra gospodăriilor, cât și asupra întreprinderilor;

58. solicită o transparență sporită în relațiile dintre statele membre și în relațiile acestora cu principalele instituții financiare;

59. salută propunerea Comisiei din 2 iunie 2010 și consideră că modelul economic al agențiilor de rating de credit poate avea ca rezultat un conflict de interese, având în vedere că agențiile sunt obișnuite să evalueze capacitatea financiară a companiilor ce recurg la serviciile lor, iar modelul lor economic nu permite evaluarea aspectelor macroeconomice ale deciziilor luate; realizează faptul că agențiile de rating de credit au contribuit la apariția crizei, deoarece stimulentele lor au fost stabilite într-o manieră nocivă, care, într-o mare măsură, este la rândul său rezultatul concurenței insuficiente; propune să se analizeze fiabilitatea unui sistem în care investitorii și deponenții plătesc pentru a avea acces la informațiile de care au nevoie;

60. solicită Comisiei să realizeze un studiu de fezabilitate și de impact privind crearea unei Agenții publice europene independente de rating de credit și consideră că curțile de conturi, ca organisme independente, ar trebui să contribuie activ la ratingul datoriei publice; consideră că o astfel de evoluție ar conduce la o bine-venită pluralitate de standarde; consideră că o concurență sporită pe piața ratingurilor ar îmbunătăți calitatea acestora;

61. invită Comisie să analizeze propunerile referitoare la dreptul de vot al acționarilor în ceea ce privește asigurarea unei mai bune transparențe cu privire la identitatea și strategia acționarilor, încurajând investițiile pe termen lung;

Guvernanța UE

62. consideră că în perioade de criză economică și socială, cetățenii europeni se așteaptă ca principiile de decizie la nivel european să fie cele ale răspunderii, responsabilității și solidarității;

63. constată că, timp de mai multe decenii, înainte de criză, multe țări europene au avut o creștere economică slabă și o rată a șomajului ridicată din cauza incapacității anumitor state membre de a-și reforma economiile în sensul unei economii bazată pe cunoaștere și de a-și restabili competitivitatea pe piețele internaționale, precum și din cauza cererii interne scăzute; constată că Europa are nevoie de piețe financiare mai transparente și mai eficiente și de o creștere economică mai pronunțată, care să contribuie la locuri de muncă de calitate și la incluziune socială;

64. constată că Uniunii Europene îi este mai greu să iasă din criză decât altor regiuni ale lumii, în special din cauza răspunsurilor politice la criză inadecvate, prea modeste și tardive și a slăbiciunii structurale a capacității sale de guvernanță și constată că criza riscă să îi șubrezească mult și pe termen lung poziția economică și deci politică la nivel mondial care, probabil, nu va fi recâștigată decât pe termen lung și numai dacă UE va putea să își reconsidere într-un sens durabil conceptul de „mod de viață european”, fără însă a-i altera valorile esențiale;

65. estimează că Uniunea va trebui să facă dovadă de mai multă coerență în procesul decizional politic pentru a face față provocărilor cu care se confruntă; consideră că coerența politicilor aplicate este esențială; estimează, în acest sens, că acțiunile instituțiilor europene sunt decisive;

Miercuri, 20 octombrie 2010

66. constată, de asemenea, structurile deficiente de guvernare economică din Uniunea Europeană prin intermediul cărora această fragmentare dăunează capacității Uniunii de a avea o pondere importantă în debaterile privind marile dezechilibre macroeconomice, în special în raport cu SUA și China;
67. consideră că actuala criză a evidențiat o tendință a politicilor economice din ultimii ani, care a condus la o rată alarmantă a datoriei publice în multe țări din interiorul și din afara zonei euro;
68. atrage atenția că viabilitatea pe termen lung a finanțelor publice este esențială pentru stabilitate și creștere; salută propunerile Comisiei de consolidare a gestionării zonei euro pe termen mediu și lung, destinate să evite repetarea actualei crize monetare și împărtășește opinia sa potrivit căreia Pactul de stabilitate și de creștere necesită mecanisme mai eficiente de stimulare și de sancționare;
69. subliniază că, pentru a restabili rate solide de creștere și a realiza obiectivul de coeziune economică și socială durabilă, ar trebui să se acorde prioritate eliminării dezechilibrelor macroeconomice semnificative și persistente și a disparităților în materie de competitivitate; salută recunoașterea de către Comisie a acestei necesități în comunicarea sa privind coordonarea politicilor economice;
70. constată că criza a scos la lumină slăbiciuni structurale în anumite state membre ale UE și constată că dificultatea cu care acestea își finanțează datoria pe piețe poate fi atribuită guvernării neadecvate și, așa cum indică FMI, alarmelor false declanșate de piețele financiare internaționale;
71. consideră că criza financiară din Grecia și din alte țări din cadrul zonei euro constituie o problemă gravă pentru zona euro în întregul său și reflectă o anumită disfuncționalitate a zonei euro de a face față efectelor de contagiune ale sectorului financiar mondial;
72. estimează că orice model de dezvoltare bazat pe intenția universală declarată de a nu se reveni la status quo trebuie să reunească durabilitatea și solidaritatea; propune ca viitoarea strategie a Uniunii să fie durabilă pe planul piețelor financiare, al economiei, al cheltuielilor publice, al dinamicii economice și sociale și pe cel al climei și mediului;
73. este pentru introducerea unei taxe pe tranzacțiile financiare, veniturile astfel obținute contribuind la buna funcționare a pieței, prin reducerea speculației, prin finanțarea bunurilor publice mondiale și reducând deficitul public; consideră că această taxă ar trebui să fie stabilită pe o bază cât mai largă posibil, iar în caz contrar, ar trebui introdusă la nivelul UE, ca un prim pas; invită Comisia să realizeze în scurt timp un studiu de fezabilitate luând în considerare condițiile globale de concurență echitabilă și să prezinte propuneri legislative concrete;
74. consideră că, pentru a reduce sau evita riscul unor replici ale crizei în plan structural, axarea strategiei de ieșire din criză pe creșterea durabilă pe termen lung ar trebui să reprezinte criteriul de bază pentru deciziile în materie de politici; în acest sens, conținutul pachetelor de măsuri fiscale este esențial; opțiunile politice ar trebui să se facă în conformitate cu obiectivele pe termen mediu și lung, iar investițiile publice trebuie să fie direcționate în mod adecvat, iar importanța acordată inovării, cercetării, educației, eficienței energetice și tehnologiilor noi trebuie considerată prioritară;
75. reamintește că cele mai mari succese ale Uniunii au apărut ca urmare a aplicării unor proiecte concrete și a unor politici substanțiale, cum ar fi piața internă, politica comercială comună, moneda euro, lansarea de reforme structurale și programul Erasmus, care au fost stimulate de acțiunile Comisiei;
76. consideră că solidaritatea dintre generații înseamnă că nici generațiile tinere, nici cele în vârstă nu trebuie să fie supraîmpovărate cu datorii contractate de generațiile anterioare;

Miercuri, 20 octombrie 2010

77. ia act de faptul că acest crăh pune într-o nouă lumină provocările demografice și cele legate de finanțarea sistemului de pensii; consideră că finanțarea pensiilor nu poate fi lăsată în întregime în sarcina sectorului public, aceasta trebuind să se bazeze pe un sistem trilateral, incluzând scheme de finanțare a pensiilor publice, ocupaționale și private, garantate corespunzător printr-o reglementare și supraveghere adecvate, pentru a proteja investitorii; consideră, de asemenea, că pensiile vor trebui să fie supuse unor reforme la scară europeană, pentru a contribui la finanțarea solidarității intergeneraționale; consideră că extinderea duratei de viață ridică probleme transversale din punctul de vedere al organizării societății care nu au fost anticipate;

78. consideră că Europa are nevoie de o Uniune mai eficientă și mai puțin birocratică, iar nu doar de ceva mai multă coordonare; este de părere că Comisia, a cărei misiune este de a defini și a apăra interesul general european, trebuie, ca prioritate și în cadrul dreptului său la inițiativă, să privilegieze angajamentul de acțiune în numele Uniunii acolo unde dispune de competențe partajate sau de coordonare a acțiunilor statelor membre, totodată implementând politici comune și stabilind limitele de acțiune a actorilor de pe piață și a statelor membre, astfel încât aceștia să nu obstrucționeze funcționarea pieței unice; consideră că este vital ca Comisia să utilizeze regulamente în loc de directive ca temelie juridică pentru a facilita adoptarea lor uniformă în UE și pentru a preveni denaturările;

79. invită Comisia să organizeze, acolo unde este necesar, mese rotunde pentru fiecare sector pentru a se ajunge la o colaborare a diferiților actori de pe piață, cu scopul de a favoriza relansarea unei veritabile politici industriale europene, precum și inovarea și crearea de locuri de muncă; reamintește că, în acest demers, trebuie să ținem seama de angajamentele noastre cu privire la schimbările climatice și de potențialul anumitor tehnologii ecologice; consideră că bugetul UE trebuie utilizat mai bine, astfel încât să devină un adevărat catalizator pentru ansamblul eforturilor naționale în domeniul cercetării și dezvoltării, al inovării și creării de noi întreprinderi și locuri de muncă; mai mult, invită Comisia să prezinte propuneri concrete cu privire la metodele de consolidare a cooperării dintre întreprinderi și domeniul cercetării și de promovare a grupurilor și să sprijine această strategie prin finanțări adecvate; subliniază faptul că una dintre forțele motrice fundamentale pentru dezvoltarea oricărei piețe este concurența liberă și loială, care permite accesul ușor pentru nou veniți și în cadrul căreia nu există privilegii care să denatureze piața;

80. invită Comisia să facă pe deplin uz de litera și spiritul Acordului-cadru privind parteneriatul special cu Parlamentul European, pentru a stabili prioritățile agendei europene în interesul tuturor cetățenilor; solicită intensificarea dialogului cu parlamentele naționale, în special în materie bugetară și financiară; avertizează cu privire la orice încercări de creare a unor instituții separate pe bază interguvernamentală care ar exclude unele țări de la procesul de luare a deciziilor și ar prejudicia principiul ponderii egale a opiniilor tuturor statelor membre;

81. consideră că o guvernare economică eficientă implică o responsabilitate de gestiune adecvată și mai solidă conferită Comisiei, care să îi permită să utilizeze atât instrumentele existente, cât și instrumentele noi prevăzute de Tratatul de la Lisabona, cum ar fi articolele 121, 122, 136, 172, 173 și 194, prin care Comisiei i se conferă sarcina de a coordona planurile și măsurile de reformă și de a elabora o strategie comună;

82. consideră că realizarea unei guvernări economice consolidate trebuie să fie însoțită de consolidarea legitimității democratice a guvernării europene, printr-o implicare mai strânsă și mai oportună a Parlamentului European și a parlamentelor naționale pe tot parcursul acestui proces;

83. propune ca în cadrul Comisiei Europene responsabilitatea pentru problemele economice și monetare să revină unuia dintre vicepreședinții Comisiei; propune ca persoana respectivă să asigure coerența activității economice a Uniunii și să monitorizeze modul în care Comisia își îndeplinește responsabilitățile în domeniul economic, monetar și financiar, precum și să coordoneze celelalte aspecte ale activității economice a Uniunii; sugerează, de asemenea, să participe la lucrările Consiliului European, să prezideze Consiliul Ecofin și Eurogrupul și să reprezinte Uniunea în cadrul instituțiilor internaționale în domeniile care țin de competența sa;

84. consideră că dificultățile bugetare actuale ale statelor membre și necesitatea unor investiții substanțiale care să permită realizarea obiectivelor strategice ale Uniunii până în 2020, necesită elaborarea de noi modele de finanțare care să reunească atât fondurile publice, cât și cele private;

Miercuri, 20 octombrie 2010

85. îndeamnă statele membre și Comisia să accelereze procesul de creare a unor condiții favorabile pentru cooperarea strânsă dintre sectoarele public și privat, inclusiv sub forma unor parteneriate public-privat, pentru a soluționa problema investițiilor pe termen lung la nivel național și european, conducând astfel la o creștere durabilă, incluzivă și competitivă;

Politicile privind Uniunea economică și monetară (UEM)

86. confirmă angajamentul său față de moneda euro; recunoaște funcția strategică și valoarea unei monede comune; subliniază transparența și beneficiile economice pe care euro le-a adus zonei euro; consideră că euro trebuie să fie, în primul rând, un bastion de stabilitate a economiei europene;

87. consideră că obiectivul fundamental al politicii monetare ale BCE este menținerea stabilității prețurilor; subliniază că obiectivul de stabilizare a prețurilor poate fi atins efectiv numai dacă se abordează în mod adecvat cauzele profunde ale inflației; reamintește că articolul 127 din TFUE a încredințat BCE, de asemenea, sarcina de a sprijini politicile economice generale ale Uniunii; consideră că este esențial ca statele membre din zona euro și statele membre cu un statut special să-și îndeplinească în mod strict obligațiile și să nu permită existența niciunui dubiu în privința obiectivelor comune de stabilitate a prețurilor, de independență a BCE, de disciplină bugetară sau de promovare a creșterii economice, a ocupării forței de muncă și a competitivității;

88. salută eforturile BCE de a controla inflația, dar invită BCE să joace un rol mai important în controlul inflației activelor;

89. constată că o uniune monetară necesită coordonarea strânsă a politicilor economice, care să poată fi restabilită rapid în urma reducerii activității economice; regretă că în Uniunea economică și monetară, accentul a fost pus în mare măsură pe termenul „monetară”;

90. este de acord cu FMI că gestionarea crizelor nu este o alternativă pentru acțiunile politicii corective și reformele fundamentale necesare la consolidarea bazei uniunii monetare europene;

91. subliniază necesitatea ca zona euro să își sporească flexibilitatea prin finalizarea unui cadru instituțional bazat atât pe sancțiuni, cât și pe stimulente pentru luarea măsurilor necesare;

92. subliniază faptul că Pactul de stabilitate și creștere este singurul instrument existent de reglementare care oferă un cadru de reglementare fundamental pentru politicile macroeconomice și finanțele publice în cadrul UE;

93. constată că trecerea la euro, așa cum demonstrează bilanțul primilor zece ani ai monedei euro, a fost însoțită de o agravare a discrepanțelor de competitivitate dintre economiile zonei, agravând consecințele pentru țările slabe din punct de vedere economic și conducând în cadrul zonei euro la dezechilibre comerciale importante; consideră, cu toate acestea, că beneficiile monedei euro pentru Uniune pe ansamblu, de exemplu în ceea ce privește stabilitatea economică relativă, stabilitatea prețurilor și o rată scăzută a inflației, au fost semnificative;

94. subliniază că este nevoie ca numeroase țări să își pună sistemul fiscal în ordine și să își reducă în mod semnificativ nivelul datoriei și pe cel al deficitului; este de acord cu Consiliul în privința asigurării sustenabilității fiscale și a unei creșteri economice și a ocupării forței de muncă consolidate în toate statele membre și prin urmare, este de acord cu faptul că planurile de consolidare fiscală și de reformă structurală trebuie definite și implementate în mod corespunzător;

95. constată că această situație ar putea conduce la elaborarea de strategii de consolidare financiară, ce vor limita mult capacitatea de acțiune a guvernelor; avertizează totodată că aceste pachete de austeritate nu ar trebui să conducă la măsuri susceptibile de a încetini relansarea economică, crearea de locuri de muncă și coeziunea socială;

Miercuri, 20 octombrie 2010

96. consideră că Pactul de stabilitate și de creștere este un instrument important pentru a asigura sustenabilitatea viabilității finanțelor publice, fapt ce a contribuit la responsabilitatea economică în cadrul zonei euro; recunoaște că a fost îngreunat de o aplicare deficientă și nu a constituit un adjuvant suficient pentru a optimiza politica economică a fiecărui stat membru și a zonei euro în ansamblu; consideră că acest instrument de politică economică nu a fost conceput pentru a acționa ca un proces corectiv sustenabil în vederea compensării dezechilibrelor actuale și pentru a gestiona perioadele de criză sau de creștere foarte scăzută; consideră că, pe lângă aplicarea normelor existente, statele membre ar trebui să pună în aplicare politici interne pentru a promova creșterea, inovarea, competitivitatea și un obiectiv calitativ pentru ca deficitul public să nu depășească respectivele valori de referință;

97. consideră că Pactul de creștere și stabilitate nu ia act de alte dezechilibre, cum ar fi cele din datoria privată și din contul curent, care au de asemenea impact asupra uniunii monetare;

98. constată că, inclusiv după ce a fost clar că acuratețea datelor statistice raportate de unele state membre a fost îndoielnică în unele cazuri, în cursul legislaturii precedente, în momentul revizuirii Directivei privind Eurostat, Consiliul s-a opus acordării acestui organism de competențe de control la fața locului, solicitate de Parlamentul European;

99. consideră că autorii Tratatului de la Maastricht s-au așteptat la o convergență a competitivității între statele membre din zona euro și nu au anticipat gradul ridicat al divergențelor, care au dus în cele din urmă la o creștere a diferențelor, deoarece temerile privind solvabilitatea unor state membre a dus la creșterea primei de risc;

100. ia act de faptul că, în cursul ultimelor luni, s-a constatat o serie de derogări temporare de la aplicarea normelor europene privind ajutorul de stat, grație cărora statele membre au putut să limiteze impactul crizei; consideră că etapa de redresare spre care ne îndreptăm necesită baze solide și, în acest context, este necesar să ne întoarcem treptat la regimul normal al ajutorului de stat, pentru a garanta un mediu concurențial echitabil în Europa;

101. solicită consolidarea dispozițiilor Pactului de stabilitate și de creștere, în special a componentei preventive a acestuia, în cadrul căruia instrumentele presiunii inter pares sunt cele mai puternice instrumente pentru a asigura respectarea de către statele membre a recomandărilor Consiliului; solicită ca supravegherea economică realizată de Comisie să devină mai fermă; consideră că trebuie examinată posibilitatea creării de stimulente pentru consolidarea fiscală;

102. propune instituirea unui mecanism eficient de stimulare și penalizare, conjunct cu aplicarea Pactului de stabilitate și creștere, care să contribuie la prevenirea înrăutățirii actualei crize și să asigure evitarea unei noi crize în viitor;

103. consideră că activitatea de supraveghere la nivel multilateral și cererile de ajustare trebuie să vizeze atât situațiile de deficit, cât și cele de excedent, ținând seama de circumstanțele specifice din fiecare stat (de exemplu în ceea ce privește demografia) și trebuie să analizeze nivelurile datoriei private, evoluția salariilor în funcție de productivitate, ocuparea forței de muncă, în special în rândul tinerilor, și balanța de cont curent; consideră că aceste elemente trebuie să fie folosite ca indicatori de alertă, dacă nu pot fi utilizați în același scop ca și criteriile din pactul de stabilitate; consideră că este necesară mai multă transparență în ceea ce privește datele de finanțe publice și salută propunerea Comisiei cu privire la calitatea datelor statistice;

104. îndeamnă Comisia să instituie un mecanism european consolidat sub autoritatea sa, în cadrul zonei euro, pentru a obliga statele membre să respecte prevederile Pactului de stabilitate și creștere;

105. consideră că Pactul de stabilitate și de creștere nu s-a dovedit destul de eficient în coordonarea politicilor fiscale, iar faptul că se baza pe politicile țărilor individuale a ridicat probleme în ceea ce privește punerea în aplicare și corectitudinea informațiilor și, astfel, a eșuat în conjugarea nivelului ocupării locurilor de muncă și al creării acestora într-o manieră care să genereze un mix de politici economice corect echilibrat, precum și în soluționarea problemelor privind convergența reală, competitivitatea și crearea sinergiilor în zona euro; consideră, prin urmare, că este necesară o mai bună coordonare între statele membre și economiile din zona euro în special, pentru a consolida echilibrul economic în zona euro;

Miercuri, 20 octombrie 2010

106. consideră că Orientările generale de politică economică pentru stabilitate și pentru creștere adoptate de comun acord cu Parlamentul European ar trebui să servească drept cadru pentru a dezbate și evalua bugetele statelor membre, înainte de a le prezenta în fața parlamentelor naționale;

107. consideră că, pe lângă adoptarea monedei unice, statele membre trebuie să traverseze o etapă suplimentară care va permite ca o parte a datoriei publice a statelor membre să fie gestionată punându-se bazele unei supravegheri multilaterale mai atente **cu** sprijinul FME și al FESF și garantându-se o mai mare atractivitate a pieței în interiorul zonei și o gestiune comună a datoriei;

108. consideră că aplicarea de reforme structurale, în special adaptarea și restructurarea sistemelor de distribuție socială din noile state membre, necesită un sprijin ferm și solidaritate din partea Uniunii; indiferent de situația de criză financiară, economică și socială mondială, zona euro și MCS 2 trebuie să extinse în continuare în cazul noilor state membre care au îndeplinit toate criteriile de la Maastricht; consideră că astfel de decizii ar dovedi, printre altele, stabilitatea și sustenabilitatea zonei euro în sine;

109. consideră că eliminarea decalajelor importante în materie de competitivitate care există în cadrul zonei euro prin alinierea majorărilor salariale la creșterea productivității și la previziunile privind inflația este esențială pentru a evita apariția sciziunilor în zona euro;

110. solicită o îmbunătățire substanțială a dialogului la nivel macroeconomic, acesta neputând fi redus la o simplă informare a partenerilor sociali cu privire la orientările propuse sau reținute;

111. invită Comisia și Consiliul să definească orientări comune extinse pentru asigurarea unei economii de piață durabile în UE; consideră că astfel de orientări ar trebui definite anual pe baza unei evaluări care să țină cont de evoluția ratei salarii/productivitate la nivel european și național, prin intermediul unui dialog social corespunzător;

Politica fiscală

112. solicită o strategie bugetară comună pentru a relansa și conserva UE ca o zona de creștere economică pe termen lung;

113. consideră că cheltuielile publice eficiente pentru domenii de viitor (educație, formare, infrastructuri, cercetare, mediu etc.) pot stabiliza economia stimulând o creștere ridicată și susținută de-a lungul timpului; consideră că realizarea de cheltuieli publice de calitate și responsabile, combinate cu promovarea potențialului antreprenorial și inovator al sectorului privat, pot constitui un motor al progresului economic și social;

114. subliniază importanța creării unei legături mai puternice între instrumentele Pactului de stabilitate și de creștere, instrumentele macroeconomice și programele naționale de reformă din Strategia UE 2020 printr-o prezentare coerentă a acestora, asigurând inclusiv o mai bună comparabilitate a bugetelor naționale în ceea ce privește cheltuielile încadrate la diferite categorii; consideră că statele membre ar trebui să își considere politicile economice nu numai ca o problemă de interes național, ci și ca o problemă de interes comun și ar trebui să formuleze politicile respective în consecință; reamintește statelor membre rolul sporit al orientărilor generale ale politicilor economice;

115. insistă asupra faptului că, pentru a asigura credibilitatea Strategiei UE 2020, este necesar un nivel mai ridicat de compatibilitate și complementaritate a bugetelor naționale ale celor 27 de state membre și a bugetului UE; subliniază rolul mai important pe care ar trebui să îl aibă bugetul UE prin cumularea resurselor;

116. consideră că investițiile publice, care au obiective specifice, alese în mod inteligent, au un puternic efect de levier în ceea ce privește investițiile pe termen lung; propune extinderea mandatului BEI prin emiterea de euroobligțiuni pentru investiția în proiecte majore de infrastructură în conformitate cu prioritățile strategice ale UE;

117. reamintește că o monedă comună nu poate funcționa decât dacă statele membre își coordonează politicile bugetare și practică o transparență reciprocă; admite faptul că acest proces necesită o cooperare strânsă cu parlamentele naționale;

Miercuri, 20 octombrie 2010

118. invită Comisia și Consiliul, cu sprijinul Eurostat, să sporească gradul de comparabilitate al bugetelor naționale în ceea ce privește cheltuielile pentru a identifica caracterul complementar și convergent al politicilor puse în aplicare;

119. consideră că UE și statele membre ar trebui să depună eforturi în vederea introducerii unor principii ale fiscalității care să pună capăt îndatorării în sectorul public și privat și remunerațiilor pe termen scurt în sectorul privat și care eventual ar putea să introducă sistemul bonus-malus, în funcție de criteriile specifice muncii decente și criteriile de mediu;

120. constată că redresarea după criza financiară, economică și socială și ieșirea din criza datoriei publice va fi un proces îndelungat, care trebuie să fie bine proiectat și coordonat, pentru a asigura calea către o dezvoltare echilibrată; recunoaște faptul că ar trebui să se facă compromisuri între creșterea, echitatea și stabilitatea financiară, și că acestea intră în domeniul deciziei politice; invită Comisia Europeană să prezinte propuneri de dezvoltare financiară cu luarea în considerare a acestor obiective, în special în cadrul strategiei UE 2020 și să explice compromisurile care pot face obiectul unor alegeri politice; dorește ca, plecând de la această bază, Uniunea Europeană să poată organiza un spațiu de dezbateră și de discuții la nivel politic după consultarea tuturor părților interesate în reforma piețelor financiare (bănci, investitori, deponenți, parteneri sociali); în plus, invită Comisia să implice Parlamentul European mai mult în acest proces, în special în ceea ce privește elaborarea și apoi implementarea Strategiei UE 2020;

121. îndeamnă Uniunea să se doteze mai bine cu instrumente contraciclice de gestionare a politicilor economice;

122. consideră că Tratatul de la Lisabona furnizează toate instrumentele necesare în acest moment pentru a institui o adevărată guvernare economică a Uniunii, precum și o mai bună supraveghere a situației finanțelor publice ale statelor membre;

Piața internă

123. subliniază solicitările din raportul lui Mario Monto și al lui Louis Grech, adoptate de Parlamentul European la 20 mai 2010, pentru o abordare mai globală a pieței interne, atât în ceea ce privește strategia, cât și percepția, astfel încât aceasta să devină mai eficientă și să restabilească percepția publică; subliniază importanța inițiativei privind o lege a pieței interne („Single Market Act”) de propuneri legislative și fără caracter legislativ pentru a consolida și a actualiza piața unică, pentru a completa piața internă digitală și pentru a rezolva și a îndepărta barierele rămase;

124. consideră că este esențială ca această lege să includă o agendă ambițioasă pentru protecția socială și a consumatorilor sub forma includerii unei clauze sociale în toată legislația cu privire la piața internă, în legislația cu privire la serviciile de interes general, o agendă legislativă de consolidare a drepturilor lucrătorilor, un pachet legislativ ambițios vizând protecția consumatorilor, care să îmbunătățească viața cetățenilor, precum și o mai bună coordonare fiscală, prin intermediul armonizării bazei fiscale corporative și a ratelor de TVA;

125. ia act de faptul că piața internă are nevoie de sprijinul tuturor, întrucât constituie piatra de temelie a proiectului european și fundamentul creării unei bogății durabile în UE;

126. subliniază faptul că piața internă este unul din principalii factori de creștere în Europa subliniază faptul că strategia UE 2020 ar trebui să funcționeze ca un program concret de creștere și ocupare a forței de muncă pentru a face față crizei economice și pentru a consolida piața internă;

127. consideră că inițiativele individuale nu pot fi eficiente fără coordonarea la nivelul UE, fiind esențial ca UE să aibă o voce unică, fermă și să poată pune în aplicare acțiuni comune; solidaritatea, pe care se bazează modelul european de economie socială, și coordonarea răspunsurilor naționale au fost cruciale pentru evitarea luării de către statele membre a unor măsuri protecționiste de scurtă durată la nivel individual; își exprimă preocuparea față de faptul că reapariția protecționismului economic la nivel național ar putea cel mai probabil să ducă la fragmentarea pieței interne și, prin urmare, trebuie evitat; este îngrijorat de faptul că actuala criză economică și financiară ar putea fi utilizată pentru a justifica reapariția măsurilor protecționiste în diferite state membre, pe când această criză impune, dimpotrivă, recurgerea la mecanisme de protecție comune;

Miercuri, 20 octombrie 2010

128. consideră că progresele înregistrate pe piața internă nu ar trebui să fie bazate pe cel mai mic numitor comun; încurajează, prin urmare, Comisia să își asume poziția de lider și să prezinte propuneri îndrăznețe; încurajează statele membre să utilizeze metoda cooperării consolidate în domeniile în care procesul de ajungere la un acord între cele 27 de state membre nu se poate realiza; celelalte țări ar putea să se alăture ulterior acestor inițiative-pilot;

129. avertizează împotriva concepției conform căreia economia europeană poate oarecum să se dezvolte și să crească fără a practica un comerț liber și echitabil cu cât mai multe țări din lume posibil, inclusiv cu partenerul nostru comercial principal de azi, SUA, și țări emergente precum China, India și Brazilia; estimează că Uniunea Europeană trebuie să se bazeze, de asemenea, pe forțele sale proprii prin utilizarea mai eficientă a pieței interne, cu atât mai mult cu cât esențialul creșterii sale este, de asemenea, legat de cererea internă;

130. subliniază necesitatea de a lăsa să se manifeste potențialul de afaceri al pieței interne, în epoca globalizării, de a încuraja crearea de locuri de muncă și inovarea în noile tehnologii din Europa;

131. consideră că, pentru a crea o adevărată piață internă, Comisia trebuie să elaboreze un set clar de priorități politice prin adoptarea unui „Act privind piața unică”, care să acopere atât inițiativele legislative, cât și pe cele nelegislative și care să vizeze crearea unei economii sociale de piață foarte competitive;

132. recunoaște că, în cadrul Uniunii Europene, construirea pieței interne fără o oarecare armonizare fiscală, îndeosebi în ceea ce privește impozitarea marilor societăți, sau o definire a elementelor de protecție socială a condus într-o anumită măsură la o competiție excesivă între statele membre care încearcă să atragă lucrătorii din alte state membre; consideră, cu toate acestea, că unul dintre avantajele importante ale pieței interne îl constituie înlăturarea barierelor din calea mobilității și armonizarea reglementărilor instituționale, promovarea înțelegerii culturale, integrarea, creșterea economică și solidaritatea europeană;

133. recomandă Comisiei să desfășoare un exercițiu independent de identificare a celor mai importante 20 de surse de nemulțumire și frustrare legate de piața internă, cu care cetățenii se confruntă zilnic, în special în ceea ce privește comerțul electronic, îngrijirea medicală transfrontalieră și recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale;

134. solicită statelor membre să accepte în cele din urmă tabelele de corespondență aferente punerii în aplicare a legislației, astfel încât deficitul de transpunere să fie mai transparent;

135. subliniază că o piață funcțională a achizițiilor publice este esențială pentru piața internă; este preocupat totuși de problemele semnificative cu care autoritățile publice se confruntă în continuare în realizarea obiectivelor lor de politică, în contextul unui set complex de norme, precum și în asigurarea accesului IMM-urilor la piețele de achiziții publice;

136. încurajează Comisia să înainteze o propunere pentru a introduce o „clauză de intrare în vigoare” (sunrise clause), care să garanteze că dispozițiile legislative privind piața internă a UE intră în vigoare automat la un moment dat, în cazul în care statele membre nu le transpun la timp;

137. avertizează că această metodă nu va permite o optimizare a structurii de ansamblu pentru a răspunde provocărilor actuale; consideră că autoritățile UE au o responsabilitate deosebită în a garanta, printre altele, respectarea programului de reformă de către autoritățile politice naționale;

138. consideră că Europa trebuie să redevină un loc propice pentru investiții și producție și să constituie o referință mondială pentru inovare și creștere; consideră că instituțiile financiare, fie ele publice sau private, trebuie să facă tot posibilul pentru a garanta că piețele financiare lucrează în favoarea economiei reale și a întreprinderilor mici și mijlocii;

139. solicită Comisiei să prezinte evaluări anuale cu privire la necesarul de investiții publice/private și modul în care acesta este sau ar trebui să fie acoperit;

Miercuri, 20 octombrie 2010

Fiscalitatea

140. recunoaște că, pentru dezvoltarea în continuare a pieței interne a Uniunii, este necesară o abordare coordonată atât la nivel național, cât și la nivelul UE, pentru a fructifica cele mai bune practici în combaterea fraudei și a evaziunii fiscale, definind în același timp stimulente adecvate, astfel încât contribuabilii să plătească impozitele în mod corespunzător, iar autoritățile fiscale ale statelor membre să adopte măsuri preventive eficiente împotriva oricărui tip de practică fiscală incorectă;

141. consideră că reducerea nivelurilor de fraude fiscale ar contribui la reducerea deficitelor publice fără a majora impozitele, menținând totodată nivelul cheltuielilor sociale; își exprimă îngrijorarea cu privire la denaturările create pe piața internă din cauza diverselor niveluri de fraude fiscale din statele membre; solicită Comisiei să elaboreze o evaluare de impact pentru a analiza diferitele probleme provocate de evaziunea fiscală și economia subterană în toate statele membre;

142. subliniază faptul că realizarea unor finanțe publice viabile necesită nu doar cheltuieli efectuate în mod responsabil, ci și o impozitare adecvată și echitabilă, o colectare mai eficace a impozitelor de către autoritățile fiscale naționale și o intensificare a combaterii evaziunii fiscale; solicită Comisiei să propună un set de măsuri care să ajute statele membre să restabilească echilibrul conturilor lor publice și să finanțeze investițiile publice din surse financiare inovatoare;

143. ia act, ca ecou la activitatea lui Mario Monti, de faptul că creșterea veniturilor publice, în contextul unei conjuncturi favorabile, s-a tradus cel mai adesea prin reducerea impozitelor; consideră că ar trebui redusă impozitarea salariilor pentru a stimula competitivitatea în Europa; sprijină propunerea lui Mario Monti de instituire a unui grup pentru politica fiscală, care să reunească reprezentanți ai statelor membre, ca un pas important pentru încurajarea dialogului dintre țările europene; invită acest grup să adreseze în primul rând cadrul unui sistem fiscal care să ducă la îndeplinirea obiectivelor de mediu și care să sprijine eficiența resurselor; salută propunerea de directivă pentru o bază comună consolidată pentru impozitul societăților, din programul de lucru al Comisiei pentru 2011;

144. recunoaște că unul dintre principalii factori ai îmbunătățirii instituționale și ai creșterii economice în statele membre este libertatea acestora de a alege modul în care doresc să perceapă impozitele; consideră că reducerea fiscalității în domeniul muncii este esențială pentru a permite celor defavorizați și claselor de mijloc să ducă o viață decentă de pe urma muncii lor;

145. se exprimă în favoarea unei fiscalități reduse în domeniul muncii, care permite încurajarea și crearea de stimulente pentru ocuparea forței de muncă, inovare și investiții pe termen lung;

Coeziunea economică, socială și regională

146. consideră că politica de coeziune trebuie să fie considerată unul dintre pilonii politicii economice a Uniunii, ce contribuie la o strategie de investiții pe termen lung a UE;

147. observă că politica de coeziune a devenit un element esențial al pachetului european de redresare economică ca politică publică care poate fi utilizată împotriva crizei și poate aborda stimularea cererii pe termen scurt, investind în același timp în competitivitate și creștere pe termen lung;

148. consideră că forța politicii de coeziune, de transformare a redresării în creștere pe termen lung provine din cele trei caracteristici principale ale sale: stabilește orientări strategice care reprezintă condiții de transferare a resurselor, cu caracter obligatoriu atât pentru statele membre, cât și pentru regiuni; lasă la latitudinea statelor membre și a regiunilor adaptarea intervențiilor la particularitățile locale; și are capacitatea de monitorizare și sprijinire în vederea atingerii obiectivelor.

149. subliniază faptul că impactul inegal al crizei asupra teritoriului european reflectă puncte de plecare concurențiale diferite și înseamnă perspective pe termen lung diferite, precum și moduri diferite de a recurge la măsurile anticriză oferite de UE; subliniază că efectele crizei ar putea duce la slăbirea coeziunii teritoriale dacă nu este contracarată prin politici adaptate problemelor specifice într-un mod diferențiat; observă că în unele dintre țările cele mai afectate de criză, politica de coeziune a reprezentat o proporție mare din totalul investițiilor publice;

Miercuri, 20 octombrie 2010

150. consideră că strategia post-criză va fi mai eficientă dacă regiunile și orașele sunt de asemenea implicate în implementare acesteia; guvernanta pe mai multe niveluri oferă un spațiu mai amplu de acțiune politică și permite o promovare mai eficientă a redresării economice în cadrul Uniunii, întrucât nivelurile locale și regionale ale guvernantei europene au capacitatea de a adapta obiectivele strategice generale europene la propriile specificități teritoriale și sunt capabile să exploateze instrumentele de politică pe care le au la dispoziție, precum și entuziasmul tuturor partenerilor – mediul privat, academic și societatea civilă;

151. subliniază faptul că autoritățile locale și regionale dispun în prezent de numeroase instrumente de politică; atât inovarea, care poate favoriza creșterea productivității, cât și tehnologiile ecologice, care pot crea cerere și piețe noi, reclamă concentrare la nivel local și regional și o abordare integrată bazată a investițiilor și a politicilor în materie de creștere; o regiune, un oraș, o zonă rurală pot fi locuri de reunire a tuturor partenerilor, care pot furniza toate elementele necesare pentru a găsi soluții;

152. își exprimă, prin urmare, preocupările în legătură cu lipsa de progrese în delegarea de competențe la nivelul comunităților locale, având în vedere că acestea oferă oportunități în materie de economie, locuri de muncă și dezvoltare locală și că prin acordarea de sprijin acestor comunități se reduce excluderea prin consolidarea fundamentului comunităților și îmbunătățindu-se astfel capacitatea de absorbție a acestora;

153. subliniază faptul că regiunile vor continua să câștige în importanță în ceea ce privește elaborarea agendei economice a UE, nevoile de creditare la nivel local ar trebui consolidate, iar acest lucru poate fi realizat prin intermediul unor bănci regionale puternice; observă că reglementarea industriei serviciilor financiare ar trebui să țină seama de nevoia de a stimula activitățile antreprenoriale și finanțarea IMM-urilor, iar asistența financiară destinată IMM-urilor în cadrul politicii de coeziune ar trebui să meargă în direcția finanțării capitalului de risc, ceea ce ar permite o mai mare implicare din partea sectorului bancar și o utilizare mai eficientă a fondurilor structurale;

154. solicită o reformă mai profundă a actualei structuri de politică de coeziune pentru a permite furnizarea mai eficientă și mai rapidă a fondurilor către statele membre, regiuni și orașe; subliniază că este necesară o mai mare flexibilitate și că Comisia trebuie să țină seama de acest lucru în elaborarea viitoarei politici de coeziune;

155. consideră că este indispensabil ca orice strategie de investiții pe termen lung a UE susținută de politica de coeziune să se lege de rezultatele în domeniul competitivității, al inovării, al creării de locuri de muncă și al creșterii ecologice și de îmbunătățirile în materie de coeziune economică, socială și teritorială la nivel european și mai ales între vechile și noile state membre;

UE 2020

156. solicită ca strategia UE 2020 să se bazeze pe o concepție politică cuprinzătoare asupra viitorului UE, care să constituie o Uniune competitivă, socială și sustenabilă, având drept centru al elaborării politicilor oamenii și protecția mediului;

157. consideră că, dacă se dorește îndeplinirea acestor obiective, este momentul coordonării strânse a politicilor macroeconomice, ținându-se cu prioritate îmbunătățirea potențialului de creștere al Uniunii și concentrarea pe un model de dezvoltare durabilă și incluzivă, în lipsa căruia problemele cu care ne confruntăm nu pot fi rezolvate; consideră că acesta ar trebui să fie obiectivul principal al strategiei UE 2020;

158. recunoaște că, pentru a împiedica reacții la criza euro care ar putea determina o lungă perioadă de stagnare economică, Uniunea ar trebui totodată să implementeze o strategie care să accelereze creșterea economică sustenabilă, concomitent cu reforme vizând refacerea și creșterea competitivității;

159. ia act de cele cinci obiective principale convenite de Consiliul European cu privire la rata șomajului, condițiile de cercetare și dezvoltare, emisiile de gaze cu efect de seră, nivelul de educație și incluziunea socială; subliniază faptul că aceste obiective principale ar trebui formulate în cadrul unei strategii consecvente și coerente de dezvoltare durabilă, care să combine obiectivele din cadrul politicilor economice, sociale și de mediu;

Miercuri, 20 octombrie 2010

160. consideră că educația ar trebui plasată în chiar centrul strategiei economice a Uniunii, cu scopul de a ameliora calitatea generală a tuturor nivelurilor educației și formării în UE îmbinând excelența și echitatea și reformând modelul educațional; estimează că educația ar trebui să constituie un bun comun al Uniunii Europene, fiind necesare investiții cu privire la toate aspectele sistemului educațional, calitatea educației sau numărul de persoane care au acces la învățământul superior; propune instituirea la nivel european a unui sistem permanent și cuprinzător de învățare pe întreg parcursul vieții, inclusiv generalizarea programelor Erasmus și Leonardo pentru mobilitatea în domeniul educației și formării; subliniază necesitatea creșterii de urgență a nivelului investițiilor în domeniul cercetării și dezvoltării, în special având în vedere evaluarea la jumătatea perioadei a celui de al șaptelea program-cadru, precum și viitoarele perspective financiare ale UE;

161. subliniază că soluționarea problemei șomajului în rândul tinerilor și promovarea unei concordanțe eficiente între competențele solicitanților de locuri de muncă și cerințele pieței trebuie să reprezinte elemente-cheie; consideră că trebuie dezvoltate parteneriate între sectorul public și cel privat în domeniul educației și că mobilitatea transfrontalieră a studenților și a cercetătorilor în cadrul programelor de schimb și de stagii ar trebui să contribuie la creșterea atractivității internaționale a instituțiilor de învățământ superior din Europa, cu menținerea țintei de 3 % din PIB-ul alocat cercetării și dezvoltării ce va stimula inovarea prin intermediul cercetării și al învățământului superior;

162. consideră că strategia UE 2020, în forma propusă de Comisie, ar trebui să se concentreze pe diminuarea caracterului birocratic al pieței interne, prin reducerea sarcinii administrative asupra întreprinderilor cu 25 % până în 2012, și pe creșterea eficienței sale, utilizând internetul ca instrument esențial al unei „piețe electronice” la nivelul UE, care creează servicii și locuri de muncă noi;

163. este de părere că structura de guvernare a strategiei Europa 2020 ar trebui consolidată pentru a garanta faptul că obiectivele sale vor fi îndeplinite; consideră că, pentru ca noua strategie să se transforme într-o reușită, este necesară o utilizare mai amplă a măsurilor obligatorii în locul continuării utilizării metodei deschise de coordonare în domeniul politicii economice; îndeamnă Consiliul și Comisia să propună o strategie economică de redresare economică, bazată în primul rând pe instrumente UE, și nu în principal pe inițiative interguvernamentale;

164. este conștient de faptul că o bună guvernare sau o guvernare economică nu sunt suficiente pentru a asigura Uniunii Europene o strategie de creștere necesară ca răspuns la criză și pentru a face față concurenței la nivel mondial; cu toate acestea, își exprimă convingerea că cei zece ani de existență a UEM au demonstrat – în contextul unic al monedei euro – că această strategie este indispensabilă;

165. insistă ca strategia UE 2020 să includă un obiectiv de reducere a sărăciei în UE la jumătate și subliniază că majoritatea europenilor care trăiesc actualmente în sărăcie, sau riscă să ajungă acolo, sunt femei, în special femei în vârstă, femei migrante, mame singure și femei singure care au în îngrijire persoane dependente; consideră că, pe lângă aceasta, ar trebui introdusă o perspectivă asupra întregii durate a vieții, dat fiind faptul că sărăcia părinților are un impact direct asupra vieții, dezvoltării și viitorului copiilor;

166. solicită elaborarea unei strategii ambițioase pe termen lung de combatere a sărăciei cu scopul de a diminua inegalitățile și excluderea socială, având ca obiective de anvergură reducerea sărăciei și a sărăciei în rândul lucrătorilor; propune instituirea unei politici-cadru a Uniunii Europene în vederea creării unor mecanisme privind nivelul minim al venitului, cu respectarea principiului subsidiarității, a diferitelor practici, a convențiilor colective și a legislației naționale a statelor membre, conform unor standarde europene stabilite în funcție de nivelul de trai din fiecare stat membru; solicită, de asemenea, o alocație pentru copii, cu scopul menționat mai sus, de a reduce sărăcia, inegalitățile și excluderea socială;

167. consideră că statele membre ar trebui să organizeze o dezbatere în cadrul propriului parlament înainte de a-și adopta programul de stabilitate și de creștere (UE 2020);

Inovare

168. consideră că graficul Comisiei în materie de inovare arată că Europa se află încă la o distanță considerabilă în urma Japoniei sau a Statelor Unite ale Americii în ceea ce privește cercetarea și inovarea;

169. consideră că, pe lângă finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii, Uniunea Europeană trebuie să abordeze în mod proactiv și coordonat finanțarea cercetării și inovării și să fie în avangarda noilor sectoare de ocupare a forței de muncă, pentru a atrage investițiile private;

Miercuri, 20 octombrie 2010

170. constată că tranziția către o economie eficientă din punct de vedere energetic, ca modalitate de a spori securitatea energetică a UE, ar trebui să fie una dintre prioritățile Comisiei Europene și ale statelor membre; consideră că UE ar trebui să încurajeze inovarea în producerea de energie din resurse regenerabile, punând accentul pe sursele locale cu emisii reduse de carbon;

171. consideră că interconexiunile de rețele energetice sunt esențiale pentru funcționarea pieței interne în sectorul energetic, precum și pentru producerea la scară mai largă de energie din resurse regenerabile; subliniază importanța dezvoltării rețelelor energetice inteligente;

172. subliniază că IMM-urile ar trebui să fie coloana vertebrală în dezvoltarea de tehnologii bazate pe energii regenerabile și eficiente din punct de vedere energetic; constată că este esențial să se creeze instrumente financiare pentru a încuraja eficiența energetică și inovarea în utilizarea energiei regenerabile;

173. consideră că investițiile pentru reînnoirea fondului locativ și a transportului colectiv trebuie să constituie o prioritate pentru a reduce costurile de energie și sărăcia energetică și pentru a crea un cerc virtuos;

174. pledează pentru o tranziție justă și echitabilă către o economie ecologică; consideră că trebuie anticipată creșterea ratei șomajului care rezultă din această tranziție prin dezvoltarea formării și competențelor lucrătorilor cu privire la noile tehnologii; constată că prețul ridicat al combustibililor reprezintă o problemă din ce în ce mai gravă;

175. solicită Comisiei să elaboreze și să propună un mecanism prin care IMM-urile și alți actori ai inovației ar beneficia de o finanțare de atenuare a riscurilor în cazul unui parteneriat între sectorul public și cel privat cu fonduri de investiții în societăți necotate și în care banii de la Banca Europeană de Investiții și banii publici proveniți de la statele membre, cu sprijinul unui mecanism de garantare a riscurilor din partea Fondului European de Investiții, distribuite prin fondul de investiții în societăți necotate, ar permite finanțarea proiectelor cu până la 80 % din investiții private;

176. sprijină crearea unei instituții financiare care să vizeze furnizarea de finanțare proiectelor inovatoare din întreaga Uniune, care sunt esențiale pentru a asigura o creștere durabilă în viitor;

177. îndeamnă Comisia să elimine obstacolele administrative și să îmbunătățească condițiile de inovare, de exemplu prin crearea unui brevet unic la nivelul Uniunii Europene; susține că programele bine-intenționate care vizează stimularea competitivității și crearea unei economii durabile nu funcționează corespunzător, întrucât IMM-urile, universitățile și companiile multinaționale sunt descurajate să participe la programe europene;

178. constată că politicile fiscale și monetare nu pot înlocui reforma structurală, care trebuie să abordeze slăbiciunile inerente ale economiei europene, datoriile și deficiturile care au o creștere abruptă, fenomenul îmbătrânirii, probabilitatea unei creșteri a inflației sau a unui proces de deflație, probabilitatea extrem de ridicată a unei noi creșteri a inflației, riscurile la care sunt supuse industriile generate de politicile în materie de schimbări climatice, în special din cauza incertitudinii cu privire la noile obiective și standarde, productivitatea scăzută și lipsa competitivității; solicită mai multă eficiență în utilizarea banilor publici, atât la nivel european, cât și la nivel național; consideră că, atunci când se adoptă politici și obiective coordonate, ar trebui să se țină cont de diferențele de sincronizare și de intensitate a crizei, precum și de diferențele poziții fiscale și monetare ex-ante ale fiecărui stat membru; consideră că aceste eforturi ar trebui să ducă la o convergență reală mai rapidă între economiile naționale;

179. consideră că, pentru a avea succes, strategia europeană va trebui să se bazeze pe politici fiscale sănătoase, de încurajare a inovării, a educației și a calificării forței de muncă, singurul mod de stimulare a productivității, a ocupării forței de muncă și a creșterii într-un mod durabil;

180. subliniază faptul că schimbările climatice, diminuarea resurselor și oprirea pierderii biodiversității sunt condițiile cadru ale creșterii economice europene viitoare; ia act de faptul că această creștere trebuie, astfel, să se bazeze pe decuplarea creșterii economice de utilizarea resurselor, pe inovațiile ecologice și pe progresul economic durabil din punct de vedere ecologic;

181. salută strategia adoptată în martie 2007 de Consiliul European vizând creșterea independenței energetice a UE și definirea unor angajamente concrete în ceea ce privește combaterea încălzirii climatei; consideră că această criză a evidențiat și mai mult relevanța strategiei respective; consideră totuși că, pentru a avea succes, această strategie, dincolo de elementele de reglementare a pieței interne, trebuie să se traducă prin acțiuni mai ambițioase ale Uniunii;

Miercuri, 20 octombrie 2010

Ocuparea forței de muncă

182. consideră că una din principalele provocări pentru Uniunea Europeană este reprezentată de menținerea competitivității, intensificarea creșterii și reducerea șomajului;

183. reafirmă că o calitate ridicată a locurilor de muncă trebuie să reprezinte o prioritate centrală a strategiei UE 2020 și că acordarea unei importanțe mai mari funcționării adecvate a piețelor muncii, precum și condițiilor sociale, este vitală pentru îmbunătățirea performanțelor de ocupare a forței de muncă; solicită, de aceea, o nouă agendă care să promoveze munca decentă, să asigure drepturile lucrătorilor din întreaga Europă și să îmbunătățească condițiile de muncă;

184. consideră că noua strategie trebuie să pună mai mult accentul pe munca decentă, incluzând lupta împotriva muncii nedeclarate, și pe asigurarea accesului la piața muncii pentru persoanele care sunt momentan excluse din aceasta;

185. consideră că noua strategie ar trebui să încurajeze acele piețe ale muncii care îmbunătățesc stimulentele și condițiile pentru lucrători, intensificând, în același timp, stimulentele pentru ca angajatorii să recruteze și să rețină personalul;

186. subliniază că este important să fie analizată competitivitatea în scădere a Europei la scară globală; având în vedere penuria de forță de muncă estimată pe termen lung, este important să reflectăm la perioada de după criză și la sisteme europene care să permită migrarea cunoștințelor și evitarea „exodului creierelor” europene;

187. consideră că o acțiune fermă în favoarea ocupării forței de muncă este cu atât mai necesară, deoarece Uniunea riscă o relansare economică fără crearea de locuri de muncă;

188. îndeamnă Uniunea să își asocieze acțiunile în favoarea ocupării forței de muncă unor măsuri de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale, împreună cu o piață internă cu adevărat funcțională pentru lucrătorii din UE, pentru a evita ca criza să agraveze inegalitățile;

189. solicită statelor membre și Comisiei să atingă procentul de 75 % de ocupare a forței de muncă în cazul bărbaților și femeilor până în 2020 prin reducerea segmentării pieței muncii și prin intensificarea eforturilor de reconciliere a vieții profesionale cu responsabilitățile de îngrijire a altor persoane și cu viața de familie;

190. consideră că eforturile de susținere a creării de locuri de muncă trebuie să se concentreze pe ocuparea forței de muncă tinere, care, la rândul său, presupune continuarea creării de programe diferențiate în funcție de gen, menite să asigure tinerilor aptitudinile necesare în economia reală;

191. subliniază necesitatea de a crea piețe ale muncii incluzive și competitive, care oferă o mai mare flexibilitate angajatorilor, asigurând totodată alocații de șomaj, combinate cu un sprijin activ pentru reangajare în caz de pierdere a locului de muncă;

192. estimează că, deși educația ar trebui să rămână responsabilitatea statelor membre, sunt necesare investiții UE și recunoașterea la nivel european a calificărilor cu privire la toate aspectele sistemului educațional, calitatea educației sau numărul de persoane care au acces la învățământul superior; propune instituirea la nivel european a unui sistem permanent și cuprinzător de orientări pentru învățare pe întreg parcursul vieții, inclusiv generalizarea programelor Erasmus și Leonardo ale Uniunii, pentru mobilitatea în domeniul educației și formării;

193. reamintește că ocuparea forței de muncă reprezintă un factor decisiv pentru economie, deoarece contribuie la creșterea puterii de cumpărare; consideră că Uniunea Europeană trebuie să aibă drept obiectiv ocuparea deplină și de calitate a forței de muncă și că funcționarea durabilă a pieței interne depinde de o piață a muncii decente care să fie favorabilă inovării;

194. îndeamnă statele membre să abordeze atât dimensiunile ciclice, cât și pe cele de lungă durată ale șomajului, prin măsuri de politică asociate pieței muncii;

Miercuri, 20 octombrie 2010

195. consideră că Europa are nevoie de o creștere solidă pentru a-și putea menține sistemul social, care are propria contribuție la competitivitatea economiei de piață cu caracter social, specifică Europei;

196. constată că facilitarea mobilității este importantă, ceea ce face posibil, de asemenea, ca societățile să găsească mai ușor competențele necesare, iar piața unică să funcționeze mai bine și în perioade de criză; reamintește că mobilitatea lucrătorilor ar trebui să fie însoțită de îmbunătățirea condițiilor de muncă;

Crearea de noi locuri de muncă prin promovarea IMM-urilor

197. ia act de faptul că IMM-urile și antreprenorii joacă un rol important în toate economiile și sunt principalii factori de creare a locurilor de muncă și a veniturilor, precum și factori de inovare și creștere; consideră că IMM-urile sunt esențiale pentru dezvoltarea, creșterea și bunăstarea viitoare a UE, iar competitivitatea UE în lume poate fi consolidată acordând prioritate IMM-urilor;

198. consideră că a sosit momentul unei priviri în perspectivă, cu asimilarea învățămintelor din trecut, realizându-se astfel în timp acele modificări structurale care vor garanta competitivitatea IMM-urilor și le vor face mai apte să facă față presiunilor suplimentare reprezentate de mediul globalizat și capacitatea concurenților noștri de a pătrunde pe piețe tot mai inovatoare, și, astfel, va fi posibilă garantarea slujbelor lucrătorilor vulnerabili și ale familiilor acestora;

199. admite faptul că definiția actuală a IMM-ului în UE trebuie revizuită, iar criteriul referitor la numărul de angajați trebuie redus, pentru a permite dezvoltarea unor politici mai bine orientate care să vizeze IMM-urile;

200. este conștient de faptul că obiectivul ambițios de a orienta industria și IMM-urile către inovare nu va putea fi realizat numai prin îmbunătățirea accesului la capital în general, ci ar trebui să se urmărească și diversificarea surselor de finanțare;

201. consideră că, în contextul redresării, trebuie acordată o atenție deosebită rolului IMM-urilor în ceea ce privește productivitatea și crearea de noi bunuri; și că ar trebui puse în aplicare mecanisme care să împiedice ieșirea lor de pe piață, evitând astfel creșterea șomajului și prelungirea perioadei de nesiguranță economică; consideră că, de asemenea, ar trebui să se garanteze o distribuție eficientă a creditelor alocate din Fondul Social European;

202. consideră că IMM-urile trebuie considerate un factor determinant pentru investițiile mai mici finanțate prin fondurile de coeziune; consideră că, în această privință, alocarea de fonduri către universități și promovarea parteneriatelor cu IMM-uri sunt esențiale;

203. este conștient de faptul că piața internă a UE asigură un mediu de afaceri productiv în toată Uniunea și aduce, de asemenea, beneficii consumatorilor; este conștient însă de faptul că IMM-urile se confruntă cu numeroase dificultăți în operarea pe piața internă și adeseori funcționează sub pragul de eficiență, și consideră că, în special la nivel microeconomic, IMM-urile au nevoie de sprijin pentru a putea opera pe întreaga piață internă, că accesul lor la informații referitoare la oportunități trebuie adus la nivelul la care se pot crea platforme transeuropene pentru a permite IMM-urilor să analizeze oportunitățile de afaceri, să identifice complementaritățile și, în cele din urmă, să găsească mijloacele pentru a pătrunde pe piețele din Uniune;

204. consideră că este, printre altele, în interesul economic al Europei ca cetățenii să rămână activi și productivi după pensionare și că pierderea experienței lor poate fi contracarată prin încurajarea cetățenilor în vârstă să rămână activi în cadrul unor structuri și rețele mai puțin formale, pe baza angajamentului lor civic și punându-i în legătură cu actorii economici și cu mediul academic; consideră că IMM-urile ar putea profita cel mai mult de o asemenea rețea de structuri informale care pot fi consultate, deoarece majoritatea IMM-urilor își permit cu greu servicii similare din partea societăților de consultanță active în economie; evidențiază faptul că cunoștințele acumulate de cetățenii în vârstă trebuie diseminate în beneficiul tuturor prin instituirea unei rețele la nivelul Uniunii Europene;

Miercuri, 20 octombrie 2010

205. invită Uniunea Europeană să sprijine rețeaua sa de IMM-uri, care se situează pe primul loc în crearea de locuri de muncă, prin facilitarea accesului acestora la credite, în special prin sprijinirea schemelor de garanții și crearea de noi produse standardizate care să permită regruparea împrumuturilor și a fondurilor proprii ale acestor întreprinderi; invită Uniunea să creeze un fond de garantare UE pentru IMM-uri; solicită, de asemenea, evaluarea programelor de finanțare actuale, în special a programului CIP, și asumarea angajamentului de a facilita accesul întreprinderilor din toate statele membre la împrumuturile garantate de UE, precum și dezvoltarea serviciilor destinate IMM-urilor și a structurilor de dialog social;

206. invită Uniunea să vizeze o compoziție mai echilibrată a finanțării IMM-urilor; constată că proporția finanțării IMM-urilor prin piețele de capital trebuie să crească; consideră că proporția finanțării IMM-urilor prin piețele de capital, capital de risc, investitori providențiali și parteneriate de tip public-privat trebuie să crească și trebuie stimulată; invită Comisia și statele membre să reducă substanțial birocrăția în materie de achiziții publice în ceea ce privește IMM-urile și să elimine povara administrativă, lucru esențial pentru dezvoltarea IMM-urilor;

207. încurajează crearea de piețe de valori specializate care să vizeze exclusiv IMM-urile și care să nu prevadă condiții de acces restrictive, pentru a facilita procedura aportului de capital; consideră că IMM-urile ar trebui să se concentreze mai mult pe capitalurile proprii și, în acest sens, propune eliminarea stimulentele fiscale negative pentru ambele părți ale pieței, investitorii și piața;

208. îndeamnă statele membre ale UE să depună eforturi pentru a coordona fiscalitatea în ceea ce privește IMM-urile; consideră că finalizarea pieței interne pentru a oferi finanțare transfrontalieră și oportunități de afaceri pentru IMM-uri este esențială pentru promovarea redresării UE;

209. accentuează faptul că ar fi dorit să se creeze o legătură organică între industrie și inovare și, în consecință, cu educația. consideră că inovatorii, inclusiv IMM-urile, ar trebui să se afle în avangarda investițiilor la nivel european și național; subliniază că, deoarece societățile noi inovatoare au, prin definiție, un profil ridicat de risc/insolvabilitate, este necesară regândirea completă a finanțării lor și a activităților conexe; subliniază că, dat fiind faptul că aceste societăți noi inovatoare sunt într-o poziție extrem de dificilă în privința obținerii de finanțare prin intermediul sistemului bancar, trebuie instituite mecanisme de garantare a creditelor vizând în mod special acest segment;

210. propune crearea de către Comisia Europeană a unui proiect „Un IMM - un loc de muncă” prin crearea unui nou instrument financiar la nivel european pentru a încuraja activitățile IMM-urilor în Uniune; consideră că ar trebui să se ajungă la o compoziție mai echilibrată a finanțării IMM-urilor;

211. solicită reformarea „Small Business Act”, pentru a include dispoziții obligatorii ce ar urma să fie aplicate de toate statele membre, precum și elaborarea unui nou „Small Business Act” social, fapt care ar reprezenta o consolidare necesară a economiei sociale de piață europene în perioada post-criză;

212. recomandă crearea de ghișee unice; acestea ar rezolva toate chestiunile administrative legate de IMM-uri; subliniază că este foarte important să se reducă povara administrativă care apasă pe umerii IMM-urilor și să se introducă o componentă socială în legislația referitoare la IMM-uri; consideră că Europa trebuie să devină zona cea mai propice pentru IMM-uri din lume;

Dezvoltarea

213. observă că, deși unele dintre țările emergente și în curs de dezvoltare par să nu fi fost afectate de cele mai grave efecte ale crizei, 40 % din țările în curs de dezvoltare au fost totuși extrem de expuse efectelor crizei financiare și, ca urmare, aproximativ 90 de milioane de oameni vor fi aruncați în sărăcie;

214. solicită să se reafirme angajamentele cu privire la alocarea a 0,7 % din VNB-ul statelor membre către fondurile de ajutor pentru dezvoltare și să se exploreze alte surse de finanțare inovatoare care să compenseze deficitul de finanțare cauzat de contracția economiilor din țările în curs de dezvoltare;

215. solicită companiilor europene, în special companiilor multinaționale, să garanteze responsabilitatea socială a întreprinderilor subcontractante din lanțul de producție;

Miercuri, 20 octombrie 2010

Guvernanță mondială

216. recunoaște slăbiciunile și problemele cauzate de lipsa competențelor obligatorii din punct de vedere juridic și lipsa unor legături între instituțiile financiare și economice globale; salută în consecință inițiativele de creștere, prin reformă, a eficacității, a dimensiunii la nivel global și a răspunderii FMI și a altor instituții ONU, pentru a le putea astfel încredința mandatul de a funcționa ca platformă de coordonare cuprinzătoare a sectorului economic și financiar, inițiative și, atunci când este cazul, competențe de stabilire a unor norme obligatorii din punct de vedere juridic sub forma unor convenții internaționale;

217. consideră că, printre provocările globale ale UE, se numără asumarea unui rol relevant pe scena internațională, care să corespundă forței sale economice, prin adoptarea unei poziții comune; consideră că unul dintre proiectele cheie ale politicii externe a UE trebuie să fie eforturile pentru reformarea ONU și a instituțiilor legate de această organizație, transformându-le în instituții globale cu o influență politică reală asupra aspectelor de interes internațional, precum schimbările climatice, supravegherea și reglementarea financiară, reducerea sărăciei și Obiectivele de dezvoltare ale mileniului;

218. invită Consiliul European să organizeze o reuniune a G20 dedicată exclusiv guvernanței mondiale și reformei acesteia;

219. condamnă ferm rolul jucat de paradisurile fiscale în încurajarea și obținerea de profituri de pe urma practicilor de evaziune fiscală, fraudei fiscale și scurgerilor de capital; prin urmare, îndeamnă cu insistență statele membre să acorde prioritate combaterii paradisurilor fiscale, a evaziunii fiscale și a scurgerilor ilicite de capital; invită Uniunea Europeană să își intensifice acțiunile și să ia imediat măsuri concrete împotriva paradisurilor fiscale, a evaziunii fiscale și a scurgerii ilicite de capital, cum ar fi aplicarea de sancțiuni; solicită Consiliului să relanseze un plan care să propună lichidarea paradisurilor fiscale, în cadrul Organizației Națiunilor Unite și al altor organisme internaționale în care sunt reprezentate Uniunea Europeană și statele sale membre;

220. recomandă ca, odată cu îmbunătățirea guvernanței și a funcționării Comitetului de supraveghere bancară de la Basel, să se depună eforturi de consolidare a sistemului guvernanței internaționale în alte segmente de piață; propune ca normele elaborate de Comitetul de la Basel să intre în vigoare sub formă de tratate internaționale;

221. ia act de progresele înregistrate în cadrul OCDE și G20 cu privire la guvernanța fiscală și pledează pentru consolidarea urgentă și solidă a consecințelor juridice și economice ale listei negre a OCDE care cuprinde jurisdicțiile necooperante; solicită să se întreprindă acțiuni concrete și rapide în vederea introducerii schimbului automat și multilateral de informații drept standard general pentru a spori transparența fiscală și a combate fraudea și evaziunea fiscală;

222. propune ca, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Uniunea Europeană să devină semnatară directă a convențiilor OIM și să semneze toate convențiile adoptate de OIM până în prezent;

Concluzie

223. în încheiere, afirmă că este necesară o prezență mai fermă a Uniunii; consideră că este nevoie urgentă de un spirit de conducere politic și intelectual pentru a relansa proiectul european; consideră că Comisia trebuie să facă uz deplin de dreptul său de inițiativă în ceea ce privește competențele partajate, îndeosebi în cazul politicii energetice, pentru a permite UE să facă față provocărilor viitoare; este de părere că proiectul unei piețe interne sociale și ecologice, ca fundament al Uniunii Europene, trebuie finalizat; îndeamnă la consolidarea mecanismelor de guvernanță economică din cadrul Uniunii Europene, în special din perspectiva unei mai bune răspunderi, a gestionării situațiilor neprevăzute și a unei mai bune coordonări a politicilor economice; afirmă că agenda reformei financiare și de supraveghere trebuie să avanseze rapid, oferind soluții nu numai la deficiențele relevate de criză, ci, în aceeași măsură, și la necesitatea conceperii unui sistem care să sprijine economia reală, să genereze stabilitate financiară și să producă creștere economică, investiții pe termen lung, să creeze locuri de muncă, coeziune socială și să combată sărăcia; consideră că este necesară redefinirea sistemelor fiscale de manieră echitabilă, descurajându-se astfel acumularea de datorii excesive și promovându-se justiția socială, spiritul antreprenorial și inovarea; solicită revitalizarea economiei de piață durabilă, cu caracter social, precum și valorilor pe care le reprezintă;

Miercuri, 20 octombrie 2010

224. se angajează, în cadrul Comisiei speciale privind criza financiară, economică și socială, să îndeplinească obiectivele menționate în mandatul său în strânsă cooperare cu parlamentele naționale din UE, în vederea adoptării de recomandări comune;

*

* *

225. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluția Consiliului, Comisiei, președintelui Consiliului European, președintelui Eurogrupului, Băncii Centrale Europene, Comitetului Economic și Social, Comitetului Regiunilor, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și partenerilor sociali.

Îmbunătățirea guvernancei economice și a cadrului de stabilitate al Uniunii, în special în zona euro

P7_TA(2010)0377

Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2010 conținând recomandări către Comisie privind îmbunătățirea guvernancei economice și a cadrului de stabilitate al Uniunii, în special în zona euro (2010/2099(INI))

(2012/C 70 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere articolele 121, 126, 136, 138 și 352 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și protocoalele (nr. 12) privind procedura aplicabilă deficitelor excesive și (nr. 14) privind Eurogrupul, anexate la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Comunicările Comisiei din 12 mai 2010 intitulată „Consolidarea coordonării politicilor economice” (COM(2010)0250) și din 30 iunie 2010 intitulată „Consolidarea coordonării politicilor economice pentru stabilitate, creștere și locuri de muncă - Instrumente pentru o mai bună guvernanță economică în UE” (COM(2010)0367),
- având în vedere Recomandarea Comisiei din 27 aprilie 2010 pentru o recomandare a Consiliului privind orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale Uniunii: Partea I a Orientărilor integrate Europa 2020 (SEC(2010)0488),
- având în vedere Propunerea Comisiei din 27 aprilie 2010 de decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre: Partea a II-a a Orientărilor integrate Europa 2020 (COM(2010)0193) și Poziția Parlamentului European din 8 septembrie 2010 ⁽¹⁾ în acest sens,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010, „Europa 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 407/2010 al Consiliului din 11 mai 2010 de instituire a unui mecanism european de stabilizare financiară ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0309.

⁽²⁾ JO L 118, 12.5.2010, p. 1.

Miercuri, 20 octombrie 2010

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 332/2002 al Consiliului din 18 februarie 2002 de înființare a unui mecanism de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1467/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) Nr. 3605/93 al Consiliului din 22 noiembrie 1993 privind aplicarea Protocolului privind procedura de deficit excesiv anexată Tratatului de instituire a Uniunii Europene ⁽⁴⁾,
- având în vedere concluziile reuniunii Consiliului din 7 septembrie 2010 de aprobare a unei mai bune monitorizări a politicilor economice și bugetare (semestrul european),
- având în vedere concluziile Consiliului European din 17 iunie 2010,
- având în vedere concluziile reuniunii Consiliului din 9 și 10 mai 2010,
- având în vedere declarația șefilor de stat și de guvern din zona euro din 7 mai 2010,
- având în vedere declarația șefilor de stat și de guvern din zona euro din 25 martie 2010,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 25 și 26 martie 2010,
- având în vedere declarația de sprijin acordat Greciei de către statele membre din zona euro din 11 aprilie 2010,
- având în vedere concluziile reuniunii Consiliului din 16 martie 2010,
- având în vedere concluziile Eurogrupului privind monitorizarea competitivității și a dezechilibrelor macroeconomice din interiorul zonei euro din 15 martie 2010,
- având în vedere termenii de referință ai Eurogrupului privind strategiile de ieșire din criză și prioritățile de politici pe termen scurt în strategia Europa 2020: implicațiile pentru zona euro din 15 martie 2010,
- având în vedere concluziile Președinției Consiliului European din 22 și 23 martie 2005,
- având în vedere concluziile Președinției Consiliului European din 23 și 24 martie 2000,
- având în vedere Rezoluția Consiliului European din 13 decembrie 1997 referitoare la coordonarea politicii economice în etapa a treia a UEM și la articolele 109 și 109b din tratat (Tratatul CE),

⁽¹⁾ JO L 53, 23.2.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 209, 2.8.1997, p. 1.

⁽³⁾ JO L 209, 2.8.1997, p. 6.

⁽⁴⁾ JO L 332, 31.12.1993, p. 7.

Miercuri, 20 octombrie 2010

- având în vedere Rezoluția Consiliului European din 17 iunie 1997 privind Pactul de stabilitate și creștere ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția Consiliului European din 16 iunie 1997 privind creșterea economică și ocuparea forței de muncă ⁽²⁾,
 - având în vedere nota Băncii Centrale Europene din 10 iunie 2010 referitoare la consolidarea guvernantei economice în zona euro,
 - având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la calitatea datelor statistice în Uniune și competențe sporite în materie de audit ale Comisiei (Eurostat) ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 iunie 2010 referitoare la guvernanta economică ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 25 martie 2010 referitoare la Declarația anuală pentru 2009 privind zona euro și finanțele publice ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2010 intitulată „UE 2020” ⁽⁶⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 18 noiembrie 2008 privind UEM@10: bilanțul celor 10 ani de Uniune Economică și Monetară și provocările viitoare ⁽⁷⁾,
 - având în vedere articolele 42 și 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizele Comisiei pentru bugete, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0282/2010),
- A. întrucât recente evoluții economice au demonstrat în mod clar că nu a funcționat suficient de bine coordonarea politicilor economice în cadrul Uniunii, în special în zona euro, și că, în ciuda obligațiilor care le revin prin Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), statele membre nu au considerat că politicile lor economice sunt o problemă de interes comun și nu au coordonat aceste politici în cadrul Consiliului în conformitate cu dispozițiile relevante din tratat și cu respectarea rolului fundamental al Comisiei Europene în procedura de supraveghere;
- B. întrucât nici cadrul actual de guvernanta și supraveghere economică, nici cadrul de reglementare pentru serviciile financiare nu au furnizat suficientă stabilitate și creștere;
- C. întrucât este crucial să se meargă mai departe de măsurile temporare care au drept scop stabilizarea zonei euro;
- D. întrucât este necesar să se consolideze coordonarea și supravegherea economică la nivelul Uniunii, respectându-se în același timp principiul subsidiarității și ținându-se seama de cerințele speciale ale zonei euro și de lecțiile care trebuie învățate din recenta criză economică, fără a afecta integritatea Uniunii Europene și fiind necesar să se garanteze un tratament egal pentru statele membre;

⁽¹⁾ JO C 236, 2.8.1997, p. 1.

⁽²⁾ JO C 236, 2.8.1997, p. 3.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0230.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0224.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0072.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0053.

⁽⁷⁾ JO C 16 E, 22.1.2010, p. 8.

Miercuri, 20 octombrie 2010

- E. întrucât trebuie consolidată coordonarea economică în întreaga Uniune, având în vedere că stabilitatea economică a Uniunii poate depinde de situația economică a unuia dintre membrii săi, că există o mare interdependență economică între toate statele membre în cadrul pieței interne și că trebuie să ne pregătim pentru extinderea zonei euro;
- F. întrucât toate cele 27 de state membre ar trebui să urmărească pe cât posibil toate propunerile de guvernare economică, recunoscând faptul că pentru statele membre din afara zonei euro aceasta, în parte, se va realiza ca un proces voluntar;
- G. întrucât Tratatul de la Lisabona transformă vechea „metodă comunitară”, adaptând-o și consolidând-o, într-o „metodă a Uniunii” în care, în esență:
- Consiliul European definește direcțiile și prioritățile politice generale;
 - Comisia promovează interesul general al Uniunii și ia inițiativele necesare în acest sens;
 - Parlamentul European și Consiliul exercită în comun funcții legislative și bugetare în baza propunerilor Comisiei;
- H. întrucât noua guvernare economică consolidată ar trebui să integreze și să consolideze principiul european al solidarității, drept condiție prealabilă a capacității zonei euro de a răspunde șocurilor asimetrice și atacurilor speculative;
- I. întrucât actuala criză economică din Uniune este o criză de solvabilitate care inițial s-a manifestat ca o criză de lichidități, dar care nu se poate rezolva pe termen lung doar prin îndatorarea și mai mare a țărilor cu un grad ridicat de îndatorare în paralel cu planurile accelerate de consolidare fiscală;
- J. întrucât politicile privind ocuparea forței de muncă dețin un rol central în stimularea creșterii și competitivității economiei de piață cu caracter social din UE, prevenind dezechilibrele macroeconomice și garantând incluziunea socială și redistribuirea venitului;
- K. întrucât trebuie respectat rolul Comisiei și al Băncii Centrale Europene (BCE) conform TFUE;
- L. întrucât independența completă a BCE este o cerință necesară pentru un euro stabil, pentru o inflație redusă și pentru niște condiții de finanțare avantajoase pentru creștere și ocuparea forței de muncă;
- M. întrucât trebuie să se acorde o mai mare atenție pasivelor implicite și operațiunilor extrabilanțiere care pot crește datoria publică pe termen mediu și lung și pot să reducă transparența;
- N. întrucât factorii de decizie trebuie să identifice și să abordeze într-o manieră coordonată provocările economice și sociale comune cu care se confruntă economiile țărilor din UE;
- O. întrucât o mai mare implicare a partenerilor sociali la nivel național și european va contribui la o mai bună implementare a guvernării economice și a strategiei generale Europa 2020;
- P. întrucât ar trebui instituit un mecanism permanent de soluționare a crizelor, inclusiv proceduri pentru reeșalonarea datoriilor sau declararea incapacității de plată, pentru a asigura stabilitatea financiară în cazul unei crize a datoriilor publice și private, protejând totodată independența BCE;

Miercuri, 20 octombrie 2010

- Q. întrucât normele curențe din Pactul de stabilitate și creștere, combinate cu o slabă aplicare, nu au fost suficiente pentru a asigura politici fiscale sănătoase și, în sens mai larg, politici macroeconomice; întrucât este nevoie să se consolideze cadrul fiscal și macroeconomic al UE printr-o aplicare mai riguroasă, bazată pe norme, a măsurilor de prevenire și a sistemelor de sancțiuni și stimulente;
- R. întrucât obiectivul restabilirii echilibrului în finanțele publice este o necesitate pentru statele supra-îndatorate, dar aceasta nu va fi singura metodă de a soluționa problema dezechilibrelor economice dintre țările din zona euro și, în sens mai larg, în Uniune;
- S. întrucât modelul social european reprezintă un avantaj în fața concurenței mondiale, însă a fost slăbit de diferențele de competitivitate economică existente între statele membre;
- T. întrucât cunoștințele, capitalul și inovațiile și, într-o măsură mai mică, forța de muncă tind să migreze spre anumite regiuni, mecanismele UE de solidaritate financiară trebuie dezvoltate în continuare în conformitate cu obiectivele din strategia Europa 2020, în special privind cercetarea și dezvoltarea, instruirea, inițiativele existente de cooperare în domeniul educației; o economie ecologică și cu emisii reduse de carbon care să încurajeze inovația, coeziunea teritorială și socială și creșterea economică;
- U. întrucât UE se confruntă cu o concurență puternică din partea economiilor emergente și în consecință stabilitatea finanțelor publice este esențială pentru a încuraja oportunitățile, inovațiile, creșterea economică și, astfel, crearea unei societăți europene bazate pe cunoaștere;
- V. întrucât consolidarea bugetară va fi probabil realizată în detrimentul serviciilor publice și al protecției sociale;
- W. întrucât creșterea economică și finanțele publice durabile reprezintă o condiție a stabilității economice și sociale, a consolidării fiscale pe termen lung și a bunăstării;
- X. întrucât politica fiscală a multor state membre a fost adesea prociclică și axată pe interesele statului respectiv, și de aceea obiectivele bugetare pe termen mediu ale Pactului de stabilitate și creștere au fost rareori realizate sau implementate în mod strict;
- Y. întrucât politicile de ocupare a forței de muncă joacă un rol cheie în asigurarea creșterii economice cu un mare grad de absorbție a forței de muncă și a competitivității economiei europene, în special în contextul îmbătrânirii populației;
- Z. întrucât este esențial pentru o guvernare economică europeană adecvată ca piața internă să fie finalizată după cum se prevede în Raportul Monti ⁽¹⁾;
- AA. întrucât finanțele nedurabile, precum și datoria excesivă globală (publică și privată) a unui stat membru individual pot avea un impact asupra întregii Uniuni Europene; întrucât trebuie urmărită realizarea unui echilibru adecvat între investițiile în creștere economică durabilă și crearea de locuri de muncă, pe de o parte, și prevenirea dezechilibrelor excesive de-a lungul ciclului economic, pe de altă parte, în conformitate cu angajamentele și orientările la nivelul Uniunii, luându-se în același timp în considerare coeziunea socială și interesele generațiilor viitoare, pentru a restabili încrederea în finanțele publice europene;
- AB. întrucât procesul de reducere a deficitelor pe termen lung trebuie combinat cu alte eforturi de stimulare a economiei, cum ar fi condiții prealabile mai bune pentru investiții și o piață internă mai bine dezvoltată, care să ofere oportunități mai bune și o mai mare competitivitate;
- AC. întrucât ar trebui recunoscută însemnătatea politicilor finanțate de la bugetul UE, inclusiv a politicii de coeziune, pentru creșterea economică și o mai mare competitivitate a Uniunii;

⁽¹⁾ „O nouă strategie pentru piața comună – în serviciul economiei și societății europene”: Raport adresat Președintelui Comisiei Europene de profesorul Mario Monti, 9 mai 2010.

Miercuri, 20 octombrie 2010

- AD. întrucât recenta criză economică a arătat clar că divergențele prea numeroase în probleme macroeconomice și în materie de competitivitate, precum și dezechilibrele fiscale și de cont curent din cadrul zonei euro și, în sens mai larg, în cadrul Uniunii au crescut constant în anii de dinaintea crizei din cauza, printre altele, a absenței supravegherii și coordonări economice sporite și trebuie remediate integral;
- AE. întrucât Parlamentul European a solicitat de mai mulți ani îmbunătățiri ale guvernancei economice atât în interiorul Uniunii, cât și în ce privește reprezentarea externă a UE în cadrul forumurilor economice și monetare internaționale;
- AF. întrucât consolidarea guvernancei economice trebuie să se desfășoare în paralel cu consolidarea legitimității democratice a guvernancei europene, care trebuie realizată printr-o implicare mai puternică și mai promptă a Parlamentului European și a parlamentelor naționale pe parcursul întregului proces, este nevoie de o coordonare și mai bună, în spiritul respectului reciproc, între Parlamentul European și parlamentele naționale;
- AG. întrucât deciziile luate în primăvara 2010 de a salva stabilitatea zonei euro sunt doar soluții temporare, care vor trebui sprijinite prin măsuri politice la nivel național și printr-un mai bun cadru de guvernare economică la nivelul UE, în special în statele membre din zona euro;
- AH. întrucât orice îmbunătățire a supravegherii și guvernancei economice trebuie să se bazeze pe statistici corecte și comparabile în ceea ce privește politicile economice relevante și pozițiile statelor membre implicate;
- AI. întrucât, pentru a transforma Europa într-un actor global de prim rang și în cea mai competitivă societate bazată pe cunoaștere, trebuie luate cât mai curând posibil măsuri pe termen lung care să vizeze creșterea;
- AJ. întrucât TFUE oferă Uniunii competențe sporite de a consolida guvernarea economică în cadrul Uniunii și prevederile tratatului ar trebui folosite integral, dar, pe termen lung, nu ar trebui excluse modificări la prevederile din TFUE chiar dacă acestea ar fi sensibile;
- AK. întrucât orice eventuale penalizări asociate cu încălcarea obiectivelor din Pactul de stabilitate și creștere trebuie să fie justificate fie prin dorința insuficientă de a se conforma obiectivelor sau prin fraudă și niciodată prin incapacitatea de a se conforma din motive care depășesc capacitatea statului membru;
- AL. întrucât instituțiile trebuie să se pregătească pentru o eventuală necesitate de a revizui tratatele;
- AM. întrucât articolul 48 din Tratatul privind Uniunea Europeană acordă Parlamentului European dreptul de a depune propuneri pentru modificarea tratatelor;
- AN. întrucât trebuie creată și pusă în aplicare o legislație secundară cuprinzătoare pentru a atinge obiectivele Uniunii în acest domeniu; întrucât este esențială o mai bună guvernare economică pentru Uniune în baza dispozițiilor din TFUE, metoda Uniunii ar trebui folosită la valoarea ei maximă, iar rolul cheie al Parlamentului European și al Comisiei ar trebui să fie respectat pentru a promova politicile care să se consolideze reciproc;
- AO. întrucât orice propunere legislativă ar trebui să sprijine stimulente puternice pentru politicile economice durabile de încurajare a creșterii, să evite crearea de hazard moral, să corespundă celorlalte norme și instrumente ale UE, să maximizeze beneficiile monedei euro ca moneda comună a zonei euro și să restabilească încrederea în economiile din cadrul UE și în moneda euro;

Miercuri, 20 octombrie 2010

- AP. întrucât trebuie consolidată coerența dintre investițiile publice pe termen scurt, mediu și lung și întrucât aceste investiții, îndeosebi cele privind infrastructura, trebuie utilizate în mod eficient și alocate ținând seama de obiectivele strategiei Europa 2020, îndeosebi pentru cercetare și dezvoltare, inovare și educație, în vederea creșterii competitivității și îmbunătățirii productivității, precum și în vederea creării de locuri de muncă și consolidării pieței interne;
- AQ. întrucât, pentru a stimula creșterea economică, întreprinderile și antreprenorii trebuie să aibă posibilitatea reală de a se extinde și de a beneficia de piața europeană de 500 de milioane de consumatori; întrucât, prin urmare, piața internă a serviciilor trebuie dezvoltată pe deplin;
- AR. întrucât diferitele modele de competitivitate existente în Uniune ar trebui să respecte prioritățile și necesitățile specifice fiecărei țări, respectând totodată obligațiile prevăzute prin TFUE;
- AS. întrucât Uniunea trebuie să fie reprezentată printr-o poziție comună în sistemul monetar internațional, în instituțiile și forurile financiare internaționale; întrucât, în spiritul TFUE, Consiliul trebuie să consulte Parlamentul European înainte de a adopta o decizie în temeiul articolului 138 din TFUE și are nevoie de aprobarea Parlamentului înainte de a stabili poziții comune ce acoperă domenii cărora li se aplică intern procedura legislativă ordinară;
- AT. întrucât obiectivele Pactului pentru stabilitate și creștere trebuie să fie compatibile nu doar cu strategia UE 2020, ci și cu alte compromisuri privind cheltuielile destinate ajutorului pentru dezvoltare, cercetării și dezvoltării, mediului, educației și eradicării sărăciei;
- AU. întrucât, pentru a evita adâncirea discrepanțelor existente în UE în domeniul competitivității și subminarea succesului noii guvernante economice europene consolidate și a obiectivelor strategiei UE 2020 privind crearea de locuri de muncă și creșterea durabilă, strategia europeană de consolidare fiscală ar trebui să ia în considerare pe deplin condițiile specifice fiecărui stat membru și să evite o abordare simplistă de tipul unei soluții general valabile;
- AV. întrucât orice nouă măsură propusă nu ar trebui să aibă un impact disproporționat asupra statelor membre celor mai vulnerabile, împiedicând creșterea economică și eforturile în vederea coeziunii ale acestora;
- AW. întrucât criza economică a condus la adoptarea urgentă a mecanismului european de stabilizare financiară, în mai 2010, prin intermediul Regulamentului (UE) nr. 407/2010 al Consiliului având drept temei juridic articolul 122 alineatul (2) din TFUE, fără consultarea Parlamentului European;
- AX. întrucât poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 5/2010 cuprinde modificările necesare referitoare la crearea unui nou post bugetar 01 04 01 03 la rubrica 1a aferent garanției, pentru împrumuturi de până la 60 de miliarde EUR acordate de Uniunea Europeană în conformitate cu dispozițiile articolului 122 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, în consecință, a unui nou articol 8 0 2 în partea de venituri a bugetului;
- AY. întrucât anumite state membre pot fi nevoite să se folosească de pachetul de măsuri de salvare, dar vor fi, în același timp, obligate să țină seama de diferitele măsuri ale acestuia, care vor fi elaborate în mod special pentru fiecare țară beneficiară;
- AZ. întrucât Comisia a adoptat, la 29 septembrie 2010, propuneri legislative privind guvernanta economică care satisfac parțial nevoia de măsuri pentru îmbunătățirea guvernantei economice după cum se stabilește în prezenta rezoluție; întrucât Parlamentul va aborda respectivele propuneri legislative în conformitate cu dispozițiile relevante din TFUE; întrucât prezenta rezoluție nu limitează pozițiile viitoare pe care Parlamentul ar putea să le ia în această privință,

Miercuri, 20 octombrie 2010

1. solicită Comisiei să prezinte Parlamentului European, imediat după consultarea tuturor părților interesate și în temeiul dispozițiilor relevante din TFUE, propuneri legislative de îmbunătățire a cadrului de guvernare economică a Uniunii, îndeosebi în cadrul zonei euro și respectând recomandările detaliate prevăzute în anexă, în măsura în care respectivele recomandări nu sunt încă abordate în propunerile legislative ale Comisiei din 29 septembrie 2010 privind guvernarea economică;
2. confirmă că recomandările prevăzute în anexă respectă principiul subsidiarității și drepturile fundamentale ale cetățenilor Uniunii Europene;
3. solicită Comisiei să inițieze, pe lângă măsurile care pot și trebuie adoptate rapid în temeiul tratatelor existente, o analiză cu privire la evoluțiile instituționale care se pot dovedi necesare pentru instituirea unei guvernări economice coerente și eficiente;
4. consideră că implicațiile financiare ale propunerii solicitate ar trebui să fie acoperite prin credite adecvate din buget, ținând cont de situațiile de deficit și de măsurile de austeritate actuale ale statelor membre;
5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție și recomandările detaliate în anexă Comisiei, Consiliului European, Consiliului, Băncii Centrale Europene, Președintelui Eurogrupului și parlamentelor și guvernelor statelor membre.

ANEXĂ

RECOMANDĂRI DETALIIATE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII SOLICITATE

Recomandarea nr. 1: Elaborarea unui cadru coerent și transparent pentru monitorizarea multilaterală a evoluțiilor macroeconomice din Uniune și din statele membre și consolidarea supravegherii fiscale

Actul legislativ ar trebui elaborat sub forma unui regulament (unor regulamente) privind monitorizarea multilaterală a politicilor și evoluțiilor economice în temeiul articolului 121 alineatul (6) din TFUE, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1466/97 privind caracterul preventiv al Pactului de stabilitate și creștere și de completare a respectivului regulament printr-unul nou, prin care să se instituie un cadru de monitorizare reglementat și transparent pentru dezechilibre macroeconomice excesive, efecte colaterale și evoluții în materie de competitivitate. Actul legislativ ar trebui:

- să asigure realizarea de dezbateri anuale între Parlamentul European, Comisie și Consiliu și reprezentanți ai parlamentelor naționale pe tema programelor de stabilitate și de convergență (PSC) și a programelor naționale de reformă (PNR) și privind evaluarea realizărilor economice naționale, ca parte a semestrului european;
- să definească sfera de aplicare a monitorizării multilaterale în baza instrumentelor din TFUE și a evaluărilor Comisiei [articolul 21, în special alineatele (5) și (6) și articolul 148] pentru a include creșterea și impactul economic al acesteia asupra ocupării forței de muncă în același cadru juridic ca și cadrul instrumentelor existente ce au drept scop prevenirea dezechilibrelor macroeconomice excesive, a politicilor fiscale și a altor tipuri de politici nedurabile, de asigurare a stabilității financiare (și anume evitarea bulelor financiare care rezultă din infuziile de credite excesive) și de soluționare a dificultăților privind investițiile pe termen lung și creșterea economică durabilă, în vederea atingerii obiectivelor din Strategia Europa 2020 și realizării altor progrese relevante; evaluările regulate ale riscului sistemic realizate de Comitetul european pentru riscuri sistemice ar trebui să facă parte integrantă din procedura anuală de monitorizare;
- să instituie un cadru analitic îmbunătățit de supraveghere (cuprinzând un grafic cu praguri specifice de declanșare a mecanismelor de alertă timpurie), transparent și dispunând de instrumente metodologice adecvate pentru o monitorizare multilaterală eficientă bazată pe indicatori economici armonizați (reali și nominali), care ar putea reflecta nivelul de competitivitate și/sau dezechilibrele excesive; acești indicatori cheie pot fi: cursul de schimb efectiv real, contul curent, productivitatea (inclusiv productivitatea resurselor și productivitatea totală a factorilor), costul unitar al forței de muncă, creșterea creditelor și evoluțiile prețurilor activelor (inclusiv activele financiare și piețele imobiliare), rata creșterii și a investițiilor, rata șomajului, activele străine nete, evoluția bazei de impozitare, sărăcia și coeziunea socială și indicatori privind efectele externe asupra mediului; pragurile de alertă ar trebui definite pentru indicatorii incluși în grafic și toate progresele realizate în legătură cu acești indicatori vor fi completate cu o evaluare calitativă realizată de Comisie.

Miercuri, 20 octombrie 2010

- să implementeze o atență monitorizare specifică la nivel de țară, dacă aceasta se dovedește a fi necesară pentru grafic și în urma evaluării calitative aferente susmenționate; în urma acestei atente monitorizări specifice la nivel de țară, statele membre au responsabilitatea de a decide cu privire la politicile naționale care au drept scop abordarea (prevenirea și corectarea) dezechilibrelor macroeconomice, existând totodată necesitatea de a ține seama de recomandările specifice ale Comisiei și de dimensiunea comunitară a politicilor naționale respective, în special în cazul statelor din zona euro. Ajustarea trebuie să se realizeze atât în statele cu deficit excesiv, cât și în cele cu surplus excesiv, ținând seama de circumstanțele specifice din fiecare țară, cum ar fi aspectele demografice, nivelul datoriei private, tendința salariilor în comparație cu productivitatea muncii, gradul de ocupare a forței de muncă – în special în rândul tinerilor – precum și dezechilibrele de cont curent.
- Comisia să fie însărcinată să dezvolte instrumente și competențe analitice adecvate pentru a investiga motivele care stau la baza tendințelor divergente persistente din zona euro, inclusiv impactul politicilor comune asupra sistemelor economice diferite din cadrul acestei zone;
- să instituie norme comune pentru o utilizare mai eficientă a orientărilor generale ale politicilor economice, împreună cu orientările privind ocuparea forței de muncă, ca instrument esențial pentru orientarea economică, monitorizare și recomandări la adresa fiecărui stat membru, în conformitate cu Strategia Europa 2020, ținându-se cont totodată de convergențele și divergențele existente între statele membre și avantajele lor naționale în materie de competitivitate, inclusiv situația demografică, în scopul consolidării rezistenței economiei în fața șocurilor externe și al impactului pe care deciziile statelor membre îl poate avea asupra unui alt stat membru, în special din zona euro;
- să instituie un mecanism la nivel național prin care să se evalueze implementarea priorităților din Strategia Europa 2020 și realizarea obiectivelor naționale relevante incluse în programul național de reformă pentru a sprijini evaluarea anuală efectuată de instituțiile UE;
- să stabilească proceduri pentru a permite Comisiei să emită alerte rapide și să ofere direct statelor membre, într-un stadiu incipient, consiliere privind politicile; în cazurile în care se înregistrează un dezechilibru macroeconomic persistent grav, ar trebui să existe o procedură transparentă și obiectivă care să permită plasarea unui stat membru într-o „situație de dezechilibru excesiv”, care să atragă după sine o monitorizare mai strictă.
- să stabilească un „semestru european” în care să se realizeze o comparare și o evaluare a proiectelor de buget ale statelor membre (cuprinzând elementele esențiale și estimările), în urma discutării acestor aspecte în parlamentele naționale, pentru a evalua mai bine viitoarea implementare și executare a PSC și PRN; ar trebui respectate normele și procedurile bugetare naționale și la nivelul UE; statele membre ar trebui să prezinte Comisiei PSC și PNR în aprilie, după consultarea corespunzătoare a parlamentelor naționale și ținând cont de normele și concluziile de la nivelul UE; Parlamentul European, la rândul său, poate institui o modalitate sistematică de sprijinire a dezbaterii publice, de creștere a vizibilității acestor proceduri și a responsabilității pentru ele, precum și de sensibilizare sporită a publicului larg cu privire la acestea și la modul în care instituțiile UE au aplicat normele convenite;
- să stabilească un „semestru european” pentru a analiza potențialele efecte colaterale ale politicilor fiscale naționale, precum și pentru identificarea timpurilor a deficitelor bugetare excesive și garantarea coerenței între acțiunile de la nivelul UE și cele de la nivel național, în temeiul orientărilor integrate, precum și pentru îndeplinirea obiectivelor cantitative și calitative, cum ar fi creșterea și ocuparea forței de muncă, care ar permite o contribuție reală și promptă a tuturor părților interesate, inclusiv a parlamentelor naționale și a Parlamentului European, dar și consultarea partenerilor sociali;
- să se asigure că recomandările politice anuale sunt dezbătute în Parlamentul European înainte de discutarea lor în cadrul Consiliului European;
- să se asigure că indicatorii și estimările principale utilizate pentru previziunile ce stau la baza elaborării PSC și PNR sunt generate în mod solid și consecvent, în special în zona euro; să adopte un plan cu trei componente, care să cuprindă un scenariu macroeconomic negativ, unul neutru și un scenariu macroeconomic favorabil, ținând seama de peisajul economic internațional incert; ar trebui să se continue armonizarea metodologiilor pentru calcularea bugetului central global, în vederea facilitării comparației între statele membre;
- să introducă un angajament mai ferm în PSC și PNR de raliere la un obiectiv fiscal pe termen mediu (OFTM), care să țină cont de nivelurile actuale ale datoriei și ale pasivelor implicite ale statelor membre, mai ales în contextul îmbătrânirii populației,
- să introducă o conexiune mai puternică între PSC și PNR, pe de o parte, și perspectivele bugetare naționale anuale și multianuale, pe de altă parte, ținând totodată cont de reglementările și procedurile naționale;
- să introducă un mecanism mai ferm de evaluare a PSC din perspectiva interconexiunilor lor cu obiectivele altor state membre și cu cele ale Uniunii anterior adoptării politicilor respective în PSC la nivel național;

Miercuri, 20 octombrie 2010

- să introducă un rol mai important al parlamentelor naționale și o mai bună consultare a partenerilor sociali, anterior prezentării oficiale a PSC și PNR la nivelul Uniunii, în cadrul unui calendar convenit, de exemplu prin intermediul unei dezbateri anuale care să aibă loc între parlamentele naționale, cu participarea Parlamentului European, cu privire la orientările integrate și orientările bugetare ale fiecărei părți;
- să stabilească un mecanism de comparare sistematică posterioară între politicile fiscale, de creștere economică și de ocupare a forței de muncă planificate, așa cum sunt prezentate de către statele membre în PSC și PNR, și rezultatul efectiv, cu dezbateră și analizarea divergențelor semnificative dintre previziuni și rezultatele efective;
- să se asigure că recomandările politice anuale și avertizările Comisiei cu privire la respectarea de către statele membre a obiectivelor Strategiei Europa 2020 sunt urmărite și că se dezvoltă un sistem de stimulente și sancțiuni pentru a garanta respectarea acestor obiective de către statele membre;
- să asigure o mai bună transparență și un nivel mai înalt de răspundere în fața Parlamentului în cazul evaluărilor la nivelul Uniunii a PSC și PNR, pentru a crește astfel gradul de implicare a opiniei publice, precum și gradul de presiune exercitat de celelalte state;
- să creeze, sub egida Comisiei, un proces independent, sistematic și robust de evaluare a PSC și PNR, pentru a se asigura astfel o abordare mai transparentă și o evaluare independentă;
- să introducă proceduri specifice și obligația pentru statele membre, în special pentru cele din zona euro, de informare reciprocă și de informare a Comisiei înainte de a lua decizii de politică economică cu potențial efect colateral semnificativ și care ar putea perturba buna funcționare a pieței interne și a uniunii economice și monetare (UEM);
- să introducă obligația pentru statele membre de a furniza informații suplimentare Comisiei, în cazul apariției unor preocupări majore cum că politicile urmate pot periclita creșterea economică pe teritoriul Uniunii sau buna funcționare a pieței interne sau a UEM sau pot afecta realizarea obiectivelor stabilite de UE, în special în Strategia Europa 2020;
- să ia în considerare evaluarea realizată de Comitetul european pentru riscuri sistemice în cadrul de monitorizare multilaterală, îndeosebi în ceea ce privește stabilitatea financiară, simulările de criză, eventualele efecte de contagiune în exterior și în interior și acumularea de datorie privată excesivă;
- să se stabilească un cadru de supraveghere clar și transparent, compus din doi piloni - politici economice și politici privind ocuparea forței de muncă - pe baza articolelor 121 și 148 din TFUE; în cadrul pilonului privind ocuparea forței de muncă, ca parte a Strategiei europene pentru ocuparea forței de muncă revizuite și consolidate, un astfel de cadru ar trebui să facă posibilă evaluarea relevanței politicilor privind ocuparea forței de muncă în spiritul orientărilor pentru politicile privind ocuparea forței de muncă, astfel încât să permită formularea unor veritabile orientări, luând în considerare dimensiunea europeană și efectele colaterale, precum și transpunerea ulterioară a acestora în decizii politice naționale; în plus, ar trebui stabilite recomandări prompte, cu caracter preventiv, în vederea abordării principalelor deficiențe și provocări cu care se confruntă politicile privind ocuparea forței de muncă și piețele forței de muncă ale statelor membre;
- să se consolideze rolul Comitetului pentru Ocuparea Forței de Muncă, astfel cum se prevede în articolul 150 din TFUE, în special cu privire la chestiunile referitoare la ocuparea forței de muncă la nivel transfrontalier, precum și rolul Comitetului de protecție socială, astfel cum se prevede la articolul 160;
- să se țină seama în mod explicit de reformele structurale întreprinse de statele membre la efectuarea tuturor evaluărilor bugetare, în special în cazul reformelor privind sistemul de pensii, sistemul sanitar și de protecție socială, menite să abordeze problema evoluției demografice, precum și în ceea ce privește asistența, educația și cercetarea, acordându-se o importanță egală durabilității și oportunității acestora; să se realizeze, de asemenea, o evaluare a impactului acestor reforme din perspectivă socială și a ocupării forței de muncă, în special asupra grupurilor sociale vulnerabile, astfel încât să nu se institue nicio normă fără o evaluare prealabilă a impactului acesteia asupra ocupării forței de muncă și asupra protecției sociale în cadrul statelor membre;
- să se activeze clauza socială orizontală din Tratatul de la Lisabona, ținând cont de drepturile sociale și de obiectivele sociale în momentul definirii unor noi politici ale UE;
- să fie prevăzută implicarea corespunzătoare a Parlamentului European în supravegherea ciclului de politici economice și de ocupare a forței de muncă, precum și în evaluarea impactului social al politicilor respective; în acest context, calendarul și procesul de adoptare a orientărilor integrate, în special a orientărilor pentru politicile privind ocuparea forței de muncă, ar trebui concepute astfel încât să îi acorde Parlamentului European timpul necesar în vederea îndeplinirii rolului său consultativ în temeiul articolului 148 alineatul (2) din TFUE;

Miercuri, 20 octombrie 2010

- să se instituie un cadru de monitorizare și evaluare solid și transparent pentru liniile directe privind politicile de ocupare a forței de muncă, care să se bazeze pe obiectivele principale ale UE și care să fie dus la bun sfârșit prin stabilirea de obiective secundare, indicatori și table de performanță corespunzătoare, ținând cont de caracteristicile specifice ale fiecărui stat membru în conformitate cu diferitele puncte de plecare ale fiecărei țări;
- invită echipele EPSCO și ECOFIN ale Consiliului și grupurile de lucru respective ale acestora să își consolideze cooperarea, în special prin organizarea de reuniuni comune bianuale în vederea asigurării unei integrări reale a politicilor lor.

Recomandarea nr. 2: Consolidarea normelor din Pactul de stabilitate și creștere (PSC)

Actul legislativ care urmează a fi adoptat (în temeiul, printre altele, al articolului 126 din TFUE) ar trebui să vizeze mai ales consolidarea caracterului preventiv al Pactului de stabilitate și creștere și să prevadă sancțiuni economice și politici mai riguroase, ținând totodată cont de structura deficitului și datoriei naționale (inclusiv de pasivele implicite), de „ciclul economic” pentru a evita politica bugetară prociclică, precum și de natura veniturilor și cheltuielilor publice naționale necesare pentru reforme structurale de încurajare a creșterii economice. Toate statele membre ar trebui să urmărească realizarea de progrese, însă cele cu decalaje mai mari ar trebui în general să contribuie mai mult la îndeplinirea obiectivelor privind nivelul datoriei și deficitul. Ar trebui luată, de asemenea, în considerare și evoluția demografică la evaluarea dezechilibrelor de cont curent. Actul legislativ ar trebui:

- să integreze mai bine criteriile privind datoriile (aspectul de durabilitate) în fiecare etapă a procedurii de deficit excesiv și să instituie o procedură de monitorizare a datoriei excesive pe baza nivelurilor datoriei brute; procedura de monitorizare a datoriei excesive va necesita raportări regulate detaliate privind datoria și dinamica deficitului, interconectarea și dezvoltarea acestora, ținându-se seama de condiții naționale specifice și permițându-se programe diferite pentru fiecare stat membru pentru revenirea la valorile țintă stabilite în Pactul de stabilitate și creștere; Comisia ar trebui să consulte partenerii sociali europeni și naționali relevanți, ca parte a procedurii de monitorizare a datoriei excesive.
- să ia în considerare mai riguros nivelul datoriei, profilul datoriei (inclusiv scadența) și variațiile acesteia (o evaluare a durabilității finanțelor publice) în procesul de convergență a includerii în PSC a unor OFTM specifice fiecărui stat membru;
- ca parte a procedurii de monitorizare a datoriei excesive să instituie un cadru armonizat și clar de măsurare și monitorizare a variațiilor nivelului de datorie, inclusiv a pasivelor implicite și a datoriei contingente, cum ar fi obligațiile publice în materie de pensii și garanțiile publice (printre altele, capital principal, dobândă sau fluxuri de venituri) pentru investițiile realizate în parteneriate public-privat și costul unor astfel de investiții pentru bugetele naționale de-a lungul anilor;
- să stabilească un calendar, specific și diferit pentru fiecare țară, al procesului de consolidare fiscală, care să nu depășească anul 2015, în vederea realinierii tuturor nivelurilor deficitului public la cerințele prevăzute în PSC;
- să instituie un mecanism de monitorizare cu posibilitate de avertizare publică și sancțiuni și stimulente graduale pentru statele membre care nu și-au îndeplinit OFTM naționale specifice sau nu o fac în ritmul stabilit, precum și cu posibile stimulente economice pentru țările care și-au îndeplinit OFTM mai repede decât era planificat;
- să instituie norme și orientări minime pentru procedurile bugetare naționale (respectiv cadrele financiare anuale și multianuale) pentru a respecta obligația prevăzută la articolul 3 din Protocolul (nr. 12) privind procedura de deficit excesiv; cadrele naționale respective ar trebui să includă suficiente informații cu privire atât la cheltuielile, cât și la veniturile acțiunilor bugetare planificate, pentru a permite controlul și dezbateră rațională a planurilor bugetare atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii; în plus, este necesară o examinare suplimentară a comparabilității bugetelor naționale din perspectiva categoriilor de cheltuieli și de venituri și a priorităților politice pe care le reflectă acestea;
- să încurajeze crearea la nivel național de mecanisme de control bugetar cu alertă timpurie;
- să prevadă stimulente preventive și predefinite în zona euro care vor fi decise în baza competențelor clare ale Comisiei, atât pentru componenta preventivă, cât și pentru cea corectivă a PSC, pentru a facilita instituirea de măsuri de alertă timpurie și aplicarea graduală a acestora;
- să aplice și să implementeze astfel de sancțiuni și stimulente pentru statele membre din zona euro, ținând seama de interconexiunile foarte strânse cu economiile din afara zonei euro, în special cu țările care se așteaptă să adere la zona euro, ca parte a noului cadru de monitorizare multilaterală și a noilor instrumente ale PSC, îndeosebi rolul crescut al OFTM;

Miercuri, 20 octombrie 2010

- să introducă modificările necesare în procedura decizională internă a Comisiei, cu respectarea adecvată a principiilor actuale consacrate prin TFUE, garantând astfel o aplicare eficientă și rapidă a mecanismelor de sancțiuni care se află în cadrul competențelor lor clare, în special pentru statele membre din zona euro;
- să garanteze că decizia privind respectarea de către statele membre a PSC este luată de către Comisie independent de Consiliu, pentru a se conforma pe deplin principiilor PSC.

Recomandarea nr. 3: Îmbunătățirea guvernancei economice a Eurogrupului în zona euro, precum și în Uniunea Europeană în ansamblul ei

Tinând cont de faptul că este important ca toate statele membre ale Uniunii Europene să participe la realizarea convergenței economice, dar și de faptul că statele din zona euro sunt într-o situație diferită față de celelalte state membre, întrucât nu dispun de mecanismul ratei de schimb pentru a ajusta nivelul relativ al prețurilor și întrucât suportă responsabilitatea comună a funcționării Uniunii monetare europene în ansamblu, noile reglementări, întemeindu-se pe celelalte recomandări din prezenta rezoluție și pe articolul 136 din TFUE, precum și pe Protocolul (nr. 14) privind Eurogrupul, ar trebui:

- să stabilească un cadru specific zonei euro pentru o monitorizare consolidată care să se axeze pe divergențele macroeconomice excesive, pe creșterea economică, pe nivelurile șomajului, pe competitivitatea prețurilor, pe ratele reale de schimb, pe creșterea creditării și pe evoluțiile contului curent din statele membre în chestiune;
- să stabilească un cadru regulat pentru a intensifica coordonarea între toate statele membre ale UE având drept scop monitorizarea și încurajarea convergenței economice, precum și discutarea în cadrul Uniunii a chestiunilor legate de dezechilibrele macroeconomice potențiale;
- să crească importanța rapoartelor anuale de monitorizare a zonei euro, bazate pe rapoarte tematice trimestriale vizând mai multe state și axate, pe de o parte, pe potențialele efecte de contagiune ale evoluțiilor economice la nivel global și ale politicilor și situațiilor cu un impact deosebit asupra anumitor state membre din zona euro și, pe de altă parte, pe influența pe care deciziile economice luate de Eurogrup o pot avea asupra țărilor și regiunilor din afara zonei euro; ar trebui acordată o atenție specială identificării politicilor care generează efecte de contagiune pozitive, în special în cursul perioadelor de recesiune economică, și care sprijină, prin urmare, creșterea economică sustenabilă în întreaga zonă euro;
- să consolideze secretariatul Președintelui Eurogrupului;
- să prevadă atribuirea Comisarului responsabil pentru afaceri economice și monetare și funcției de vicepreședinte al Comisiei și ca acesta să aibă sarcina de a asigura consecvența activității economice a UE, precum și de a supraveghea modul în care Comisia își exercită responsabilitățile economice, monetare și în materie de piețe financiare și de a coordona alte aspecte ale activității economice ale Uniunii;
- să îmbunătățească transparența și responsabilitatea în cadrul procesului decizional la nivelul Eurogrupului, prin instituirea unui dialog periodic cu Președintele acestuia în cadrul comisiei responsabile din Parlamentul European și prin publicarea imediată a deciziilor Eurogrupului pe pagina sa de internet; să garanteze că cel puțin statele membre ale UE care nu fac parte din zona euro și care au obligația de a adopta moneda comună au acces la dezbaterile din cadrul Eurogrupului.

Recomandarea nr. 4: Crearea unui mecanism solid și credibil de prevenire și soluționare a datoriei excesive pentru zona euro

Adoptarea oricărui act legislativ [în temeiul articolelor 122, 125, 329 (cooperare consolidată) și 352 din TFUE sau orice alt temei juridic corespunzător] ar trebui precedată de o evaluare de impact și de un studiu de fezabilitate, care nu ar trebui să dureze mai mult de un an, iar actul legislativ ar trebui:

- să instituie un mecanism sau organism permanent (un fond monetar european), după o analiză corespunzătoare a argumentelor pro și contra în privința acestuia, care nu ar trebui să dureze mai mult de un an, rolul acestuia fiind de a supraveghea evoluțiile datoriei publice și de a completa PSC, ca mecanism de ultimă instanță pentru cazurile în care finanțarea pe piață nu mai este disponibilă pentru un guvern și/sau un stat membru expus la probleme legate de balanța de plăți; acesta ar trebui să se bazeze pe instrumente existente (Fondul european de stabilitate financiară, Mecanismul european de stabilizare financiară și Instrumentul european al balanței de plăți) și să includă reguli clare, printre altele, cu privire la următoarele aspecte:
 - a) criteriile de apartenență, cum ar fi îndeplinirea cerințelor minime referitoare la normele/instituțiile bugetare naționale;

Miercuri, 20 octombrie 2010

- b) procedurile decizionale și finanțarea;
- c) stabilirea condițiilor de acordare a împrumuturilor excepționale;
- d) monitorizarea; și
- e) resursele și competențele.

Un astfel de mecanism nu ar trebui să limiteze competențele autorităților bugetare de a adopta bugetul UE la nivelul corespunzător, ar trebui să evite hazardul moral și să respecte principiile și consecințele referitoare la ajutorul de stat. De asemenea, ar trebui să se examineze cu atenție posibilitatea integrării în mecanismul european de stabilizare a statelor membre care nu fac parte din zona euro, de la caz la caz și după îndeplinirea anumitor criterii predefinite;

- să informeze Parlamentul European cu privire la efectul estimat asupra ratingului de credit al UE pe care îl exercită
 - a) crearea mecanismului european de stabilizare financiară și
 - b) utilizarea integrală a liniei;
- să ofere suficiente informații privind normele de punere în aplicare a mecanismului de stabilizare financiară în ceea ce privește limitele cadrului financiar multianual (CFM); având în vedere amplele consecințe bugetare posibile, solicită acestuia să analizeze în continuare mecanismul european de stabilizare financiară înainte de adoptarea regulamentului CFM;
- să accepte ca ambele componente ale autorității bugetare să fie implicate în deciziile privind impactul pe care acest mecanism l-ar putea avea asupra bugetului UE;
- să accepte că orice posibile nevoi bugetare legate de acest mecanism ar trebui să fie finanțate printr-o revizuire ad-hoc a CFM pentru a garanta că implicarea suficientă a autorității bugetare este asigurată la timp.

Recomandarea nr. 5: Revizuirea instrumentelor bugetare, financiare și fiscale la nivelul UE

Un act legislativ ar trebui adoptat sau un studiu de fezabilitate realizat în termen de douăsprezece luni. Acestea ar trebui:

- să realizeze o evaluare a fezabilității în termen de un an privind instituirea pe termen lung a unui sistem în cadrul căruia statele membre pot lua parte la emiterea de obligațiuni europene comune și privind natura, riscurile și avantajele unui astfel de sistem. Evaluarea ar trebui să identifice diferitele alternative și obiective juridice, cum ar fi finanțarea proiectelor europene strategice și de infrastructură pe termen lung prin intermediul obligațiunilor pentru proiecte specifice. Este necesar să se analizeze avantajele și dezavantajele tuturor opțiunilor, ținând seama de posibilele implicații legate de hazardul moral pentru membrii participanți;
- să consolideze și să actualizeze, ținând seama de obiectivele Europa 2020, politica de coeziune a Uniunii, în strânsă cooperare cu Banca Europeană de Investiții (BEI) pentru reducerea deficiențelor structurale, atenuarea discrepanțelor între nivelurile de bunăstare, ameliorarea puterii de cumpărare și pentru creșterea competitivității regiunilor mai dezavantajate economic, prin mijloace precum facilitarea satisfacerii necesităților de finanțare ale IMM-urilor și a participării lor reușite pe piața internă;
- reiterează importanța independenței Băncii Centrale Europene, care este esențială pentru stabilitatea economiei financiare și a economiei de piață liberă a Uniunii Europene;
- să recomande menținerea unei separări clare între politicile fiscale și monetare pentru a nu pune în pericol independența Băncii Centrale Europene;
- să elaboreze principii bugetare comune în ceea ce privește calitatea cheltuielilor publice (atât în cazul bugetelor naționale, cât și al bugetului UE), precum și un set de politici și instrumente comune pentru a sprijini strategia Europa 2020, asigurând un echilibru al obiectivelor legate de disciplina bugetară și permițând finanțarea pe termen lung a ocupării forței de muncă și a investițiilor sustenabile;

Miercuri, 20 octombrie 2010

- să instituie un cadru clar pentru un efort comun reînnoit, cu participarea resurselor bugetare ale UE și a resurselor financiare ale BEI, pentru a mobiliza în continuare, în viitorul cadru financiar multianual, resursele bugetare și pentru a beneficia de expertiza BEI în domeniul ingineriei financiare, de angajamentul acesteia pentru politicile UE și de rolul său de platformă între instituțiile financiare publice și private, precum și pentru a spori rolul BEI și al fondurilor de coeziune, în special în timpul perioadelor de recesiune economică;
- să instituie un grup de lucru la nivel înalt privind politica fiscală, prezidat de Comisie și având drept mandat să prezinte, în termen de un an, o foaie de parcurs pentru o abordare strategică și pragmatică a aspectelor de politică fiscală, acordând o atenție deosebită combaterii fraudei fiscale și paradisurilor fiscale, consolidând practicile în domeniul fiscalității întreprinderilor și, în același timp, utilizând mai mult procedurile de combatere a concurenței fiscale neloiale, intensificând schimbul automat de informații, facilitând adoptarea de reforme fiscale de încurajare a creșterii economice și examinând posibilitatea introducerii de noi instrumente. Agenda externă a UE în materie fiscală, în special în contextul G20, ar trebui analizată de acest grup de lucru la nivel înalt privind politica fiscală;
- să instituie un grup tematic la nivel înalt prezidat de Comisie, având ca mandat să studieze posibilitatea de a efectua modificări la nivel instituțional în contextul reformării guvernanței economice aflate în desfășurare, inclusiv posibilitatea creării unei trezorerii comune europene (TCE), scopul acesteia fiind să înzestreze Uniunea Europeană cu propriile resurse de finanțare, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona, pentru a reduce dependența de transferurile naționale;
- să consolideze piața internă prin promovarea comerțului online și a comerțului transnațional, să simplifice procedurile de plată online și să armonizeze instrumentele fiscale pentru a consolida încrederea consumatorilor în economia europeană.

Recomandarea nr. 6: Reglementarea și supravegherea pieței financiare cu o dimensiune macroeconomică clară

Actul legislativ propus ar trebui:

- să garanteze că orice inițiativă legislativă referitoare la serviciile financiare este în conformitate cu politicile macroeconomice pentru a garanta transparența necesară și stabilitatea pieței și, în consecință, a spori încrederea în piețe și dezvoltarea economică;
- să promoveze modalități de a pune în aplicare coerent cerințele de capital din pilonul II ca răspuns la bulele speculative legate de prețul unor active specifice sau la problemele legate de lichidități;
- să reglementeze interconexiunile dintre piețele financiare și politicile macroeconomice pentru a asigura stabilitatea, transparența și responsabilitatea și a frâna stimulentele pentru asumarea de riscuri excesive;
- să prevadă evaluarea periodică a evoluției prețurilor activelor și rata de creștere a creditării în statele membre și impactul lor asupra stabilității financiare și a evoluției contului curent, precum și ratele de schimb efective reale din statele membre;
- să confere autorităților europene de supraveghere competențe exclusive de supraveghere asupra marilor instituții financiare transfrontaliere.

Recomandarea nr. 7: Îmbunătățirea fiabilității statisticilor UE

Actul legislativ propus ar trebui:

- să asigure respectarea riguroasă a angajamentelor politice convenite în domeniul statistic;
- să îmbunătățească competențele de investigație ale Comisiei (Eurostat), inclusiv prin inspecții la fața locului fără preaviz și accesul acesteia la toate informațiile contabile și bugetare, inclusiv la reuniunile cu persoane sau agenții familiarizate cu astfel de informații, cum ar fi economiști independenți, organizații de întreprinderi și sindicate, în vederea evaluării calității finanțelor publice; dacă este cazul, aceste măsuri ar trebui să fie însoțite de o majorare a resurselor sale bugetare și umane;

Miercuri, 20 octombrie 2010

- să impună statelor membre să furnizeze Comisiei (Eurostat) acele date ce se înscriu în principiile statistice prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene ⁽¹⁾;
- să impună statelor membre să indice care date furnizate Comisiei (Eurostat) sunt justificate de un raport al unui auditor independent;
- să introducă sancțiuni financiare și de altă natură în cazul furnizării de statistici care nu respectă principiile statistice prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 223/2009;
- să revizuiască necesitatea armonizării suplimentare a datelor, relevantă pentru cadrul de guvernare economică propus în prezenta anexă; să asigure, îndeosebi, un cadru de calitate adecvat pentru acele statistici europene necesare pentru îmbunătățirea cadrului de monitorizare analitică, inclusiv un grafic pentru asigurarea unei monitorizări multilaterale eficiente, așa cum este prevăzut în recomandarea 1;
- să armonizeze datele privind finanțele publice în baza unor metode contabile standardizate și acceptate la nivel internațional;
- să asigure publicarea corectă și transparentă a anumitor pasive extrabilanțiere, mai ales în ceea ce privește plățile viitoare necesare pentru pensiile din sectorul public și pentru contractele pe termen lung cu sectorul privat de închiriere sau furnizare de servicii publice.

Recomandarea nr. 8: Îmbunătățirea reprezentării externe a Uniunii în domeniul afacerilor economice și monetare

Actul legislativ propus (în temeiul articolului 138 TFUE) ar trebui:

- să urmărească să ajungă la un acord asupra unei reprezentări a zonei euro/UE în cadrul FMI și al altor instituții financiare relevante, după caz;
- să revizuiască acordurile de reprezentare a zonei euro/UE în alte organisme internaționale în domeniul economic, monetar și al stabilității financiare;
- să includă, în spiritul dispozițiilor TFUE, o procedură pentru a informa complet și a implica Parlamentul European înainte de adoptarea unei decizii în conformitate cu articolul 138 din TFUE;
- să stabilească o agendă internațională specifică și clară privind zona euro/UE care să garanteze condiții echitabile de concurență pe plan internațional în cadrul agendei UE de supraveghere și de reglementare financiară, fiscală și antifraudă;
- în paralel cu măsurile care pot și trebuie să fie adoptate cât mai rapid cu putință în cadrul instituțional existent, să inițieze un proces de reflecție pentru a identifica limitele cadrului actual și a dezvolta idei în vederea reformei tratatelor, permițând instituirea unor mecanisme și structuri indispensabile pentru o guvernare economică coerentă și eficientă, care să permită o adevărată convergență macroeconomică între statele membre, atât în zona euro, cât și în afara acesteia.

⁽¹⁾ JO L 87, 31.3.2009, p. 164.

Joi, 21 octombrie 2010

Viitorul standardizării europene

P7_TA(2010)0384

Rezoluția Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la viitorul standardizării europene (2010/2051(INI))

(2012/C 70 E/05)

Parlamentul European,

- având în vedere audierea publică referitoare la viitorul standardizării europene, organizată de Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor la 23 iunie 2010,
- având în vedere răspunsurile oferite în cadrul consultării publice organizate de Comisie între 23 martie și 21 mai 2010 cu privire la revizuirea sistemului european de standardizare,
- având în vedere studiul din 9 martie 2010 de evaluare a impactului „pachetului privind standardizarea”, realizat pentru Direcția Generală Întreprinderi și Industrie a Comisiei,
- având în vedere raportul din februarie 2010 al Grupului de experți pentru revizuirea sistemului european de standardizare (EXPRESS), intitulat „Standardizare pentru o Europă competitivă și inovatoare: o viziune pentru 2020”,
- având în vedere raportul profesorului Mario Monti din 9 mai 2010, „O nouă strategie pentru piața unică”, adresat președintelui Comisiei,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010, „Europa 2020: O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere studiul din august 2009 privind accesul IMM-urilor la standardizarea europeană, intitulat „Căi de a permite întreprinderilor mici și mijlocii să beneficieze în mai mare măsură de standarde și de implicarea în standardizare”, comandat de Comitetul European de Standardizare (CEN) și de Comitetul European de Standardizare în Electrotehnică (CENELEC),
- având în vedere studiul din 10 martie 2009 privind accesul la standardizare, realizat pentru Direcția Generală Întreprinderi și Industrie a Comisiei,
- având în vedere Raportul Comisiei din 21 decembrie 2009 privind funcționarea Directivei 98/34/CE în perioada 2006-2008 (COM(2009)0690) și documentul de lucru aferent al serviciilor Comisiei (SEC(2009)1704),
- având în vedere Cartea albă din 3 iulie 2009 intitulată „Modernizarea standardizării în domeniul tehnologiei informației și a comunicațiilor (TIC) în UE: direcții de înaintare” (COM(2009)0324),
- având în vedere Concluziile Consiliului din 25 septembrie 2008 privind standardizarea și inovarea,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 iunie 2008 intitulată „Gândiți-vă mai întâi la scară mică: Prioritate pentru IMM-uri - Un «Small Business Act» pentru Europa” (COM(2008)0394),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 11 martie 2008 intitulată „Către o contribuție sporită a standardizării la inovare în Europa” (COM(2008)0133),

Joi, 21 octombrie 2010

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 octombrie 2004 privind rolul standardizării europene în cadrul politicilor și legislației europene (COM(2004)0674) și documentul de lucru aferent al serviciilor Comisiei intitulat „Provocările standardizării europene”,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 februarie 2004 intitulată „Integrarea aspectelor de mediu în standardizarea europeană” (COM(2004)0130),
 - având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 26 iulie 2001 referitor la principiile politicii europene privind standardizarea internațională (SEC(2001)1296),
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 februarie 1999 referitoare la raportul Comisiei privind eficiența și responsabilitatea în standardizarea europeană în cadrul „noii abordări” ⁽¹⁾,
 - având în vedere Raportul Comisiei din 13 mai 1998 privind eficiența și responsabilitatea în standardizarea europeană în cadrul „noii abordări” (COM(1998)0291),
 - având în vedere Decizia nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind finanțarea standardizării europene ⁽²⁾,
 - având în vedere Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice ⁽³⁾,
 - având în vedere Decizia 87/95/CEE a Consiliului din 22 decembrie 1986 privind standardizarea în domeniul tehnologiei informației și telecomunicațiilor ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Acordul din iunie 1991 de la Viena privind cooperarea tehnică între ISO și CEN și Acordul din septembrie 1996 de la Dresda privind schimburile de date tehnice între CENELEC și Comisia Electrotehnică Internațională (IEC),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, precum și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0276/2010),
- A. întrucât sistemul european de standardizare este un element central în realizarea pieței unice, în special prin utilizarea standardelor în domeniile legislative cheie vizate de „noua abordare”, integrată în „noul cadru legislativ”;
- B. întrucât actualul cadru juridic a contribuit la succesul standardizării europene, permițând elaborarea de standarde europene care sunt necesare tuturor actorilor economici pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, pentru a facilita schimburile comerciale și accesul pe piețe la nivel mondial și pentru a promova creșterea economică durabilă și competitivitatea;
- C. întrucât sistemul european de standardizare joacă un rol-cheie în a răspunde nevoilor în creștere ale legislației și politicilor europene de a dispune de standarde capabile să garanteze siguranța produselor, accesibilitatea, inovarea, interoperabilitatea și protecția mediului;

⁽¹⁾ JO C 150, 28.5.1999, p. 624.

⁽²⁾ JO L 315, 15.11.2006, p. 9.

⁽³⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37.

⁽⁴⁾ JO L 36, 7.2.1987, p. 31.

Joi, 21 octombrie 2010

- D. întrucât principiul VII al „Small Business Act” subliniază importanța promovării participării IMM-urilor și a apărării intereselor acestora în ceea ce privește standardizarea;
- E. întrucât dezvoltarea standardelor europene contribuie la dezvoltarea standardelor mondiale;
- F. întrucât un sistem de standardizare european modern și flexibil reprezintă o componentă crucială pentru o politică industrială europeană reînnoită și ambițioasă;
- G. întrucât standardizarea europeană funcționează în cadrul ecosistemului global, raportându-se în mod diferit la acesta, și se bazează pe structuri specifice și pe un set specializat de procese pentru dezvoltarea standardelor, astfel cum sunt acestea aplicate de către CEN și CENELEC pe baza principiului delegării naționale, precum și de către Institutul European de Standardizare în Telecomunicații (ETSI) pe baza principiului apartenenței directe;
- H. întrucât raportul Monti privind o nouă strategie pentru piața unică afirmă că standardizarea reprezintă cheia guvernancei pieței unice și subliniază că este necesară o revizuire a procesului european de standardizare, menținând beneficiile actualului sistem și găsind echilibrul corect între dimensiunea europeană și cea națională;
- I. întrucât, pentru a răspunde viitoarelor nevoi ale întreprinderilor și consumatorilor și pentru a materializa toate beneficiile sale potențiale în sprijinul obiectivelor publice și sociale, standardizarea europeană trebuie să se adapteze la provocările rezultate din globalizare, schimbări climatice, emergența unor noi puteri economice și evoluția tehnologică;
- J. întrucât este necesar să se dezvolte o abordare strategică a standardizării europene și să se revizuiască sistemul actual, pentru ca acesta să-și conserve succesul și să răspundă nevoilor deceniului următor, permițând Europei să-și păstreze un rol de lider în cadrul sistemului mondial de standardizare,

Introducere

1. salută intenția Comisiei de a revizui sistemul european de standardizare, astfel încât să îi păstreze toate elementele de succes, să îi îmbunătățească deficiențele și să găsească un echilibru între dimensiunea europeană, națională și cea internațională; subliniază faptul că revizuirea propusă ar trebui să se bazeze pe punctele tari ale sistemului actual, care constituie un fundament solid pentru o viitoare îmbunătățire, fără a se opera modificări radicale care să submineze valorile centrale ale sistemului;
2. îndeamnă Comisia să adopte și să prezinte fără întârziere o propunere privind o politică de standardizare modernă și integrată, inclusiv revizuirea Directivei 98/34/CE de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, a Deciziei 87/95/CEE privind standardizarea în domeniul tehnologiei informației și telecomunicațiilor, precum și a Deciziei 1673/2006/CE privind finanțarea standardizării europene, astfel cum se menționează în programul de lucru al Comisiei pentru anul 2010;
3. subliniază că revizuirea sistemului european de standardizare trebuie să-și aducă contribuția în materie de inovare europeană și de dezvoltare sustenabilă, să crească nivelul de competitivitate al Uniunii, să consolideze poziția acesteia în cadrul comerțului internațional și să fie în beneficiul bunăstării cetățenilor săi;
4. apreciază raportul Grupului de experți pentru revizuirea sistemului european de standardizare (EXPRESS); solicită organismelor naționale și europene de standardizare, statelor membre și Comisiei să implementeze recomandările strategice din acest raport pentru a crea un sistem european de standardizare capabil să răspundă nevoilor economice și sociale și să își mențină rolul de lider în cadrul sistemului mondial de standardizare;
5. solicită Comisiei ca propunerea de revizuire a actualului cadru juridic privind standardizarea europeană să fie însoțită de un document de strategie care să stabilească un cadru general de acțiune la nivel european și național și să includă propuneri concrete pentru măsurile de îmbunătățire care nu pot fi implementate prin revizuirea legislației; subliniază că un astfel de document de strategie nu ar trebui să se limiteze la recomandările conținute în raportul EXPRESS;

Joi, 21 octombrie 2010

6. salută Cartea albă a Comisiei privind „Modernizarea standardizării în domeniul tehnologiei informației și a comunicațiilor (TIC) în UE – direcții de înaintare”; invită statele membre și Comisia să implementeze recomandările-cheie conturate în Cartea albă, cu scopul de a asigura dezvoltarea, în cadrul sistemului european de standardizare și al celui internațional, a unor standarde TIC mondiale relevante pentru a fi implementate și utilizate în politicile UE și în contractele de achiziții publice;
7. aprobă intenția Comisiei de a integra în cadrul juridic privind standardizarea europeană principiile Acordului Organizației Mondiale a Comerțului privind barierele tehnice în calea comerțului (transparență, deschidere, imparțialitate, consens, eficacitate, relevanță și coerență) pentru a consolida aplicarea acestora în cadrul sistemului european de standardizare; consideră că integrarea principiilor respective nu ar trebui să ducă la creșterea numărului organismelor europene de standardizare recunoscute peste cele trei deja existente, și anume CEN, CENELEC și ETSI;
8. consideră că aceste principii ar putea fi completate prin atribute suplimentare, cum ar fi întreținerea, disponibilitatea, calitatea, neutralitatea și responsabilitatea; consideră că toate aceste principii trebuie detaliate și definite în continuare și că trebuie introdus un sistem specific de monitorizare pentru a asigura implementarea lor la nivel național și european în cadrul elaborării de standarde în sprijinul politicilor și legislației europene;
9. subliniază însă că numai aceste principii nu sunt suficiente pentru a garanta că toate părțile interesate - reprezentând în special sectoare precum sănătatea, siguranța, consumatorii și mediul - sunt reprezentate corespunzător în procesul de elaborare de standarde din cadrul sistemului european de standardizare; consideră, prin urmare, că un element vital îl constituie adăugarea principiului „reprezentării adecvate”, dat fiind că este extrem de important ca punctele de vedere ale tuturor părților interesate să fie luate în considerare în mod adecvat ori de câte ori este în joc interesul public, în special în cadrul elaborării unor standarde menite să sprijine legislația și politicile UE, recunoscând în același timp nevoia de angajare a celor mai relevanți experți tehnici pentru un proiect de standardizare specific;
10. subliniază faptul că IMM-urile, deși reprezintă o parte esențială a pieței europene, nu sunt implicate în mod adecvat în sistemul de standardizare și, prin urmare, nu pot exploata pe deplin beneficiile care decurg din standardizare; consideră că este esențială îmbunătățirea reprezentării și participării acestora în sistem, în special în comitetele tehnice la nivel național; invită Comisia să identifice, prin studiul său de impact în contextul revizuirii sistemului european de standardizare, cea mai bună modalitate de atingere a acestui obiectiv, evaluând fondurile necesare pentru sprijinirea IMM-urilor;
11. subliniază că, deși standardele au contribuit la o îmbunătățire considerabilă a calității și siguranței bunurilor, disponibilitatea lor în domeniul serviciilor nu este deloc pe măsura importanței economice și a potențialului acestui sector; observă în special că numărul standardelor naționale pentru servicii elaborate în Europa în ultimii ani depășește cu mult numărul echivalent de standarde europene dezvoltate în acest sector;
12. recunoaște faptul că standardele pentru servicii răspund adesea caracteristicilor naționale specifice și că elaborarea lor depinde de nevoile pieței, de interesele consumatorilor și de interesul public; subliniază că elaborarea de standarde europene pentru servicii, precum și elaborarea de către organismele profesionale a propriei lor carte a calității sau a unor etichete de calitate la nivelul Uniunii, așa cum prevede Directiva 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne, ar trebui să favorizeze o și mai mare armonizare în acest sector, să sporească transparența, calitatea și competitivitatea serviciilor europene și să promoveze concurența, inovarea, reducerea barierelor comerciale și protecția consumatorilor;
13. sprijină, așadar, intenția Comisiei de a include standardele pentru servicii în cadrul juridic al standardizării europene, întrucât se va asigura astfel nu numai notificarea tuturor standardelor naționale pentru servicii care ar putea constitui bariere tehnice în calea comerțului pe piața internă, ci se va crea și baza juridică corespunzătoare în temeiul căreia Comisia va putea solicita organismelor europene de standardizare să elaboreze standarde în anumite domenii bine definite și analizate cu atenție din sectorul serviciilor; sugerează Comisiei să încurajeze furnizorii de servicii să elaboreze standarde în cadrul organismelor europene de standardizare pentru a evita, pe cât posibil, fragmentarea între diferitele standarde naționale, asigurând faptul că standardele pentru servicii răspund nevoilor pieței și ale consumatorilor, precum și interesului public; sprijină acțiunile întreprinse pentru a garanta calitatea furnizării de servicii, cum ar fi cartele și etichetele de calitate elaborate de organismele profesionale, și încurajează toți actorii relevanți să participe la procesul de standardizare europeană;

Joi, 21 octombrie 2010

Consolidarea sistemului european de standardizare

(a) Observații generale

14. reafirmă că standardizarea europeană în sprijinul legislației vizate de „noua abordare” s-a dovedit a fi un instrument de succes, esențial pentru realizarea pieței unice; observă că numărul de mandate de standardizare în sprijinul legislației în alte domenii decât cele vizate de „noua abordare” a crescut în ultimii ani, ceea ce arată că acest model a fost adoptat pentru o gamă largă de politici ale UE; consideră că este oportun să se extindă utilizarea standardelor și în alte domenii ale legislației și politicilor Uniunii decât cele referitoare la piața unică, ținând seama de caracteristicile domeniilor respective, în conformitate cu principiile unei mai bune legiferări;

15. susține că este foarte important să se stabilească o linie de demarcație între legislație și standardizare pentru a se evita orice interpretare eronată în ceea ce privește obiectivele legislative și nivelul de protecție dorit; insistă asupra faptului că legislatorul european trebuie să fie extrem de vigilent și precis atunci când definește cerințele esențiale în materie de reglementare, iar Comisia trebuie să definească cu claritate și precizie obiectivele activității de standardizare în cadrul mandatelor; subliniază că rolul organismelor de standardizare ar trebui să se limiteze la definirea mijloacelor tehnice de atingere a obiectivelor stabilite de legislator, asigurând, de asemenea, un nivel ridicat de protecție;

16. reiterează faptul că este esențial ca standardele europene să fie elaborate într-o perioadă de timp rezonabilă, în special în acele domenii în care este nevoie rapidă de standarde pentru a satisface cerințele politicilor publice și condițiile deosebit de dinamice ale pieței; invită, așadar, organismele naționale și europene de standardizare să îmbunătățească în continuare eficiența și eficacitatea, ținând seama de faptul că accelerarea procesului de standardizare nu trebuie să aibă loc în detrimentul principiilor deschiderii, calității, transparenței și consensului între toate părțile interesate;

17. admite că simplificarea procedurii de elaborare a standardelor este foarte importantă; invită Comisia să găsească, în colaborare cu părțile interesate, noi modalități de optimizare a adoptării eficiente de standarde europene;

18. consideră că procesul de standardizare va fi accelerat parțial printr-o mai bună consultare între Comisie și organismele europene de standardizare înaintea emiterii unui mandat, ceea ce le va permite acestora să răspundă mai rapid, de preferință în termen de două luni, în ceea ce privește posibilitatea lor de a desfășura un proiect de standardizare;

19. constată importanța comitetului instituit de Directiva 98/34/CE ca forum între Comisie și statele membre în cadrul dezbaterii problemelor legate de regulamentele tehnice și de standardizare; consideră că reprezentanții Parlamentului European ar trebui invitați la reuniunile acestui comitet (sau ale organismului ce îi va succede), care, păstrându-se statutul de observator al organismelor europene și naționale de standardizare, ar trebui să fie, de asemenea, după caz, deschise participării ca observatori a organismelor părților interesate la nivel european, în special în timpul dezbaterii mandatelor de standardizare;

20. invită Comisia să elaboreze și să implementeze, în colaborare cu organismele europene de standardizare, un sistem îmbunătățit și coerent de coordonare a politicii și activităților de standardizare care să acopere toate aspectele procesului de standardizare, de la pregătirea și atribuirea mandatelor, la monitorizarea activității comitetelor tehnice și garantarea faptului că standardele elaborate sunt în concordanță cu politicile UE și îndeplinesc cerințele esențiale ale legislației în cauză și până la adoptarea oficială, publicarea și utilizarea standardelor; subliniază rolul pe care l-ar putea avea categoriile de părți interesate relevante în calitate de grup consultativ care va asigura asistență Comisiei în ceea ce privește dezvoltarea unei platforme politice armonizate pentru standardizarea europeană;

21. invită statele membre să pună în aplicare o politică coordonată privind standardizarea și să adopte o abordare coerentă cu privire la utilizarea standardelor în sprijinul legislației; invită Comisia să se asigure că realizarea obiectivelor politicilor UE nu este periclitată de eforturi de standardizare necoordonate, de standarde concurente sau inutile sau de existența unui număr prea mare de mecanisme de certificare;

Joi, 21 octombrie 2010

22. invită Comisia să revizuiască și să raționalizeze procesul de alocare a mandatelor de standardizare organismelor europene de standardizare, astfel încât acesta să includă o fază de consultare cu părțile interesate relevante și o analiză amănunțită care să justifice nevoia unei noi activități de elaborare a standardelor, pentru a asigura importanța elaborării de standarde, precum și pentru a evita duplicarea și proliferarea standardelor și specificațiilor divergente;
23. invită, de asemenea, Comisia să prezinte un plan de acțiune care să vizeze un sistem de standardizare al UE mai integrat, o elaborare mai eficientă și mai eficace a standardelor, un acces mai bun la standardizare, în special pentru IMM-uri, un rol mai semnificativ al UE în cadrul elaborării de standarde la nivel internațional și un sistem financiar mai sustenabil pentru dezvoltarea de standarde;
24. subliniază rolul important al consultanților specialiști în „noua abordare” în verificarea conformității standardelor armonizate cu legislația corespunzătoare a UE; atrage atenția asupra faptului că acești consultanți sunt în prezent selectați de organismele europene de standardizare și lucrează în cadrul acestora, lucru care plasează o sarcină administrativă considerabilă asupra acestor organisme și care, uneori, creează îngrijorare în rândul părților interesate cu privire la imparțialitatea și independența procesului; invită Comisia, prin urmare, să evalueze necesitatea unei revizuii a procedurilor existente; consideră, de asemenea, că Comisia ar trebui să identifice o procedură prin care să se garanteze faptul că standardele bazate pe un mandat respectă legislația și politicile Uniunii din alte domenii decât cele vizate de „noua abordare”; consideră că acest lucru trebuie realizat în timpul elaborării standardelor pentru a evita întârzierile și ineficiențele cauzate de respingerea *ex-post*;
25. invită Comisia și statele membre să verifice standardele mai atent în momentul furnizării, pentru a garanta că acestea îndeplinesc cerințele mandatului, în special în cazul în care standardele sunt utilizate în scopul legislației vizate de „noua abordare”, asigurându-se în același timp că nu vor apărea întârzieri suplimentare semnificative în procedura de aprobare a standardelor; intenționează să examineze – în contextul revizuirii viitoare a sistemului european de standardizare – posibilitatea extinderii asupra Parlamentului a dreptului, în prezent acordat Comisiei și statelor membre, de a dezbate un standard armonizat care nu pare să satisfacă în întregime cerințele esențiale ale legislației corespunzătoare;
26. solicită Comisiei, pentru a asigura o transparență sporită, să facă publice deciziile privind obiecțiile formale la standarde într-un mod consolidat și să pună la dispoziție un tabel actualizat cu toate acțiunile legate de obiecțiile formale; invită, de asemenea, Comisia să prezinte un raport anual referitor la mandatele de standardizare și stadiul îndeplinirii acestora;
27. invită organismele europene de standardizare să-și consolideze mecanismele existente ale căilor de atac la care urmează să se recurgă în cazul apariției unei neînțelegeri privind un standard; ia act de faptul că mecanismele actuale ar putea să nu fie întotdeauna eficiente, întrucât componența acestora reflectă în practică poziția celor care au aprobat un standard; propune, așadar, lărgirea componenței pentru a permite participarea experților externi independenți și/sau a părților europene interesate din cadrul societății care în prezent sunt membri asociați sau parteneri de cooperare ai organismelor europene de standardizare;
28. își exprimă sprijinul pentru Keymark, o marcă de certificare europeană voluntară a CEN/CENELEC care demonstrează conformitatea cu standardele europene; subliniază că Keymark reprezintă o alternativă valoroasă la diferitele mecanisme naționale de certificare care presupun testarea multiplă și marcarea produselor în mai multe state membre și care, prin urmare, pot deveni un obstacol în calea comerțului în cadrul pieței interne și pot genera costuri semnificative pentru companiile mici, situație care se poate reflecta în prețuri mai mari pentru consumatori; încurajează, așadar, organismele naționale de standardizare și alte organisme naționale de certificare să promoveze Keymark ca o alternativă la mecanismele naționale de certificare; solicită, de asemenea, desfășurarea unei campanii paneuropene de informare pentru a sensibiliza întreprinderile și consumatorii cu privire la beneficiile oferite de Keymark;
29. este conștientă de faptul că sistemul actual al UE de finanțare a standardizării europene provoacă deseori frustrări în ceea ce privește modificările normelor, costul ridicat de audit și întârzierile legate de autorizarea plăților; subliniază existența nevoii urgente de a reduce aceste costuri și sarcina administrativă ridicată, care uneori depășesc beneficiile ajutorului financiar acordat, respectând în același timp normele UE în domeniul financiar; invită Comisia și toate părțile interesate să asigure sustenabilitatea financiară a sistemului, inclusiv prin parteneriate public-private și prin planificări financiare multianuale, care este esențială pentru asigurarea eficacității și eficienței acestui sistem în cadrul concurenței globale; consideră că organismele europene de standardizare și Comisia și-ar putea îmbunătăți cooperarea pentru a garanta un cadru stabil și accesibil pentru contribuția financiară a UE la standardizarea europeană, care va spori în mod semnificativ eficiența sistemului;

Joi, 21 octombrie 2010

(b) *Îmbunătățirea accesului la procesul de standardizare*

30. recunoaște principiul delegării naționale ca fiind un element fundamental al sistemului european de standardizare, în special în procesul de elaborare a standardelor în cadrul CEN și al CENELEC; subliniază totuși că, așa cum a confirmat și studiul privind accesul la standardizare, în marea majoritate a țărilor europene participarea părților interesate din cadrul societății la procesul de elaborare a standardelor este inexistentă sau rămâne la un nivel foarte redus;

31. încurajează, prin urmare, organismele naționale și europene de standardizare să promoveze și să faciliteze participarea efectivă a tuturor părților interesate la procesul de standardizare, în special a reprezentanților întreprinderilor mici și mijlocii și a tuturor reprezentanților interesului public, cum ar fi consumatorii (inclusiv persoanele cu dizabilități și consumatorii vulnerabili), activiștii pentru protecția mediului, lucrătorii și organismele reprezentând alte interese ale societății;

32. invită, de asemenea, Comisia să investigheze cauzele participării reduse a părților interesate din cadrul societății și a IMM-urilor la nivel național și, după caz, să promoveze măsuri pentru statele membre, care să asigure un acces mai bun al părților interesate din cadrul societății și al IMM-urilor la procesul național de standardizare; salută eforturile depuse de CEN/CENELEC și organismele naționale de standardizare în punerea în aplicare a „setului de 58 de recomandări” din studiul privind accesul IMM-urilor la standardizare și a recomandărilor raportului EXPRESS cu privire la îmbunătățirea accesului tuturor părților interesate;

33. subliniază nevoia, recunoscută încă din anii '90, de a asigura participarea directă la nivel european a părților interesate din cadrul societății pentru ca punctele de vedere ale acestora să poată fi reflectate mai eficace, dat fiind faptul că reprezentarea lor în cadrul comitetelor tehnice naționale din majoritatea statelor membre rămâne slabă; afirmă că, întrucât au fost realizate progrese foarte limitate în ceea ce privește intensificarea participării părților interesate din cadrul societății la nivel național, trebuie menținut și consolidat sprijinul financiar și politic pentru organizațiile europene create pentru a le reprezenta, cel puțin până în 2020; invită organizațiile respective să joace un rol important în furnizarea de consultanță statelor membre și asociațiilor naționale ale părților interesate pentru a consolida participarea părților interesate în cauză la nivel național;

34. consideră că aceste organizații europene care reprezintă interesele societății trebuie să obțină un rol mai puternic în cadrul organismelor europene de standardizare; invită, prin urmare, Comisia și organismele europene de standardizare să promoveze diverse măsuri în vederea realizării acestui obiectiv, inclusiv, fără a se aduce atingere principiului delegării naționale, permițând organizațiilor respective să devină membri efectivi, dar fără drept de vot, în cadrul organismelor europene de standardizare, cu condiția să fie membri asociați sau parteneri de cooperare; consideră, de asemenea, că organismele naționale de standardizare trebuie să joace un rol cheie în promovarea și consolidarea participării părților interesate din cadrul societății la procesul de standardizare, având în vedere supremația principiului delegării naționale;

35. ia act de evoluțiile recente din cadrul Organizației Internaționale de Standardizare (ISO), în special modelul utilizat pentru elaborarea standardului ISO 26000 privind responsabilitatea socială, proces în care organismele naționale de standardizare au avut dreptul de a numi pentru participarea la grupul de lucru respectiv un singur reprezentant din fiecare dintre cele șase categorii de părți interesate identificate [industrie, consumatori, guvern, sindicate, ONG-uri și sectorul SSRO (servicii, asistență, cercetare și altele)]; susține că utilizarea unui model similar ar trebui să fie analizată cu atenție de către organismele europene de standardizare și Comisie, în colaborare cu toate părțile interesate, ca o alternativă pentru elaborarea standardelor în domenii de interes public excepțional, și că rezultatele acestei analize ar trebui raportate Parlamentului; invită Comisia să propună mijloace financiare în vederea sprijinirii unui asemenea model alternativ;

(c) *Consolidarea principiului delegării naționale*

36. subliniază că, deși organismele naționale de standardizare constituie un element central al sistemului european de standardizare, există diferențe semnificative între acestea din punctul de vedere al resurselor, al expertizei tehnice și al implicării părților interesate în procesul de standardizare; subliniază faptul că inegalitățile existente provoacă un dezechilibru considerabil în ceea ce privește participarea lor efectivă la sistemul european de standardizare, în timp ce resursele limitate din cadrul anumitor organisme naționale de standardizare pot împiedica implicarea lor efectivă în procesul de elaborare a standardelor;

Joi, 21 octombrie 2010

37. solicită Comisiei și organismelor europene de standardizare să promoveze programe de formare și să ia toate măsurile necesare pentru a permite organismelor naționale de standardizare mai slabe, care nu dispun în prezent de secretariate ale unor comitete tehnice sau care nu participă la activitatea de standardizare europeană la un nivel ce corespunde structurii lor economice, să își asume un rol mai activ în procesul de standardizare pentru a spori încrederea în piața internă și a asigura condiții de concurență echitabile; consideră că sunt necesare, de asemenea, programe de formare pentru IMM-uri pentru a consolida participarea lor la procesul de elaborare a standardelor și a evidenția importanța standardizării ca instrument strategic de afaceri;

38. salută inițiativa CEN și CENELEC de a introduce un proces de evaluare *inter pares* pentru a evalua aplicarea în mod corect de către organismele naționale de standardizare a principiilor OMC (și a atributelor suplimentare) și pentru a încuraja îmbunătățirea continuă și schimbul de bune practici; subliniază faptul că acest proiect ar trebui să servească drept instrument eficient pentru consolidarea organismelor naționale de standardizare și participarea îmbunătățită a tuturor părților interesate relevante la nivel național; consideră că acest proiect ar trebui să implice toate organismele naționale de standardizare și să fie susținut de audituri independente; invită CEN și CENEL să pregătească și să publice un raport privind rezultatele procesului de evaluare *inter pares*;

39. îndeamnă statele membre să asigure reprezentarea efectivă a tuturor părților interesate relevante în comitetele tehnice naționale, stabilind mecanisme de monitorizare și de raportare și oferind sprijin financiar și programe de formare pentru părțile interesate mai slabe din cadrul societății și, dacă este cazul, federațiilor IMM-urilor și ale întreprinderilor artisanale, în vederea asigurării participării efective a acestora; subliniază că este important să se acorde utilizatorilor acces electronic la informațiile privind standardele;

40. invită organismele europene de standardizare și statele membre să furnizeze periodic Comisiei un raport privind stadiul activității acestora pentru a asigura o reprezentare adecvată a tuturor părților interesate în organismele tehnice responsabile cu elaborarea standardelor bazate pe un mandat, care să aibă drept fundament cerințe specifice de raportare; subliniază faptul că aceste rapoarte trebuie integrate ulterior într-un raport al Comisiei privind eforturile întreprinse de organismele naționale și europene de standardizare și rezultatele obținute;

41. invită organismele naționale de standardizare să acorde părților interesate mai slabe acces liber la comitetele de standardizare și să elaboreze instrumente de îmbunătățire a implicării părților interesate, inclusiv un mecanism de consultare online gratuit și simplu de utilizat pentru toate propunerile de standarde noi; încurajează aceste organizații să utilizeze pe deplin tehnologiile de informare și comunicare (TIC) în vederea consolidării participării părților interesate prin intermediul unor reuniuni și al unei dezbateri online; încurajează, de asemenea, organismele naționale de standardizare să asigure comunicarea dincolo de granițele sistemului, în special pentru anchete publice privind noile standarde, întrucât anchetele publice vizează de obicei participanții actuali ai sistemului;

42. regretă că autoritățile publice din majoritatea statelor membre dovedesc un interes limitat pentru participarea la procesele de elaborare a standardelor, în pofida importanței standardizării ca instrument de sprijin al legislației și al politicilor publice; îndeamnă statele membre – în calitate de reprezentanți ai intereselor cetățenilor – și, în special, autoritățile de supraveghere a piețelor să trimită reprezentanți care să participe la toate comitetele tehnice naționale care reflectă procesul de elaborare de standarde în sprijinul legislației și al politicilor UE; subliniază faptul că prezența autorităților naționale în dezbaterile privind elaborarea standardelor este esențială pentru funcționarea corespunzătoare a legislației în domeniile vizate de „noua abordare” și pentru evitarea obiecțiilor formale *ex-post* la adresa standardelor armonizate;

43. invită organismele naționale de standardizare ca, în interesul asigurării unei concurențe loiale pe piața internă, să urmeze codul etic al ISO pentru a garanta că imparțialitatea standardelor nu este periclitată de alte activități precum certificarea sau acreditarea; subliniază, de asemenea, importanța elaborării de standarde și orientări pentru evaluarea conformității, precum și a promovării adoptării și utilizării lor echitabile, în special în ceea ce privește cerințele de integritate, obiectivitate și imparțialitate;

(d) *Facilitarea accesului la standarde*

44. admite că standardizarea europeană contribuie la crearea unor condiții de concurență echitabile pentru toți actorii de pe piață, în special pentru IMM-uri, care constituie coloana vertebrală a economiei europene și a căror contribuție este esențială pentru sistem; recunoaște totuși că implicarea lor în procesul de standardizare nu este întotdeauna pe măsura importanței lor economice, iar complexitatea și costurile standardelor pot reprezenta un obstacol pentru IMM-uri;

Joi, 21 octombrie 2010

45. subliniază că standardele ar trebui concepute și adaptate pentru a ține seama de caracteristicile și mediul IMM-urilor, în special ale întreprinderilor mici și de artizanat și ale microîntreprinderilor; salută inițiativele recente ale organismelor europene și naționale de standardizare de a implementa recomandările din studiul privind accesul IMM-urilor la standardizarea europeană și consideră că acestea trebuie considerate ca fiind cele mai bune practici; salută și încurajează, de asemenea, măsurile propuse în programele CEN/CENELEC privind IMM-urile în vederea facilitării utilizării standardelor de către IMM-uri; subliniază că ar trebui luate măsuri suplimentare pentru a se asigura că IMM-urile pot participa pe deplin la elaborarea de standarde și că au un acces mai bun și mai puțin costisitor la acestea;

46. subliniază, în special, că Uniunea și statele membre ar trebui să permită o mai bună reprezentare a intereselor IMM-urilor și ale întreprinderilor artizanale în momentul elaborării standardelor punând în aplicare măsurile strategice prevăzute de „Small Business Act”, în conformitate cu cel de-al șaptelea principiu al acestuia: sprijin financiar din partea UE, reducerea costului accesului la standarde, publicarea în mod sistematic a unor rezumate ale standardelor europene și asigurarea unei componente echitabile a comitetelor de standardizare;

47. invită, de asemenea, Comisia să simplifice, acolo unde este posibil, procedurile și să ia în considerare principiul „a gândi mai întâi la scară mică” în ceea ce privește viitoarele modificări; recomandă Comisiei să includă aspectele legate de standardizare în programul viitoarei săptămâni a IMM-urilor;

48. susține că accesul utilizatorilor la standardele europene elaborate în sprijinul legislației și al politicilor UE este un aspect important care trebuie să fie examinat în continuare; consideră că pentru elaborarea standardelor private/industriale și a standardelor armonizate/bazate pe un mandat ar trebui avute în vedere sisteme diferite de stabilire a prețurilor; invită în special organismele naționale de standardizare să reducă costurile practicând tarife speciale și oferind pachete de standarde la preț redus, precum și să examineze moduri suplimentare de îmbunătățire a accesului, în special pentru IMM-uri;

49. reamintește totuși faptul că prețul de achiziție a unui standard corespunde doar într-o proporție redusă costului total suportat de utilizatorii de standarde care, de obicei, trebuie să aloce resurse substanțial mai mari pentru a implementa standardul impus în activitatea lor economică;

50. subliniază că standardele ar trebui să fie inteligibile, simple și ușor de utilizat, astfel încât să poată fi mai bine implementate de utilizatori; consideră esențial să se reducă, acolo unde este cazul, numărul excesiv de referințe încrucșate între standarde și să se rezolve problema dificultăților actuale legate de identificarea grupului de standarde relevante pentru un anumit produs sau proces; invită organismele naționale și europene de standardizare, precum și asociațiile profesionale să elaboreze orientări ușor de utilizat pentru folosirea standardelor, sinteze online gratuite, acces online mai bun la proiecte de consultare și funcții simple de căutare electronică;

51. salută inițiativa în curs de derulare a organismelor europene de standardizare de a întocmi și publica online, fără limitarea accesului, un rezumat al tuturor standardelor lor și solicită realizarea rapidă a acestui proiect; subliniază totuși că acest proiect ar trebui să fie, de asemenea, implementat la nivel național pentru a permite utilizatorilor de standarde să obțină informații referitoare la articolele acoperite de fiecare standard în limba lor maternă, prin intermediul site-urilor web ale organismelor naționale de standardizare;

52. evidențiază importanța furnizării standardelor în toate limbile oficiale ale UE pentru a asigura înțelegerea corectă a acestora de către utilizatori; invită Comisia să ofere în continuare sprijin și să simplifice măsurile financiare de traducere a standardelor armonizate;

Standardizarea în sprijinul inovării și al competitivității durabile într-un mediu globalizat

53. recunoaște că standardizarea europeană constituie un instrument major de promovare a inovării, a cercetării și a dezvoltării, contribuind la creșterea competitivității Uniunii și la realizarea pieței interne; subliniază beneficiile economice importante aduse de aceasta, permițând societăților să realizeze un transfer mai rapid de cunoștințe, să reducă costurile și riscurile, să aibă un acces mai rapid pe piață și să obțină o valoare crescută a inovației;

54. admite că, deși standardizarea poate fi un instrument major de facilitare a exploatării noilor tehnologii, există un decalaj semnificativ în ceea ce privește aplicarea rezultatelor cercetării și dezvoltării în elaborarea de standarde; subliniază nevoia de a îmbunătăți cunoașterea reciprocă și cooperarea între organismele de standardizare, inovatori, mediul academic și comunitățile de cercetare; subliniază că includerea de noi cunoștințe în standarde, în special cunoștințe provenite din programele de cercetare și de inovare finanțate public, va promova inovarea și competitivitatea;

Joi, 21 octombrie 2010

55. invită Comisia și statele membre, în colaborare cu organismele naționale de standardizare, să promoveze includerea standardizării în programele școlare, în educație (de exemplu școli economice și tehnice), în programele de învățare de-a lungul vieții și în campaniile de informare pentru a spori gradul de sensibilizare în rândul operatorilor economici și al factorilor de decizie actuali și viitori în ceea ce privește importanța și beneficiile standardelor; invită organismele naționale de standardizare să coopereze mai strâns cu asociațiile profesionale și să ofere informații plauzibile IMM-urilor cu privire la avantajele economice rezultate ca urmare a utilizării standardelor; invită, de asemenea, Comisia să se asigure că în cadrul programului „Erasmus pentru tinerii antreprenori” se pune problema standardizării; încurajează măsurile menite să evalueze, să cuantifice și să comunice beneficiile economice și sociale ale standardizării;

56. consideră că programele-cadru europene pentru cercetare, competitivitate și inovare pot aduce o contribuție importantă la procesul de elaborare a standardelor, dedicând un capitol standardizării; consideră că o astfel de măsură ar îmbunătăți înțelegerea beneficiilor aduse de standarde și ar contribui la promovarea unei abordări sistematice mai în amonte, între cercetare, inovare și standardizare; invită Comisia să includă „relevanța pentru standardizare” printre criteriile de evaluare a proiectelor din domeniul cercetării și dezvoltării finanțate de UE, să promoveze proiecte referitoare la standardizare și să sporească gradul de sensibilizare în legătură cu proiectele respective prin mijloace inovatoare;

57. invită Comisia să dezvolte activități de supraveghere tehnologică în scopul de a stabili utilitatea standardizării în ceea ce privește viitoarele rezultate ale activității de cercetare și dezvoltare, să faciliteze fluxul și transparența informațiilor necesare în vederea pătrunderii și a funcționării pe piață ale activităților de cercetare și dezvoltare și, în acest sens, să promoveze mecanisme de evaluare ușor accesibile și ușor de utilizat prin internet;

58. solicită statelor membre să utilizeze standardele europene în achizițiile publice pentru a îmbunătăți calitatea serviciilor publice și pentru a promova tehnologiile inovatoare; subliniază însă că prin utilizarea standardelor nu ar trebui să se impună bariere suplimentare, în special pentru micile întreprinderi care doresc să participe la procedurile de achiziții publice;

59. reafirmă faptul că abordarea schimbărilor climatice și a altor provocări globale viitoare în domeniul energiei și al mediului implică dezvoltarea și promovarea tehnologiilor curate și a produselor ecologice; consideră, așadar, că aspectele de mediu trebuie integrate urgent în toate produsele și serviciile relevante și că sistemul european de standardizare trebuie să elaboreze un sistem îmbunătățit, care să asigure abordarea adecvată a acestor aspecte în timpul elaborării standardelor; subliniază nevoia de promovare a implicării active în comitetele de standardizare – la nivel național și european – a organismelor de mediu și a autorităților publice responsabile pentru protecția mediului; subliniază că necesitatea de a orienta eforturile europene de inovare către strategii globale de combatere a schimbărilor climatice și de reacție la provocările în materie de energie, societate și mediu trebuie, de asemenea, să se reflecte în elaborarea unor noi orientări privind modelele de standardizare;

60. subliniază că ameliorarea sănătății umane și a condițiilor de trai implică dezvoltarea unor produse care pot contribui la dezvoltarea sănătoasă a populației și îmbunătăți accesibilitatea, în special pentru copii și persoanele vulnerabile; consideră, așadar, că aspectele din domeniul sănătății trebuie integrate urgent în toate produsele și serviciile relevante și că sistemul european de standardizare trebuie să elaboreze un sistem îmbunătățit, care să asigure abordarea adecvată a acestor aspecte în timpul elaborării standardelor; solicită în acest sens, de exemplu, elaborarea unor standarde europene privind încălțăminte adecvată din punct de vedere ortopedic pentru copii; subliniază nevoia de promovare a implicării active în comitetele de standardizare a experților și a autorităților publice din domeniul sănătății;

61. subliniază că standardizarea are un mare potențial de a elimina barierele care împiedică persoanele cu handicap și cele în vârstă să își exercite capacitățile și să participe, în condiții de egalitate, la toate domeniile vieții; solicită, prin urmare, dezvoltarea de standarde care să țină seama de nevoile diverse ale populației și să creeze noi oportunități pentru întreprinderi de a oferi soluții inovatoare, în vederea favorizării dezvoltării de produse, servicii și infrastructuri accesibile tuturor; subliniază importanța conceptului de „design universal”, care reprezintă o provocare creativă și etică pentru organismele de standardizare, designeri, întreprinzători, autoritățile publice și factorii de decizie, deoarece scopul acestuia este de a permite tuturor persoanelor să aibă un acces egal, inter alia, la mediul construit, transport, educație, locuri de muncă, locuințe, unități medicale, informare și comunicare, cultură, activități recreative, produse de consum și servicii;

Joi, 21 octombrie 2010

62. solicită, prin urmare, Comisiei și OES să dezvolte și să sprijine o abordare sistematică a activităților lor de standardizare, pentru a garanta că standardele cuprind cerințe corespunzătoare privind accesibilitatea, în conformitate cu principiile „designului universal”, inclusiv un mecanism corespunzător de verificare care să garanteze că standardele în cauză reflectă în mod adecvat nevoile persoanelor cu handicap și a celor în vârstă; solicită, de asemenea, Comisiei, statelor membre și organizațiilor europene și naționale de standardizare să dezvolte și să sprijine cursuri de formare pentru persoanele cu handicap, pentru a spori participarea efectivă a acestora la procesul de elaborare a standardelor, precum și pentru organismele de standardizare, pentru a le familiariza cu aspectele legate de handicap și accesibilitate;

63. îndeamnă toate statele membre să ratifice fără întârziere Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap și să pună în aplicare în mod eficient prevederile acesteia în ceea ce privește promovarea principiilor designului universal în procesul de elaborare a standardelor; solicită, de asemenea, Comisiei și statelor membre să consolideze actualele norme privind achizițiile publice pentru a promova includerea clauzelor privind accesibilitatea în procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice, în vederea favorizării accesibilității și a oferirii de stimulente producătorilor pentru a dezvolta și oferi produse și servicii accesibile; solicită promovarea proiectelor în domeniul cercetării și dezvoltării finanțate de UE pentru a dezvolta produse inovatoare, bazate pe tehnologia asistivă, și pentru ca prevederile privind accesibilitatea să devină un criteriu pentru alocarea fondurilor structurale la nivel național și regional;

64. subliniază faptul că, în vederea consolidării în continuare a nivelului de protecție a consumatorilor, procedura de elaborare a standardelor referitoare la Directiva privind siguranța generală a produselor ar trebui să devină prioritară;

65. atrage atenția asupra Rezoluției Parlamentului European din 6 mai 2010 referitoare la autovehiculele electrice, în care este subliniată necesitatea desfășurării unor procese de standardizare eficiente în diferite domenii în vederea accelerării introducerii pe piață a autovehiculelor electrice în beneficiul competitivității și al mediului;

66. subliniază faptul că atât drepturile de proprietate intelectuală, cât și standardizarea încurajează inovarea și facilitează diseminarea tehnologiei; subliniază faptul că trebuie să se stabilească un echilibru corect între interesele utilizatorilor standardelor și drepturile titularilor de proprietate intelectuală; invită organismele naționale și europene de standardizare să fie deosebit de vigilente atunci când elaborează standarde pe baza tehnologiilor brevetate, pentru a permite accesul larg al tuturor utilizatorilor; subliniază importanța de a garanta furnizarea licențelor pentru toate drepturile de proprietate intelectuală esențiale conținute de standarde în condiții loiale, rezonabile și nediscriminatorii;

67. recunoaște că forurile și consorțiile contribuie considerabil la sistemul de standardizare, oferind specificații care au relevanță internațională și care sunt adesea mai receptive la noile tehnologii; subliniază că, în special în sectorul TIC, o serie de foruri și consorții au devenit organizații internaționale care produc specificații implementate la scară largă pe baza unor procese de elaborare deschise, transparente și bazate pe consens; consideră că organismele europene de standardizare și forurile/consorțiile trebuie să găsească modalități de a coopera în vederea planificării activităților lor prin transferarea de standarde la nivelul cel mai adecvat, internațional sau european, pentru a asigura coerența și pentru a evita fragmentarea sau duplicarea;

68. solicită, de asemenea, organismelor europene de standardizare să dezvolte și să implementeze un mecanism îmbunătățit pentru adoptarea specificațiilor forurilor/consorțiilor ca standarde europene, fiind necesară în acest caz asigurarea consensului tuturor părților interesate prin proceduri consacrate de consultare a tuturor părților în cauză în conformitate cu principiul delegării naționale; subliniază că acest fapt nu ar trebui să restricționeze posibilitatea de a prezenta specificațiile forurilor/consorțiilor direct organismelor internaționale de standardizare pentru a beneficia de un statut mondial, cu condiția ca acest lucru să respecte principiile enunțate în cadrul acordului Organizației Mondiale a Comerțului privind obstacolele tehnice în calea comerțului (transparență, deschidere, imparțialitate, consens, eficacitate, relevanță și coerență);

69. recunoaște că interoperabilitatea este cheia către inovație și competitivitate, în special în sectorul TIC, în care forurile și consorțiile joacă un rol; subliniază faptul că interoperabilitatea depinde nu numai de elaborarea standardelor/specificațiilor, ci și de implementarea acestora de către utilizatori; recunoaște rolul important jucat de forurile și consorțiile bazate pe utilizatori în obținerea interoperabilității; invită Comisia să crească gradul de coordonare între forurile și consorțiile din sectorul TIC și organismele oficiale de elaborare a standardelor, ceea ce ar putea spori interoperabilitatea și reduce riscul de dublare și de contradicție între standardele din sectorul TIC;

Joi, 21 octombrie 2010

70. subliniază că este extrem de necesar ca politica de standardizare în sectorul TIC să fie adaptată la piață și la evoluțiile politice, ceea ce va duce la realizarea unor obiective politice europene importante pentru care este nevoie de interoperabilitate, precum e-sănătatea, accesibilitatea, securitatea, e-business, e-guvernarea și transporturile, și va contribui la elaborarea unor standarde în sprijinul protecției datelor cu caracter personal;
71. invită Comisia să pună în aplicare, pentru a susține alte politici ale UE, o politică UE de standardizare modernizată și extinsă cu privire la tehnologia informației, care ar trebui, printre altele, să asigure interoperabilitatea, certitudinea juridică și aplicarea măsurilor de siguranță corespunzătoare, reducând, totodată, sarcinile suplimentare pentru întreprinderi, riscurile pentru utilizatori, precum și obstacolele în calea liberei circulații a tehnologiei informației;
72. invită Comisia să utilizeze în mod eficient temeiurile juridice existente care permit standardizarea tehnologiei informației, să identifice alte sectoare, domenii sau modalități de aplicare în ceea ce privește tehnologia informației în care utilizarea eficientă a standardizării UE ar putea fi folosită pentru a susține politicile UE și să prezinte propuneri corespunzătoare în acest sens; invită, de asemenea, Comisia să examineze posibilitatea de a utiliza, după caz, noua abordare și noul cadru legislativ ca model pentru o politică de standardizare modernizată în sectorul TIC în vederea susținerii politicilor UE;
73. subliniază că standardele internaționale facilitează crearea unei piețe globale datorită utilizării unui standard identic în multe țări, axat pe o abordare bazată pe rezultate, care stimulează înțelegerea consumatorilor și încrederea în piață;
74. subliniază faptul că dialogul de reglementare reprezintă un aspect important al dimensiunii externe a pieței interne și că există, prin urmare, nevoia de a proteja și consolida poziția sistemului european de standardizare în mediul internațional al standardizării pentru a promova elaborarea de standarde internaționale cu o relevanță într-adevăr mondială, pentru a facilita comerțul și a crește competitivitatea europeană, ținând cont în același timp de interesele legitime ale țărilor în curs de dezvoltare și evitând duplicarea inutilă a activităților deja efectuate la nivel internațional;
75. susține detașarea a doi experți europeni în standardizare în China și India cu scopul de a oferi sprijin organismelor europene de standardizare, de a promova standardele europene și de a oferi feedback cu privire la sistemele de standardizare din aceste țări; solicită Comisiei să examineze necesitatea detașării unor experți în standardizare în alte regiuni ale lumii pentru a promova suplimentar sistemul european de standardizare;
76. invită Comisia să coordoneze activitățile sale de standardizare cu partenerii noștri internaționali, de exemplu în cadrul dialogului transatlantic; încurajează Comisia, în acest sens, să pregătească și să ia măsurile necesare pentru consolidarea influenței standardizării europene la nivel mondial pentru a crește competitivitatea produselor și serviciilor europene în cadrul comerțului internațional;
77. solicită un angajament reînnoit față de standardizarea internațională din partea factorilor interesați și a organismelor naționale de standardizare din Europa, pentru a valorifica poziția de lider a Europei și a avea avantajul primei mutări pe piețele mondiale; subliniază nevoia unei mai bune coordonări la nivel tehnic și politic între părțile interesate și organismele naționale de standardizare din Europa în ceea ce privește standardizarea internațională;

*

* *

78. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 21 octombrie 2010

Reforme implementate și evoluții în Republica Moldova

P7_TA(2010)0385

Rezoluția Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la reformele realizate și evoluția situației din Republica Moldova

(2012/C 70 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare dintre Republica Moldova și Uniunea Europeană, semnat la 28 noiembrie 1994, care a intrat în vigoare la 1 iulie 1998,
 - având în vedere Declarația comună a Consiliului de cooperare UE - Moldova din 21 decembrie 2009,
 - având în vedere negocierile în curs pentru încheierea Acordului de asociere dintre Republica Moldova și Uniunea Europeană, precum și negocierile pentru liberalizarea vizelor dintre Uniune și Republica Moldova,
 - având în vedere Raportul Comisiei din 12 mai 2010 privind progresele realizate de Republica Moldova (COM(2010)0207),
 - având în vedere declarațiile Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru Afaceri externe și politica de securitate privind Moldova și Transnistria (17 mai 2010), privind măsurile restrictive împotriva conducerii regiunii Transnistria (27 septembrie 2010) și privind ratificarea Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale de către Republica Moldova (14 octombrie 2010),
 - având în vedere rezultatul alegerilor parlamentare din 29 iulie 2009 și rezultatul referendumului asupra reformei constituției din 5 septembrie 2010, precum și decizia de a organiza alegeri parlamentare anticipate la 28 noiembrie 2010,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Republica Moldova și regiunea Transnistriei,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât politica europeană de vecinătate (PEV) și parteneriatul estic, lansat mai 2009, recunosc aspirațiile europene ale Moldovei și importanța sa ca țară cu profunde legături istorice, culturale și economice cu statele membre ale Uniunii Europene;
- B. întrucât Acordul de asociere, negociat în prezent de către UE și Republica Moldova, ar trebui să întărească în mod semnificativ cadrul instituțional comun UE-Republica Moldova, să faciliteze aprofundarea relațiilor în toate domeniile și să consolideze asocierea politică și integrarea economică, implicând drepturi și obligații reciproce;
- C. întrucât relațiile UE - Moldova au evoluat semnificativ în ultimul an, fapt luat corespunzător în considerare în Raportul Comisiei Europene din 12 mai 2010 privind progresele Moldovei, Comisia considerând că s-au realizat progrese în majoritatea sectoarelor cuprinse în Planul de acțiune PEV;
- D. întrucât intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, instituirea Serviciului pentru acțiune externă și numirea Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant conferă Uniunii Europene un nou impuls în asumarea unui rol mai dinamic în abordarea conflictelor înghețate din propria vecinătate, printre care chestiunea Transnistriei,

Joi, 21 octombrie 2010

1. salută progresele realizate în cursul anului trecut de către Republica Moldova și speră ca procesul electoral să contribuie în continuare la consolidarea instituțiilor democratice și la respectarea statului de drept și a drepturilor omului în această țară; speră ca autoritățile moldovene să continue reformele care se impun și să-și îndeplinească angajamentele de a menține constant Republica Moldova pe calea integrării europene;
2. salută începerea negocierilor Acordului de asociere dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova la 12 ianuarie 2010 și ia act cu satisfacție de rezultatele foarte bune pe care Comisia Europeană le obține de la Moldova în acest proces;
3. solicită Consiliului să invite Comisia să înceapă elaborarea, în scurt timp, a unui plan de acțiune pentru liberalizarea vizelor, la următoare sa reuniune din 25 octombrie 2010, pentru a intra astfel efectiv în faza operațională a dialogului asupra vizelor, pe baza progreselor realizate de Republica Moldova în urma discuțiilor prospective privind cele patru componente ale dialogului pe tema vizelor;
4. salută acordarea unei asistențe macrofinanciare Republicii Moldova, sub forma unui grant cu o valoare maximă de 90 de milioane EUR, în vederea sprijinirii stabilizării economice și a reducerii dezechilibrului balanței de plăți și a deficitului bugetar, identificate în programul actual al FMI; subliniază că este necesar ca Republica Moldova să-și intensifice eforturile în direcția implementării efective a reformelor structurale, în special în privința statului de drept, a combaterii corupției și a climatului de afaceri și investiții;
5. recunoaște că ameliorarea calității mediului de afaceri și a cadrului normativ al activităților antreprenoriale reprezintă o măsură esențială pentru atragerea investițiilor și își exprimă încrederea că negocierile asupra zonei de liber schimb cu UE, ca parte a Acordului de asociere, vor avansa rapid;
6. susține inițiativa „Prietenii Moldovei”, la care participă câțiva miniștri ai afacerilor externe din statele membre și Comisarul UE pentru Extindere și politica europeană de vecinătate, Ștefan Füle, și care își propune să exprime susținerea fără rezerve și solidaritatea UE față de Republica Moldova, constituind un semnal clar al angajamentului ferm de a fi alături de această țară în fața problemelor cu care se confruntă; crede că această inițiativă va ajuta în mod real Republica Moldova să realizeze reforme interne și să se apropie de Uniunea Europeană;
7. opinează că UE poate contribui la soluționarea problemei transnistrene prin încurajarea edificării încrederii, în special prin sprijinirea implementării unor proiecte comune urmărind satisfacerea nevoilor generale ale populației, colaborând cu comunitățile locale și cu societatea civilă și acordând asistență în vederea atenuării crizei economice de ambele părți ale fluviului Nistru;
8. subliniază că soluționarea problemei Transnistriei constituie un element esențial pentru promovarea stabilității politice și a prosperității economice în Republica Moldova și în regiune; își reafirmă sprijinul pentru integritatea teritorială a Republicii Moldova și subliniază că este necesar ca UE să aibă un rol mai important în găsirea unei soluții la problema Transnistriei, astfel încât persistența acestei chestiuni să nu constituie un obstacol în calea integrării Moldovei în UE;
9. salută reuniunile informale în configurația 5 + 2, desfășurate începând din iunie 2009, cu privire la eforturile de soluționare a situației din Transnistria și solicită părților să reia cu prima ocazie negocierile formale; salută inițiativa Mesenberg privind soluționarea conflictului din Transnistria, la originea căreia se află Cancelarul german Angela Merkel și Președintele rus Dimitri Medvedev și consideră că un forum al securității la nivel de miniștri de externe ar putea contribui, cu colaborarea partenerilor, la găsirea unei soluții viabile pentru încheierea acestui conflict;
10. subliniază necesitatea creșterii încrederii populației în instituțiile statului și în autoritățile judiciare, în special după implicarea unor înalți funcționari și ofițeri din organismele responsabile cu aplicarea legii în actele de violență din aprilie 2009, și speră ca toți cei care s-au dovedit a fi responsabili de aceste acte să fie aduși în fața justiției;
11. încurajează toate forțele democratice și comunitățile etno-culturale să evite confruntările inutile și să se concentreze asupra edificării unei viziuni mai largi a Republicii Moldova, pentru a îndrepta țara în direcția atingerii obiectivelor sale europene;

Joi, 21 octombrie 2010

12. speră ca următoarele alegeri din 28 noiembrie 2010 să se desfășoare în conformitate deplină cu standardele internaționale și reamintește tuturor celor implicați că în campaniile electorale trebuie oferite oportunități egale tuturor forțelor politice; speră să se ia măsuri pentru a asigura posibilitatea reală de exercitare a dreptului de vot pentru cetățenii moldoveni cu domiciliul în străinătate și declară că autoritățile de facto din regiunea Transnistria nu au dreptul să împiedice cetățenii moldoveni să participe la vot;

13. invită parlamentul Republicii Moldova să participe la Adunarea Parlamentară Euronest, în conformitate cu actul constitutiv al acestei Adunări;

14. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, statelor membre, Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, precum și Guvernului și Parlamentului Republicii Moldova.

Politica maritimă integrată

P7_TA(2010)0386

Rezoluția Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la politica maritimă integrată (PMI) – Evaluarea progreselor înregistrate și noi provocări (2010/2040(INI))

(2012/C 70 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene intitulată „O politică maritimă integrată pentru Uniunea Europeană” (COM(2007)0575),
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Raport intermediar privind politica maritimă integrată a uniunii europene” (COM(2009)0540),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei Europene care însoțește Raportul intermediar privind politica maritimă integrată a uniunii europene (SEC(2009)1343),
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Spre o politică maritimă integrată pentru o mai bună guvernare în Marea Mediterană” (COM(2009)0466),
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Dezvoltarea dimensiunii internaționale a politicii maritime integrate a Uniunii Europene” (COM(2009)0536),
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Către integrarea supravegherii maritime: Un mediu comun în vederea schimbului de informații pentru domeniul maritim al UE” (COM(2009)0538),
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Analizând crearea unui sistem european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR)” (COM(2008)0068),

⁽¹⁾ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.

Joi, 21 octombrie 2010

- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene intitulată „EUROPA 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Programul de lucru al Comisiei pentru anul 2010 - Este momentul să acționăm” (COM(2010)0135),
- având în vedere Cartea albă a Comisiei Europene intitulată „Adaptarea la schimbările climatice: către un cadru de acțiune la nivel european” (COM(2009)0147),
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Foaie de parcurs privind amenajarea spațiului maritim: Realizarea principiilor comune în UE” (COM(2008)0791),
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Orientări pentru o abordare integrată în domeniul politicii maritime: Realizarea celor mai bune practici de guvernare maritimă integrată și de consultare a părților interesate” (COM(2008)0395),
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice” (COM(2009)0248),
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Uniunea Europeană și regiunea arctică” (COM(2008)0763),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei Europene intitulat „Construirea unei infrastructuri europene a cunoașterii în domeniul marin: Foaie de parcurs pentru o rețea europeană de observare și date privind mediul marin” (SEC(2009)0499),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei Europene intitulat „Infrastructura pentru informațiile din domeniul marin, rezultatul consultării publice” (SEC(2010)0073),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei Europene intitulat „Document electronic privind supravegherea maritimă” (SEC(2008)2337),
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene intitulată „O strategie europeană de cercetare marină și maritimă: Un cadru coerent al Spațiului European de Cercetare în sprijinul utilizării sustenabile a oceanelor și mărilor” (COM(2008)0534),
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Obiective strategice și recomandări pentru politica UE în domeniul transportului maritim până în 2018” (COM(2009)0008),
- având în vedere concluziile Consiliului din 16 noiembrie 2009 privind politica maritimă integrată,
- având în vedere concluziile Consiliului din 17 noiembrie 2009 privind supravegherea maritimă integrată,
- având în vedere concluziile Consiliului din 14 iunie 2010 privind politica maritimă integrată,
- având în vedere Convenția privind protecția Mării Mediterane împotriva poluării, precum și protocoalele sale ⁽¹⁾,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor în legătură cu Pachetul maritim și costier din 17-18 iunie 2009,

(1) Texte adoptate, P7_TA(2010)0128.

Joi, 21 octombrie 2010

- având în vedere Rezoluția sa din 12 iulie 2007 privind o viitoare politică maritimă a Uniunii Europene: o viziune europeană privind oceanele și mărilor ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2008 privind o politică maritimă integrată pentru Uniunea Europeană ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism și avizul Comisiei pentru pescuit, precum și cel al Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0266/2010),
- A. întrucât oceanele și mărilor sunt extrem de complexe, fiind influențate de multe activități, interese și politici; întrucât expertiza de a aborda multiplele probleme din domeniul afacerilor maritime și, de asemenea, competența de a le soluționa sunt răspândite între numeroși actori publici și privați pe diferite niveluri de guvernare;
- B. întrucât oceanele și mărilor lumii sunt interconectate și interdependente și întrucât, mai mult, utilizarea tot mai intensă a oceanelor și mărilor de către sectoare precum transportul naval, pescuitul, energia, turismul și cercetarea, combinată cu schimbările climatice, au mărit presiunea la care este supus mediul marin;
- C. întrucât sectorul transportului naval și cel al construcției de nave contribuie în mod semnificativ la prosperitatea economică a țărilor UE și prestează servicii importante industriei europene și mondiale și consumatorilor;
- D. întrucât abordarea PMI reprezintă un răspuns clar la întrebarea privind modul de a realiza o mai mare coerență între măsurile luate în cadrul diferitelor politici cu incidență asupra zonelor maritime și de coastă și necesitatea de a utiliza resursele acestor ecosisteme într-un mod care să nu afecteze mediul;
- E. întrucât Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin” constituie pilonul referitor la mediul al Politicii maritime integrate (PMI); întrucât această abordare ar trebui corelată mai bine cu celelalte politici sectoriale;
- F. întrucât o politică PMI de succes ar trebui să se bazeze pe excelență în cercetarea, tehnologia și inovarea în domeniul marin și ar trebui să conducă la o abordare de tip „ghișeu unic” în procesul decizional și, în consecință, la o reducere a suprapunerii competențelor de reglementare, ținând cont, totodată, de specificitățile regionale și locale;
- G. întrucât aceste structuri de guvernare maritimă integrată ar trebui să îmbunătățească planificarea coordonată a activităților maritime concurente, gestionarea strategică a zonelor maritime, calitatea activităților de supraveghere și asigurarea respectării legilor; întrucât acest obiectiv face necesară adoptarea unor măsuri care să identifice în mod clar toată gama acestor structuri, să le garanteze vizibilitatea și să îmbunătățească cooperarea dintre ele, toate acestea într-un cadru transparent și coerent;
- H. întrucât Uniunea Europeană este prima putere maritimă mondială și întrucât ea ar trebui să se bazeze pe PMI și pe rezultatele acesteia pentru a juca un rol de forță motrice la nivel internațional pentru a îmbunătăți planificarea activităților maritime, protecția mediului și promovarea bunelor practici în cadrul forurilor internaționale;
- I. întrucât zonele de coastă și insulele europene situate ultraperiferic joacă un rol deosebit în domeniul siguranței și protecției împotriva amenințărilor ecologice și a acțiunilor criminale;

⁽¹⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 531.

⁽²⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 30.

Joi, 21 octombrie 2010

Observații generale

1. salută pachetul Comisiei Europene din octombrie 2009 privind politica maritimă integrată (PMI) ca fiind o revizuire la momentul oportun și încurajatoare a implementării planului de acțiune aferent Cărții albastre din 2007 și recunoaște, în același timp, că noile inițiative, atât cele luate, cât și cele aflate în plan, sunt pe deplin consecvente cu obiectivele Cărții albastre, fiind o consecință logică a acestora; confirmă în general validitatea abordării integrate a afacerilor maritime;
2. este de acord cu Comisia că „tradiția maritimă solidă” este unul din punctele forte ale Europei; solicită, prin urmare, Comisiei Europene și statelor membre să dezvolte în continuare potențialul prezentat de diversele sectoare maritime prin redactarea unei strategii ambițioase de „creștere economică albastră”; consideră că PMI ar trebui să contribuie la o Uniune competitivă, socială și durabilă; consideră, în această privință, că dezvoltarea PMI trebuie să încorporeze în mod armonios eforturi în vederea creșterii economice, a obținerii unui nivel ridicat de ocupare a forței de muncă – în special făcând sectorul mai atractiv pentru tineri prin măsuri de formare și lansarea unui „Erasmus maritim” – și a protecției mediului; declară, prin urmare, că PMI ar trebui interconectată cu obiectivele și inițiativele Strategiei UE 2020;
3. prin urmare, solicită Comisiei să propună până în 2013 o strategie cuprinzătoare, intersectorială privind creșterea economică sustenabilă a regiunilor costiere și a sectoarelor maritime bazată pe o cercetare amplă a potențialelor și opțiunilor politice și pe consultarea largă a părților implicate; consideră că un element al acestei strategii ar trebui să fie o abordare nouă, integrată a consolidării poziției de lider mondial deținută de Europa în cercetarea marină și maritimă, dezvoltarea tehnologiei și industria maritimă în diferite sectoare precum construirea de nave, dezvoltarea sustenabilă a resurselor marine, transportul maritim ecologic, precum și dezvoltarea producției de energie în larg și tehnologiile aferente; susține că trebuie găsite soluții la nivel internațional pentru a eradică practicile de concurență neloială în cadrul industriei construcției de nave;
4. solicită Comisiei să ia măsuri în urma catastrofei determinate de scurgerile de petrol din Golful Mexic și să creeze certitudine juridică în domeniul extracției de petrol în larg în Europa prin propunerea unui plan de acțiune armonizat la nivel european pentru prevenirea situațiilor de urgență și pentru combaterea dezastrelor provocate de platformele de foraj și de către petroliere, la nivel internațional, în special în cazurile de contaminare transfrontalieră; solicită Comisiei să încurajeze statele membre să pună în aplicare pe deplin cadrul juridic internațional existent, definit prin convențiile internaționale aplicabile ale OMI, să identifice, în paralel, toate măsurile posibile pentru prevenirea acestui tip de dezastre și toate lacunele legislative la nivelul UE și al statelor membre, precum și să adapteze cât mai curând posibil toată legislația și măsurile UE relevante în consecință, ținând cont de diferențele existente între condițiile de operare din Golful Mexic și cele din regiunile de coastă și mările europene;
5. îndeamnă Comisia ca, în cadrul revizuirii Regulamentului privind Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă, să extindă mandatul acesteia cu privire la inspecțiile privind siguranța instalațiilor din larg și curățarea zonei afectate de scurgerile de petrol;
6. consideră că în acest context este necesar să se acționeze urgent pentru revizuirea Directivei 2004/35/CE privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, care în forma actuală nu include principiul „poluatorul plătește” în cazul exploatarea petroliere din larg;
7. în acest context, solicită Comisiei să examineze dacă mandatul AESM ar trebui extins și dacă ar trebui să i se încredințeze acesteia controlul asupra respectării standardului de securitate de către exploatarea petroliere din larg și supervizarea planurilor pentru situații de urgență aferente;
8. salută studiul Comisiei intitulat „Bază de date privind proiectele finanțate de UE în regiunile maritime” ⁽¹⁾ și solicită Comisiei să ofere în viitorul raport privind evoluția PMI o imagine de ansamblu completă și sistematică a tuturor finanțărilor puse la dispoziție prin intermediul tuturor liniilor bugetare pentru activitățile aferente sectoarelor maritime, regiunilor litorale și mărilor;
9. solicită Comisiei să insiste ca noua PMI să beneficieze de finanțare corespunzătoare în perspectiva financiară următoare și să studieze toate posibilele opțiuni de finanțare, inclusiv atât propunerea Comitetului Regiunilor referitoare la crearea unui fond pentru regiunile de coastă, cât și coordonarea efectivă a diverse sisteme de finanțare;

(1) Raport final. Contract-cadru FISH/2007/04, Contractul individual nr. 4, decembrie 2009.

Joi, 21 octombrie 2010

10. își exprimă sprijinul pentru intenția exprimată de Comisie de a finanța PMI cu 50 de milioane de euro în următorii doi ani cu scopul de a consolida proiectele anterioare în domeniul politicii, guvernancei, sustenabilității și supravegherii;

Guvernanță maritimă

11. felicită statele membre și regiunile care au inițiat deja politici și structuri de guvernanță maritimă integrată; invită toate statele membre ale căror structuri administrative legate de PMI sunt încă foarte fragmentate să instaureze fără întârziere structuri unificate și integrate de guvernanță maritimă;

12. este de acord cu orientările Comisiei privind guvernanța maritimă și cu analiza acestora în legătură cu progresele promițătoare dar totuși nesatisfăcătoare înregistrate în ultimii ani;

13. solicită Comisiei, statelor membre și regiunilor de coastă să-și intensifice eforturile de elaborare a unor politici maritime integrate și de creare a unor structuri de guvernanță maritimă adecvate, ceea ce va da posibilitatea de a lua decizii pe baza celor mai bune informații disponibile, cu implicarea tuturor părților interesate, fapt ce va permite o mai bună respectare a diferitelor obiective politice;

14. subliniază nevoia de a încuraja crearea unor strategii de dezvoltare locală specifice, determinate de un proces de consultare de jos în sus, precum și de a descuraja sistemul abordării nediferențiate; consideră deci că guvernarea maritimă integrată este esențială pentru a evita orice suprapunere a competențelor între diferite niveluri de guvernare și pentru a dezvolta relațiile de cooperare și dialogul cu autoritățile locale și regionale, comunitățile litorale, reprezentanții societății civile și alte părți implicate în domeniul maritim; încurajează crearea și dezvoltarea de strategii pentru macroregiunile maritime ale Uniunii Europene în contextul abordărilor strategice pentru zonele maritime regionale;

15. solicită Comisiei să evalueze mai detaliat, pe baza performanțelor, calitatea structurilor de guvernanță maritimă ale statelor membre și a celor la nivel regional și să facă schimburi de bune practici pentru a atinge obiectivele PMI; consideră că guvernanța integrată și transparentă în domeniul maritim asigură o planificare optimă, creează o gamă largă de sinergii și contribuie la apariția unei zone maritime europene fără bariere;

16. susține ideea Comisiei că implicarea părților interesate în elaborarea politicilor maritime ar trebui de asemenea inclusă pe o bază mai permanentă în structurile de guvernanță; în acest scop, invită toate statele membre cu regiuni costiere care nu au făcut încă acest lucru să desemneze în cel mai scurt timp centre de contact la nivel național pentru PMI aducând, astfel, un răspuns pozitiv la cererea Comisiei; subliniază necesitatea de a activa această rețea operativă cât mai curând posibil; susține formarea unei platforme intersectoriale pentru dialogul părților interesate de problemele maritime; solicită introducerea unor mecanisme pentru un parteneriat concret între Comisie și regiuni, își reafirmă sprijinul pentru Ziua maritimă europeană și solicită să se acorde o importanță crescută informării cetățenilor UE și garantării participării publicului în toate aspectele PMI;

17. salută Rețeaua europeană de grupări maritime și solicită Comisiei, statelor membre și regiunilor să susțină aceste organizații în curs de dezvoltare la toate nivelurile, sprijinind, mai ales, capacitatea acestora de inovare și integrarea lor în politicile și programele naționale și comunitare, intensificând colaborările transnaționale, contribuind la o mai mare deschidere față de IMM-uri și mărinind vizibilitatea acestora;

18. solicită Comisiei și statelor membre să își intensifice dialogul la nivel internațional în legătură cu PMI și alte probleme maritime în cadrul forurilor competente, inclusiv în legătură cu ratificarea și implementarea UNCLOS; sugerează organizarea unei reuniuni în legătură cu PMI, la nivel de miniștri ai statelor membre ai Uniunii pentru Mediterana (UM), care să aibă loc cel puțin o dată pe an;

19. invită Uniunea Europeană să militeze în cadrul Uniunii pentru Mediterana pentru integrarea proiectului de cod comun de bune practici în sectoarele pescuitului și acvaculturii în programul acestei noi organizații internaționale;

Joi, 21 octombrie 2010

20. solicită Comisiei să consolideze dimensiunea internațională a PMI și atrage atenția Comisiei și a statelor membre asupra necesității promovării unor măsuri de ameliorare a condițiilor de muncă pe mare, a siguranței și a performanțelor ecologice ale navelor în cadrul forurilor internaționale, și a ratificării acestora prin acorduri internaționale de către state portuare, costiere și de pavilion, pentru a putea realiza progrese la nivel mondial în domeniul navigației;

21. solicită Comisiei și Consiliului să susțină integrarea PMI în cadrul instrumentelor de asistență financiară și în cadrul obiectivelor politicii externe a UE prin dezvoltarea unor inițiative adecvate axate pe lupta împotriva unor probleme precum poluarea, pescuitul ilegal și pirateria;

Inițiative și strategii la nivelul bazinelor maritime

22. salută inițiativele și strategiile regionale privind bazinele maritime propuse până în prezent de Comisie, precum și strategiile macroregionale cu incidență asupra chestiunilor maritime; recunoaște că implementarea principiilor PMI este condiționată de concretizarea acestora în strategii și măsuri specifice adaptate la specificitățile fiecărui bazin maritim și, în cazul Mării Mediterane, la diferitele subregiuni ale acesteia; solicită continuarea dialogului și a cooperării pentru a îmbunătăți guvernanta spațiului maritim și a zonelor de coastă în cadrul unei abordări la mai multe niveluri în diversele bazine maritime, inclusiv în Marea Nordului, Marea Baltică, Oceanul Atlantic, Marea Neagră și zona mediteraneană și solicită Comisiei să ia rapid măsuri, în colaborare cu statele membre, pentru elaborarea și prezentarea de acțiuni în aceste regiuni;

23. solicită Comisiei să acorde o atenție specială caracteristicilor specifice ale regiunilor ultraperiferice ale UE, ale căror ape teritoriale garantează faptul că UE are cea mai mare zonă economică exclusivă din lume; prin urmare, consideră că aceste teritorii ar putea juca un rol central în dimensiunea internațională a PMI și invită Comisia să includă o dimensiune maritimă în acordurile sale internaționale cu subgrupuri regionale;

24. ia act de faptul că o mare parte a apelor Mării Mediterane și ale Mării Negre se află în afara zonelor care intră sub jurisdicția statelor de coastă sau asupra cărora sunt exercitate drepturile suverane ale acestora și, în consecință, aceste state nu au competența de a impune obligații și de a asigura respectarea acestora pentru a reglementa activitățile umane din afara acestor zone de o manieră integrată;

25. solicită, prin urmare, statelor costiere în cauză să soluționeze problemele de delimitare pe baza UNCLOS și să ajungă la un acord cu privire la zonele lor maritime;

Amenajarea spațiului maritim

26. înțelege că stabilitatea, previzibilitatea și transparența gestionării spațiilor maritime sunt primordiale pentru a asigura dezvoltarea optimă și sustenabilă a activităților economice și creșterea economică și noi locuri de muncă pe mare, inclusiv dezvoltarea în continuare a surselor regenerabile, precum energia eoliană și a valurilor, fără a afecta negativ activitățile mai tradiționale;

27. consideră că gestionarea utilizării tot mai intense și în scopuri din ce în ce mai concurente a mării pe baze ecosistemice necesită ca amenajarea spațiului maritim să fie coordonată, simplificată și transfrontalieră, aceasta fiind un instrument neutru care are potențialul de a contribui în mod semnificativ la implementarea Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin și care ar facilita coabitarea armonioasă a diferitelor moduri de exploatare a mării;

28. salută foaia de parcurs privind Amenajarea spațiului maritim (ASM), pe baza unei abordări ecosistemice și elaborarea celor zece principii de amenajare și consideră acest instrument de politică intersectorial esențial pentru implementarea PMI; solicită Comisiei să prezinte în 2011 un proiect de directivă privind ASM sau să propună un tip de instrument care să fie cel mai în măsură să asigure coerența între amenajarea spațiului maritim și celelalte inițiative existente (GIZC - gestionarea integrată a zonelor de coastă, Natura 2000, Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin);

29. sugerează evaluarea oportunităților de utilizare în comun a spațiului maritim de către diferite sectoare (de exemplu, transportul naval, energia regenerabilă/eoliană și acvacultura);

Joi, 21 octombrie 2010

30. pune accentul pe importanța esențială a amenajării spațiului maritim european și a beneficiilor aduse de aceasta regiunilor de coastă și, în special, regiunilor periferice și subliniază necesitatea de a proteja regiunile biogeografice marine cele mai sensibile din punct de vedere ecologic, permițând în același timp sectorului pescuitului să exploateze resurse în mod sustenabil;

Supravegherea în domeniul maritim

31. se așteaptă ca o abordare intersectorială, transfrontalieră și pe mai mulți piloni, bine coordonată și integrată a supravegherii maritime va asigura o mai bună protecție a intereselor statelor membre și ale Uniunii Europene, precum și o mai bună protecție împotriva poluării mării și a acțiunilor ilegale, punând la dispoziția autorităților din domeniul maritim informații de monitorizare și supraveghere în mai multe sectoare de activitate, generând astfel mai multă eficiență;

32. solicită, prin urmare, Comisiei, statelor membre, agențiilor UE și mai ales AESM, precum și organizațiilor relevante să își accelereze eforturile în domeniul cooperării și coordonării și în domeniul adaptărilor legislative necesare;

33. solicită Comisiei să identifice, în colaborare cu statele membre, obstacolele în calea schimbului de date prezente în legislația UE și națională și în mandatele agențiilor, să învețe din experiența dobândită din inițiativele regionale și naționale, proiectele de cercetare și proiectele-pilot și din operațiunile PSAC din domeniul supravegherii maritime, astfel încât să prezinte în 2010 o foaie de parcurs privind supravegherea maritimă integrată și să exploreze domeniile de cooperare cu țările terțe, în special cu țările mediteraneene care au ratificat Convenția Națiunilor Unite privind dreptul mării, precum și cu organizațiile relevante;

34. solicită Comisiei să identifice nevoile financiare suplimentare pentru crearea în timp util a unui Mediu comun de partajare a informațiilor în cadrul supravegherii maritime integrate, înainte de Perspectiva financiară următoare, în beneficiul UE, precum și în cel al statelor membre;

35. solicită Comisiei să propună un cadru juridic pentru integrarea supravegherii maritime în vederea unui Mediu comun de partajare a informațiilor;

36. își reafirmă apelul la intensificarea cooperării dintre inspectoratele naționale, pazele de coastă și marinele statelor membre și reamintește Comisiei să efectueze – conform solicitării anterioare a Parlamentului European din Directiva 2005/35/CE – un studiu de fezabilitate în legătură cu continuarea colaborării între diferitele servicii de pază de coastă sau a integrării acestora, îmbunătățind interoperabilitatea diverselor sisteme de supraveghere, în perspectiva instituirii unei paze de coastă europene; consideră că există un mare potențial de a implica mai puternic AESM în supravegherea regiunilor de coastă și de a sprijini mai bine statele membre în acțiunile de urmărire a infrafracțiunilor de poluare a mării;

Diverse

37. își reafirmă poziția și solicitările exprimate în rezoluția sa privind obiectivele strategice și recomandările pentru politica UE în domeniul transportului maritim până în 2018;

38. solicită Comisiei, în perspectiva viitoarei Cărți Albe privind viitorul transportului, să ia în considerare rolul esențial al transportului maritim de mărfuri în comerțul actual, să promoveze dezvoltarea unor porturi secundare mai puțin congestionate și să rezolve în mod corespunzător problema măsurilor de securitate în domeniul transportului maritim în UE și în străinătate prin investiții în sisteme de management al riscului pe mai multe niveluri pentru identificarea și inspectarea mărfurilor periculoase;

39. subliniază importanța unui spațiu maritim fără bariere și solicită Comisiei și statelor membre:

— să evalueze și să asigure conservarea porturilor mici;

Joi, 21 octombrie 2010

- să extindă rețeaua de transport maritim pe distanțe mici pentru a reduce la minimum distanțele aferente transportului terestru;
- să sprijine cercetarea și inovarea în privința modurilor de transport de mărfuri, a manipulării mărfurilor și a soluțiilor logistice în scopul găsirii unor soluții de reducere a timpului de transportare și a costurilor de manipulare;
- să sprijine dezvoltarea infrastructurii portuare;

40. solicită Comisiei să integreze Politica maritimă europeană și politicile aferente căilor navigabile interioare pentru a mări la maximum potențialul transportului naval și a crea mijloace de transport eficiente și diversificate;

41. încurajează Comisia, statele membre și sectorul maritim să își intensifice eforturile în domeniul cercetării și dezvoltării utilizării și aplicării surselor de energie regenerabile atât pentru propulsia navelor, cât și pentru instalația electrică de la bordul acestora;

42. îndeamnă Comisia să îmbunătățească condițiile de muncă ale marinarilor prin mijloace adecvate, să pună în aplicare în legislația comunitară Convenția OIM privind munca în domeniul maritim și să propună un program pentru calificarea și formarea marinarilor cu referire specială la recrutarea tinerilor, inclusiv din țări terțe;

43. solicită Comisiei să analizeze posibilitatea introducerii unei inițiative europene în domeniul politicii industriale care să vizeze creșterea competitivității, sprijinirea excelenței sectorului european al construcției de nave, precum și a siguranței, a performanței ecologice și a competitivitatea transportului maritim în spațiul maritim comun fără bariere, utilizând în același timp la maximum capacitatea competitivă de construcție de nave a Europei în acest scop, în condițiile utilizării unor tehnologii ecologice și a unor carburanți alternativi în spiritul unui așa-numit „transport maritim verde”; solicită statelor membre să ratifice Convenția internațională de la Hong Kong (2009) privind reciclarea ecologică și în condiții de siguranță a navelor;

44. consideră că, împuternicit prin referința la coeziunea teritorială din TFUE și în scopul de a îmbunătăți accesibilitatea, este esențial să favorizeze în continuare mobilitatea călătorilor și a bunurilor ca parte integrantă din politica privind piața internă, prin promovarea transportului maritim pe distanțe scurte și a cabotajului maritim între teritorii și, în același timp, să asigure legături mai bune între regiunile maritime periferice, regiunile și insulele ultraperiferice și continent și între centrele economice; subliniază, în același context, că este extrem de important să se abordeze dificultățile întâmpinate de regiunile insulare din UE, în special micile comunități insulare, privind transportul de persoane și bunuri prin sprijinirea legăturilor maritime care nu sunt deservite în mod adecvat de piață și prin garantarea aceluiași cost pe kilometru pentru transportul persoanelor, indiferent de loc; solicită măsuri concrete pentru regiunile ultraperiferice, care să țină seama de trăsăturile lor specifice;

45. atrage atenția asupra importanței deosebite pe care o are economia maritimă pentru statele membre cu zone economice exclusive mari și asupra necesității de a promova dezvoltarea grupărilor economice maritime și de a sprijini contribuția acestora la creșterea economică și la ocuparea forței de muncă în cadrul strategiei UE 2020;

46. subliniază faptul că pescuitul și acvacultura își au locul lor bine stabilit în economia maritimă și în dezvoltarea regiunilor de coastă, care sunt adesea zone îndepărtate, fiind necesar ca politica maritimă integrată să consolideze dezvoltarea acestora la nivel economic, social și de mediu;

47. insistă să fie incluse în PMI constrângerile și caracteristicile specifice sectoarelor pescuitului și acvaculturii în ceea ce privește utilizarea domeniului maritim, în special în ceea ce privește disponibilitatea zonelor necesare pentru desfășurarea acestor activități și necesitatea de a conserva habitatele marine prin înființarea unor rezerve marine și luarea altor măsuri în acest scop, acordându-se o atenție specială unei cercetări mai bine planificate, care să țină seama pe deplin de diversitatea geografică și climatologică a fiecărui bazin maritim;

Joi, 21 octombrie 2010

48. reamintește vulnerabilitatea deosebită a regiunilor de coastă și a insulelor la impactul schimbărilor climatice; subliniază faptul că planificarea tuturor proiectelor de construcții de-a lungul coastelor vaste ale Comunității, inclusiv în zona sa interioară, trebuie să aibă în vedere consecințele schimbărilor climatice; propune să se țină seama de vulnerabilitatea la schimbările climatice atunci când se elaborează viitoarea politică regională pentru a nu periclita punerea în aplicare a PMI;

49. solicită Comisiei să integreze în mod coerent obiectivele de reducere a emisiilor de CO₂ și să introducă instrumente economice de piață, cum ar fi sistemele de comercializare a drepturilor de emisie, în sectorul maritim; în urma concluziilor celei de a 61-a sesiuni a Comitetului OMI pentru protecția mediului marin (27 septembrie 2010 - 1 octombrie 2010) și menținând apelul pentru progrese substanțiale în cadrul OMI, reamintește Comisiei angajamentul de acțiune asumată în Directiva ETS (2009/29/CE); și solicită Comisiei să întocmească o strategie pentru a atenua impacturile specifice ale schimbărilor climatice asupra regiunilor de coastă și insulare, ca măsuri luate în urma Cărții albe privind schimbările climatice;

50. reiterează necesitatea urgentă de a reduce presiunile exercitate asupra mediului marin care își au originea pe uscat, cum ar fi poluarea generată de deșeurile industriale sau agricole și gestionarea defectuoasă a zonelor de coastă, în contextul unei abordări ecosistemice integrate;

51. solicită statelor membre să-și îndeplinească obligațiile ce decurg din Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin și să efectueze până la 15 iulie 2012 o evaluare a situației ecologice a apelor lor teritoriale, să stabilească obiective de mediu și să lanseze programe de monitorizare; în plus, solicită statelor membre să lanseze programe de măsuri ambițioase pentru atingerea unei situații ecologice satisfăcătoare a apelor lor teritoriale;

52. solicită statelor membre să-și îndeplinească obligația prevăzută de articolul 13 din Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin de a întocmi o listă cu zonele marine protejate; de asemenea, solicită statelor membre să controleze în mod eficient respectarea măsurilor de protecție;

53. ia act de faptul că de la 1 iulie 2010 în Canalul Mânecii, în Marea Nordului și în Marea Baltică se aplică noi valori limită pentru concentrația de SO₂ în carburanții pentru nave, aceste regiuni fiind declarate zone de control al emisiilor de sulf pe baza unei decizii a OMI; consideră, prin urmare, că toate zonele costiere europene ar trebui protejate în mod similar, precum și că aplicarea unor noi valori-limită pentru nivelurile de SO₂ doar în anumite zone ar putea determina denaturarea concurenței; consideră că ar fi preferabilă existența unor norme uniforme pentru întreaga UE, precum și că ar trebui evitat cu orice preț un transfer modal de la transportul pe apă spre cel pe uscat;

54. recunoaște că mările au devenit un loc de deversare a unor volume imense de deșuri care sunt în creștere rapidă, majoritatea din plastic, precum și a containerelor de transport pierdute; solicită Comisiei să promoveze o dezbatere la nivel european și internațional pentru a explora modalități prin care se pot reduce aceste volume;

55. solicită Comisiei să prezinte o strategie pentru un turism costier, insular și marin sustenabil pentru a crește gradul lor de sustenabilitate și atracția pe care o prezintă pentru locuitori și turiști, acesta fiind unul dintre obiectivele protejării naturii în regiunile marine cum ar fi Marea Wadden, și să facă acest lucru utilizând la maximum noile dispoziții privind turismul din Tratatul de la Lisabona și promovând inițiative cum ar fi Rețeaua EDEN;

56. subliniază că, având în vedere imensul potențial de dezvoltare și importanțele pârghii de creștere reprezentate de turismul maritim și costier și de sectoarele conexe, zonele litorale sunt principala destinație turistică în Europa și solicită Comisiei să includă aceste chestiuni în strategia sa pentru un turism costier și marin sustenabil;

57. subliniază importanța valorii adăugate aduse de politica mărilor/maritimă pentru consolidarea colaborării între țările vecine și mai ales între statele membre ale UE și țările candidate;

58. salută Strategia europeană de cercetare în domeniul marin și maritim, precum și cererile de ofertă comune în cadrul Programului-cadru de cercetare privind „Oceanele de mâine”, ca reprezentând semne concrete ale unei abordări integrate a implementării PMI; propune ca științele din domeniul marin să constituie un capitol de prim rang în cadrul celui de-al 8-lea program-cadru de cercetare; propune, de asemenea, crearea unui Institut european de cercetări în domeniul maritim;

Joi, 21 octombrie 2010

59. este de acord cu ideea că este primordială constituirea unei baze de cunoștințe interdisciplinare științifice și tehnologice cu privire la mările și coastele Europei; solicită Comisiei și statelor membre să evalueze, în colaborare cu actorii regionali și locali, bazele de date și programele de observare existente și să accelereze eforturile de a pune în funcțiune cât mai curând posibil Rețeaua europeană de observare și date privind mediul marin (EMODNET);

60. invită Comisia să ajute statele membre să inițieze un plan de monitorizare și de localizare a navelor eșuate și a siturilor arheologice scufundate, deoarece acestea fac parte din patrimoniul istoric și cultural al Comunității, facilitând astfel înțelegerea și studiul acestor situri, și să contribuie la prevenirea jafului la care acestea sunt supuse, ceea ce va permite prezervarea lor în condiții optime;

61. salută Atlasul Mărilor redactat recent de Comisie și încurajează persoanele interesate să folosească Forumul Maritim drept noul instrument de colaborare și să abordeze mai eficient publicul general;

*

* *

62. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei Europene.

Relațiile comerciale cu America Latină

P7_TA(2010)0387

Rezoluția Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la relațiile comerciale ale UE cu America Latină (2010/2026(INI))

(2012/C 70 E/08)

Parlamentul European,

— având în vedere Rezoluția sa din 1 decembrie 2005 referitoare la pregătirea celei de a 6-a Conferințe ministeriale a OMC din Hong Kong ⁽¹⁾, cea din 4 aprilie 2006 referitoare la evaluarea Rundei Doha, ca urmare a Conferinței ministeriale a OMC din Hong Kong ⁽²⁾ și cea din 1 iunie 2006 referitoare la comerțul și sărăcia: elaborarea politicilor comerciale în vederea maximizării contribuției comerțului la eradicarea sărăciei ⁽³⁾, cea din 27 aprilie 2006 referitoare la un parteneriat mai solid între Uniunea Europeană și America Latină ⁽⁴⁾, cea din 12 octombrie 2006 referitoare la relațiile economice și comerciale între UE și Mercosur în vederea încheierii unui Acord interregional de asociere ⁽⁵⁾, cea din 23 mai 2007 privind ajutorul pentru comerț acordat de UE ⁽⁶⁾, cea din 12 iulie 2007 privind Acordul TRIPS și accesul la medicamente ⁽⁷⁾, cea din 29 noiembrie 2007 privind comerțul și schimbările climatice ⁽⁸⁾, cea din 24 aprilie 2008 privind cea de-a V-a reuniune la nivel înalt Uniunea Europeană - America Latină și Caraibe de la Lima ⁽⁹⁾, cea din 24 aprilie 2008 intitulată „Spre o reformă a Organizației Mondiale a Comerțului” ⁽¹⁰⁾, cea din 20 mai 2008 privind comerțul cu materii prime și produse de bază ⁽¹¹⁾, cea din 25 martie 2010 referitoare la efectele crizei economice și financiare mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare și a cooperării pentru dezvoltare ⁽¹²⁾ și cea din 5 mai 2010 referitoare la strategia UE în relațiile cu America Latină ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ JO C 285 E, 22.11.2006, p. 126.

⁽²⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.

⁽³⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 261.

⁽⁴⁾ JO C 296 E, 6.12.2006, p. 123.

⁽⁵⁾ JO C 308 E, 16.12.2006, p. 182.

⁽⁶⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 291.

⁽⁷⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 591.

⁽⁸⁾ JO C 297 E, 20.11.2008, p. 193.

⁽⁹⁾ JO C 259 E, 29.10.2009, p. 64.

⁽¹⁰⁾ JO C 259 E, 29.10.2009, p. 77.

⁽¹¹⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 5.

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0089.

⁽¹³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0141.

Joi, 21 octombrie 2010

- având în vedere rezoluțiile Adunării Parlamentare Euro-Latino-Americane, în special cea din 19 decembrie 2007 referitoare la provocările și oportunitățile rezultate din globalizare pentru relațiile economice și comerciale dintre Uniunea Europeană și țările din America Latină, cea din 1 mai 2008 referitoare la provocările și oportunitățile Runderi de la Doha, cea din 8 aprilie 2009 referitoare la comerțul și schimbările climatice și cea din 14 mai 2010 referitoare la reforma Organizației Mondiale a Comerțului,
- având în vedere declarațiile finale ale sesiunilor Conferinței parlamentare privind Organizația Mondială a Comerțului (OMC) adoptate la Geneva la 18 februarie 2003, la Cancun la 12 septembrie 2003, la Bruxelles la 26 noiembrie 2004, la Hong Kong la 15 decembrie 2005 și la Geneva la 2 decembrie 2006 și 12 septembrie 2008,
- având în vedere declarațiile adoptate în cadrul celor șase reuniuni la nivel înalt ale șefilor de stat și de guvern din America Latină și Caraibe și din Uniunea Europeană, desfășurate până în prezent la Rio de Janeiro (28 și 29 iunie 1999), la Madrid (17 și 18 mai 2002), la Guadalajara (28 și 29 mai 2004), la Viena (12 și 13 mai 2006), la Lima (16 și 17 mai 2008) și la Madrid (18 mai 2010),
- având în vedere declarațiile comune ale celui de-al V-lea summit UE-Mexic (16 mai 2010), ale celui de-al IV-lea summit UE-MERCOSUR (17 mai 2010), ale celui de-al IV-lea summit UE-Chile (17 mai 2010), ale celui de-al IV-lea summit UE-CARIFORUM (17 mai 2010), ale celui de-al IV-lea summit UE-America Centrală (19 mai 2010) și ale summitului UE-Comunitatea Andină (19 mai 2010),
- având în vedere Acordul de la Geneva privind comerțul cu banane între Uniunea Europeană și Brazilia, Columbia, Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Honduras, Mexic, Nicaragua, Panama, Peru și Venezuela, precum și Acordul privind comerțul cu banane între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii,
- având în vedere Acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Chile, pe de altă parte, precum și Asociația pentru dezvoltare și inovare UE-Chile,
- având în vedere Acordul de parteneriat economic, de coordonare politică și de cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Statele Unite Mexicane, pe de altă parte, precum și Parteneriatul strategic între Mexic și UE,
- având în vedere încheierea negocierilor cu privire la un Acord de asociere între UE și America Centrală,
- având în vedere încheierea negocierilor între UE și Columbia și Peru cu privire la un Acord comercial multilateral,
- având în vedere relansarea negocierilor UE-MERCOSUR cu privire la un acord de asociere echilibrat și ambițios între cele două regiuni, care va consolida relațiile dintre cele două părți, aducându-le atât beneficii de ordin politic, cât și economic,
- având în vedere Declarația adoptată de Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE la 1 aprilie 2010 privind Acordul UE-America Latină privind comerțul cu banane și impactul acestuia asupra producătorilor de banane din țările ACP și UE,
- având în vedere comunicatul comun al celei de-a XIV-a reuniuni ministeriale între Grupul de la Rio și Uniunea Europeană, care a avut loc la Praga, în perioada 11-14 mai 2009,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 septembrie 2009 intitulată „Uniunea Europeană și America Latină: un parteneriat între actori globali” (COM(2009)0495),
- având în vedere „documentul de discuție” din 2 iunie 2010 prin intermediul căruia Comisia a lansat o consultare publică privind direcția în viitor a politicii comerciale a UE,

Joi, 21 octombrie 2010

- având în vedere concluziile Consiliului Uniunii Europene din 8 decembrie 2009 privind relațiile dintre Uniunea Europeană și America Latină,
- având în vedere poziția sa din 5 iunie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 964/2007 și (CE) nr. 1100/2006 ale Comisiei ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 732/2008 al Consiliului din 22 iulie 2008 de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 1100/2006 și (CE) nr. 964/2007 ale Comisiei ⁽²⁾,
- având în vedere Acordul de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului,
- având în vedere declarațiile Conferinței ministeriale a OMC adoptate la Doha la 14 noiembrie 2001 și la Hong Kong la 18 decembrie 2005 și concluziile președintelui, adoptate la Geneva la 2 decembrie 2009,
- având în vedere raportul din ianuarie 2005 al Consiliului consultativ prezidat de Peter Sutherland privind viitorul OMC ⁽³⁾,
- având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite de la 8 septembrie 2000, care stabilește Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) drept criterii stabilite în mod colectiv de către comunitatea internațională pentru eliminarea sărăciei,
- având în vedere Raportul din 2009 privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului și Raportul Secretarului General al ONU din 12 februarie 2010 privind punerea în aplicare a Declarației Mileniului, intitulat „Respectarea promisiunii: o analiză de perspectivă pentru promovarea unei agende convenite de acțiuni în scopul atingerii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului până în 2015”,
- având în vedere Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite referitoare la schimbările climatice (CCONUSC), Protocolul de la Kyoto la CCONUSC și rezultatul celei de-a 15-a Conferințe a părților la CCONUSC de la Copenhaga ⁽⁴⁾,
- având în vedere cea de-a 16-a Conferință a părților la CCONUSC, care urmează să aibă loc în Mexic,
- având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite, Declarația universală a drepturilor omului, Pactele internaționale privind drepturile omului, Pactul internațional privind drepturile civile și politice (PIDCP) și Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale (PIDESC),
- având în vedere Tratatul de la Lisabona, în special articolele 3 și 21, precum și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere clauzele privind drepturile omului din acordurile externe ale UE,
- având în vedere Agenda OIM pentru o muncă decentă și Pactul mondial pentru muncă al OIM, adoptat prin consens global la 19 iunie 2009 cu ocazia Conferinței Internaționale a Muncii,

⁽¹⁾ JO C 285 E, 26.11.2009, p. 126.

⁽²⁾ JO L 211, 6.8.2008, p. 1.

⁽³⁾ „Viitorul OMC - soluționarea provocărilor instituționale în noul mileniu”, raport al Consiliului consultativ adresat Directorului General, Supachai Panitchpakdi (OMC, ianuarie 2005).

⁽⁴⁾ CCONUSC - Proiect de decizie -/CP 15, Acordul de la Copenhaga, FCCC/CP/2009/L.7.

Joi, 21 octombrie 2010

- având în vedere Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW), adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite în 1979, și Protocolul opțional la aceasta,
 - având în vedere Raportul Stiglitz și Documentul final al Conferinței privind criza financiară și economică mondială și impactul acesteia asupra dezvoltării (24-26 iunie 2009),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional (A7-0277/2010),
- A. întrucât America Latină și Uniunea Europeană împărtășesc nu numai valori comune, având o istorie și o cultură comune, ci formează, de asemenea, un parteneriat strategic;
- B. întrucât, în ultimele trei decenii, America Latină a cunoscut un proces important de diversificare a relațiilor sale comerciale, urmărind să reducă nivelul său de dependență;
- C. întrucât Uniunea Europeană și-a consolidat relațiile economice și comerciale cu America Latină, devenind al doilea partener comercial al acesteia în ordinea importanței și principalul partener comercial pentru Mercosur și Chile; întrucât, potrivit Eurostat, volumul comerțului s-a dublat în perioada 1999-2008, valoarea bunurilor importate din America Latină de UE crescând la 96,14 miliarde EUR, iar valoarea exporturilor către regiune crescând la 76,18 miliarde EUR, înregistrându-se de asemenea o creștere constantă a comerțului cu servicii; întrucât datorită efectului dramatic al crizei economice și financiare aceste cifre au scăzut în 2009 la 70,11 miliarde (importuri) și, respectiv, la 61,57 miliarde (exporturi), dar și-au reluat creșterea în 2010; întrucât țările europene constituie cea mai mare sursă de investiții străine directe (ISD) în America Latină;
- D. întrucât, în ciuda bogăției în resurse naturale, America Latină se numără printre regiunile care nu și-au putut majora cota de comerț internațional și pierde în fața unor economii mai competitive și mai dinamice din Asia;
- E. întrucât mai multe țări din America Latină se află printre cele trei țări cele mai vulnerabile la schimbările climatice din lume și având în vedere impactul considerabil al procesului de deșertificare și despădurire, intensificarea fenomenelor de tipul cicloanelor și al cazurilor de dispariție a anumitor specii care afectează America Latină într-o mare măsură, precum și numeroase exemple concrete, alarmante și foarte semnificative care reflectă amenințarea globală pe care o reprezintă schimbările climatice, cum ar fi starea în care se află pădurea tropicală amazoniană și riscul prezentat de ghețarii din Anzi;
- F. întrucât, potrivit ECLAC, succese importante în reducerea sărăciei pot fi realizate, nivelul sărăciei din America Latină reducându-se de la 44,4 % în 2003 la 33 % în 2010, în timp ce sărăcia și migrația le afectează tot mai mult pe femei, și întrucât, potrivit ECLAC și UNICEF, aproape 63 % din copiii și adolescenții din America Latină suferă din cauza sărăciei;
- G. întrucât disparitățile în ceea ce privește nivelul de dezvoltare sunt motivul pentru care comerțul dintre anumite țări UE și America Latină și regiunea Caraibelor (ALC) este asimetric din punctul de vedere al tipului de bunuri care sunt exportate de fiecare regiune; întrucât schimburile comerciale dintre cele două regiuni sunt foarte concentrate și, deși cifra acestora este mai mult decât dublă față de 1990, se dezvoltă într-un ritm mai lent decât cele dintre cele două regiuni și alte părți ale lumii;
- H. întrucât summitul UE-ALC de la Lima din 2008 a avut drept rezultat definirea principalelor axe ale parteneriatului strategic biregional, în scopul creării unei rețele de acorduri de asociere între UE și diferitele grupuri subregionale de integrare; întrucât summitul UE-ALC de la Madrid din mai 2010 reprezintă un important pas înainte în legătură cu această abordare și a condus la reluarea tuturor negocierilor comerciale UE-ALC care fuseseră înghețate în ultimii câțiva ani;

Joi, 21 octombrie 2010

- I. întrucât crearea unei rețele de acorduri cuprinzătoare deja în vigoare, finalizate sau în curs de negociere cu diferitele grupuri de țări din America Latină este menită să contribuie la intensificarea cooperării dintre cele două continente, permițând totodată desfășurarea unor procese de integrare regională cu diferite grade de integrare;
- J. întrucât PIB-ul pe cap de locuitor în regiune variază de la 1 211 USD în Haiti sau 2 635 USD în Nicaragua la 11 225 USD în Brazilia sau aproximativ 15 000 în Argentina, Chile și Mexic;
- K. întrucât, în ciuda progresului important în ceea ce privește gestionarea finanțelor de stat, povara datoriilor, multe fiind moștenite dintr-o perioadă precedentă, reprezintă unul dintre cele mai importante obstacole în calea investițiilor legate de comerț, a dezvoltării și a solidității finanțelor publice într-o serie de țări din America Latină;
- L. întrucât există o dorință generală în America Latină de a spori importanța economică a regiunii la nivel mondial și întrucât America Latină și-a redus dependența economică prin diversificarea activă a relațiilor sale economice; întrucât, în acest sens, Europa ar trebui să dea dovadă de înțelepciune pentru a-și întări rolul său de partener comercial foarte important și întrucât Europa și America Latină își mențin în continuare angajamentul de a consolida și mai mult parteneriatul lor strategic, care are la bază principiile, valorile și interesele comune ale acestora;
- M. întrucât noua politică comercială a UE adaptată la strategia Europa 2020 ar trebui să țină seama de situația specială din regiunea latino-americană;
- N. întrucât exportul de produse inteligente și de înaltă calitate promovat în strategia Europa 2020 necesită clienți solvabili; întrucât, în interesul ambelor părți, acordurile dintre America Latină și UE trebuie să continue să aducă beneficii tangibile societăților lor respective;
- O. întrucât în 2004 negocierile în vederea creării unei zone de liber schimb cu 750 de milioane de consumatori s-au blocat ca urmare a unei dispute referitoare în principal la accesul exportatorilor din zona Mercosur la piețele agricole europene,
1. subliniază că Tratatul de la Lisabona definește politica comercială a UE ca parte integrantă și relevantă a acțiunii externe globale a UE și că politica externă poate juca un rol decisiv și pozitiv în crearea bogăției și în îmbunătățirea relațiilor economice și politice dintre popoare și țări, asigurând pacea și concentrându-se pe dezvoltare, pe obiectivele de mediu și sociale și că aceste politici trebuie să se completeze reciproc pentru a îndeplini obiectivele stabilite în Tratatul privind Uniunea Europeană; consideră că politica comercială contemporană a UE poate juca un rol important în realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului ale ONU și în îndeplinirea angajamentelor internaționale privind drepturile omului, siguranța alimentară și sustenabilitatea ecologică;
 2. salută faptul că relațiile comerciale cu partenerii din America Latină au devenit o prioritate pentru Uniunea Europeană;
 3. subliniază că politica comercială este un instrument important pentru realizarea obiectivului unui parteneriat strategic biregional între Uniunea Europeană și America Latină; sprijină, în acest sens, crearea unei zone euro-latino-americane de parteneriat interregional pe baza unui model de regionalism compatibil cu OMC;
 4. constată că obiectivul unei integrări mai puternice a sferelor economice europene și latino-americane este acela de a crea o situație reciproc avantajoasă; subliniază că relațiile comerciale mai intense și mai echitabile ar trebui să creeze locuri de muncă mai multe și mai bune în ambele regiuni și trebuie să sprijine obiectivul privind realizarea unor economii mai ecologice și mai eficiente la nivelul resurselor; observă, cu toate acestea, că intensificarea comerțului nu ar trebui să ducă la despăduriri și la mai multe emisii de gaze cu efect de seră;
 5. solicită Comisiei să sprijine în mod activ dezvoltarea unor sisteme de comerț echitabil și comercializarea de resurse gestionate în mod durabil;

Joi, 21 octombrie 2010

6. salută faptul că Declarația de la Madrid recunoaște în mod explicit principiul dreptului suveran al statelor de a gestiona și de a reglementa propriile resurse naturale, subliniind totodată că ar trebui acordată o atenție corespunzătoare criteriilor de sustenabilitate;
7. insistă asupra faptului că toate țările au dreptul de a stabili mecanismele necesare pentru a-și proteja siguranța alimentară și pentru a asigura supraviețuirea și dezvoltarea producătorilor alimentari mici și mijlocii;
8. consideră că, pentru a profita într-o mai mare măsură de pe urma relațiilor comerciale și pentru a distribui în mod corespunzător populațiilor lor beneficiile realizate din activitățile comerciale, guvernele din ambele regiuni ar trebui să mobilizeze beneficiile în cauză pentru a îmbunătăți protecția socială și să sprijine politica comercială prin adoptarea unor reforme interne și structurale corespunzătoare, în special în sectoarele social și fiscal, promovând totodată responsabilitatea reformelor comerciale și lărgind și consolidând în continuare capacitatea instituțională în domeniul comerțului;
9. subliniază necesitatea de a promova punerea în aplicare de politici complementare, specifice fiecărei țări, pentru a spori oportunitățile de schimburi comerciale între părțile interesate în conformitate cu obiectivele de dezvoltare specifice; consideră că este extrem de important de a mobiliza ajutorul pentru comerț și de a valorifica intensificarea comerțului în vederea promovării dezvoltării;
10. salută evoluțiile pozitive din acele țări ale Americii Latine unde noile politici privind comerțul și resursele, împreună cu reformele interne, au contribuit la reducerea sărăciei și a inegalităților, fapt atestat de îmbunătățirea coeficientului Gini în aceste țări, și consideră că aceste evoluții ilustrează condițiile în care politica comercială poate avea efecte pozitive asupra distribuirii beneficiilor;
11. salută faptul că în America Latină sunt explorate metode noi și ambițioase de cooperare economică, care sunt legate de politicile socio-economice; invită Comisia să sprijine astfel de abordări aplicate integrării sud-sud și să evite în acordurile comerciale ale UE clauzele care ar prejudicia efectele pozitive ale abordărilor respective în ceea ce privește integrarea;
12. subliniază că trebuie mobilizate resurse și asistență tehnică pentru identificarea și finanțarea de programe care să creeze oportunități de producție la nivel local și regional pentru a garanta siguranța alimentară și accesul durabil la piețe pentru comunitățile izolate de la baza piramidei socio-economice, precum și pentru întreprinderile mici și mijlocii;
13. consideră că asistența comercială ar trebui să permită producătorilor să-și reducă costurile de tranzacționare ocazionate de obligativitatea respectării reglementărilor și a standardelor de calitate și că ar trebui elaborate programe care să sprijine firmele în procesele de examinare, testare și certificare oficială;
14. subliniază importanța aplicării standardelor în materie de mediu, trasabilitate și siguranță alimentară în cazul produselor agricole importate în contextul acordurilor de cooperare dintre UE și țările din America Latină;
15. consideră că este esențial pentru America Latină să își diversifice într-o mai mare măsură comerțul, care se bazează în principal pe materii prime, și să continue să avanseze în direcția comerțului sustenabil cu produse și servicii cu o valoare adăugată sporită, pentru a putea concura la nivel mondial; consideră că transportul global legat de lanțurile de aprovizionare și diviziunea muncii la nivel internațional din prezent ar trebui să țină seama de preocupările în materie de mediu;
16. solicită o cooperare mai strânsă între UE și țările din America Latină, cu scopul de a insista în comun asupra încheierii cât mai rapide a unui acord OMC echitabil, ambițios și cuprinzător în cadrul Runderi de la Doha, în conformitate cu angajamentele luate în cadrul Declarației de la Madrid; subliniază că un sistem comercial multilateral deschis, echitabil și reglementat va contribui la redresarea economiei mondiale după criza economică și la promovarea creșterii economice și a dezvoltării prin reducerea progresivă și echilibrată a barierelor tarifare și netarifare, acolo unde este cazul și în conformitate cu principiul tratamentului special și diferențiat al țărilor în curs de dezvoltare, aducând totodată o contribuție considerabilă la reducerea sărăciei;

Joi, 21 octombrie 2010

17. regretă luarea de către unele țări din America Latină, în special de către Argentina, a unor măsuri protecționiste în perioada crizei financiare; îndeamnă Comisia să abordeze cu regularitate aspectele legate de accesul la piață cu țările din America Latină;
18. subliniază că îndeplinirea tuturor celor opt ODM ale ONU ar trebui considerată drept o sarcină de importanță crucială în cadrul actualelor negocieri comerciale multilaterale și bilaterale; subliniază că pentru îndeplinirea angajamentelor incluse în Declarația de la Madrid în ceea ce privește realizarea ODM și eradicarea sărăciei la nivel mondial este necesar un mediu comercial în care țările în curs de dezvoltare din America Latină să aibă acces real la piețele țărilor dezvoltate și să poată menține și dezvolta propriile industrii prelucrătoare și alimentare, acest mediu necesitând aplicarea unor practici comerciale mai echitabile și a unor norme stricte și respectate de protecție a mediului și a drepturilor sociale;
19. consideră că Uniunea Europeană ar trebui să încerce să propună o ofertă mai interesantă care să sprijine interesele de dezvoltare economică ale partenerilor săi, pentru a-și asigura prezența în regiune, alături de SUA și China; consideră că aceasta ar trebui să includă oferte complementare, de exemplu în ceea ce privește întărirea capacităților și transferul de tehnologii; subliniază, de asemenea, necesitatea unui tratament respectuos față de partenerii săi și recunoașterea necesităților asimetrice;
20. reiterează importanța includerii unor clauze privind drepturile omului și a unor standarde de mediu și sociale în toate acordurile comerciale încheiate între UE și țările terțe, inclusiv țările din America Latină, pentru ca acțiunea externă să fie coerentă, protejând interesele economice ale UE și promovând valorile sale fundamentale;
21. subliniază că evoluțiile pozitive ale pieței, precum și ale întregului lanț valoric, trebuie să genereze niveluri corespunzătoare ale veniturilor și că marjele de profit ar trebui să fie în beneficiul tuturor actorilor implicați de-a lungul întregului lanț valoric;
22. consideră că este necesar ca parteneriatul comercial al UE să aibă o dimensiune cu adevărat europeană, sporind schimburile dintre țările din America Latină cu toate țările, inclusiv cu țările din Europa Centrală și de Est; consideră necesară integrarea unei game mai largi de activități economice în schimburile comerciale;
23. subliniază rolul constructiv pe care ar trebui să îl joace întreprinderile cu sediul în UE care își desfășoară activitatea în America Latină, prin aplicarea unor standarde înalte de mediu, de protecție socială și de management al calității, precum și prin oferirea de salarii decente și a unei siguranțe a locului de muncă;
24. este conștient de faptul că, în trecut, s-au produs câteva cazuri de administrare necorespunzătoare în cadrul întreprinderilor care operează în America Latină, implicând degradare ecologică, cazuri de exploatare a forței de muncă, precum și încălcări grave ale drepturilor omului; subliniază că UE în ansamblu și întreprinderile cu sediul în UE care operează în America Latină ar trebui să dea dovadă de un comportament exemplar în ceea ce privește aspectele de mediu, sociale și legate de ocuparea forței de muncă într-un cadru mai larg de transparență și respectare a drepturilor omului care să asigure protecția tuturor celor implicați; subliniază că întreprinderile multinaționale europene sunt responsabile într-o mare măsură pentru imaginea UE în regiune și trebuie să promoveze valorile acestea, respectând, în același timp, principiile responsabilității sociale a întreprinderilor;
25. recunoaște faptul că încheierea acordurilor OMC privind comerțul cu banane a pus capăt unei dispute de durată cu furnizorii de banane din țările-partenere din America Latină și ACP, ar putea favoriza progresul negocierilor în cadrul Rundeii de la Doha și a contribuit la încheierea negocierilor privind diferitele acorduri cu America Centrală și cu Peru și Columbia; solicită, cu toate acestea, să se țină seama de angajamentele luate în fața partenerilor ACP și de interesele producătorilor din UE; solicită, în vederea evitării altor dispute, să le fie garantat un tratament echitabil tuturor partenerilor comerciali din America Latină, inclusiv celor care nu au încheiat acorduri comerciale cu UE;
26. subliniază că acordurile adoptate în cadrul OMC și acordurile bilaterale în curs de negociere cu anumite țări din America Latină au consecințe asupra economiilor vulnerabile ale regiunilor ultraperiferice din cauza similarității dintre sectoarele agricole ale acestora și cele de pe continentul latino-american; sprijină, prin urmare, abordarea prin care, în cadrul relațiilor comerciale dintre UE și America Latină, sectoarele strategice și tradiționale ale regiunilor ultraperiferice sunt păstrate și fac obiectul atât al unor compensații corespunzătoare, cât și al unei atenții deosebite pentru a nu submina obligațiile asumate de UE în fața acestor regiuni în cadrul strategiei europene din 2009 privind regiunile ultraperiferice;

Joi, 21 octombrie 2010

27. subliniază că punerea în aplicare a tuturor acordului de asociere trebuie să țină seama de interesele persoanelor vizate și trebuie să fie ratificate de parlamente în ceea ce privește toți pilonii din cuprinsul lor, mai exact dialogul politic, cooperarea și comerțul;

28. ia act de încheierea cu succes a negocierilor privind Acordul de asociere UE–America Centrală care, ca prim exemplu de acord biregional, ar trebui să contribuie, prin intermediul unor politici de însoțire corespunzătoare, nu numai la sporirea bogăției, ci și la integrarea mai profundă a țărilor din America Centrală; ia act de decizia Republicii Panama de a demara procesul de aderare la Subsistemul de integrare economică a Americii Centrale;

29. subliniază că negocierile privind un acord comercial multilateral dintre UE și Columbia și Peru s-au încheiat cu succes; ia act de faptul că Bolivia și-a retras sesizarea în fața Curții de Justiție a Comunității Andine cu privire la acordul comercial multilateral; prin urmare, solicită părților implicate să facă progrese în direcția unui viitor acord de asociere negociat cu toate țările din cadrul Comunității Andine;

30. susține reluarea negocierilor privind acordul de asociere UE-Mercosur - dat fiind că un acord de asociere de acest fel, care este de maximă importanță și afectează 700 de milioane de persoane, ar constitui, dacă este încheiat rapid, cel mai ambițios acord biregional din lume - și subliniază, prin urmare, faptul că Parlamentul European ar trebui să se fie implicat îndeaproape în toate etapele negocierilor; este conștient de faptul că aspectele agricole se vor număra, probabil, printre subiectele cele mai sensibile din cadrul negocierilor; solicită ca importurile de produse agricole să fie permise în UE numai cu respectarea deplină a standardelor europene de protecție a consumatorilor, a animalelor, a mediului și a standardelor sociale minime; subliniază că, în final, trebuie obținute rezultate echilibrate pentru toate părțile prin luarea în considerare pe deplin a evoluțiilor recente la nivelul economiei mondiale, a provocărilor de mediu la nivel mondial, cum ar fi schimbările climatice, și a solicitărilor și preocupărilor exprimate de Parlament;

31. solicită Comisiei să implice Parlamentul îndeaproape în negocierile legate de actualizarea necesară a acordurilor cu Chile și Mexic;

32. sprijină cu fermitate aprobarea Planului executiv comun pentru parteneriatul strategic UE-Mexic și negocierile în vederea modernizării fundamentale a relațiilor comerciale cu scopul de a valorifica în întregime potențialul acordului de asociere UE-Mexic, care, de la intrarea în vigoare, a dus la o creștere cu 122 % a fluxurilor comerciale;

33. sprijină cu fermitate foaia de parcurs și programul de lucru al Asociației pentru dezvoltare și inovare UE-Chile (ADI) și intensificarea comerțului cu bunuri și servicii în beneficiul ambelor părți, care este posibil datorită Acordului de asociere, astfel cum reiese din faptul că volumul comerțului dintre Chile și UE a crescut de peste două ori din 2003;

34. subliniază necesitatea unei evaluări de impact premergătoare acordului cu Mercosur, având în vedere creșterea așteptată a volumului de carne exportată către Europa - cu 70 % în cazul cărnii de vacă și cu 25 % în cazul cărnii de pasăre - care este mai ieftină ca urmare a standardelor sanitare, de mediu și sociale mai puțin stricte aplicate în procesul de producție a acesteia;

35. invită Comisia și partenerii săi din America Latină să implice societatea civilă în evaluarea conformității cu standardele privind munca, drepturile omului și mediul incluse în acordurile comerciale și să promoveze dialogul regulat cu societatea civilă prevăzut în acordurile de asociere;

36. își exprimă preocuparea profundă cu privire la măsurile restrictive adoptate recent de autoritățile argentiniene în materie de produse alimentare importate din țări terțe, inclusiv din Uniunea Europeană; consideră că aceste măsuri reprezintă reale bariere comerciale netarifare incompatibile cu obligațiile OMC; solicită, prin urmare, autorităților argentiniene să elimine această povară ilegală impusă produselor alimentare și care ar putea reprezenta un semnal negativ și un obstacol important în calea negocierilor aflate în curs UE-MERCOSUR;

Joi, 21 octombrie 2010

37. invită Comisia să sporească transparența negocierilor comerciale, acordând acces din timp la documentele-cheie și proiectele de acorduri tuturor partenerilor sociali din sectoarele care ar putea fi afectate de rezultatele acordurilor comerciale, aplicând totodată documentelor care fac obiectul cerințelor de confidențialitate procedurile standard corespunzătoare, și să instituie un proces formal de consultare continuă cu aceștia;
38. atrage atenția asupra rolului important pe care îl joacă Uniunea Națiunilor Sud-Americane (UNASUR);
39. invită Comisia să ia în considerare posibilitatea de a stabili o cooperare strânsă între cele două continente pentru a dezvolta o nouă rețea de căi ferate în America Latină;
40. ia act de decizia privind înființarea Comunității statelor din America Latină și Caraibe (CELAC); subliniază că integrarea regională este un proces esențial care va ajuta America Latină să se adapteze la noile provocări la nivel mondial;
41. consideră că domeniile comerțului, energiei și schimbărilor climatice ar trebui să se susțină reciproc;
42. invită Comisia să sprijine partenerii din America Latină în vederea înființării unor întreprinderi de producție competitive, cu valoare adăugată; propune înființarea unor academii de comerț la nivel regional atât în regiunile din America Latină, cât și în statele membre ale UE, care să aibă ca scop consolidarea capacităților în rândul IMM-urilor prin organizarea unor sesiuni de formare privind condițiile prealabile necesare pentru comerțul cu produse agricole, bunuri și servicii cu regiunile partenere;
43. îndeamnă țările din America Latină să depună eforturi reale pentru combaterea schimbărilor climatice și, în special, pentru stoparea despăduririlor;
44. încurajează acordarea de sprijin de către UE pentru târgurile comerciale UE-America Latină, care au loc în diferite țări din Europa și America Latină și contribuie la stabilirea de contacte și de acorduri de parteneriat, în special în rândul IMM-urilor;
45. consideră că următoarea reformă a sistemului generalizat de preferințe (SGP) trebuie să-i confere un plus de eficiență și stabilitate, garantând faptul că producătorii din America Latină vor beneficia pe deplin de acest sistem de tratament preferențial; consideră că negocierea acordurilor comerciale cu țări care beneficiază deja de sistemul SGP+ ar trebui să permită aplicarea unui nivel al asimetriei care să țină seama în mare măsură de nivelul preferințelor aplicate în cadrul sistemului SGP+; subliniază că toate țările au dreptul să nu inițieze astfel de negocieri și pot, prin urmare, să continue să beneficieze de sistemul SGP+ atât timp cât îndeplinesc condițiile aplicabile;
46. ia act de crearea de către UE a unui nou instrument pentru investiții în America Latină, al cărui obiectiv principal ar trebui să fie acela de a servi drept pârghie pentru mobilizarea unor fonduri suplimentare pentru diversificarea investițiilor în America Latină, favorizând astfel evoluția în domenii prioritare, precum transportul public de calitate și sistemele de mobilitate, economiile de energie, sursele de energie regenerabile, educația și cercetarea;
47. salută decizia de înființare a unei fundații UE-ALC, care va promova comerțul și va contribui la consolidarea parteneriatului biregional, făcând cunoscută existența sa și realizându-și pe deplin potențialul;
48. consideră că în capitolele privind protecția investițiilor din acordurile comerciale trebuie să se garanteze siguranța juridică a investițiilor făcute, fără a afecta reacția guvernelor la cerințele de mediu, de sănătate și sociale ale populațiilor lor;
49. recunoaște importanța efectuării unui audit al datoriei externe a Ecuadorului de către o comisie internațională și încurajează alte țări să întreprindă un proces similar; invită Comisia și Consiliul să accelereze soluționarea problemei datoriei externe ale anumitor țări din America Latină și Caraibe, atât la nivel bilateral, cât și în cadrul instituțiilor financiare internaționale;

Joi, 21 octombrie 2010

50. solicită Uniunii Europene să sprijine noul concept privind susținerea protecției mediului prin compensarea pierderilor în materie de venituri potențiale din comerț și să cofinanțeze crearea unui fond fiduciar Yasuni-ITT, sub auspiciile PNUD, așa cum a propus guvernul ecuadorian, fond care să aibă drept scop acordarea unei compensații populației din Ecuador pentru a nu extrage petrol în zonele din Parcul Național Yasuni;

51. reafirmă faptul că UE ar trebui să sprijine în mod activ și concret țările în curs de dezvoltare care utilizează așa-zisele flexibilități înscrise în Acordul TRIPS, în scopul de a putea furniza medicamente la prețuri accesibile în cadrul programelor lor interne de sănătate publică;

52. invită Comisia să pună în aplicare recomandările acestui raport în noua sa strategie comercială a UE, în special în ceea ce privește viitorul comerțului UE-ALC;

53. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Expulzările forțate din Zimbabwe

P7_TA(2010)0388

Rezoluția Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la evacuările forțate din Zimbabwe

(2012/C 70 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere numeroasele sale rezoluții anterioare privind Zimbabwe, cea mai recentă fiind rezoluția din 8 iulie 2010 ⁽¹⁾,
- având în vedere articolul 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, articolul 17 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice, articolul 27 alineatul (3) din Convenția cu privire la drepturile copilului, articolul 14 alineatul (2) din Convenția ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei și articolul 7 alineatul (1) litera (d) și articolul 7 alineatul (2) litera (d) din Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale,
- având în vedere Decizia Consiliului 2010/92/PESC ⁽²⁾ din 15 februarie 2010, de prelungire până la 20 februarie 2011 a măsurilor restrictive împotriva Zimbabwe, impuse în temeiul poziției comune 2004/161/PESC ⁽³⁾, precum și Regulamentul (CE) nr.1226/2008 al Comisiei din 8 decembrie 2008 ⁽⁴⁾ de modificare a Regulamentului (CE) nr. 314/2004 al Consiliului privind anumite măsuri restrictive împotriva Zimbabwe,
- având în vedere concluziile Consiliului pentru Afaceri Externe referitoare la Zimbabwe din 22 februarie 2010 și concluziile celui de-al 10-lea Dialog politic ministerial UE - Africa de Sud privind Zimbabwe din 11 mai 2010,
- având în vedere Carta africană privind drepturile omului și drepturile popoarelor, pe care Zimbabwe a ratificat-o,
- având în vedere raportul din iulie 2005 al trimisului special al Secretarului General ONU pe probleme de așezări umane, Anna Tibajuka,
- având în vedere Acordul de partenerial UE - ACP de la Cotonou, semnat la 23 iunie 2000,
- având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ Texte adoptate P7_TA(2010)0288.

⁽²⁾ JO L 41, 16.2.2010, p. 6.

⁽³⁾ JO L 50, 20.2.2004, p. 66.

⁽⁴⁾ JO L 331, 10.12.2008, p. 11.

Joi, 21 octombrie 2010

- A. întrucât aproximativ 20 000 de persoane care trăiesc într-o așezare improvizată, cunoscută sub numele de Extinderea Hatcliff, la periferia orașului Harare, au fost amenințați cu evacuarea forțată pentru că nu au reușit să plătească taxele exorbitante de reînnoire a contractelor de închiriere fixate de autorități;
- B. întrucât guvernul din Zimbabwe cere taxe de reînnoire a contractelor de închiriere în valoare de 140 USD, fără să se consulte cu rezidenții asupra taxelor sau a procesului de reînnoire, fapt care impune un interval de timp extrem de scurt în care aceștia trebuie să își reînnoiască contractul, în caz contrar urmând a fi evacuați forțat; întrucât criza de locuințe pentru persoanele cu venituri mici a dus la ridicarea de construcții în spatele altor construcții sau ca extinderi ale acestora, iar acum acestea încalcă în mod clar normele privind construcțiile;
- C. întrucât locuitorii din Extinderea Hatcliffe sunt printre cei mai săraci oameni din Zimbabwe, țară în care venitul pe cap de locuitor e mai mic de 100 USD iar șomajul este un fenomen cronic, afectând aproximativ 90 % din populație; întrucât aceste evacuări forțate distrug și sectorul angajărilor la negru din acea zonă, lipsind astfel familiile de un venit stabil;
- D. întrucât majorității rezidenților li s-a alocat un lot de pământ după ce au fost evacuați forțat de către autorități în cadrul programului de evacuări forțate în masă din 2005, Operațiunea Murambatsvina, în urma căreia 700 000 de oameni și-au pierdut casele și mijloacele de trai;
- E. întrucât Operațiunea Garikai, care urma să se ocupe de victimele evacuărilor, s-a dovedit a fi total neadecvată în furnizarea de reparații pentru gravele încălcări ale dreptului la o locuință adecvată, comise în cadrul Operațiunii Murambatsvina;
- F. întrucât, la cinci ani de la evacuările forțate în masă, rezidenții așezărilor oferite prin Operațiunea Garikai supraviețuiesc în condiții deplorabile, fără acces la serviciile esențiale de bază;
- G. întrucât problema taxelor de închiriere exorbitante nu există numai în cazul Hatcliff și întrucât rezidenții altor așezări improvizate din țară sunt, de asemenea, amenințați de stat cu evacuarea forțată;
- H. întrucât situația îngrozitoare umanitară, politică și economică din Zimbabwe continuă să se deterioreze, milioane de oameni fiind în pericol de a muri de foame și supraviețuind din ajutoare de hrană, într-o țară situată pe locul al patrulea în lumea la rata infectărilor cu HIV, cu crize de combustibil și cu cele mai mari rate de mortalitate infantilă;
1. cere cu insistență stoparea imediată a amenințării de evacuare forțată în masă în Zimbabwe și insistă asupra acordării de acces nerestricționat agențiilor de ajutorare și celor umanitare pentru a putea oferi asistență celor amenințați, precum și altor persoane dislocate intern;
 2. solicită guvernului din Zimbabwe scăderea imediată a taxelor de reînnoire a chiriilor impuse arbitrar, taxe pe care locuitorii nu au niciun fel de mijloace să le plătească, insistă, în acest sens, ca autoritățile din Zimbabwe să înceteze să mai folosească în scopuri politice legile teritoriale asociate cu evacuările forțate, cum s-a întâmplat în campania din 2005 din timpul Operațiunii Murambatsvina; invită, așadar, guvernul din Zimbabwe să elaboreze o politică privind locuințele care să corespundă nevoilor rezidenților, consultându-se cu toate victimele expulzărilor forțate;
 3. reamintește guvernului din Zimbabwe de datoria sa, în temeiul convențiilor internaționale, de a oferi locuințe adecvate tuturor persoanelor cu venituri mici, evacuate forțat din casele lor și de a le garanta dreptul la viață, siguranță și hrană, precum și de a oferi cetățenilor săi protecție în fața insecurității ciclice și față de alte încălcări, oferindu-le siguranța contractului de chirie și planuri de plată a chiriei accesibile, folosind printre altele, veniturile din sectorul minier pentru a satisface nevoile poporului său;
 4. propune guvernului din Zimbabwe să facă o evaluare a pierderilor materiale și sociale provocate de Operațiunea Murambatsvina și de alte evacuări forțate, pentru a oferi compensații tuturor celor care și-au pierdut casele, mijloacele de trai și rețelele sociale, inclusiv celor care trăiesc în zonele cu zăcăminte de diamante sau în vecinătatea acestora, și îl invită să consulte comunitățile locale înainte de a lua orice decizie;

Joi, 21 octombrie 2010

5. insistă ca guvernul din Zimbabwe să revizuiască și să schimbe Operațiunea Garikai, consultându-se în mod real cu supraviețuitorii, pentru a putea rezolva necesitățile în materie de locuințe ale tuturor supraviețuitorilor Operațiunii Murambatsvina;
6. regretă profund că încercările țării de a îndeplini Obiectivele de dezvoltare ale mileniului, care sunt deja mult rămase în urmă, vor fi și mai mult zădărnicate de asemenea campanii de evacuări în masă;
7. reamintește că lupta împotriva HIV/SIDA și a mortalității materne este subminată de practicile abuzive ale guvernului, de tipul programelor de evacuări, care au perturbat accesul la îngrijirile elementare ale sănătății și la educația de bază;
8. solicită Africii de Sud și Comunității pentru dezvoltarea Africii australe (CDAA) ca, în interesul propriu, în interesul Zimbabwe și al regiunii extinse sud-africane, să ia în continuare măsuri pentru a încuraja reinstaurarea deplină a democrației în Zimbabwe și respectarea statului de drept și a drepturilor omului pentru populația acestei țări; recunoaște că Robert Mugabe și susținătorii săi apropiați continuă să fie o piedică majoră în cale procesului de reconstrucție și reconciliere politică și economică din Zimbabwe, practicând jefuirea resurselor economice ale țării pentru propriul câștig;
9. subliniază importanța dialogului dintre Uniunea Europeană și Zimbabwe și salută progresele înregistrate în acest sens;
10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor statelor membre și țărilor candidate, Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor din Zimbabwe și Africa de Sud, copreședinților Adunării parlamentare comune UE-ACP, instituțiilor Uniunii Africane, inclusiv Parlamentului pan-african, Secretarului General al ONU, Secretarului General al CDAA și Secretarului General al Commonwealth.

Cambodgia, în special cazul lui Sam Rainsy

P7_TA(2010)0389

Rezoluția Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la Cambodgia, în special la cazul lui Sam Rainsy

(2012/C 70 E/10)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 13 ianuarie 2005 privind traficul de femei și copii în Cambodgia ⁽¹⁾, Rezoluția din 10 martie 2005 privind Cambodgia ⁽²⁾, Rezoluția din 1 decembrie 2005 privind situația drepturilor omului în Cambodgia, Laos și Vietnam ⁽³⁾, Rezoluția din 19 ianuarie 2006 privind reprimarea politică din Cambodgia ⁽⁴⁾ și Rezoluția sa din 15 martie 2007 privind Cambodgia ⁽⁵⁾,
- având în vedere Acordul de cooperare încheiat în 1997 între Comunitatea Europeană și Regatul Cambodgia ⁽⁶⁾, în special articolul 1 (respectarea drepturilor omului) și articolul 19 (încetarea acordului în cazul în care una dintre părți încalcă articolul 1) și anexa I (referitoare la articolul 19),
- având în vedere Declarația ONU privind apărătorii drepturilor omului din 1998,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2005)0012.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2005)0081.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2005)0462.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2006)0032.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0085.

⁽⁶⁾ JO L 269, 19.10.1999, p. 18.

Joi, 21 octombrie 2010

- având în vedere orientările UE privind apărătorii drepturilor omului, aprobate de Consiliu la 14 iunie 2004 și actualizate în 2008,
 - având în vedere Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale și Pactul internațional privind drepturile civile și politice,
 - având în vedere raportul din 17 iunie 2010 al Raportorului special al Organizației Națiunilor Unite pentru situația drepturilor omului din Cambodgia, care regretă intervențiile exterioare în activitatea sistemului judiciar ⁽¹⁾,
 - având în vedere decizia Comisiei pentru drepturile parlamentarilor din cadrul Uniunii Interparlamentare, adoptată în cursul reuniunii din 12-15 iulie 2010,
 - având în vedere Rezoluția din 6 octombrie 2010 a Consiliului Guvernatorilor Uniunii Interparlamentare,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, în ultimii câțiva ani, s-a observat un curent autoritar îngrijorător în Cambodgia; întrucât acesta are ca efect deteriorarea situației drepturilor omului, înăbușirea drepturilor fundamentale, o politică brutală de confiscare a terenurilor, care îi afectează în special pe cei săraci, eliminarea oricărei forme de critică sau protest, persecutarea opoziției parlamentare și a activiștilor din rândul societății civile, utilizarea tribunalelor în scopuri politice și devierea către un sistem guvernat de un singur partid politic;
- B. întrucât Sam Rainsy, membru al parlamentului cambodgian și șef al celui de-al doilea partid politic ca mărime din țara sa, a fost persecutat de partidul autoritar aflat la guvernare și de guvernul din Cambodgia;
- C. întrucât, la 23 septembrie 2010, Sam Rainsy, liderul opoziției, a fost condamnat *in absentia* la 10 ani de închisoare de către Tribunalul municipal din Phnom Penh, fiind acuzat de dezinformare și de falsificare a documentelor publice; întrucât condamnarea sa s-a bazat pe un act de nesupunere civilă care a constat în smulgerea a șase puncte temporare de frontieră din lemn, situate la granița dintre Vietnam și Cambodgia, graniță care face în continuare obiectul disputei dintre cele două țări; întrucât acțiunea a avut loc în sprijinul satelor care au susținut că sunt victimele confiscărilor de teren, afirmând că vietnamezii au deplasat în mod ilegal punctele de frontieră pe teritoriul Cambodgiei, în lanurile lor de orez, și că plângerile adresate de aceștia autorităților locale nu au fost soluționate;
- D. întrucât, la 13 octombrie 2010, Curtea de Apel din Phnom Penh a decis să mențină sentința de 2 ani de închisoare pronunțată la 27 ianuarie 2010 de Tribunalul provincial din Svay Rieng, *in absentia*, împotriva lui Sam Rainsy în legătură cu un protest împotriva presupusei uzurpări de către vietnamezi a teritoriului cambodgian, însă a decis eliberarea a doi săteni condamnați împreună cu Sam Rainsy, după nouă luni și 20 de zile de detenție;
- E. întrucât strategia partidului aflat la guvernare în Cambodgia constă în utilizarea unui sistem judiciar subordonat statului pentru a reprima toate criticile împotriva guvernului;
- F. întrucât un număr alarmant de mare de persoane se află în detenție în Cambodgia din cauza disfuncționalității ale sistemului de justiție penală și întrucât, în continuare, nu există nicio garanție privind independența și imparțialitatea acestuia;
- G. întrucât potrivit ONG-urile din domeniul drepturilor omului, guvernul a utilizat tribunalele pentru a înăbuși criticile cu privire la modul în care acesta a reacționat la confiscările de terenuri, la cazurile de corupție și la conflictele frontaliere;

⁽¹⁾ http://www.un.org.kh/index.php?option=com_content&view=article&id=330:united-nations-special-rapporteur-on-the-situation-of-human-rights-in-cambodia-statement&catid=44:un-speeches-and-statements&Itemid=77

Joi, 21 octombrie 2010

- H. întrucât, la 30 august 2010, Leang Sokchoeun, un membru al ONG-ului Licadho, a fost condamnat de Tribunalul provincial din Takeo la 2 ani de închisoare pentru presupusa distribuire de manifeste antiguvernamentale în ianuarie 2010; întrucât procesul a fost totuși marcat de grave nereguli procedurale;
- I. întrucât Mu Sochua, membră a opoziției din parlament, a fost condamnată pentru calomnie la adresa primului ministru;
- J. întrucât jurnalistul Hang Chakra a fost închis timp de nouă luni după ce a denunțat corupția din anturajul vicepreședintelui Sok An;
- K. întrucât Sam Rainsy a fost exclus în 1995 în mod neconstituțional din Adunarea Națională, însă a reușit să își recupereze funcția parlamentară în alegerile ulterioare; întrucât acesta a scăpat nevătămat din mai multe tentative de asasinat, inclusiv dintr-un atac mortal cu grenadă, în 1997, însă aproximativ 80 dintre susținătorii săi au fost uciși;
- L. întrucât partidul aflat la guvernare i-a retras imunitatea parlamentară în trei rânduri din motive îndoielnice, pentru a-l condamna la închisoare;
- M. întrucât UE este cel mai mare donator pentru Cambodgia,
1. condamnă toate sentințele din motive politice împotriva reprezentanților opoziției și ai ONG-urilor, în special sentințele din 23 septembrie 2010, 13 octombrie 2010 și 27 ianuarie 2010 împotriva lui Sam Rainsy, precum și cea din 30 august 2010 împotriva lui Leang Sokchoeun și cele împotriva lui Mu Sochua și a jurnalistului Hang Chakra;
 2. reamintește guvernului cambodgian că trebuie să-și îndeplinească obligațiile și să-și respecte angajamentele cu privire la principiile democratice și drepturile fundamentale ale omului, care constituie un element esențial al Acordului de cooperare menționat mai sus, astfel cum este menționat la articolul 1 din respectivul acord;
 3. invită autoritățile din Cambodgia să garanteze că legislația privind ONG-urile, în curs de elaborare, nu va restricționa activitățile organizațiilor societății civile din Cambodgia din motive de interpretare discreționară și că aceasta nu va fi aplicată astfel încât să dezavantajeze societatea civilă și opoziția;
 4. invită toți actorii politici să favorizeze politicile de bună vecinătate în regiune și o politică de reconciliere între grupurile culturale și etnice din Cambodgia;
 5. ia act de faptul că Raportorul special al ONU a atras atenția asupra progreselor făcute de guvernul cambodgian și a eforturilor depuse de acesta și solicită luarea unor măsuri concrete pentru a îmbunătăți în mod vizibil și durabil situația drepturilor omului și independența tribunalelor;
 6. invită autoritățile din Cambodgia să ia următoarele măsuri:
 - să se implice în elaborarea de reforme politice și instituționale pentru a construi un stat democratic, guvernat de principiile statului de drept și fondat pe respectarea libertăților fundamentale;
 - să facă dovada voinței de a combate în mod eficient calamitățile endemice pe care le reprezintă corupția, despădurirea masivă care determină strămutarea populației, precum și industria turismului sexual, de a respinge actuala cultură a impunității și de a-i aduce în fața justiției pe toți cei implicați în astfel de activități;
 - să garanteze exprimarea politică liberă și echitabilă, fără a recurge la intimidare sau hărțuire;

Joi, 21 octombrie 2010

- să stabilească un program de acțiune și un calendar pentru a pune în aplicare recomandările din raportul Raportorului special;
7. este alarmat de urmărirea în justiție și condamnarea la 12 ani de închisoare a lui Sam Rainsy, liderul opoziției, din cauza unui gest pe care îl consideră simbolic și, în mod clar, de natură politică;
8. este îngrijorat în special de faptul că acest verdict, în cazul în care este menținut, îl va împiedica pe Sam Rainsy să candideze la alegerile parlamentare din 2013 și va avea consecințe care vor depăși cazul lui Sam Rainsy, afectând opoziția în întregul său, cu atât mai mult cu cât persecuțiile recente ale unui număr de reprezentanți ai opoziției care au dorit să se exprime au restrâns deja spectrul politic, și va afecta, prin urmare, procesul democratic din Cambodgia;
9. invită, prin urmare, autoritățile să identifice căi și mijloace de soluționare a acestor probleme prin dialog politic și să permită lui Sam Rainsy să își reia activitățile parlamentare cât mai curând posibil;
10. invită autoritățile din Cambodgia să ia în considerare recomandările Raportorului special al Organizației Națiunilor Unite pentru situația drepturilor omului în Cambodgia; invită parlamentul cambodgian să dezbată raportul său și să ia măsurile necesare pentru a garanta punerea în aplicare a recomandărilor făcute de acesta;
11. invită Uniunea Europeană să ia măsuri pentru a garanta că libertățile fundamentale, astfel cum sunt acestea consacrate la articolul 1 din Acordul de cooperare menționat mai sus, sunt respectate și că atacurile la adresa libertăților civile sunt sancționate; invită, de asemenea, Uniunea Europeană, să condiționeze acordarea în continuare a ajutorului financiar de îmbunătățirea situației drepturilor omului în Cambodgia;
12. solicită punerea în aplicare a unui plan umanitar de urgență, la care să participe UE și care să fie coordonat de ONU, pentru a veni în ajutorul cambodgienilor celor mai afectați de criză, în special a celor care lucrează în sectorul textil și în construcții, care și-au pierdut locurile de muncă;
13. încredințează Delegației sale pentru relațiile cu țările din Asia de Sud-Est și Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN), precum și Comisiei sale pentru afaceri externe sarcina de a urmări evoluțiile în acest domeniu;
14. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernelor statelor ASEAN și ASEM, Secretariatului ASEM, Secretarului General al ONU și Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, precum și Guvernului și Adunării Naționale ale Regatului Cambodgia.

Caucazul de Nord, în special cazul lui Oleg Orlov

P7_TA(2010)0390

Rezoluția Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la situația drepturilor omului în Caucazul de Nord (Federația Rusă) și urmărirea penală împotriva lui Oleg Orlov

(2012/C 70 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 17 septembrie 2009 privind asasinarea unor activiști pentru drepturile omului din Rusia ⁽¹⁾,

(1) Texte adoptate, P7_TA(2009)0022.

Joi, 21 octombrie 2010

- având în vedere acordarea, la 16 decembrie 2009, a Premiului Saharov lui Oleg Orlov, Serghei Kovalev și Ludmila Alexeyeva, în numele Centrului pentru Drepturile Omului „Memorial” și al tuturor apărătorilor drepturilor omului din Rusia,
 - având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare dintre Uniunea Europeană și Federația Rusă, care a intrat în vigoare în 1997 și a fost prelungit până când va fi înlocuit de un nou acord,
 - având în vedere negocierile în curs pentru un acord care să instituie un nou cadru global al relațiilor UE-Rusia,
 - având în vedere Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Declarația Organizației Națiunilor Unite privind apărătorii drepturilor omului și Declarația Organizației Națiunilor Unite privind dreptul și responsabilitatea persoanelor, a grupurilor și a organelor societății de a promova și a proteja drepturile omului și libertățile fundamentale universal recunoscute,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, în calitate sa de stat membru al Consiliului Europei și al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE), și semnatară a declarațiilor ONU, Rusia s-a angajat să apere și să promoveze drepturile omului, libertățile fundamentale și statul de drept;
- B. întrucât există peste 20 000 de cauze pendinte la Curtea Europeană a Drepturilor Omului intentate din Federația Rusă, și în special din regiunea Caucazului de Nord; întrucât Curtea Europeană a Drepturilor Omului a condamnat deja Federația Rusă, în peste 150 de cauze, pentru încălcări grave ale drepturilor omului în această regiune, subliniind importanța executării prompte și complete a acestor hotărâri;

Situația drepturilor omului în Caucazul de Nord

- C. întrucât situația apărătorilor drepturilor omului din regiunea caucazului de Nord, și în special din Republica Cecenă, Ingușeția și Dagestan, este alarmantă; întrucât asupra jurnaliștilor independenți, activiștilor societății civile, avocaților și apărătorilor drepturilor omului din regiune s-au proferat adesea amenințări și s-au comis acte de violență, hărțuire și intimidare, iar activitățile lor au fost restricționate de către membri ai organismelor de aplicare a legii; întrucât autorii încălcărilor drepturilor omului continuă să se bucure de impunitate, iar statul de drept continuă să fie tratat în derădere; întrucât populația civilă este în continuare obiectul violențelor atât din partea grupurilor armate de opoziție, cât și din partea organismelor de aplicare a legii; întrucât tortura, maltratarea și detenția arbitrară au devenit obișnuite; întrucât ONG-urile independente de guvernele naționale au un rol important în dezvoltarea societății civile;
- D. întrucât frica este o stare generală în Cecenia, în pofida faptului că s-au realizat progrese certe în privința reconstrucției și s-au înregistrat îmbunătățiri clare în infrastructura regiunii; întrucât situația drepturilor omului și funcționarea sistemului judiciar și a instituțiilor democratice continuă să facă obiectul unei profunde îngrijorări;
- E. întrucât disparițiile succesive ale oponentilor guvernului și ale apărătorilor drepturilor omului au rămas nepedepsite și nu fac obiectul unor anchete corespunzătoare;
- F. întrucât, deși în Ingușeția s-a stabilit un dialog constructiv între autorități și societatea civilă de la alegerea noului președinte, din 2009 s-a înregistrat o îngrijorătoare reapariție a violențelor, manifestate în unele cazuri în asasinarea și dispariția unor oponenti ai guvernului sau jurnaliști, fără a se fi început vreo urmărire penală;

Joi, 21 octombrie 2010

- G. întrucât se pare că un număr din ce în ce mai mare de persoane dispărute din republicile din Caucazul de Nord au fost duse în regiunile ruse; întrucât Ali Dzhaniev, Yusup Dobriev, Yunus Dobriev și Magomed Adzhiev au fost ultima oară localizați în St. Petersburg pe 28 decembrie 2009, aproximativ la miezul nopții, iar de atunci nu se mai știe nimic despre ei, iar Zelimkhan Akhmetovich Chibiev, Magomed Khaybulaevich Israpilov, Dzhamal Ziyamidovich Magomedov, Akil Dzhavatkhonovich Abdullaev și Dovar Nazimovich Asadov, trei dintre aceștia locuind în Caucazul de Nord, au fost văzuți ultima oară la moscheea istorică din Moscova, pe 24-25 septembrie 2010, după care nu a mai existat nici o indicație cu privire la locul unde se află;
- H. întrucât există încă aproximativ 80 000 de persoane strămutate intern în Caucazul de Nord, la peste 18 ani de la momentul în care au fost siliți să-și părăsească domiciliul în urma unei serii de războaie izbucnite între Igușetia și Oșetia de Nord în 1992, și în Cecenia în 1994 și 1999; întrucât aceste persoane întâmpină dificultăți în a-și găsi o locuință, în a-și extinde permisele de ședere, ceea ce le limitează accesul la serviciile sociale, în a-și reînnoi pașapoartele interne și în a obține statutul de „migrant forțat”, de care ar avea nevoie pentru a-și putea găsi un loc de muncă și pentru a avea acces la serviciile și prestațiile sociale;
- I. întrucât, la 3 septembrie 2010, Președintele Buzek și-a exprimat solidaritatea profundă cu familiile victimelor din tragedia de la Beslan și a solicitat insistent Președintelui Federației Ruse să se asigure că drepturile acestora sunt respectate deplin și că se va stabili până la urmă adevărul cu privire la evenimentele din septembrie 2004;
- J. întrucât nu există nici un fel de justificare pentru actele de violență generalizată împotriva populației civile;
- K. luând act de inițiativa reprezentanților societății civile internaționale și a celei din Rusia de a crea un Centru de documentare „Natalia Estemirova” pentru posibilele crime de război și alte încălcări grave ale drepturilor omului comise în timpul războaielor din Cecenia;

Urmărirea penală împotriva lui Oleg Orlov

- L. întrucât acțiunile organizațiilor pentru drepturile omului, precum organizația Memorial, sunt esențiale pentru crearea unei societăți stabile și libere în Rusia și pentru obținerea unei stabilități reale și de durată în Caucazul de Nord în special; întrucât, prin urmare, guvernul rus și guvernele republicilor din Caucazul de Nord pot fi mândre de rolul important jucat de aceste organizații;
- M. întrucât Natalia Estemirova, coordonatoarea activităților din Cecenia ale organizației Memorial, a fost răpită la 15 iulie 2009 la Groznai, iar corpul său neînsuflețit a fost descoperit în statul vecin Igușetia; întrucât investigațiile cu privire la această crimă nu au avansat deloc și nu au fost descoperiți nici asasinii, nici autorii morali;
- N. întrucât, la 21 ianuarie 2010, Oleg Orlov și Centrul pentru drepturile omului „Memorial” au fost condamnați de către Tribunalul civil al municipalității Moscovei să plătească daune lui Ramzan Kadyrov, Președintele Ceceniei;
- O. întrucât, la 9 februarie 2010, Ramzan Kadyrov a anunțat public că va renunța la urmărirea penală împotriva lui Oleg Orlov, președintele consiliului de administrație al Centrului pentru drepturile omului „Memorial”, și a Ludmilei Alexeyeva, președinta Grupului Moscova - Helsinki, pentru calomnie;
- P. întrucât, la 6 iulie 2010, Oleg Orlov a fost trimis în judecată în temeiul articolului 129 din Codul penal rus și riscă până la trei ani de detenție dacă este găsit vinovat;
- Q. întrucât Codul de procedură penală al Federației Ruse (în special articolul 72) a fost grav încălcat în cadrul procedurii penale deschise împotriva lui Oleg Orlov;
- R. întrucât sediile câtorva principale organizații pentru apărarea drepturilor omului, printre care și Memoria, au fost controlate între 13 și 16 septembrie 2010, cerându-li-se să prezinte, într-un termen scurt, numeroase documente referitoare la activitatea lor,

Joi, 21 octombrie 2010

1. condamnă toate actele de terorism și subliniază că nu există nici un fel de justificare pentru actele de violență fără discernământ împotriva populației civile; își exprimă simpatia și solidaritatea pentru prietenii și familiile tuturor victimelor violențelor, inclusiv cele din atentatul recent cu bombă din metroul din Moscova, din atacul care a avut loc de curând împotriva parlamentului cecen și a nenumăratelor atacuri comise continuu împotriva populațiile din republicile caucaziene;
2. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la resurgența violenței și a actelor teroriste din Caucazul de Nord; solicită ca, de o parte, să se pună capăt actelor teroriste, iar de cealaltă, autoritățile ruse să nu mai întrețină climatul de impunitate omniprezentă pentru încălcări ale drepturilor omului și absența statului de drept din regiune;
3. recunoaște dreptul Rusiei de a combate terorismul real și insurgențele armate din Caucazul de Nord, dar solicită insistent autorităților să o facă respectând dreptul internațional din domeniul drepturilor omului; avertizează că abuzurile continue și metodele ilegale de reprimare a insurgențelor vor agrava antagonizarea populației și, în loc să creeze stabilitate, vor conduce la escaladarea repetată a violenței în regiune;
4. îndeamnă autoritățile ruse să facă tot ce le stă-n putere pentru a asigura protecția militanților pentru apărarea drepturilor omului, astfel cum se prevede în Declarația ONU privind dreptul și responsabilitatea persoanelor, a grupurilor și a organelor societății de a promova și a proteja drepturile omului și libertățile fundamentale universal recunoscute;
5. subliniază că impunitatea de durată din Cecenia contribuie la destabilizarea întregii regiuni a Caucazului de Nord;
6. condamnă cu hotărâre orice formă de pedepsire colectivă a persoanelor suspectate de legături cu insurgenții, inclusiv practica incendierii locuințelor familiilor membrilor activi sau presupuși ai opoziției armate; solicită autorităților să ia măsuri concrete pentru a preveni repetarea unor astfel de încălcări și pentru a pedepsi oficialii răspunzători pentru acestea, de la toate nivelurile;
7. solicită insistent Rusiei să permită accesul nerestricționat în Caucazul de Nord al organizațiilor pentru drepturile omului, presei și instituțiilor guvernamentale internaționale precum Consiliul Europei, Comitetul Internațional al Crucii Roșii, OSCE și ONU; în plus, invită în special autoritățile competente să creeze condițiile care să permită organizației „Memorial” și altor organizații de apărare a drepturilor omului să-și reia complet activitățile în Caucazul de Nord în condiții de siguranță;
8. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la creșterea numărului de dispariții printre locuitorii republicilor Caucazului de Nord, care se pare că au fost aduși în alte regiuni ruse și speră că Procurorul general al Federației Ruse va clarifica și confirma locul unde se află acești cetățeni;
9. solicită insistent autorităților federale ruse să asigure transpunerea în practică a unor soluții de durată pentru persoanele strămutate intern (PSI); solicită o acțiune națională guvernamentală mai puternică pentru a susține operațiunile UNHCR care vizează continuarea programelor pentru locuințe destinate PSI, precum și facilitarea unor măsuri care să îmbunătățească accesul PSI la servicii și prestații; subliniază că, pentru a asigura încetarea încălcării drepturilor PSI, este necesară monitorizarea continuă a acestora; solicită guvernului rus să recunoască oficial conceptul de PSI și să-și adapteze legislația în consecință;
10. solicită autorităților federale ruse să ancheteze cu rapiditate, rigoare și eficiență asasinatul Nataliei Estemirova și să aducă în fața justiției persoanele responsabile pentru această crimă brutală, precum și pe cele implicate;
11. respinge și condamnă încercările cinice și absurde de a acuza organizația Memoria de sprijinire a organizațiilor teroriste;
12. condamnă începerea urmăririi penale împotriva lui Oleg Orlov și solicită insistent autorităților competente să-și reconsidere decizia de a deschide o acțiune penală; subliniază că declarațiile de tipul celor făcute de Oleg Orlov sunt legitime într-o democrație și nu ar trebui să facă obiectul vreunor sancțiuni civile sau penale;

Joi, 21 octombrie 2010

13. solicită autorităților ruse, în cazul în care procesul continuă, să se asigure că nu se mai comit încălcări ale legii în cadrul anchetelor și al acțiunilor în instanță împotriva lui Oleg Orlov, și să respecte în toate circumstanțele Declarația ONU privind apărătorii drepturilor omului, Declarația Universală a Drepturilor Omului și instrumentele internaționale și regionale din domeniul drepturilor omului ratificate de Federația Rusă;
14. reamintește faptul că lui Oleg Orlov i s-a acordat Premiul Saharov 2009 al Parlamentului European, fiind astfel sub protecția specială, morală și politică, a acestei instituții; solicită insistent guvernului rus să-i permită lui Oleg Orlov, fără restricții, să participe la ceremonia decernării premiului Saharov 2010, care va avea la Strasbourg;
15. condamnă perchezitiile de intimidare efectuate la sediile organizațiilor pentru apărarea drepturilor omului și speră clarificarea legalității și a scopurilor acestor acțiuni;
16. deplânge faptul că încălcările repetate ale drepturilor omului au un impact negativ major asupra imaginii și credibilității Rusiei în lume și umbresc relațiile dintre Uniunea Europeană și Federația Rusă, relații care sunt importante și care ar trebui să evolueze spre un parteneriat strategic, dată fiind dependența lor reciprocă și diversele interese comune, în special în materie de cooperare în domeniul politic, al securității, economic și al energiei, dar și în materie de respectare a principiilor și procedurilor democratice și a drepturilor umane de bază;
17. susține ferm recomandările din rezoluția adoptată de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei la 22 iunie 2010, referitoare la căile legale de atac în cazul încălcării drepturilor omului din Caucazul de Nord, care ar putea contribui substanțial la încetarea impunității de care se bucură autorii încălcărilor drepturilor omului și la restabilirea încrederii populației în organismele de aplicare a legii;
18. solicită autorităților ruse să respecte toate hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului și să ia măsuri pentru a rectifica aceste încălcări în fiecare dintre cazuri, inclusiv prin efectuarea unor anchete efective și prin tragerea la răspundere a vinovaților, și să adopte, de asemenea, măsuri cu caracter general de executare a acestor hotărâri, printre care ar trebui să se numere modificări politice și legislative care să prevină repetarea unor încălcări similare;
19. recomandă autorităților de la nivel federal, regional și local să deschidă un dialog constructiv cu activiștii societății civile, pentru a permite dezvoltarea unor structuri democratice funcționale;
20. solicită avansarea în consultările dintre UE și Rusia pe tema drepturilor omului, precum și deschiderea procesului de consultare pentru a face posibilă contribuția reală a Parlamentului European, Dumei de Stat, autorităților judiciare ruse, societății civile și organizațiilor de apărare a drepturilor omului; solicită Rusiei să-și respecte întru totul obligațiile în calitate de membru al OSCE și al Consiliului Europei;
21. atrage atenția în mod special asupra situației miilor de refugiați din Caucazul de Nord în statele membre UE, mai ales asupra diasporei cecene din Austria, care numără cel puțin 20 000 de persoane, dintre care mulți minori; își exprimă serioasa îngrijorare, în acest context, cu privire la asasinarea unui refugiat cecen în Viena, în mai 2010 și a faptului să existe suspiciuni grave cu privire la implicarea președintelui cecen în acest asasinat; solicită statelor membre UE să implementeze o politică mai coordonată, mai coerentă și mai vizibilă cu privire la protecția refugiaților nord-caucazieni pe teritoriul european, în conformitate cu obligațiile lor umanitare și legate de drepturile omului

*

* *

22. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Guvernului și Parlamentului Federației Ruse, OSCE și Consiliului Europei.
-

Miercuri, 20 octombrie 2010

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

Revizuirea Acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie

P7_TA(2010)0366

Decizia Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la revizuirea Acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană (2010/2118(ACI))

(2012/C 70 E/12)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 295 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Decizia sa din 26 mai 2005 privind revizuirea acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie ⁽¹⁾ și rezoluția sa din 9 februarie 2010 referitoare la un acord-cadru revizuit între Parlamentul European și Comisie pentru următoarea legislatură ⁽²⁾,
 - având în vedere deciziile Conferinței președinților din 26 noiembrie 2009 și 1 iulie 2010,
 - având în vedere proiectul de acord-cadru revizuit privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană (denumit în continuare „acordul revizuit”),
 - având în vedere decizia sa din 20 octombrie 2010 privind adaptarea Regulamentului de procedură al Parlamentului la acordul-cadru revizuit referitor la relațiile dintre Parlamentul European și Comisie ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 25 alineatul (3) și articolul 127, precum și anexa VII punctul XVIII alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0279/2010),
- A. întrucât, pentru prima oară, tratatele prevăd în mod expres un temei juridic pentru acordurile interinstituționale;

⁽¹⁾ JO C 117 E, 18.5.2006, p. 123.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0009.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0367.

Miercuri, 20 octombrie 2010

- B. întrucât Tratatul de la Lisabona conferă noi competențe Parlamentului și Comisiei și prevede un nou echilibru interinstituțional, care trebuie să se reflecte în acordul revizuit;
- C. întrucât Tratatul de la Lisabona aprofundează în mod semnificativ democrația în UE, acordând cetățenilor Uniunii, în special prin intermediul Parlamentului, o competență sporită de control asupra Comisiei;
- D. întrucât Tratatul de la Lisabona acordă Parlamentului un statut de egalitate cu Consiliul în cadrul procedurii legislative ordinare și în materie de buget și un rol sporit în domeniul politicii externe a UE, inclusiv în Politica externă și de securitate comună, în conformitate cu dispozițiile relevante;
- E. întrucât acordul revizuit reflectă aceste evoluții, chiar dacă necesită anumite clarificări, prezentate mai jos,
1. consideră că acordul revizuit marchează un progres semnificativ pentru Parlament în cadrul cooperării sale cu Comisia;
 2. reamintește competențele care revin în mod tradițional parlamentelor din perspectiva doctrinei separării competențelor și care vor defini, cu respectarea pe deplin a Tratatului de la Lisabona, realizările acordului revizuit: competențe legislative, control parlamentar asupra executivului (inclusiv dimensiunea relațiilor internaționale), obligații de informare și prezența executivului în cadrul Parlamentului;
 3. salută, în special, următoarele îmbunătățiri aduse de acordul revizuit:
- Procedura și planificarea legislativă: cooperarea reciprocă
- (a) dispozițiile revizuite referitoare la programul de lucru al Comisiei și la planificarea UE, îmbunătățirea participării Parlamentului (punctele 33, 36, 53 și anexa 4);
 - (b) revizuirea tuturor propunerilor pendente la începutul unui nou mandat al Comisiei, ținând seama în măsura cuvenită de punctele de vedere exprimate de Parlament (punctul 39);
 - (c) cerința ca, în domeniile în care Parlamentul participă, de obicei, la procesul legislativ, Comisia să recurgă la instrumentele juridice neobligatorii numai în cazuri justificate în mod corespunzător și după consultarea prealabilă a Parlamentului (punctul 43);
 - (d) angajamentul asumat de Comisie cu privire la adaptarea acquis-ului comunitar cât de curând posibil la noul regim al actelor delegate (punctul 51);
 - (e) angajamentul asumat de Comisie de a informa cu privire la acțiunile concrete ulterioare oricăror solicitări de inițiativă legislativă adresate în conformitate cu articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- Control parlamentar
- (f) dispozițiile detaliate referitoare la alegerea Președintelui Comisiei și a la alegerea Comisiei, în calitate de colegiu, precum și la componența, posibila modificare și remanierea acesteia;
 - (g) noile reguli privind participarea comisarilor la campaniile electorale (punctul 4);
 - (h) obligația Comisiei de a solicita avizul Parlamentului atunci când intenționează să revizuiască Codul de conduită al comisarilor;

Miercuri, 20 octombrie 2010

- (i) obligația persoanelor nominalizate pentru postul de director executiv al agențiilor de reglementare de a se prezenta în fața comisiilor parlamentare responsabile pentru audieri (punctul 32).
- Dimensiunea interinstituțională a relațiilor internaționale ale UE
- (j) dispoziții detaliate privind rolul mai important al Parlamentului în negocierile internaționale, inclusiv angajamentul asumat de Comisie de a transmite documente confidențiale referitoare la aceste negocieri urmând procedurile și măsurile adecvate pentru păstrarea confidențialității (punctele 23-27 și anexa 3);
- Obligațiile în materie de furnizare de informații
- (k) recunoașterea de către Comisie a rolurilor conferite de tratate Parlamentului și, respectiv, Consiliului, îndeosebi în ceea ce privește principiul fundamental al egalității de tratament, mai precis în ceea ce privește accesul la reuniuni și dispozițiile privind contribuțiile sau alte informații referitoare, îndeosebi, la aspecte legislative și bugetare (punctul 9);
 - (l) stabilirea unui dialog periodic între Președintele Comisiei și Președintele Parlamentului cu privire la aspecte-cheie orizontale și la propunerile legislative importante fără a aduce atingere rolului Conferinței președinților sau procedurilor legislative și bugetare statutare (punctul 11 a doua liniuță);
 - (m) dispoziții detaliate privind informațiile care trebuie comunicate Parlamentului referitoare la reuniunile Comisiei cu experți naționali și pregătirea și punerea în aplicare a legislației și a instrumentelor juridice neobligatorii ale Uniunii (punctul 15 și anexa 1);
 - (n) modalitățile de cooperare în domeniul relațiilor cu parlamentele naționale (punctul 18);
 - (o) dispoziții detaliate privind accesul Parlamentului la informații confidențiale, inclusiv la documente clasificate (anexa 2 revizuită);
- Prezența Comisiei în cadrul Parlamentului
- (p) angajamentul Comisiei de a acorda prioritate participării sale, dacă este solicitată, la ședințele plenare sau la reuniunile altor organe ale Parlamentului (punctul 45);
 - (q) timpul afectat întrebărilor adresate tuturor membrilor Comisiei, introdus după modelul timpului afectat întrebărilor adresate Președintelui Comisiei (punctul 46);
 - (r) îmbunătățirile aduse în ceea ce privește timpul afectat luărilor de cuvânt, respectându-se alocarea orientativă a timpului afectat acestora;
 - (s) invitația de a participa la reuniunile Conferinței președinților și ale Conferinței președinților de comisie (punctul 11 a treia liniuță).
4. invită comisia sa competentă să solicite avizul Comisiei atunci când inițiază o revizuire a Regulamentului său de procedură în ceea ce privește relațiile cu Comisia;
5. consideră că avizul prevăzut la punctul 8 din acordul revizuit este un aviz care trebuie transmis Președintelui Parlamentului ca urmare a unei decizii a Conferinței Președinților; consideră că, înainte de a lua o astfel de decizie, Conferința Președinților ar trebui să solicite opinia Conferinței președinților de comisie cu privire la versiunea revizuită a Codului de conduită al comisarilor, cu privire la conflictele de interese sau la deontologie;

Miercuri, 20 octombrie 2010

6. constată că, la toate conferințele internaționale, Comisia trebuie să acorde statutul de observator deputaților în Parlamentul European și să faciliteze prezența acestora la toate reuniunile importante, în special la reuniunile de coordonare, cu ocazia cărora Comisia are obligația de a oferi informații Parlamentului cu privire la poziția adoptată în cadrul procesului de negociere; observă că doar în cazuri excepționale, în lipsa posibilităților legale, tehnice sau diplomatice, Comisia poate refuza acordarea statutului de observator deputaților în Parlamentul European, dar aceste noțiuni ar trebui explicate în prealabil Parlamentului și interpretate foarte strict de către Comisie;
7. consideră că termenii „conferință internațională”, menționați la punctele 25 și 27 din acordul revizuit, ar trebui interpretați în sensul că se referă nu doar la acordurile multilaterale, dar și la cele bilaterale care prezintă o importanță politică deosebită (și anume, acordurile referitoare la cooperarea politică importantă, cele comerciale sau cele privind pescuitul), care necesită, oricum, aprobarea Parlamentului;
8. consideră că termenii „reuniunile organismelor instituite prin acordurile internaționale multilaterale”, prevăzute la punctul 26 din acordul revizuit, înglobează, de asemenea și organele create prin acorduri bilaterale, dacă se respectă condițiile stabilite la acest punct;
9. ia act de faptul că, articolul 218 alineatul (10) din TFUE prevede că Comisia informează de îndată și pe deplin Parlamentul atunci când intenționează să propună aplicarea provizorie a unui acord internațional sau când propune suspendarea acestuia și ia în considerare avizul Parlamentului înaintea luării unor decizii de către Consiliu;
10. invită Comisia să ofere Parlamentului toate informațiile referitoare la negocierea acordurilor internaționale, inclusiv „informațiile confidențiale” în sensul punctului 1.2.1 al anexei 2 la acordul revizuit, în conformitate cu dispozițiile detaliate stabilite în această anexă; aceasta se aplică, de asemenea, documentelor confidențiale ale statelor membre sau ale țărilor terțe, sub rezerva acordului autorității de origine;
11. consideră că, în contextul acordului revizuit, instrumentele juridice neobligatorii includ recomandări, comunicări de interpretare, acorduri voluntare și instrumente opționale;
12. aprobă acordul anexat la prezenta decizie;
13. decide să anexeze acordul revizuit la Regulamentul său de procedură, în locul anexei XIV, pentru a facilita accesul și a asigura transparența;
14. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, împreună cu anexele, spre informare, Consiliului, Comisiei și parlamentelor statelor membre.

ANEXA

Acord-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană

Parlamentul European și Comisia **Europeană**, denumite în continuare „cele două instituții”,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (**TUE**), Tratatul **privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)**, în special **articolul 295** și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, denumite în continuare „tratatele”,

având în vedere acordurile interinstituționale și textele care reglementează relațiile *dintre* cele două instituții,

Miercuri, 20 octombrie 2010

având în vedere Regulamentul de procedură al Parlamentului ⁽¹⁾, în special articolele **105, 106 și 127**, precum și **anexele VIII și XIV**,

având în vedere orientările politice și declarațiile aferente din 15 septembrie 2009 și 9 februarie 2010 ale Președintelui ales al Comisiei, precum și declarațiile fiecărui candidat la funcția de membru al Comisiei, cu ocazia audierilor lor de către comisiile parlamentare,

- A. întrucât **Tratatul de la Lisabona** consolidează legitimitatea democratică a procesului decizional în cadrul Uniunii,
- B. întrucât cele două instituții acordă cea mai mare importanță transpunerii și aplicării eficiente a dreptului **Uniunii**,
- C. întrucât prezentul acord-cadru nu aduce atingere nici competențelor și prerogativelor Parlamentului și nici celor ale Comisiei sau ale oricărei alte instituții sau ale oricărui alt organ al Uniunii, ci are drept scop garantarea exercitării cât mai eficiente și **transparente** a acestor competențe și prerogative,
- D. întrucât prezentul acord-cadru ar trebui interpretat în conformitate cu cadrul instituțional instituit prin tratate,**
- E. întrucât Comisia va ține seama în mod corespunzător de rolurile conferite prin tratate Parlamentului și, respectiv, Consiliului, mai ales în ceea ce privește principiul fundamental al egalității de tratament prevăzut la punctul 9,**
- F. întrucât este necesară actualizarea dispozițiilor acordului-cadru încheiat în **mai 2005** ⁽²⁾ și înlocuirea acestuia cu următorul text,

adoptă următorul acord:

I. DOMENIUL DE APLICARE

1. **Pentru a reflecta mai bine noul „parteneriat special” dintre Parlament și Comisie**, cele două instituții adoptă următoarele măsuri în vederea consolidării responsabilității politice și a legitimității Comisiei, a extinderii dialogului constructiv și a îmbunătățirii circulației informațiilor între cele două instituții, precum și a îmbunătățirii **cooperării privind procedurile și programarea**.

De asemenea, ele aprobă **dispoziții** specifice:

- **referitoare la reuniunile Comisiei cu experți naționali, astfel cum se menționează în anexa 1;**
- **referitoare la transmiterea informațiilor ■ confidențiale către Parlament, astfel cum se menționează în anexa 2;**
- **referitoare la negocierea și încheierea acordurilor internaționale, astfel cum se menționează în anexa 3; și**
- **referitoare la calendarul aferent programului ■ de lucru al Comisiei, astfel cum se menționează în anexa 4.**

II. RESPONSABILITATEA POLITICĂ

2. **Președintele desemnat al Comisiei, după numirea sa de către Consiliul European, va prezenta Parlamentului orientările politice pentru mandatul său pentru a permite un schimb de opinii în cunoștință de cauză cu Parlamentul înaintea votului de alegere al acestuia.**

⁽¹⁾ JO L 44, 15.2.2005, p. 1.

⁽²⁾ JO C 117 E, 18.5.2006, p. 125.

Miercuri, 20 octombrie 2010

3. În conformitate cu articolul 106 din Regulamentul de procedură, Parlamentul se consultă în timp util cu Președintele ales al Comisiei înainte de inițierea procedurilor privind alegerea noii Comisii. Parlamentul ține seama de observațiile formulate de Președintele ales.

Membrii desemnați ai Comisiei garantează divulgarea, fără rezerve, a tuturor informațiilor pertinente, în conformitate cu obligația de independență enunțată la articolul 245 din TFUE.

Procedurile sunt concepute astfel încât întreaga Comisie desemnată să fie evaluată în mod deschis, echitabil și coerent.

4. Fiecare membru al Comisiei își asumă responsabilitatea politică pentru acțiunea efectuată în domeniul de care răspunde, fără a aduce atingere principiului colegialității Comisiei.

Președintele Comisiei are întreaga responsabilitate privind identificarea oricărui conflict de interese care i-ar putea împiedica pe membrii Comisiei să se achite de funcțiile care le revin.

De asemenea, Președintele Comisiei este responsabil cu privire la orice măsură ulterioară adoptată în astfel de circumstanțe și **informează imediat în scris** Președintele Parlamentului ■ cu privire la aceasta ■.

Participarea membrilor Comisiei la campanii electorale este reglementată de Codul de conduită al comisarilor.

Membrii Comisiei care participă activ la campanii electorale în calitate de candidați la alegerile în Parlamentul European ar trebui să își ia concediu electoral fără plată, cu începere de la încheierea ultimei perioade de sesiune care precede alegerile.

Președintele Comisiei informează Parlamentul în timp util cu privire la decizia sa de a acorda acest concediu, indicând, de asemenea, și membrul Comisiei care va prelua portofoliul în cauză pe perioada concediului.

5. În cazul în care Parlamentul **solicită Președintelui Comisiei să retragă încrederea acordată unui membru al Comisiei, Președintele Comisiei va analiza cu mare atenție dacă îi solicită membrului respectiv demisia, în conformitate cu articolul 17 alineatul (6) din TUE. Președintele fie solicită demisia membrului respectiv, fie explică în fața Parlamentului refuzul său de a lua această decizie, în cadrul următoarei perioade de sesiune.**

6. În cazul în care este necesar să se prevadă înlocuirea unui membru al Comisiei în cursul exercitării mandatului, în aplicarea **articolului 246 al doilea paragraf din TFUE**, Președintele Comisiei **va analiza cu atenție rezultatul consultării Parlamentului, înainte să își exprime acordul cu decizia Consiliului.**

Parlamentul asigură desfășurarea cu cea mai mare rapiditate a procedurilor sale, astfel încât Președintele Comisiei **să poată ține seama în mod serios de avizul** Parlamentului, înainte ca respectivul nou membru să fie numit.

În mod similar, în conformitate cu articolul 246 al treilea paragraf din TFUE, atunci când perioada rămasă din mandatul Comisiei este scurtă, Președintele Comisiei va examina cu mare atenție poziția Parlamentului.

7. **În cazul în care Președintele Comisiei intenționează să refacă alocarea responsabilităților între membrii Comisiei în timpul mandatului său, în conformitate cu articolul 248 din TFUE, acesta informează Parlamentul în timp util pentru a permite consultarea parlamentară corespunzătoare cu privire la respectivele schimbări; decizia Președintelui de a redistribui portofoliile poate intra în vigoare imediat.**

Miercuri, 20 octombrie 2010

8. *Atunci când Comisia prezintă o revizuire a Codului de conduită al comisarilor în materie de conflict de interese sau deontologie, aceasta solicită avizul Parlamentului.*

■

III. DIALOGUL CONSTRUCTIV ȘI CIRCULAȚIA INFORMAȚIILOR

(i) Dispoziții generale

9. *Comisia garantează aplicarea principiului fundamental al egalității de tratament în cazul Parlamentului și Consiliului, în special în ceea ce privește accesul la reuniuni și prezentarea contribuțiilor sau a altor informații, cu precădere în domeniul legislativ și bugetar.*

10. *În limita competențelor sale, Comisia ia măsurile necesare în vederea îmbunătățirii implicării Parlamentului, astfel încât să ia în considerare cât mai mult cu putință punctele de vedere ale Parlamentului în domeniul politicii externe și de securitate comune.*

11. *Se iau o serie de măsuri pentru a pune în aplicare „parteneriatul special” dintre Parlament și Comisie, după cum urmează:*

- *la cererea Parlamentului, Președintele Comisiei se va întâlni cu Conferința președinților cel puțin de două ori pe an pentru a discuta aspecte de interes comun;*
- *Președintele Comisiei va întreține un dialog periodic cu Președintele Parlamentului cu privire la aspectele-cheie orizontale și la propunerile legislative importante; acest dialog include și invitații adresate Președintelui Parlamentului de a participa la reuniuni ale Colegiului comisarilor;*
- *Președintele Comisiei sau Vicepreședintele responsabil pentru relații interinstituționale urmează să fie invitat să participe la reuniunile Conferinței președinților și ale Conferinței președinților de comisie atunci când se discută probleme specifice legate de stabilirea ordinii de zi a ședințelor plenare, relațiile interinstituționale dintre Parlament și Comisie, precum și chestiuni legislative și bugetare;*
- *se vor organiza reuniuni anuale între Conferința președinților, Conferința președinților de comisie și Colegiul comisarilor pentru a se discuta chestiuni relevante, inclusiv pregătirea și punerea în aplicare a programului de lucru al Comisiei;*
- *Conferința președinților și Conferința președinților de comisie informează Comisia în timp util cu privire la rezultatele discuțiilor lor care au o dimensiune interinstituțională. Parlamentul informează, de asemenea, Comisia, în totalitate și periodic, cu privire la rezultatul reuniunilor ce vizează pregătirea perioadelor de sesiune, luând în considerare punctele de vedere ale Comisiei. Acest lucru se face fără a aduce atingere punctului 45;*
- *pentru a asigura circulația periodică de informații relevante între cele două instituții, secretarii generali ai Parlamentului și Comisiei se întâlnesc periodic.*

12. *Fiecare membru al Comisiei se asigură că informațiile circulă periodic și direct între membrul Comisiei și președintele comisiei parlamentare competente.*

13. *Comisia nu publică nicio inițiativă legislativă și nicio inițiativă sau decizie importantă înainte de a fi informat în scris Parlamentul cu privire la aceasta.*

Miercuri, 20 octombrie 2010

Pe baza programului [] de lucru al Comisiei [], cele două instituții identifică în prealabil și de comun acord [] inițiativele-cheie care urmează să fie prezentate în plen. În principiu, Comisia va prezenta aceste inițiative pentru prima dată în plen și doar apoi publicului larg.

În mod similar, acestea identifică propunerile și inițiativele pentru care vor fi furnizate informații în fața Conferinței președinților sau care vor fi comunicate, în conformitate cu modalitățile adecvate, comisiei parlamentare competente sau **președintelui** acesteia.

Aceste decizii se iau în cadrul dialogului periodic dintre cele două instituții, astfel cum este prevăzut la **punctul 11**, și se actualizează periodic, ținând seama în mod corespunzător de orice evoluție politică.

14. În cazul în care un document intern al Comisiei – despre care Parlamentul nu a fost informat în temeiul **prezentului acord-cadru** – este difuzat în exteriorul instituțiilor, Președintele Parlamentului poate solicita ca documentul respectiv să fie transmis de îndată Parlamentului, în vederea comunicării acestuia deputaților care îl solicită.

15. **Comisia va furniza informații și documente complete cu privire la reuniunile sale cu experții naționali în cadrul lucrărilor sale pentru pregătirea și punerea în aplicare a legislației Uniunii, inclusiv a instrumentelor juridice neobligatorii („soft law”) și a actelor delegate. La solicitarea Parlamentului, Comisia poate să invite la aceste reuniuni și experți din partea Parlamentului.**

Dispozițiile relevante sunt prevăzute în anexa 1.

16. **În termen de trei luni de la adoptarea unei rezoluții parlamentare**, Comisia furnizează în scris **Parlamentului** informații cu privire la măsurile luate ca urmare a cererilor specifice care i-au fost adresate prin rezoluțiile Parlamentului, inclusiv în cazul în care nu a urmat punctul de vedere al acestuia. **Termenul respectiv poate fi redus în cazul cererilor urgente. Acesta poate fi prelungit cu o lună atunci când o cerere necesită lucrări mai complexe, iar acest fapt este justificat corespunzător. Parlamentul se va asigura că aceste informații sunt difuzate pe larg în întreaga instituție.**

Parlamentul se va strădui să evite să adreseze întrebări cu solicitare de răspuns scris sau oral referitoare la aspecte despre care Comisia a informat deja Parlamentul cu privire la poziția sa, prin intermediul unei comunicări ulterioare de urmărire, scrise.

I

Comisia se angajează să raporteze cu privire la măsurile ulterioare de urmărire concrete a oricărei cereri de prezentare a unei propuneri în conformitate cu articolul 225 din TFUE (raport de inițiativă legislativă) în termen de trei luni de la adoptarea rezoluției corespunzătoare în plen. Comisia prezintă o propunere legislativă în termen de un an sau include propunerea în programul său de lucru pentru anul următor. În cazul în care nu prezintă propuneri, Comisia îi furnizează Parlamentului explicații detaliate cu privire la motivele sale.

Comisia se angajează, de asemenea, să întrețină o cooperare strânsă și din timp cu Parlamentul cu privire la orice solicitare de propuneri legislative adresată prin intermediul inițiativei cetățenilor.

În ceea ce privește procedura de descărcare de gestiune, se aplică dispozițiile specifice prevăzute la **punctul 31**.

I

17. În cazul în care sunt prezentate inițiative, recomandări sau solicitări de acte legislative în temeiul **articolului 289 alineatul (4) din TFUE**, Comisia informează Parlamentul, dacă este invitată, cu privire la poziția sa în legătură cu **aceste propuneri**, în fața comisiei parlamentare competente.

Miercuri, 20 octombrie 2010

18. Cele două instituții convin să coopereze în domeniul relațiilor cu parlamentele naționale.

Parlamentul și Comisia cooperează în privința punerii în aplicare a Protocolului nr. 2 din TFUE privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității. Această cooperare include dispoziții privind orice traducere necesară a avizelor motivate prezentate de parlamentele naționale.

Atunci când pragurile menționate la articolul 7 din Protocolul nr. 2 din TFUE sunt atinse, Comisia efectuează traducerile tuturor avizelor motivate prezentate de parlamentele naționale împreună cu poziția sa referitoare la acestea.

19. Comisia comunică Parlamentului lista grupurilor sale de experți constituite pentru a acorda asistență Comisiei în exercitarea dreptului de inițiativă. Lista se actualizează periodic și este publică.

În acest cadru, Comisia informează în mod corespunzător comisia parlamentară competentă, la cererea specifică și motivată a președintelui acesteia, cu privire la activitățile și componența acestor grupuri.

20. Prin intermediul unor mecanisme adecvate, cele două instituții poartă un dialog constructiv privind chestiunile importante de ordin administrativ, în special problemele care au o incidență directă asupra administrației Parlamentului.

21. Parlamentul va solicita avizul Comisiei atunci când inițiază o revizuire a Regulamentului său de procedură în ceea ce privește relațiile cu Comisia.

22. În cazul invocării principiului confidențialității privind oricare dintre informațiile comunicate în conformitate cu prezentul acord-cadru, se aplică dispozițiile din **anexa 2**.

(ii) | Acorduri internaționale și extindere

23. Parlamentul este informat imediat și în totalitate în toate etapele de negociere și de încheiere a acordurilor internaționale, inclusiv la definirea directivelor de negociere. Comisia acționează astfel încât să își respecte integral obligațiile prevăzute la articolul 218 din TFUE, respectând totodată rolul fiecărei instituții în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din TUE.

Comisia aplică modalitățile prevăzute în anexa 3.

24. Informațiile prevăzute la **punctul 23** se transmit Parlamentului în timp util, astfel încât acesta să își poată exprima, dacă este cazul, punctul de vedere, iar Comisia să poată ține seama, în măsura posibilului, de opiniile Parlamentului. Aceste informații se furnizează, **ca regulă generală, Parlamentului** prin intermediul comisiei parlamentare competente și, dacă este cazul, în ședință plenară. **În cazuri justificate corespunzător, aceste informații se furnizează mai multor comisii parlamentare.**

Parlamentul și Comisia se angajează să instituie procedurile și garanțiile adecvate **pentru transmiterea informațiilor confidențiale de la Comisie către Parlament**, în conformitate cu dispozițiile din **anexa 2**.

|

25. Cele două instituții recunosc faptul că, datorită rolurilor lor instituționale diferite, Comisia reprezintă Uniunea Europeană în negocierile internaționale, cu excepția celor privind Politica externă și de securitate comună și a altor cazuri prevăzute în tratate.

Miercuri, 20 octombrie 2010

În cazul în care reprezintă **Uniunea la conferințe internaționale**, Comisia, la cererea Parlamentului, facilitează includerea **unei delegații a** deputaților în Parlamentul European, în calitate de observatori în delegațiile **Uniunii, pentru ca Parlamentul să fie informat imediat și integral cu privire la lucrările conferinței**. Comisia se angajează, **dacă este cazul, să informeze sistematic delegația Parlamentului cu privire la rezultatul negocierilor**.

Deputații în Parlamentul European nu pot participa direct la **aceste negocieri**. **Sub rezerva posibilităților de ordin juridic, tehnic și diplomatic, acestora li se poate acorda statut de observator de către Comisie**. În caz de refuz, **Comisia va informa Parlamentul cu privire la motivele pentru acesta**.

În plus, Comisia facilitează participarea deputaților în Parlamentul European, în calitate de observatori, la toate reuniunile relevante organizate sub responsabilitatea sa înainte și după sesiunile de negociere.

26. **În aceleași condiții, Comisia facilitează și ține sistematic la curent Parlamentul cu privire la accesul în calitate de observator al deputaților în Parlamentul European, ca parte din delegația Uniunii la reuniunile organismelor instituite prin acordurile internaționale multilaterale care implică Uniunea, ori de câte ori aceste organisme sunt chemate să ia decizii care presupun aprobarea Parlamentului European sau a căror punere în aplicare ar presupune adoptarea de acte legislative în conformitate cu procedura legislativă ordinară**.

27. **Comisia permite, de asemenea, delegației Parlamentului incluse în delegațiile Uniunii la conferințele internaționale să utilizeze toate dotările delegației Uniunii la aceste evenimente, în conformitate cu principiul general al bunei cooperări între instituții și ținând seama de logistica disponibilă**.

Președintele Parlamentului transmite Președintelui Comisiei o propunere privind includerea unei delegații a Parlamentului în delegația Uniunii cel târziu cu patru săptămâni înainte de începerea conferinței, precizând șeful delegației Parlamentului și numărul de deputați în Parlamentul European care urmează să compună delegația respectivă. În cazuri justificate corespunzător, acest termen poate fi redus în mod excepțional.

Numărul de deputați în Parlamentul European incluși în delegația Parlamentului și de membri ai personalului auxiliar este proporțional cu mărimea totală a delegației Uniunii. █

28. **Comisia furnizează Parlamentului informații complete cu privire la derularea negocierilor de aderare și, în special, cu privire la principalele aspecte și evoluții, astfel încât acesta să își poată formula în timp util punctul de vedere în cadrul procedurilor parlamentare adecvate**.

29. **În cazul în care Parlamentul adoptă, în conformitate cu articolul 90 alineatul (5) din Regulamentul de procedură, o recomandare privind chestiunile menționate la punctul 28 și dacă, din motive importante, Comisia decide că nu poate susține recomandarea respectivă, aceasta își expune motivele în fața Parlamentului în ședință plenară sau cu ocazia următoarei reuniuni a comisiei parlamentare competente**.

(iii) Execuția bugetară

30. **Înainte de a face, în cadrul conferințelor donatorilor, promisiuni financiare care implică angajamente financiare noi și necesită acordul autorității bugetare, Comisia informează autoritatea bugetară și examinează observațiile acesteia**.

31. **În cadrul descărcării anuale de gestiune, reglementate de articolul 319 din TFEU, Comisia transmite orice informație necesară controlului execuției bugetare pentru exercițiul în cauză, care îi este solicitată de președintele comisiei parlamentare responsabile cu procedura de descărcare de gestiune în conformitate cu dispozițiile anexei VII la Regulamentul de procedură al Parlamentului**.

Miercuri, 20 octombrie 2010

În cazul în care apar elemente noi privind *exercițiile anterioare*, pentru care descărcarea a fost deja acordată, Comisia transmite toate informațiile necesare cu privire la aceasta astfel încât să se ajungă la o soluție acceptabilă pentru ambele instituții.

(iv) Relația cu agențiile de reglementare

32. *Persoanele nominalizate pentru postul de director executiv al agențiilor de reglementare ar trebui să fie audiate de comisiile parlamentare.*

În plus, în contextul discuțiilor grupului de lucru interinstituțional privind agențiile, instituit în martie 2009, Comisia și Parlamentul vor urmări adoptarea unei abordări comune cu privire la rolul și poziția agențiilor descentralizate în peisajul instituțional al Uniunii, însoțită de orientări comune pentru crearea, structurarea și funcționarea acestor agenții, precum și aspecte legate de finanțare, aspecte bugetare, de supraveghere și de gestionare.

IV. COOPERAREA ÎN DOMENIUL PROCEDURILOR ȘI PROGRAMĂRII LEGISLATIVE

(i) Programul de lucru al Comisiei și programarea ■ Uniunii Europene

33. Comisia *inițiază* programarea *anuală și multianuală a Uniunii în vederea încheierii unor acorduri interinstituționale.*

34. *În fiecare an, Comisia ■ își prezintă ■ programul de lucru.*

35. ■ *Cele două instituții colaborează în conformitate cu calendarul din anexa 4.*

Comisia ia în considerare prioritățile formulate de Parlament.

Comisia oferă detalii suficiente cu privire la fiecare punct din programul său de lucru.

36. *Comisia prezintă explicații atunci când nu poate prezenta anumite propuneri prevăzute în programul său de lucru pentru anul în cauză sau când se îndepărtează de la acesta.*

Vicepreședintele Comisiei, responsabil cu relațiile interinstituționale, se angajează să evalueze *periodic*, în fața Conferinței președinților de comisie, liniile principale privind aplicarea politică a programului ■ de lucru al Comisiei pentru anul în curs ■.

(ii) Proceduri pentru adoptarea actelor

37. Comisia se angajează să examineze cu atenție amendamentele adoptate de Parlament la propunerile sale legislative, cu scopul de a le lua în considerare în cadrul propunerilor revizuite.

La formularea avizului privind amendamentele Parlamentului în temeiul *articolului 294* din *TFUE*, Comisia se angajează să țină seama în cea mai mare măsură de amendamentele adoptate în a doua lectură; în cazul în care, din motive importante și după examinarea de către colegiu, Comisia decide să nu reia sau să nu aprobe amendamentele respective, aceasta se justifică în fața Parlamentului și, în orice caz, în avizul pe care îl emite în temeiul *articolului 294 alineatul (7) litera (c) din TFUE* cu privire la amendamentele Parlamentului.

38. *Atunci când analizează o inițiativă prezentată de cel puțin o pătrime din statele membre, în conformitate cu articolul 76 din TFEU, Parlamentul se angajează să nu adopte niciun raport în comisia competentă înainte să primească avizul Comisiei cu privire la inițiativă.*

Miercuri, 20 octombrie 2010

Comisia se angajează să își emită avizul cu privire la o astfel de inițiativă cel târziu la 10 săptămâni de la prezentarea acesteia.

39. Comisia **furnizează explicații detaliate în timp util** înainte de a-și retrage **orice propunere asupra căreia Parlamentul și-a exprimat deja o poziție în primă lectură.**

Comisia efectuează o examinare a tuturor propunerilor pendinte la începutul noului mandat al Comisiei pentru a le confirma din punct de vedere politic sau a le retrage, ținând seama de punctele de vedere exprimate de Parlament.

40. Pentru procedurile legislative **speciale în cadrul cărora Parlamentul urmează să fie consultat, inclusiv pentru alte proceduri cum ar fi cea prevăzută la articolul 148 din TFEU**, Comisia:

(i) **ia măsurile necesare pentru a implica mai mult Parlamentul, astfel încât aceasta să ia în considerare cât mai mult cu putință punctele de vedere ale Parlamentului și, în special, pentru ca Parlamentul să dispună de timp suficient pentru a examina propunerea Comisiei;**

(ii) ia măsuri pentru a reaminti în timp util organelor Consiliului să nu ajungă la un acord politic cu privire la propunerile sale atât timp cât Parlamentul nu își dă avizul. Aceasta solicită ca discuțiile să se încheie la nivel de miniștri după acordarea unui termen rezonabil membrilor Consiliului pentru examinarea avizului Parlamentului;

(iii) veghează la respectarea de către Consiliu a principiilor stabilite de Curtea de Justiție a **Uniunii** Europene privind reconsultarea Parlamentului în cazul în care Consiliul modifică substanțial o propunere a Comisiei. Comisia informează Parlamentul dacă este necesar să i se reamintească, eventual, Consiliului necesitatea unei reconsultări;

(iv) se angajează să retragă, dacă este cazul, propunerile legislative respinse de Parlament. În cazul în care, din motive importante și după examinarea de către colegiu, Comisia decide să își mențină propunerea, aceasta va expune motivele acestei decizii printr-o declarație în fața Parlamentului.

41. În ceea ce-l privește, în vederea îmbunătățirii programării legislative, Parlamentul se angajează:

(i) să programeze părțile legislative de pe ordinea de zi, adaptându-le la programul **de lucru al Comisiei** și la rezoluțiile adoptate cu privire la acesta, **în special având în vedere planificarea îmbunătățită a dezbatelor prioritare;**

(ii) să respecte un termen rezonabil, în măsura în care este util procedurii, pentru adoptarea poziției în primă lectură în cadrul **procedurii legislative ordinare** și a avizului din cadrul **procedurii** de consultare;

(iii) să numească, în măsura posibilului, încă din momentul adoptării programului **de lucru al Comisiei**, raportori cu privire la viitoarele propuneri;

(iv) să examineze cu prioritate absolută cererile de reconsultare, în cazul în care au fost transmise toate informațiile utile.

■

(iii) **Aspecte legate de o mai bună legiferare**

42. **Comisia se asigură că evaluările sale de impact se efectuează sub responsabilitatea sa, urmând o procedură transparentă care garantează o evaluare independentă. Evaluările de impact se publică în timp util, ținând cont de o serie de scenarii diferite, inclusiv de opțiunea „inacțiunii”, și se prezintă, în principiu, comisiei parlamentare competente în cursul fazei de informare a parlamentelor naționale, în conformitate cu Protocoalele nr. 1 și nr. 2 la TFUE.**

Miercuri, 20 octombrie 2010

43. *În domeniile în care Parlamentul este de regulă implicat în procesul legislativ, Comisia utilizează instrumente juridice neobligatorii, după caz și dacă se justifică, după ce i s-a oferit Parlamentului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. Comisia furnizează Parlamentului explicații detaliate cu privire la modul în care a ținut seama de punctul său de vedere la adoptarea propunerii.*

44. *Pentru a asigura o mai bună monitorizare a transpunerii și aplicării legislației Uniunii, Comisia și Parlamentul fac eforturi să includă tabele de corespondență obligatorii și un termen limită obligatoriu pentru transpunere, care, în cazul directivelor, în mod normal nu ar trebui să depășească doi ani.*

În plus față de rapoartele specifice și raportul anual privind aplicarea legislației Uniunii, Comisia pune la dispoziția Parlamentului informații rezumative cu privire la toate procedurile de încălcare a dreptului Uniunii încă din faza scrisorii oficiale de punere în întârziere, inclusiv, dacă Parlamentul solicită acest lucru, de la caz la caz și cu respectarea normelor de confidențialitate, în special cele confirmate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, privind aspectele vizate de procedura de încălcare a dreptului Uniunii.

V. PARTICIPAREA COMISIEI LA LUCRĂRILE PARLAMENTARE

45. *Comisia acordă prioritate participării sale, dacă este solicitată, la ședințele plenare sau la reuniunile altor organe ale Parlamentului, în cazul în care acestea coincid cu alte evenimente sau invitații.*

Ca regulă generală, ori de câte ori Parlamentul solicită acest lucru, Comisia se asigură în special că membri ai Comisiei sunt prezenți la ședințele plenare în vederea examinării punctelor de pe ordinea de zi care intră în competența acestora. Acest lucru se aplică proiectelor preliminare de ordine de zi aprobate de Conferința președinților în timpul perioadei de sesiune anterioare.

Ca regulă generală, Parlamentul face eforturi să regrupeze punctele de pe ordinea de zi a perioadelor de sesiune care intră în competența unui membru al Comisiei.

46. *La cererea Parlamentului, se va prevedea periodic un timp afectat întrebărilor adresate Președintelui Comisiei. Acest timp afectat întrebărilor va cuprinde două părți: prima parte cu liderii grupurilor politice sau cu reprezentanții acestora se desfășoară complet spontan; a doua parte este dedicată unei tematici politice stabilite în prealabil, cel târziu în ziua de joi de dinaintea perioadei de sesiune în cauză, dar fără întrebări pregătite în prealabil.*

În plus, se introduce un timp afectat întrebărilor adresate membrilor Comisiei, inclusiv Vicepreședintelui pentru relații externe/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, după modelul timpului afectat întrebărilor adresate Președintelui Comisiei, în scopul reformării actualului timp afectat întrebărilor. Acest timp afectat întrebărilor se referă la portofoliul respectivilor membri ai Comisiei.

47. *Membrii Comisiei sunt audiați la cerere.*

Fără a aduce atingere articolului 230 din TFUE, cele două instituții se pun de acord asupra unor norme generale privind alocarea între instituții a timpului afectat luărilor de cuvânt.

Cele două instituții convin că alocarea orientativă a timpului afectat luărilor de cuvânt trebuie respectată.

48. *În vederea garantării prezenței membrilor Comisiei, Parlamentul se angajează să depună toate diligențele pentru a-și menține proiectele definitive de ordine de zi.*

În cazul în care modifică proiectul definitiv de ordine de zi sau deplasează anumite puncte de pe ordinea de zi a unei perioade de sesiune, Parlamentul informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Comisia depune toate diligențele pentru a asigura prezența membrului competent din cadrul Comisiei.

Miercuri, 20 octombrie 2010

49. Comisia poate propune includerea de puncte pe ordinea de zi cel mai târziu la întrunirea Conferinței președinților la care se aprobă proiectul final de ordine de zi a perioadei de sesiune. Parlamentul ține seama în cea mai mare măsură de aceste propuneri.

I

50. Comisiile parlamentare fac eforturi pentru menținerea proiectelor de ordine de zi și a ordinii de zi stabilite.

În cazul în care o comisie parlamentară își modifică proiectul de ordine de zi sau ordinea de zi, Comisia este de îndată informată cu privire la aceasta. **Comisiile parlamentare fac în special eforturi să respecte un termen rezonabil pentru a asigura prezența membrilor Comisiei la reuniunile lor.**

În cazul în care prezența unui membru al Comisiei la o reuniune a comisiei parlamentare nu este solicitată în mod expres, Comisia ia măsuri pentru a fi reprezentată de un funcționar competent de nivel adecvat.

Comisiile parlamentare vor depune eforturi pentru a-și coordona activitatea, inclusiv evitând reuniunile paralele pe aceeași temă și se vor strădui să nu se abată de la proiectul de ordine de zi, astfel încât Comisia să poată asigura un nivel adecvat de reprezentare.

Dacă a fost solicitată prezența unui înalt funcționar (director general sau director) la o reuniune de comisie în care se dezbate o propunere a Comisiei, reprezentantul Comisiei are posibilitatea să intervină.

VI. DISPOZIȚII FINALE

I

51. Comisia își confirmă angajamentul de a examina cât mai curând cu putință actele legislative care nu au fost adaptate la procedura de reglementare cu control înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona pentru a evalua dacă instrumentele respective trebuie să fie adaptate la regimul actelor delegate introdus de articolul 290 din TFUE.

Ca obiectiv final, ar trebui să se ajungă la un sistem coerent de acte delegate și de acte de punere în aplicare, pe deplin compatibil cu tratatul, prin intermediul unei evaluări progresive a naturii și conținutului măsurilor supuse în prezent procedurii de reglementare cu control pentru a le adapta în timp util la dispozițiile articolului 290 din TFUE.

52. Dispozițiile prezentului acord-cadru completează Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾ fără a-l afecta și nu aduc atingere niciunei revizuii ulterioare a acestuia. Fără a aduce atingere negocierilor viitoare dintre Parlament, Comisie și Consiliu, cele două instituții se angajează să se pună de acord asupra modificărilor-cheie cu ocazia pregătirii viitoarelor negocieri privind adaptarea Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare la noile dispoziții ale Tratatului de la Lisabona, ținând seama de practicile actuale și de prezentul acord-cadru.

Acestea convin, de asemenea, asupra necesității de a consolida actualul mecanism interinstituțional de contact, la nivel politic și tehnic, în legătură cu o mai bună legiferare pentru a asigura o cooperare interinstituțională eficientă între Parlament, Comisie și Consiliu.

53. Comisia se angajează să demareze rapid programarea anuală și multianuală a Uniunii în vederea încheierii de acorduri interinstituționale în conformitate cu articolul 17 din TUE.

⁽¹⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

Miercuri, 20 octombrie 2010

Programul de lucru al Comisiei reprezintă contribuția Comisiei la programarea anuală și multianuală a Uniunii. După adoptarea acestuia de către Comisie, ar trebui să aibă loc un trilog între Parlament, Consiliu și Comisie în vederea ajungerii la un acord cu privire la programarea Uniunii.

În acest context și de îndată ce Parlamentul, Consiliul și Comisia ajung la un acord comun cu privire la programarea Uniunii, cele două instituții fac o revizuire a dispozițiilor prezentului acord-cadru referitoare la programare.

Parlamentul și Comisia invită Consiliul să lanseze cât mai curând cu puțință dezbateri cu privire la programarea Uniunii, în conformitate cu dispozițiile articolului 17 din TUE.

54. Cele două instituții procedează periodic la o evaluare a aplicării **practice a** prezentului acord-cadru, precum și a anexelor la acesta **█**. **Se realizează o revizuire până la sfârșitul lui 2011**, pe baza experienței practice **█**.

█

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Comisia Europeană
Președintele

ANEXA 1

Reuniunile Comisiei cu experți naționali

Prezenta anexă definește modalitățile de punere în aplicare a punctului 15 din acordul-cadru.

1. Domeniul de aplicare

Dispozițiile punctului 15 din acordul-cadru se referă la următoarele reuniuni:

- 1) reuniunile Comisiei care se desfășoară în cadrul grupurilor de experți instituite de Comisie și la care sunt invitate autorități naționale din toate statele membre, atunci când acestea au ca subiect pregătirea și punerea în aplicare a legislației Uniunii, inclusiv a instrumentelor juridice neobligatorii („soft law”) și a actelor delegate;
- 2) reuniunile ad hoc ale Comisiei la care sunt invitați experți naționali din toate statele membre, atunci când acestea au ca subiect pregătirea și punerea în aplicare a legislației UE, inclusiv a instrumentelor juridice neobligatorii („soft law”) și a actelor delegate;

Sunt excluse reuniunile comitetelor de comitologie, fără a aduce atingere actualelor sau viitoarelor acorduri specifice referitoare la informarea Parlamentului European cu privire la exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.

2. Informații care trebuie transmise Parlamentului

Comisia se angajează să transmită Parlamentului aceeași documentație pe care o transmite autorităților naționale în legătură cu reuniunile menționate anterior. Comisia va transmite respectivele documente, inclusiv ordinele de zi, către o cutie poștală funcțională a Parlamentului tot atunci când acestea sunt trimise și experților naționali.

⁽¹⁾ Informarea Parlamentului cu privire la lucrările comitetelor de comitologie și prerogativele Parlamentului în cadrul procedurilor de comitologie sunt clar definite în alte instrumente: (1) Decizia Consiliului 1999/468/CE din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23), (2) Acordul interinstituțional dintre Parlament și Comisie din 3 iunie 2008 privind procedurile de comitologie, și (3) instrumentele necesare pentru punerea în aplicare a articolului 291 din TFUE.

Miercuri, 20 octombrie 2010

3. Invitarea experților din partea Parlamentului

La cererea Parlamentului, Comisia poate decide să invite Parlamentul să trimită experți de-ai săi pentru a participa la reuniuni ale Comisiei cu experți naționali, așa cum sunt identificate la punctul 1).

ANEXA 2

Transmiterea informațiilor confidențiale către Parlament

1. Domeniul de aplicare

1.1. Prezenta anexă reglementează transmiterea către Parlament și tratarea informațiilor confidențiale, **astfel cum sunt definite la punctul 1.2, din partea** Comisiei, în cadrul exercitării prerogativelor și competențelor Parlamentului. Cele două instituții acționează în conformitate cu îndatoririle reciproce de cooperare loială, în spirit de încredere reciprocă deplină și respectând cu strictețe dispozițiile pertinente din tratate.

1.2. „Informații” înseamnă orice informație scrisă sau orală, indiferent de suport sau de autor.

1.2.1. „Informații confidențiale” înseamnă „informații clasificate UE” (ICUE) și „alte informații confidențiale” neclasificate.

1.2.2. „Informații clasificate UE” (ICUE) înseamnă orice informație sau material, clasificat drept „TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET”, „SECRET UE”, „CONFIDENTIEL UE” sau „RESTREINT UE” sau care poartă un marcaj național sau internațional echivalent de clasificare, a cărui divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii de diverse niveluri la adresa intereselor Uniunii sau la adresa unuia sau a mai multora dintre statele sale membre, indiferent dacă informația în cauză provine din cadrul Uniunii sau este primită de la state membre, state terțe sau organizații internaționale.

a) TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET: această clasificare se aplică doar informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii extrem de grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre.

b) SECRET UE: această clasificare se aplică doar informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre.

c) CONFIDENTIEL UE: această clasificare se aplică informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea dăuna intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre.

d) RESTREINT UE: această clasificare se aplică informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea dezavantaja interesele Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre.

1.2.3 „Alte informații confidențiale” înseamnă orice altă informație confidențială, inclusiv informații vizate de obligația de a respecta secretul profesional impusă de Parlament și/sau informații transmise de Comisie.

1.3. Comisia garantează Parlamentului accesul la informații confidențiale în conformitate cu dispozițiile prezentei anexe, în cazul în care primește o cerere de această natură de la unul dintre organele parlamentare sau titularii de mandat indicați la punctul 1.4, privind transmiterea informațiilor confidențiale. În plus, Comisia poate transmite Parlamentului orice informație confidențială din proprie inițiativă, în conformitate cu dispozițiile prezentei anexe.

1.4. În contextul prezentei anexe, pot solicita Comisiei informații confidențiale:

— Președintele Parlamentului,

— președinții comisiilor parlamentare interesate,

Miercuri, 20 octombrie 2010

— Biroul și Conferința președinților, și

— *șeful delegației Parlamentului care face parte din delegația Uniunii la o conferință internațională.*

1.5. **Sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei anexe** informațiile referitoare la procedurile privind încălcarea dreptului Uniunii și la procedurile în materie de concurență, în măsura în care acestea nu au fost încă reglementate, în momentul primirii unei cereri din partea unui organ parlamentar/**titular de mandat menționat la punctul 1.4**, printr-o decizie definitivă a Comisiei **sau printr-o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene, și informațiile privind protecția intereselor financiare ale Uniunii. Acest fapt nu aduce atingere punctului 44 din acordul-cadru și dreptului de control bugetar al Parlamentului.**

1.6. Aceste dispoziții se aplică fără a aduce atingere Deciziei 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European ⁽¹⁾, precum și dispozițiilor pertinente din Decizia 1999/352/CE, CECA, Euratom a Comisiei din 28 aprilie 1999 de instituire a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) ⁽²⁾.

2. Reguli generale

2.1. La cererea unuia dintre organele **parlamentare/ titularii de mandat indicați** la punctul 1.4, Comisia îi transmite **respectivului organ parlamentar/ titular de mandat** în cel mai scurt timp orice informație confidențială necesară exercitării **prerogativelor și competențelor** Parlamentului. Cele două instituții respectă, în cadrul competențelor și responsabilităților care le revin:

— drepturile fundamentale ale omului, inclusiv dreptul la apărare și dreptul la protecția vieții private;

— dispozițiile care reglementează procedurile judiciare și disciplinare;

— protecția secretului comercial și a relațiilor comerciale;

— protecția intereselor Uniunii, în special a celor referitoare la siguranța publică, **apărare**, relațiile internaționale, stabilitatea monetară și interesele financiare.

În caz de dezacord, Președinții celor două instituții sunt sesizați în vederea găsirii unei soluții.

Informațiile confidențiale provenite de la un stat, de la o instituție sau de la o organizație internațională se transmit numai cu acordul acestora.

2.2. **ICUE sunt transmise Parlamentului, sunt tratate și protejate de acesta în conformitate cu standardele minime comune de securitate aplicate de alte instituții ale Uniunii, în special de Comisie.**

Atunci când clasifică informații a căror autoritate de origine este, Comisia se asigură că aplică nivelurile adecvate de clasificare în conformitate cu standardele și definițiile internaționale și cu normele sale interne, ținând totodată seama în mod corespunzător de faptul că Parlamentul trebuie să poată avea acces în orice moment la documente clasificate pentru a-și exercita eficient competențele și prerogativele.

2.3. În cazul în care există îndoieli cu privire la natura confidențială a unei informații **sau la nivelul adecvat de clasificare al acesteia** sau dacă este necesar să se stabilească modalități adecvate de transmitere a acesteia în funcție de posibilitățile indicate la punctul 3.2, **cele două instituții se consultă fără întârziere reciproc înainte de transmiterea documentului. În cadrul acestor consultări, Parlamentul este reprezentat de președintele organului parlamentar**, însoțit, dacă este cazul, de raportorul **sau de titularul de mandat care a solicitat informația. Comisia este reprezentată de membrul Comisiei competent în materie, după consultarea membrului Comisiei responsabil cu aspectele legate de securitate.** În caz de dezacord, Președinții celor două instituții sunt sesizați în vederea găsirii unei soluții.

⁽¹⁾ JO L 113, 19.5.1995, p. 1.

⁽²⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 20.

Miercuri, 20 octombrie 2010

2.4. În cazul în care, la încheierea procedurii prevăzute la **punctul 2.3**, dezacordul persistă, Președintele Parlamentului, la cererea motivată a **organului parlamentar/titularului de mandat care a solicitat informația**, invită Comisia să transmită, în termenul adecvat indicat în mod corespunzător, informația confidențială în cauză, precizând care dintre modalitățile prevăzute la **punctul 3.2** din prezenta anexă se aplică. Înainte de expirarea acestui termen, Comisia informează în scris Parlamentul cu privire la poziția sa finală, asupra căreia Parlamentul își rezervă, dacă este cazul, posibilitatea exercitării dreptului la o cale de atac.

2.5. **Accesul la informații ICUE se acordă în conformitate cu normele aplicabile în materie de autorizare personală de securitate.**

2.5.1. **Accesul la informații clasificate TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET, SECRET UE și CONFIDENTIEL UE poate fi acordat doar funcționarilor Parlamentului și angajaților Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, în caz de strictă necesitate, care au fost desemnați în prealabil de organul parlamentar/ titularul de mandat ca având nevoie să cunoască informațiile și care dispun de autorizarea de securitate adecvată.**

2.5.2 **Având în vedere prerogativele și competențele Parlamentului, deputații care nu dispun de o autorizare personală de securitate beneficiază de acces la documente clasificate drept „CONFIDENTIEL UE” în conformitate cu anumite dispoziții definite de comun acord, inclusiv semnarea unei declarații pe proprie răspundere că nu vor divulga niciunui terț conținutul respectivelor documente.**

Accesul la documente clasificate SECRET UE se acordă deputaților cărora li s-a acordat o autorizare personală de securitate adecvată.

2.5.3. **Cu sprijinul Comisiei, se găsesc modalități pentru a se garanta că Parlamentul poate să obțină cât mai rapid posibil contribuția necesară din partea autorităților naționale în cadrul procedurii de acordare a autorizării de securitate.**

Categoria sau categoriile de persoane care au acces la informații confidențiale se comunică concomitent cu cererea.

Înainte să i se acorde acces la aceste informații, fiecare persoană este informată cu privire la nivelul de confidențialitate al acestora și la obligațiile de securitate aferente.

Chestiunea acordării de autorizare de securitate va fi reexaminată în contextul revizuirii prezentei anexă și al viitoarelor reguli de securitate menționate la punctele 4.1 și 4.2.

3. Modalități de acces și de tratare a informațiilor confidențiale

3.1. Informațiile confidențiale comunicate în conformitate cu procedurile prevăzute la **punctul 2.3** și, dacă este cazul, la **punctul 2.4**, sunt **puse la dispoziție**, sub responsabilitatea Președintelui sau a unui membru al Comisiei, organului parlamentar/ titularului de mandat care le-a solicitat, **în conformitate cu următoarele condiții:**

Parlamentul și Comisia vor asigura înregistrarea și trasabilitatea informațiilor confidențiale.

Mai precis, ICUE clasificate drept „CONFIDENTIEL UE” și „SECRET UE” se transmit de la registratura centrală a Secretariatului General al Comisiei la serviciul competent echivalent al Parlamentului care va fi responsabil cu punerea lor la dispoziția organului parlamentar/ titularului de mandat care le-a solicitat, în conformitate cu dispozițiile convenite.

Transmiterea ICUE clasificate drept „TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET” este supusă altor dispoziții convenite între Comisie și organul parlamentar/ titularul de mandat care le-a solicitat, dispoziții destinate să asigure un nivel de protecție proporțional cu clasificarea respectivă.

3.2. Fără a aduce atingere dispozițiilor de la **punctele 2.2 și 2.4, precum și viitoarelor reguli de securitate menționate la punctul 4.1.**, accesul și modalitățile de păstrare a confidențialității informațiilor se stabilesc de comun acord **înainte de transmiterea informațiilor. Acest acord** între ▀ membrul Comisiei responsabil cu domeniul de politică respectiv și organul parlamentar (reprezentat de președintele său)/ titularul de mandat care a solicitat informațiile prevede selectarea uneia dintre opțiunile menționate la **punctele 3.2.1. și 3.2.2. pentru a asigura nivelul adecvat de confidențialitate.**

Miercuri, 20 octombrie 2010

3.2.1. În ceea ce privește destinatarii informațiilor confidențiale, ar trebui prevăzută una dintre următoarele opțiuni:

- ■ informații destinate doar Președintelui Parlamentului, în cazuri justificate de motive cu totul excepționale;
- Biroul și/sau Conferința președinților;
- președintele și raportorul comisiei parlamentare competente;
- toți membrii (titulari și supleanți) comisiei parlamentare competente;
- toți deputații în Parlamentul European.

Este interzis ca informațiile **confidențiale** să fie făcute publice sau să fie transmise unui alt destinatar **fără acordul Comisiei**.

3.2.2. În ceea ce privește dispozițiile de tratare a informațiilor confidențiale, ar trebui prevăzute următoarele opțiuni:

- a) examinarea documentelor într-o sală de lectură securizată în cazul în care informațiile sunt clasificate drept „CONFIDENTIEL UE” sau la un nivel de confidențialitate superior;
- b) desfășurarea cu ușile închise a reuniunii, la aceasta participând doar membrii Biroului, membrii Conferinței președinților sau membrii titulari și membrii supleanți ai comisiei parlamentare competente, precum și funcționari ai Parlamentului și angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, desemnați în prealabil de președinte ca având nevoie să cunoască informațiile și a căror prezență este absolut necesară, cu condiția ca aceștia să dispună de nivelul necesar de autorizare de securitate, ținând cont de următoarele condiții:
 - documentele pot fi numerotate, distribuite la începutul reuniunii și strânse din nou la final; nu se pot lua notițe sau face fotocopii ale acestora;
 - procesul-verbal al reuniunii nu menționează niciun detaliu cu privire la punctul examinat în conformitate cu procedura de confidențialitate.

Înainte de transmitere, este posibil ca toate datele personale să fie extrase din documente.

Informațiile confidențiale furnizate oral destinatarilor din Parlament se supun aceluiași nivel de protecție a informațiilor confidențiale ca cel pentru informațiile furnizate în scris. Această modalitate include o declarație pe proprie răspundere dată de destinatarii informațiilor respective de a nu divulga conținutul acestora niciunui terț.

3.2.3 Atunci când informațiile scrise urmează să fie examinate într-o sală de lectură securizată, Parlamentul se asigură că sunt instituite următoarele măsuri:

- un sistem de **stocare** sigur pentru **informațiile confidențiale**;
- o sală de lectură securizată ■ fără copiatoare, telefon, fax, scanner sau orice alt mijloc tehnic de reproducere sau retransmitere de documente etc. ■;
- dispoziții de securitate privind accesul în sala de lectură pe bază de semnătură într-un registru de acces și de declarație pe propria răspundere de a nu difuza informațiile confidențiale examinate.

Miercuri, 20 octombrie 2010

3.2.4. Cele de mai sus nu împiedică convenirea unor alte măsuri echivalente între instituții.

3.3. În cazul nerespectării acestor modalități, se aplică dispozițiile privind sancțiunile **la adresa deputaților** prevăzute în anexa VIII la Regulamentul de procedură al Parlamentului și, în privința funcționarilor și a altor angajați ai Parlamentului, **dispozițiile aplicabile de la articolul 86 din Statutul funcționarilor** ⁽³⁾ sau de la articolul 49 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene. ■

4. Dispoziții finale

4.1. Comisia și Parlamentul iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei anexe.

În acest scop, serviciile competente ale Comisiei și Parlamentului colaborează îndeaproape la punerea în aplicare a prezentei anexe. Această colaborare cuprinde verificarea trasabilității informațiilor confidențiale și monitorizarea periodică în comun a regulilor și a standardelor de securitate aplicate.

Parlamentul se angajează să își adapteze, dacă este necesar, dispozițiile interne pentru a pune în aplicare normele de securitate pentru informații confidențiale prevăzute în prezenta anexă.

Parlamentul se angajează să își adopte cât mai curând cu putință viitoarele reguli de securitate și să le verifice de comun acord cu Comisia în vederea stabilirii echivalenței standardelor de securitate. Acest lucru va însemna punerea în execuție a prezentei anexe în ceea ce privește:

- dispozițiile și standardele tehnice de securitate privind tratarea și stocarea informațiilor confidențiale, inclusiv măsuri de securitate în domeniul securității fizice, informatice, a personalului și a documentelor;
- instituirea unui comitet special de supraveghere alcătuit din deputați ce dețin autorizările adecvate, pentru tratarea ICUE clasificate drept „TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET”.

4.2. Parlamentul și Comisia vor revizui prezenta anexă și, dacă este necesar, o vor adapta nu mai târziu de momentul revizuirii menționat la punctul 54 din acordul-cadru, ținând cont de evoluțiile privind:

- viitoarele reguli de securitate care implică Parlamentul și Comisia;
- alte acorduri sau acte legislative relevante pentru transmiterea informațiilor între instituții.

⁽³⁾ Regulamentul (CEE, Euratom, CECE) nr. 259/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de instituire a Statutului funcționarilor și a Regimul aplicabil celorlalți agenți ai comunităților precum și Dispozițiilor speciale aplicabile temporar funcționarilor Comisiei.

ANEXA 3

Negocierea și încheierea acordurilor internaționale

Prezenta anexă prezintă modalitățile detaliate pentru informarea Parlamentului cu privire la negocierile și încheierea acordurilor internaționale menționate la punctele 23, 24 și 25 din acordul-cadru.

1. Comisia informează Parlamentul cu privire la intenția sa de a propune începerea negocierilor în același timp în care informează și Consiliul.
2. Potrivit dispozițiilor de la punctul 24 din acordul-cadru, atunci când propune proiecte de directive de negociere în vederea adoptării lor de către Consiliu, Comisia le prezintă concomitent Parlamentului.

Miercuri, 20 octombrie 2010

3. *Comisia ține seama în mod corespunzător, pe parcursul negocierilor, de observațiile Parlamentului.*
4. *Potrivit dispozițiilor de la punctul 23 din acordul-cadru, Comisia informează Parlamentul periodic și cu promptitudine cu privire la derularea negocierilor până la parafarea acordului și precizează dacă și cum au fost integrate observațiile Parlamentului în textele aflate în curs de negociere, iar dacă nu au fost integrate, de ce.*
5. *În cazul acordurilor internaționale a căror încheiere necesită aprobarea Parlamentului, Comisia furnizează Parlamentului, pe parcursul procesului de negociere, toate informațiile relevante pe care le furnizează și Consiliului (sau comitetului special instituit de Consiliu). Aceste informații includ proiectele de amendamente la directivele de negociere adoptate, proiectele de texte de negociere, articolele convenite, data convenită pentru parafarea acordului și textul acordului care urmează să fie parafat. Comisia transmite Parlamentului, așa cum procedează și cu Consiliul (sau cu comitetul special instituit de Consiliu) toate documentele relevante primite de la terți, sub rezerva acordului autorilor acestora. Comisia ține la curent comisia parlamentară competentă cu privire la evoluția negocierilor și, în special, oferă explicații cu privire la modul în care s-a ținut cont de punctele de vedere ale Parlamentului.*
6. *În cazul acordurilor internaționale a căror încheiere nu necesită aprobarea Parlamentului, Comisia se asigură că Parlamentul este informat imediat și complet, cel puțin privind proiectele de directive de negociere, directivele de negociere adoptate, derularea ulterioară a negocierilor și încheierea negocierilor.*
7. *Potrivit dispozițiilor de la punctul 24 din acordul-cadru, Comisia furnizează Parlamentului în timp util informații detaliate privind momentul parafării unui acord internațional și îl informează cât mai devreme posibil cu privire la momentul în care intenționează să propună Consiliului aplicarea provizorie a acordului și motivele acestei decizii, cu excepția cazului în care motive urgente nu îi permit Comisiei să facă acest lucru.*
8. *Comisia informează concomitent și în timp util Consiliul și Parlamentul cu privire la intenția sa de a propune Consiliului suspendarea unui acord internațional, precum și motivele acesteia.*
9. *De asemenea, pentru acordurile internaționale care intră sub incidența procedurii de aprobare prevăzute în TFUE, Comisia informează pe deplin Parlamentul înainte de a aproba modificări la un acord, conform autorizării primite din partea Consiliului, prin derogare, în conformitate cu articolul 218 alineatul (7) din TFUE.*

ANEXA 4

Calendarul aferent programului de lucru al Comisiei

Programul de lucru al Comisiei este însoțit de o listă de propuneri legislative și fără caracter legislativ pentru anii următori. Programul de lucru al Comisiei vizează anul următor în cauză și cuprinde precizări cu privire la prioritățile Comisiei pentru anii viitori. Programul de lucru al Comisiei poate astfel constitui baza pentru un dialog structurat cu Parlamentul în vederea ajungerii la un consens.

Programul de lucru al Comisiei include, de asemenea, inițiative planificate pentru instrumente juridice neobligatorii, retrageri și simplificări.

1. *În primul semestru al unui anumit an, membrii Comisiei întrețin un dialog periodic permanent cu comisiile parlamentare corespondente cu privire la punerea în aplicare a programului de lucru al Comisiei pentru anul în cauză și cu privire la pregătirea viitorului program de lucru al Comisiei. Pe baza acestui dialog, fiecare comisie parlamentară prezintă rapoarte Conferinței președinților de comisie referitoare la rezultatele acestui dialog.*
2. *În paralel, Conferința președinților de comisie organizează periodic schimburi de opinii cu Vicepreședintele Comisiei responsabil cu relațiile interinstituționale pentru a evalua situația aplicării programului de lucru în curs al Comisiei și pentru a discuta despre pregătirea viitorului program al Comisiei și întocmirea unui bilanț al dialogului bilateral permanent dintre comisiile parlamentare implicate și membrii competenți ai Comisiei.*
3. *În luna iunie, Conferința președinților de comisie prezintă Conferinței președinților un raport rezumativ care ar trebui să prezinte rezultatele analizei aplicării programului de lucru al Comisiei, precum și prioritățile Parlamentului pentru viitorul program de lucru al Comisiei, iar Conferința președinților informează Comisia cu privire la acest raport.*

Miercuri, 20 octombrie 2010

4. *Pe baza acestui raport rezumativ, în cursul perioadei de sesiune din luna iulie, Parlamentul adoptă o rezoluție în care își prezintă poziția, în special privind cererile care au la bază rapoarte de inițiativă legislativă.*
5. *În fiecare an, în prima perioadă de sesiune din luna septembrie, are loc o dezbateră privind situația Uniunii, în care Președintele Comisiei susține o alocuțiune prin care prezintă un bilanț al anului în curs și schițează prioritățile pentru anii următori. În acest sens, Președintele prezintă în paralel Parlamentului, în formă scrisă, elementele principale care stabilesc direcția elaborării programului de lucru al Comisiei pentru anul următor.*
6. *Încă de la începutul lunii septembrie, comisiile parlamentare competente și membrii competenți ai Comisiei pot să se întâlnească pentru un schimb de opinii mai detaliat cu privire la prioritățile viitoare pentru fiecare domeniu de politică. Aceste reuniuni se încheie cu o reuniune între Conferința președinților de comisie și Colegiul comisarilor și cu o reuniune între Conferința președinților și Președintele Comisiei, după caz. ■*
7. *În luna octombrie, Comisia își adoptă programul de lucru pentru anul următor. Ulterior, Președintele Comisiei prezintă Parlamentului, la nivelul corespunzător, acest program de lucru.*
8. *Parlamentul poate organiza o dezbateră și adopta o rezoluție în cursul perioadei de sesiune din luna decembrie.*
9. *Prezentul calendar se aplică în cadrul fiecărui ciclu de programare periodic, cu excepția anilor în care alegerea Parlamentului coincide cu sfârșitul mandatului Comisiei.*
10. *Prezentul calendar nu afectează niciunul din viitoarele acorduri în domeniul programării interinstituționale.*

Adaptarea Regulamentului de procedură al Parlamentului la acordul-cadru revizuit referitor la relațiile dintre Parlamentul European și Comisie

P7_TA(2010)0367

Decizia Parlamentului European din 20 octombrie 2010 privind adaptarea Regulamentului de procedură al Parlamentului la acordul-cadru revizuit referitor la relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană (2010/2127(REG))

(2012/C 70 E/13)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 127, 211 și 212 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere decizia sa din 20 octombrie 2010 privind revizuirea Acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ⁽¹⁾,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0278/2010),
1. hotărăște să aducă Regulamentului său de procedură modificările prezentate în continuare;
 2. relevă că amendamentele vor intra în vigoare în prima zi după intrarea în vigoare a acordului-cadru revizuit;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0366.

Miercuri, 20 octombrie 2010

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 9 – alineatul 2**

(2) Comportamentul deputaților este caracterizat de respect reciproc, se bazează pe valorile și principiile definite în textele fundamentale ale Uniunii Europene, păstrează demnitatea Parlamentului și nu trebuie să compromită buna desfășurare a lucrărilor parlamentare, nici liniștea în oricare dintre incintele Parlamentului.

Nerespectarea acestor principii poate conduce la aplicarea **măsurilor prevăzute la** articolele 152, 153 și 154.

(2) Comportamentul deputaților este caracterizat de respect reciproc, se bazează pe valorile și principiile definite în textele fundamentale ale Uniunii Europene, păstrează demnitatea Parlamentului și nu trebuie să compromită buna desfășurare a lucrărilor parlamentare, nici liniștea în oricare dintre incintele Parlamentului. **Deputații respectă normele Parlamentului privind regimul aplicabil informațiilor confidențiale.**

Nerespectarea acestor principii **și norme** poate conduce la aplicarea **unor măsuri în conformitate cu** articolele 152, 153 și 154.

Amendamentul 2**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 23 – alineatul 11a (nou)**

(11a) Biroul stabilește normele privind regimul aplicabil informațiilor confidențiale de către Parlament și organismele sale, precum și de către titularii de mandat și alți deputați, luând în considerare toate acordurile interinstituționale încheiate în materie. Respectivele norme se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și se anexează la prezentul Regulament de procedură.

(Anexa VIII – partea A – primul paragraf punctul 4 se elimină.)

Amendamentul 3**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 35**

Programul *legislativ* și de lucru al Comisiei

(1) Parlamentul alături de Comisie și Consiliu contribuie la definirea programării legislative a Uniunii Europene.

Parlamentul și Comisia cooperează la pregătirea **programului legislativ și** de lucru al Comisiei, pe baza calendarului și a modalităților convenite între cele două instituții și precizate în anexă.

(2) În situații de urgență sau neprevăzute, o instituție poate propune, din proprie inițiativă și în conformitate cu procedurile stabilite de tratate, adăugarea unei măsuri legislative la cele propuse în **programul legislativ și** de lucru **anual**.

Programul de lucru al Comisiei

(1) Parlamentul alături de Comisie și Consiliu contribuie la definirea programării legislative a Uniunii Europene.

Parlamentul și Comisia cooperează la pregătirea programului de lucru al Comisiei, **care constituie contribuția Comisiei la programarea anuală și multianuală a Uniunii**, pe baza calendarului și a modalităților convenite între cele două instituții și precizate în anexă.

(2) În situații de urgență sau neprevăzute, o instituție poate propune, din proprie inițiativă și în conformitate cu procedurile stabilite de tratate, adăugarea unei măsuri legislative la cele propuse în programul de lucru **al Comisiei**.

Miercuri, 20 octombrie 2010

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

(3) Președintele transmite rezoluția adoptată de Parlament celorlalte instituții care participă la procedura legislativă a Uniunii Europene, precum și parlamentelor statelor membre.

Președintele solicită Consiliului emiterea unui aviz privind **programul legislativ și** de lucru anual al Comisiei și rezoluția Parlamentului.

(4) În cazul în care o instituție se află în imposibilitatea de a respecta calendarul stabilit, aceasta informează celelalte instituții în legătură cu motivele întârzierii și propune un nou calendar.

(3) Președintele transmite rezoluția adoptată de Parlament celorlalte instituții care participă la procedura legislativă a Uniunii Europene, precum și parlamentelor statelor membre.

Președintele solicită Consiliului emiterea unui aviz privind programul de lucru al Comisiei și rezoluția Parlamentului.

(4) În cazul în care o instituție se află în imposibilitatea de a respecta calendarul stabilit, aceasta informează celelalte instituții în legătură cu motivele întârzierii și propune un nou calendar.

Amendamentul 4

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 43 – alineatul 1 – paragraful 3

În cazul în care o propunere este prevăzută în programul **legislativ anual**, comisia competentă poate decide numirea unui raportor responsabil cu urmărirea elaborării acesteia.

În cazul în care o propunere este prevăzută în programul **de lucru al Comisiei**, comisia competentă poate decide numirea unui raportor responsabil cu urmărirea elaborării acesteia.

Amendamentul 5

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 44 – alineatul 3

(3) Înainte de a se proceda la vot, comisia competentă întreabă Comisia dacă **a luat poziție** cu privire la inițiativă **și, în cazul în care răspunsul este afirmativ, îi cere să o informeze în legătură cu poziția respectivă.**

(3) Înainte de a proceda la vot, comisia competentă întreabă Comisia dacă **aceasta pregătește un aviz** cu privire la inițiativă. **În caz afirmativ, comisia nu își adoptă raportul înainte de a primi avizul Comisiei.**

Amendamentul 6

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 45 – alineatul 2

(2) După luarea deciziei privind procedura de urmat și în cazul în care articolul 46 nu se aplică, comisia desemnează dintre membrii titulari sau supleanți permanenți un raportor pentru propunerea de act legislativ, cu excepția cazului în care a făcut deja acest lucru, pe baza programului **legislativ și** de lucru **anual** convenit în conformitate cu articolul 35.

(2) După luarea deciziei privind procedura de urmat și în cazul în care articolul 46 nu se aplică, comisia desemnează dintre membrii titulari sau supleanți permanenți un raportor pentru propunerea de act legislativ, cu excepția cazului în care a făcut deja acest lucru, pe baza programului de lucru **al Comisiei** convenit în conformitate cu articolul 35.

Amendamentul 7

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 90 – alineatul 1

(1) În cazul în care se intenționează deschiderea negocierilor privind încheierea, reînnoirea sau modificarea unui acord internațional, **care poate fi un acord într-un domeniu specific, cum ar fi chestiunile monetare sau comerțul**, comisia competentă poate decide să redacteze un raport sau să monitorizeze în alt fel procedura și să informeze Conferința președinților de comisie cu privire la respectiva decizie. Atunci când este cazul, poate fi solicitat avizul altor comisii, în conformitate cu articolul 49 alineatul (1). După caz, se aplică articolul 188 alineatul (2), articolul 50 sau articolul 51.

(1) În cazul în care se intenționează deschiderea negocierilor privind încheierea, reînnoirea sau modificarea unui acord internațional, comisia competentă poate decide să redacteze un raport sau să monitorizeze în alt fel procedura și să informeze Conferința președinților de comisie cu privire la respectiva decizie. Atunci când este cazul, poate fi solicitat avizul altor comisii, în conformitate cu articolul 49 alineatul (1). După caz, se aplică articolul 188 alineatul (2), articolul 50 sau articolul 51.

Miercuri, 20 octombrie 2010

TEXTUL ÎN VIGOARE

Președinții și raportorii comisiei competente și, *după caz*, ai comisiilor asociate adoptă împreună măsuri adecvate pentru a garanta că Parlamentului i se furnizează informații complete **de către Comisie**, în mod confidențial, dacă este necesar, **cu privire la recomandările sale privind mandatul de negociere**, precum și informațiile menționate la **alineatele (3) și (4)**.

AMENDAMENTUL

Președinții și raportorii comisiei competente și ai comisiilor asociate adoptă împreună măsuri adecvate pentru a garanta că Parlamentului i se furnizează **imediat și în mod regulat** informații complete, în mod confidențial, dacă este necesar, **în toate stadiile de negociere și încheiere a acordurilor internaționale, inclusiv proiectele și textele adoptate definitiv ale directivelor de negociere**, precum și informațiile menționate la **alineatul (3)**,

- **de către Comisie, în conformitate cu obligațiile acesteia în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și cu angajamentele sale în temeiul Acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, și**
- **de către Consiliu, în conformitate cu obligațiile acestuia în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.**

Amendamentul 8

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 90 – alineatul 4

(4) *Pe parcursul negocierilor, comisia competentă este informată periodic și complet de către Comisie și Consiliu, în mod confidențial, dacă este necesar, despre stadiul negocierilor.*

eliminat

Amendamentul 9

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 91

În cazul în care Comisia și/sau Consiliul au obligația de a informa imediat și pe deplin Parlamentul, în conformitate cu articolul 218 alineatul (10) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, se face o declarație și se organizează o dezbateră în plen. Parlamentul poate formula recomandări în conformitate cu articolul 90 sau cu articolul 97.

În cazul în care Comisia, în conformitate cu **obligațiile ce îi revin în temeiul Tratatului** privind funcționarea Uniunii Europene și în temeiul Acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, **informează Parlamentul și Consiliul cu privire la intenția sa de a propune aplicarea provizorie sau suspendarea unui acord internațional**, se face o declarație și se organizează o dezbateră în plen. Parlamentul poate formula recomandări în conformitate cu articolul 90 sau cu articolul 97.

Se aplică aceeași procedură atunci când Comisia informează Parlamentul cu privire la o propunere referitoare la pozițiile ce urmează a fi adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord internațional.

Amendamentul 10

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 137 – alineatul 1 – paragraful 1

(1) Înainte de fiecare perioadă de sesiune, Conferința președinților întocmește proiectul de ordine de zi pe baza recomandărilor Conferinței președinților de comisie și ținând seama de **programul legislativ și** de lucru anual convenit, prevăzut la articolul 35.

(1) Înainte de fiecare perioadă de sesiune, Conferința președinților întocmește proiectul de ordine de zi pe baza recomandărilor Conferinței președinților de comisie și ținând seama de programul de lucru **al Comisiei** convenit, menționat la articolul 35.

Miercuri, 20 octombrie 2010

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 11**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 193 – alineatul 2 – interpretarea aferentă paragrafului 3a (nou)**

Dispozițiile de la prezentul alineat se interpretează în conformitate cu punctul 50 din Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană.

Amendamentul 12**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa II – partea A – punctul 3**

3. Nu se admite o întrebare în cazul în care o întrebare identică sau echivalentă a fost deja prezentată și a primit un răspuns în cursul ultimelor trei luni, cu excepția cazului în care intervin elemente noi sau autorul acesteia vizează obținerea de informații suplimentare. În primul caz, se trimite autorului o copie a întrebării și a răspunsului.
3. Nu se admite o întrebare în cazul în care o întrebare identică sau similară a fost deja prezentată și a primit un răspuns în cursul ultimelor trei luni, **sau în măsura în care urmărește doar obținerea de informații cu privire la măsurile întreprinse în urma unei rezoluții specifice a Parlamentului, dacă informațiile respective au fost deja furnizate de Comisie într-o comunicare scrisă**, cu excepția cazului în care intervin elemente noi sau autorul întrebării dorește să obțină informații suplimentare. În primul caz, se trimite autorului o copie a întrebării și a răspunsului.

Amendamentul 13**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa III – punctul 3**

3. În cazul în care o întrebare identică sau similară a fost deja adresată și a primit un răspuns în cursul ultimelor șase luni, secretariatul trimite autorului o copie a întrebării precedente și a răspunsului. Noua întrebare nu este transmisă destinatarilor decât dacă autorul acesteia invocă elemente noi importante sau dacă dorește să obțină informații suplimentare.
3. În cazul în care o întrebare identică sau similară a fost deja adresată și a primit un răspuns în cursul ultimelor șase luni, **sau în măsura în care o întrebare urmărește doar obținerea de informații cu privire la măsurile întreprinse în urma unei rezoluții specifice a Parlamentului, dacă informațiile respective au fost deja furnizate de Comisie într-o comunicare scrisă**, secretariatul trimite autorului o copie a întrebării precedente și a răspunsului. Noua întrebare nu este transmisă destinatarilor decât dacă autorul acesteia invocă elemente noi importante sau dacă dorește să obțină informații suplimentare.

Amendamentul 14**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa VIII – partea A – punctul 5**

5. Sancțiuni: în cazul unei încălcări, președintele comisiei, **după consultarea vicepreședinților, hotărăște prin decizie motivată sancțiunile care se impun (muștrare, excludere temporară, prelungită sau definitivă din comisie).**
5. Sancțiuni: în cazul unei încălcări, președintele comisiei **acționează în conformitate cu dispozițiile de la articolul 9 alineatul (2) și de la articolele 152, 153 și 154.**

Deputatul în cauză se poate opune acestei decizii printr-o cale de atac nesuspensivă. Calea de atac este examinată de Conferința președinților din Parlamentul European împreună cu biroul comisiei în cauză. Decizia se adoptă cu majoritate de voturi și este definitivă.

În cazul în care există dovada că un funcționar nu a respectat secretul, se aplică sancțiunile prevăzute de Statutul funcționarilor.

Marți, 19 octombrie 2010

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Raportările statistice cu privire la transportul maritim de mărfuri și pasageri ***I

P7_TA(2010)0358

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Directivei 2009/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind raportările statistice cu privire la transportul maritim de mărfuri și pasageri (COM(2010)0065 – C7-0068/2010 – 2010/0041(COD))

(2012/C 70 E/14)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0065),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 338 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în temeiul cărora propunerea a fost prezentată Parlamentului de către Comisie (C7-0068/2010),
 - având în vedere angajamentul asumat de reprezentantul Consiliului prin scrisoarea din 29 septembrie 2010 de a adopta propunerea Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din TFUE,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A7-0217/2010),
1. adoptă în primă lectură poziția prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să sesizeze Parlamentul din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0041

Poziția Parlamentul European adoptată în primă lectură la 19 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Directivei 2009/42/CE privind raportările statistice cu privire la transportul maritim de mărfuri și pasageri

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1090/2010.)

Marți, 19 octombrie 2010

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Nordjylland/Danemarca

P7_TA(2010)0359

Rezoluția Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/001 DK/Nordjylland introdusă de Danemarca) (COM(2010)0451 – C7-0222/2010 – 2010/2163(BUD))

(2012/C 70 E/15)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0451 – C7-0222/2010),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0270/2010),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor care sunt afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
- D. întrucât Danemarca a solicitat asistență pentru 951 de cazuri de concedieri din 45 de întreprinderi care își desfășoară activitatea în cadrul unui sector din diviziunea 28 a NACE Rev. 2 (producția de mașini și echipamente) în regiunea NUTS II Nordjylland;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 19 octombrie 2010

1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare în vederea accelerării mobilizării FEG;
2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual unic, limitat în timp, având ca obiectiv ajutorarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a fiecărui lucrător concediat; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă, și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații detaliate privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
5. salută faptul că, în contextul mobilizării FEG, Comisia a propus o sursă alternativă de credite de plată la fondurile neutilizate din Fondul social european, în urma apelurilor repetate adresate de Parlamentul European în care se precizează că FEG a fost înființat ca un instrument specific separat, cu obiective și termene proprii și că, prin urmare, trebuie identificate linii bugetare adecvate pentru transferuri;
6. constată că, pentru a putea mobiliza FEG pentru acest caz, creditele de plată vor fi transferate de la o linie bugetară dedicată sprijinirii IMM-urilor și a inovării; ia act cu regret de deficiențele grave ale Comisiei în implementarea programelor-cadru privind competitivitatea și inovarea, în special într-o perioadă de criză economică, în care nevoia pentru un astfel de sprijin va fi probabil și mai mare;
7. reamintește că funcționarea și valoarea adăugată a FEG ar trebui evaluate în contextul evaluării generale a programelor și a altor instrumente înființate prin AII din 17 mai 2006, care face parte din revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2007-2013;
8. salută noul format al propunerii Comisiei, care conține în expunerea de motive informații clare și detaliate cu privire la cerere, analizează criteriile de eligibilitate și explică motivele care au condus la aprobarea sa, în conformitate cu solicitările Parlamentului;
9. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
10. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Marți, 19 octombrie 2010

ANEXĂ

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din ...**

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/001 DK/Nordjylland introdusă de Danemarca)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 28,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾, în special articolul 12 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a fost creat pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor concediați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial din cauza globalizării și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața forței de muncă.
- (2) Domeniul de aplicare a FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009, pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale.
- (3) Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea FEG în limita unui plafon anual de 500 milioane EUR.
- (4) La 22 ianuarie 2010, Danemarca a depus o cerere de mobilizare a FEG privind concedierile din sectorul producției de mașini și echipamente din regiunea Nordjylland, iar până la 28 aprilie 2010 a transmis informații suplimentare. Cererea îndeplinește condițiile pentru fixarea contribuțiilor financiare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1927/2006. Prin urmare, Comisia propune mobilizarea unei sume de 7 521 359 EUR.
- (5) Prin urmare, ar trebui mobilizat FEG pentru a oferi o contribuție financiară ca răspuns la cererea depusă de Danemarca.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, se mobilizează Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) pentru alocarea sumei de 7 521 359 EUR, sub formă de credite de angajament și credite de plată.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 19 octombrie 2010

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: NXP Semiconductors/Țările de Jos

P7_TA(2010)0360

Rezoluția Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/011 NL/NXP Semiconductors introdusă de Țările de Jos) (COM(2010)0446 – C7-0210/2010 – 2010/2141(BUD))

(2012/C 70 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0446 – C7-0210/2010),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0269/2010),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor care sunt afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 19 octombrie 2010

- D. întrucât Țările de Jos au solicitat asistență pentru 512 cazuri de concedieri de la NXP Semiconductors Netherlands care își desfășoară activitatea în sectorul electronic din regiunile NUTS II Gelderland și Eindhoven;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare în vederea accelerării mobilizării FEG;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual unic, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a fiecărui lucrător concediat; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă, și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații detaliate privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
 5. salută faptul că, în contextul mobilizării FEG, Comisia a propus o sursă alternativă de credite de plată la fondurile neutilizate din Fondul social european, în urma apelurilor repetate adresate de Parlamentul European în care se precizează că FEG a fost înființat ca un instrument specific separat, cu obiective și termene proprii și că, prin urmare, trebuie identificate linii bugetare adecvate pentru transferuri;
 6. constată că, pentru a putea mobiliza FEG pentru acest caz, creditele de plată vor fi transferate de la o linie bugetară dedicată sprijinirii IMM-urilor și inovării; ia act cu regret de deficiențele grave ale Comisiei în implementarea programelor-cadru privind competitivitatea și inovarea, în special într-o perioadă de criză economică, în care nevoia pentru un astfel de sprijin va fi probabil și mai mare;
 7. reamintește că funcționarea și valoarea adăugată a FEG ar trebui evaluate în contextul evaluării generale a programelor și a altor instrumente instituite prin AII din 17 mai 2006, care face parte din revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2007-2013;
 8. salută noul format al propunerii Comisiei, care conține în expunerea de motive informații clare și detaliate cu privire la cerere, analizează criteriile de eligibilitate și explică motivele care au condus la aprobarea sa, în conformitate cu solicitările Parlamentului;
 9. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.
-

Marți, 19 octombrie 2010

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din ...

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/011 NL/NXP Semiconductors introdusă de Țările de Jos)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 28,având în vedere Regulamentul (CE) nr.1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾, în special articolul 12 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a fost creat pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor concediați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial generate de globalizare și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața muncii.
- (2) Domeniul de aplicare a FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009, pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale.
- (3) Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea FEG în limita unui plafon anual de 500 milioane EUR.
- (4) La 26 martie 2010, Țările de Jos au depus o cerere de mobilizare a FEG privind concedierile din întreprinderea NXP Semiconductors Netherlands BV, iar până la 3 iunie 2010 au transmis informații suplimentare. Cererea îndeplinește condițiile pentru fixarea contribuțiilor financiare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1927/2006. Prin urmare, Comisia propune mobilizarea unei sume de 1 809 434 EUR.
- (5) Prin urmare, FEG ar trebui mobilizat pentru a oferi o contribuție financiară ca răspuns la cererea depusă de Țările de Jos.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, se mobilizează Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) pentru alocarea sumei de 1 809 434 EUR, sub formă de credite de angajament și credite de plată.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 19 octombrie 2010

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Qimonda/Portugalia

P7_TA(2010)0361

Rezoluția Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2009/023 PT/Qimonda introdusă de Portugalia) (COM(2010)0452 – C7-0223/2010 – 2010/2164(BUD))

(2012/C 70 E/17)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0452 – C7-0223/2010),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0271/2010),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor care sunt afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 19 octombrie 2010

- D. întrucât Portugalia a solicitat asistență pentru 839 de cazuri de concedieri din întreprinderea Qimonda AG, o companie multinațională care își desfășoară activitatea în sectorul electronic în regiunea NUTS II Norte;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare în vederea accelerării mobilizării FEG;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual unic, limitat în timp, având ca obiectiv ajutorarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a fiecărui lucrător concediat; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă, și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații detaliate privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
 5. salută faptul că, în contextul mobilizării FEG, Comisia a propus o sursă alternativă de credite de plată la fondurile neutilizate din Fondul social european, în urma apelurilor repetate adresate de Parlamentul European în care se precizează că FEG a fost înființat ca un instrument specific separat, cu obiective și termene proprii și că, prin urmare, trebuie identificate linii bugetare adecvate pentru transferuri;
 6. constată că, pentru a putea mobiliza FEG pentru acest caz, creditele de plată vor fi transferate de la o linie bugetară dedicată sprijinirii IMM-urilor și a inovării; ia act cu regret de deficiențele grave ale Comisiei în implementarea programelor-cadru privind competitivitatea și inovarea, în special într-o perioadă de criză economică, în care nevoia pentru un astfel de sprijin va fi probabil și mai mare;
 7. reamintește că funcționarea și valoarea adăugată a FEG ar trebui evaluate în contextul evaluării generale a programelor și a altor instrumente instituite prin AII din 17 mai 2006, care face parte din revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2007-2013;
 8. salută noul format al propunerii Comisiei, care conține în expunerea de motive informații clare și detaliate cu privire la cerere, analizează criteriile de eligibilitate și explică motivele care au condus la aprobarea sa, în conformitate cu solicitările Parlamentului;
 9. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Marți, 19 octombrie 2010

ANEXĂ

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din ...**

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2009/023 PT/Qimonda introdusă de Portugalia)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 28,având în vedere Regulamentul (CE) nr.1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾, în special articolul 12 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a fost creat pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor concediați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial din cauza globalizării și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața forței de muncă.
- (2) Domeniul de aplicare a FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009, pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale.
- (3) Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea FEG în limita unui plafon anual de 500 milioane EUR.
- (4) La 17 decembrie 2009, Portugalia a depus o cerere de mobilizare a FEG privind concedierile din întreprinderea Qimonda Portugal S.A, iar până la 28 aprilie 2010 a transmis informații suplimentare. Cererea îndeplinește condițiile pentru fixarea contribuțiilor financiare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr.1927/2006. Prin urmare, Comisia propune mobilizarea unei sume de 2 405 671 EUR.
- (5) Prin urmare, ar trebui mobilizat FEG pentru a oferi o contribuție financiară ca răspuns la cererea depusă de Portugalia.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, se mobilizează Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) pentru alocarea sumei de 2 405 671 EUR, sub formă de credite de angajament și credite de plată.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 19 octombrie 2010

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la ...

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Cataluňa automoción/ Spania

P7_TA(2010)0362

Rezoluția Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/002 ES/Cataluňa automoción) (COM(2010)0453 – C7-0224/2010 – 2010/2165(BUD))

(2012/C 70 E/18)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0453 – C7-0224/2010),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0272/2010),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor care sunt afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 19 octombrie 2010

- D. întrucât Spania a solicitat asistență pentru 1 429 de cazuri de concedieri din 23 de întreprinderi care își desfășoară activitatea în cadrul unui sector din diviziunea 29 a NACE Rev. 2 (Fabricarea autovehiculelor de transport rutier, a remorcilor și a semiremorcilor) în regiunea NUTS II Cataluňa;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare în vederea accelerării mobilizării FEG;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual unic, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a fiecărui lucrător concediat; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă, și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații detaliate privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
 5. salută faptul că, în contextul mobilizării FEG, Comisia a propus o sursă alternativă de credite de plată la fondurile neutilizate din Fondul social european, în urma apelurilor repetate adresate de Parlamentul European în care se precizează că FEG a fost înființat ca un instrument specific separat, cu obiective și termene proprii și că, prin urmare, trebuie identificate linii bugetare adecvate pentru transferuri;
 6. constată că, pentru a putea mobiliza FEG pentru acest caz, creditele de plată vor fi transferate de la o linie bugetară dedicată sprijinirii IMM-urilor și a inovării; ia act cu regret de deficiențele grave ale Comisiei în implementarea programelor-cadru privind competitivitatea și inovarea, în special într-o perioadă de criză economică, în care nevoia pentru un astfel de sprijin va fi probabil și mai mare;
 7. reamintește că funcționarea și valoarea adăugată a FEG ar trebui evaluate în contextul evaluării generale a programelor și a altor instrumente instituite prin AII din 17 mai 2006, care face parte din revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2007-2013;
 8. salută noul format al propunerii Comisiei, care conține în expunerea de motive informații clare și detaliate cu privire la cerere, analizează criteriile de eligibilitate și explică motivele care au condus la aprobarea sa, în conformitate cu solicitările Parlamentului;
 9. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Marți, 19 octombrie 2010

ANEXĂ

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din ...

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/002 ES/Cataluña automoción)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 28,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾, în special articolul 12 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a fost creat pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor concediați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața forței de muncă.
- (2) Domeniul de aplicare a FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009, pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale.
- (3) Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea FEG în limita unui plafon anual de 500 milioane EUR.
- (4) La 29 ianuarie 2010, Spania a prezentat o cerere de mobilizare a FEG, avându-se în vedere concedierile din 23 de întreprinderi a căror activitate se încadrează în sectorul NACE a doua revizuire diviziunea 29 (Fabricarea autovehiculelor de transport rutier, a remorcilor și semiremorcilor), situate într-o singură regiune NUTS II, respectiv Catalonia (ES51) și a completat-o prin informații suplimentare transmise până la 26 aprilie 2010. Cererea îndeplinește condițiile pentru fixarea contribuțiilor financiare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1927/2006. În consecință, Comisia propune mobilizarea unei sume de 2 752 935 EUR.
- (5) Prin urmare, ar trebui mobilizat FEG pentru a oferi o contribuție financiară ca răspuns la cererea depusă de Spania,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, se mobilizează Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) pentru alocarea sumei de 2 752 935 EUR, sub formă de credite de angajament și credite de plată.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 19 octombrie 2010

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la ...

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Sistemul de control și executare aplicabil în zona reglementată de Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est *I**

P7_TA(2010)0363

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de stabilire a unui sistem de control și executare aplicabil în zona reglementată de Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est (COM(2009)0151 – C7-0009/2009 – 2009/0051(COD))

(2012/C 70 E/19)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2009)0151),
- având în vedere articolul 37 din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0009/2009),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 43 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 17 martie 2010 ⁽¹⁾,
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A7-0260/2010),

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
2. aprobă declarațiile comune ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei anexate la prezenta rezoluție;
3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ Npublicată încă în Jurnalul Oficial.

Marți, 19 octombrie 2010

P7_TC1-COD(2009)0051

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 19 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui sistem de control și de asigurare a respectării aplicabil în zona reglementată de Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2791/1999 al Consiliului

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1236/2010.)

ANEXĂ

Declarații cu privire la articolul 51

„Parlamentul European, Consiliul și Comisia declară că orice dispoziții care nu au caracter esențial pentru actul legislativ de bază, prevăzute în prezent în temeiul articolul 51 al prezentului regulament (delegarea de competențe), pot deveni în viitor elemente importante ale sistemului de control CPANE în vigoare din punct de vedere politic; în acest caz, Parlamentul European, Consiliul și Comisia reamintesc că oricare legiuitor, Consiliul sau Parlamentul European, își poate exercita de îndată dreptul de a formula obiecțiuni la un proiect de act delegat al Comisiei sau dreptul de revocare a delegării de competențe în temeiul articolelor 48 și 49 din prezentul regulament.”

„Consiliul și Parlamentul European își exprimă acordul asupra faptului că includerea oricărei dispoziții a Regulamentului privind sistemul de control CPANE ca un element neesențial, astfel cum se prevede în prezent la articolul 51, nu implică automat că dispozițiile respective vor fi considerate de către legislatori ca având caracter neesențial în alte regulamente, diferite de prezentul regulament.”

„Parlamentul European, Consiliul și Comisia declară că dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere vreunei viitoare poziții a instituțiilor în ceea ce privește aplicarea articolului 290 din TFUE sau a diverselor acte legislative care conțin astfel de dispoziții.”

Convenția asupra viitoarei cooperări multilaterale în zonele de pescuit din Atlanticul de Nord-Vest***

P7_TA(2010)0364

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind aprobarea, în numele Uniunii Europene, a modificării la Convenția asupra viitoarei cooperări multilaterale în zonele de pescuit din Atlanticul de Nord-Vest (11076/2010 – C7-0181/2010 – 2010/0042(NLE))

(2012/C 70 E/20)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (11076/2010),
- având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0181/2010),
- având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere recomandarea Comisiei pentru pescuit (A7-0262/2010),

1. aprobă modificarea Convenției;

Miercuri, 20 octombrie 2010

2. solicită Consiliului și Comisiei să instituie, înainte de deschiderea negocierilor cu privire la revizuirea care urmează să fie realizată de către UE a dispozițiilor din cadrul Organizațiilor regionale de pescuit, sistemele necesare pentru asigurarea participării corespunzătoare la acest proces a observatorilor Parlamentului;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre, și Organizației de Pescuit în Atlanticul de Nord-Vest.

Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, în ceea ce privește Serviciul european pentru acțiune externă *I**

P7_TA(2010)0368

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, în ceea ce privește Serviciul european pentru acțiune externă (COM(2010)0085 – C7-0086/2010 – 2010/0054(COD))

(2012/C 70 E/21)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0085),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 322 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și articolul 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată Parlamentului de către Comisie (C7-0086/2010),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Curții de Conturi din 29 aprilie 2010 ⁽¹⁾,
- având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 13 octombrie 2010, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru bugete și ale Comisiei pentru control bugetar desfășurate în temeiul articolului 51 din Regulamentul de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete și al Comisiei pentru control bugetar și avizele Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru comerț internațional și Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0263/2010),

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 145, 3.6.2010, p. 4.

Miercuri, 20 octombrie 2010

P7_TC1-COD(2010)0054

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 20 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE, Euratom) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, în ceea ce privește Serviciul european de acțiune externă

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1081/2010)

ANEXĂ

Declarația Comisiei

Comisia va aborda chestiunea Fondului european de dezvoltare în vederea integrării fondului în bugetul Uniunii Europene în cadrul propunerilor sale privind viitorul cadru financiar multianual.

Modificarea Statutului funcționarilor Comunităților Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților *I**

P7_TA(2010)0369

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Statutului funcționarilor Comunităților Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților (COM(2010)0309 – C7-0146/2010 – 2010/0171(COD))

(2012/C 70 E/22)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0309),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 336 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea i-a fost prezentată de către Comisie (C7-0146/2010),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Decizia nr. 2010/427/UE din 26 iulie 2010 a Consiliului privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă ⁽¹⁾,
- având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 20 octombrie 2010 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul de procedură,

⁽¹⁾ JO L 201, 3.8.2010, p. 30.

Miercuri, 20 octombrie 2010

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizele Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru bugete și Comisiei pentru control bugetar (A7-0288/2010),

1. adoptă în primă lectură poziția prezentată în continuare;
2. ia act de declarațiile vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate anexate la prezenta rezoluție;
3. solicită Comisiei să sesizeze Parlamentul din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0171

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 20 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE, Euratom) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Statutului funcționarilor Comunităților Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1080/2010)

ANEXĂ

Declarația Înaltului Reprezentant referitoare la echilibrul geografic în cadrul SEAE

Înaltul Reprezentant acordă maximă importanță recrutării pe o bază geografică cât mai amplă posibil între cetățenii statelor membre ale Uniunii, precum și necesității de a reflecta o prezență adecvată și semnificativă a cetățenilor tuturor statelor membre în cadrul serviciului.

SEAE ar trebui să profite de diversitatea și bogăția reprezentată de experiența și competențele acumulate în cadrul diverselor servicii diplomatice ale Uniunii.

Înaltul Reprezentant va face uz de toate posibilitățile oferite în aplicarea procedurii SEAE de numire pentru a atinge aceste obiective. În raportul său anual privind ocuparea posturilor din cadrul SEAE, un capitol întreg va fi consacrat acestei tematici.

Declarația Înaltului Reprezentant referitoare la echilibrul de gen în cadrul SEAE

Înaltul Reprezentant acordă maximă importanță promovării echilibrului de gen la nivelul personalului SEAE.

Un element de o importanță determinantă pentru promovarea echilibrului de gen îl constituie încurajarea candidaturilor depuse de femei pentru posturi în cadrul SEAE și eliminarea obstacolelor în această privință. Pornind de la experiența dobândită cu ocazia procedurii de numire pentru rotația șefilor de delegație din 2010, SEAE va examina modalități prin care caracteristicile adesea non-lineare ale candidaturilor feminine să poată fi examinate mai bine în cadrul viitoarelor proceduri de numire, iar eventualele obstacole să fie eliminate. Înaltul Reprezentant va identifica, de asemenea, cele mai bune practici în vigoare în serviciile diplomatice naționale și le va aplica, în măsura posibilităților, în cadrul SEAE.

Miercuri, 20 octombrie 2010

Înaltul Reprezentant va face uz pe deplin de toate posibilitățile oferite de articolul 1d alineatele (2) și (3) din Statutul funcționarilor în promovarea ocupării profesionale a femeilor în cadrul serviciului.

În raportul său anual privind ocuparea posturilor din cadrul SEAE, un capitol întreg va fi consacrat tematicii echilibrului de gen.

Declarația Comisiei cu privire la articolul 95 alineatul (2) din Statutul funcționarilor

Comisia va prezenta Înaltului Reprezentant o justificare corespunzătoare a eventualelor avize negative pe care le-ar putea exprima cu privire la o persoană de pe lista de candidați.

Proiect de buget rectificativ nr. 6/2010: secțiunea II - Consiliul European și Consiliul; secțiunea III - Comisia; secțiunea X -Serviciul European de Acțiune Externă

P7_TA(2010)0370

Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 6/2010 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, secțiunea II – Consiliul European și Consiliul secțiunea III – Comisia secțiunea X – Serviciul European de Acțiune Externă (13475/2010 – C7-0262/2010 – 2010/2094(BUD))

(2012/C 70 E/23)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 314, precum și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾, în special articolele 37 și 38,
- având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, adoptat definitiv la 17 decembrie 2009 ⁽²⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽³⁾,
- având în vedere proiectul de buget rectificativ nr. 6/2010 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, prezentat de Comisie la 17 iunie 2010 (COM(2010)0315),
- având în vedere poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 6/2010, adoptată de Consiliu la 13 septembrie 2010 (13475/2010 – C7-0262/2010),
- având în vedere articolele 75b și 75e din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0283/2010),

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 64, 12.3.2010.

⁽³⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Miercuri, 20 octombrie 2010

- A. întrucât prezentul buget rectificativ este al treilea și ultimul element dintr-o serie de acte legislative necesare pentru punerea în aplicare a acordului politic și a deciziei ulterioare a Consiliului de creare a Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), celelalte două fiind o modificare a Regulamentului financiar și o modificare a Statutului funcționarilor;
- B. întrucât instituirea SEAE trebuie să se ghideze după principii de rentabilitate, neutralitate bugetară și o gestiune solidă și eficientă, ținând totodată seama pe deplin de impactul crizei economice asupra finanțelor publice și de nevoia de austeritate bugetară;
- C. întrucât, de asemenea, trebuie să se depună toate eforturile pentru a garanta evitarea oricărei supra-puneri a competențelor sau a conflictelor între acestea, în special din cauză că acestea nu conduc doar la politici externe mai puțin eficiente, dar și la o utilizare ineficientă a resurselor bugetare reduse;
- D. întrucât nevoile pentru 2011 sunt acoperite de o scrisoare rectificativă nr. 1/2010 la bugetul 2011, care va fi integrată în procedura pentru bugetul general din exercițiul respectiv;
- E. întrucât cea mai mare parte a resurselor necesare vor fi transferate pur și simplu de la secțiunea aferentă Consiliului European și Consiliului și de la cea aferentă Comisiei, dar mai este necesară o cantitate limitată de resurse noi, pentru personalul permanent și pentru agenții contractuali;
- F. întrucât acest proiect de buget rectificativ nr. 6/2010 va introduce oficial această ajustare bugetară în bugetul 2010, inclusiv crearea unei secțiuni X, noi și separate, care face parte din acordul politic;
- G. întrucât trebuie protejate drepturile Parlamentului în ceea ce privește descărcarea de gestiune;
- H. întrucât ar trebui reamintit încă o dată faptul că este esențial ca UE să poată să exploateze întreaga sa gamă de instrumente externe în cadrul unei structuri coerente și întrucât furnizarea resurselor bugetare pentru 2010 pentru instituirea unei astfel de structuri, în faza sa inițială, este scopul politic al acestei rezoluții;
- I. întrucât Consiliul și-a adoptat poziția la 13 septembrie 2010,
1. ia act de proiectul de buget rectificativ nr. 6/2010;
 2. aprobă poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 6/2010 fără modificări și încredințează Președintelui sarcina de a constata adoptarea definitivă a bugetului rectificativ nr. 6/2010 și de a asigura publicarea acestuia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și celorlalte instituții și organe interesate.
-

Miercuri, 20 octombrie 2010

Bugetul rectificativ nr. 3/2010: secțiunea III - Comisia - BAM (măsurile de însoțire pentru sectorul bananelor)

P7_TA(2010)0371

Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 3/2010 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, secțiunea III – Comisia (13472/2010 – C7-0263/2010 – 2010/2048(BUD))

(2012/C 70 E/24)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 310 și 314, precum și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾, în special articolul 37,
- având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, adoptat definitiv la 17 decembrie 2009 ⁽²⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽³⁾,
- având în vedere proiectul de buget rectificativ nr. 3/2010 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, prezentat de Comisie la 8 aprilie 2010 (COM(2010)0149),
- având în vedere propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea instrumentului de flexibilitate, prezentată de Comisie la 8 aprilie 2010 (COM(2010)0150),
- având în vedere propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare, prezentată de Comisie la 17 martie 2010 (COM(2010)0102),
- având în vedere poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 3/2010, adoptată de Consiliu la 13 septembrie 2010 (13472/2010 – C7-0263/2010),
- având în vedere articolul 75b din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0281/2010),

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 64, 12.3.2010.

⁽³⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Miercuri, 20 octombrie 2010

- A. întrucât Comisia propune modificarea Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ pentru a permite finanțarea măsurilor de însoțire pentru sectorul bananelor (BAM) în perioada 2010-2013, cu un buget total de 190 milioane EUR, care poate fi completat cu 10 milioane EUR, dacă marjele permit acest lucru;
- B. întrucât defalcarea anuală propusă a asistenței financiare pentru BAM prevede o sumă de 75 milioane EUR în 2010;
- C. întrucât marja disponibilă în cadrul rubricii 4 este de numai 875 530 EUR, din cauza nevoii de a finanța pe cât de mult posibil în 2010 prioritățile UE în ceea ce privește rolul său de actor mondial;
- D. întrucât o mare parte a acestei asistențe financiare pentru 2010 provine din redistribuirea bugetului în cadrul rubricii 4 (55,8 milioane EUR din 75 milioane EUR);
- E. întrucât redistribuirea propusă afectează instrumente și acțiuni pe care UE și, în special, Parlamentul European, le-au definit ca fiind de un interes deosebit;
- F. întrucât nevoia de asistență financiară pentru BAM nu a fost prevăzută în momentul adoptării actualului cadru financiar multianual;
- G. întrucât procedurile bugetare din trecut au scos în evidență presiunea extremă la care a fost supusă această rubrică;
- H. întrucât asistența financiară oferită de UE pentru țările ACP furnizoare de banane, afectate de liberalizarea aferentă clauzei națiunii celei mai favorizate (MFN) în cadrul OMC, nu ar trebui pusă sub semnul întrebării, iar efortul bugetar nu ar trebui întârziat;
- I. întrucât, în esență, Parlamentul este dispus să negocieze, în cadrul procedurii de conciliere, cu cealaltă componentă a autorității bugetare;
- J. întrucât marja rămasă de 875 530 EUR ar putea fi folosită pentru finanțarea BAM,
1. ia act de proiectul de buget rectificativ nr. 3/2010 și de poziția Consiliului;
 2. reamintește poziția sa de principiu, conform căreia noile priorități ar trebui finanțate cu fonduri noi;
 3. consideră că finanțarea BAM îndeplinește condițiile stabilite la punctul 27 din AII din 17 mai 2006, în ceea ce privește utilizarea instrumentului de flexibilitate;
 4. solicită Comisiei să prezinte o nouă propunere de mobilizare a instrumentului de flexibilitate pentru suma rămasă de 74 124 470 EUR;
 5. decide să modifice poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 3/2010 după cum urmează;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, însoțită de amendament, Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

	Buget 2010		Comisia PBR 3/2010		Poziția Consiliului		Amendament PE		Sumă nouă	
			Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți
21 02 01 Siguranța alimentară										
Credite	238 766 452	190 000 000	237 766 452	190 000 000	237 766 452	190 000 000	1 000 000	0	238 766 452	190 000 000
Rezervă										

	Buget 2010		Comisia PBR 3/2010		Poziția Consiliului		Amendament PE		Sumă nouă	
			Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți
21 05 01 01 Sănătate										
Credite	45 885 491	16 271 430	44 885 491	16 271 430	44 885 491	16 271 430	1 000 000	0	45 885 491	16 817 430
Rezervă										

	Buget 2010		Comisia PBR 3/2010		Poziția Consiliului		Amendament PE		Sumă nouă	
			Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți
21 05 01 06 Acțiuni pregătitoare - transferul de tehnologie în domeniul farmaceutic în favoarea țărilor în curs de dezvoltare										
Credite	3 300 000	3 000 000	p.m.	3 000 000	p.m.	3 000 000	3 300 000	0	3 300 000	3 000 000
Rezervă										

	Buget 2010		Comisia PBR 3/2010		Poziția Consiliului		Amendament PE		Sumă nouă	
			Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți
21 06 03 Sprijin de adaptare pentru țările semnatare ale protocolului privind zahărul										
Credite	175 756 786	80 000 000	151 432 316	80 000 000	151 432 316	80 000 000	24 324 470	0	175 756 786	80 000 000
Rezervă										

Miercuri, 20 octombrie 2010

	Buget 2010		Comisia PBR 3/2010		Poziția Consiliului		Amendament PE		Sumă nouă	
			Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți
21 07 04 Acorduri privind produsele de bază										
Credite	4 600 000	4 600 000	2 800 000	4 600 000	2 800 000	4 600 000	1 800 000	1 800 000	4 600 000	4 600 000
Rezervă										

	Buget 2010		Comisia PBR 3/2010		Poziția Consiliului		Amendament PE		Sumă nouă	
			Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți	Angaj.	Plăți
21 02 03 Mecanismul de reacție rapidă la creșterea prețurilor la produsele alimentare în țările în curs de dezvoltare										
Credite	162 700 000	342 700 000	145 300 000	342 700 000	145 300 000	342 700 000	17 400 000	0	162 700 000	342 700 000
Rezervă										

NOMENCLATURĂ:

Fără modificări

REMARCI:

Fără modificări

JUSTIFICARE

A se vedea rezoluția adoptată de Parlament cu privire la poziția Consiliului.

Miercuri, 20 octombrie 2010

Poziția Parlamentului privind proiectul de buget 2011, astfel cum a fost modificat de Consiliu - toate secțiunile

P7_TA(2010)0372

Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011 - toate secțiunile (12699/2010 – C7-0202/2010 – 2010/2001(BUD))

(2012/C 70 E/25)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolul 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,
- având în vedere Decizia 2007/436/CE, Euratom a Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților Europene ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽²⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 martie 2010 referitoare la prioritățile pentru bugetul aferent exercițiului financiar 2011 – secțiunea III – Comisia ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 2010 referitoare la mandatul pentru trilogul privind proiectul de buget 2011 ⁽⁵⁾,
- având în vedere proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, prezentat de Comisie la 27 aprilie 2010 (COM(2010)0300),
- având în vedere poziția Consiliului privind proiectul de buget al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, adoptată de Consiliu la 12 august 2010 (12699/2010 - C7-0202/2010),
- având în vedere Scrisoarea rectificativă nr. 1/2011 privind proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, prezentată de Comisie la 15 septembrie 2010,
- având în vedere articolul 75b din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete și avizele celorlalte comisii interesate (A7-0284/2010),

⁽¹⁾ JO L 163, 23.6.2007, p. 17.⁽²⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.⁽³⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0086.⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0205.

Miercuri, 20 octombrie 2010

SECȚIUNEA III

Principalele chestiuni și priorități pentru bugetul 2011

1. este ferm convins că procedura bugetară prevăzută de noul Tratat privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) necesită implicarea politică deplină și la nivel înalt a tuturor instituțiilor interesate; subliniază că procedura de conciliere vizează reconcilierea opiniilor celor două ramuri ale autorității bugetare și că proiectul comun privind bugetul 2011 va trebui să fie aprobat de ambele ramuri în conformitate cu normele proprii ale acestora și cu articolul 314 alineatul (7) din TFUE;
2. consideră că procedura scrisă de adoptare a poziției Consiliului este extrem de nepotrivită pentru procedura bugetară și, în același timp, contestabilă în lipsa unei susțineri politice publice și clare de către Consiliu la nivel ministerial a unei componente esențiale a legislației UE;
3. în plus, este destul de preocupat de modul în care ar putea evalua poziția Consiliului privind proiectul de buget (PB) 2011, întrucât reducerile adoptate nu corespund unor obiective clar definite, ci, dimpotrivă, par să fie distribuite la întâmplare și radical în ansamblul bugetului; consideră că reducerile arbitrare ale creditelor nu sunt conforme cu o bună întocmire a bugetului;
4. consideră că, având în vedere intrarea în vigoare a TFUE, care consolidează politicile UE și creează domenii noi de competență, în special politica externă și de securitate comună, competitivitatea și inovarea, politica în domeniul energetic, spațiul, turismul, lupta împotriva schimbărilor climatice, sportul și tineretul, politica socială, politica energetică, justiția și afacerile interne - ceea ce implică o „lisbonizare” a bugetului, ar trebui să i se pună la dispoziție Uniunii Europene mijloacele financiare necesare pentru a-și îndeplini obiectivele și, prin urmare, solicită din partea ambelor ramuri ale autorității bugetare coerență și consecvență în ceea ce privește capacitățile financiare sporite;
5. reamintește faptul că, în pofida modificărilor consecutive ale tratatelor și a responsabilităților crescute transferate la nivelul Uniunii, bugetul UE se ridică la un nivel modest de 1 % din VNB; se opune, prin urmare, reducerilor severe adoptate de Consiliu;
6. înțelege îngrijorarea manifestată de unele delegații din cadrul Consiliului, care au declarat că, pentru exercițiul financiar 2011, bugetele statelor membre sunt supuse unor presiuni deosebit de intense și că este cu atât mai mult necesar să se facă economii, dar, cu toate acestea, consideră că reducerile arbitrare ale creditelor de plată nu sunt conforme cu o bună întocmire a bugetului; consideră, în plus, că reducerile arbitrare ale creditelor de angajament pun în pericol implementarea politicilor și programelor deja convenite ale Uniunii;
7. în plus, reamintește atât Consiliului, cât și Comisiei că, în Rezoluția sa din 29 martie 2007 privind viitorul resurselor proprii ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ Parlamentul European a subliniat faptul că sistemul actual de resurse proprii ale UE, în care 70 % din veniturile Uniunii provin direct de la bugetele naționale, va face ca contribuția la Uniunea Europeană să fie percepută ca o sarcină suplimentară pentru bugetele naționale; este ferm convins că toate instituțiile UE ar trebui să se pună de acord asupra unui calendar clar și obligatoriu pentru elaborarea unui nou sistem de resurse proprii, înainte de intrarea în vigoare a viitorului CFM pentru perioada de după 2013 își exprimă disponibilitatea de a explora toate direcțiile posibile în acest;
8. reamintește încă o dată că bugetul UE nu ar trebui în niciun caz să fie perceput și evaluat drept un simplu articol financiar adăugat ca o povară la bugetele naționale ci, dimpotrivă, trebuie să fie înțeles ca o ocazie de a pregăti inițiativele și investițiile care prezintă interes și valoare adăugată pentru UE în ansamblul său, majoritatea dintre ele fiind adoptate în codecizie de Parlament și Consiliu și, prin urmare, dobândind legitimitate și la nivel național; solicită instituțiilor UE să definească un mecanism adecvat de evaluare a „costului non-Europei”, care să scoată în evidență economiile de la nivelul bugetelor naționale generate prin punerea în comun a resurselor;
9. reafirmă că natura complementară a bugetului UE față de bugetele naționale și elanul pe care îl generează nu ar trebui limitate și restrânse prin reduceri arbitrare ce reprezintă o parte infimă (mai puțin de 0,02 %) în comparație cu bugetele cumulate ale celor 27 de state membre;

(1) JO C 27 E, 31.1.2008, p. 214.

Miercuri, 20 octombrie 2010

10. reamintește că politicile din domeniul tineretului, educației și mobilității au fost identificate de Parlament drept unele dintre cele mai importante priorități ale sale, menționate în rezoluția Parlamentului referitoare la mandatul privind trilogul adoptată în iunie 2010, pentru bugetul 2011, deoarece sunt părți esențiale și necesare ale strategiei UE de redresare economică și ale Strategiei Europa 2020; subliniază că majorarea creditelor propusă la anumite linii bugetare servește atât unor strategii pe termen scurt, cât și unora pe termen lung pentru viitorul UE;

11. își reiterează convingerea fermă că, în contextul unor resurse limitate și al unei recesiuni economice mondiale, finanțarea politicilor UE ar trebui să fie monitorizată atent pentru a se evita orice cheltuială care nu este justificată de un obiectiv clar și identificabil, ținând cont de valoarea adăugată europeană a bugetului UE, deoarece este o expresie a solidarității și a eficienței fiindcă reunește resurse financiare care, altfel, ar fi fost dispersate la nivel național, regional și local; subliniază, de asemenea, faptul că o parte covârșitoare a cheltuielilor din bugetul UE sprijină investiții pe termen lung necesare pentru stimularea creșterii economice în UE;

12. atrage atenția asupra faptului că marjele care reies din cadrul financiar multianual (CFM) nu permit o marjă reală de manevră, mai ales la subrubricile 1a și 3b și la rubrica 4, reducând astfel capacitatea UE de a reacționa la modificări ale politicilor și la nevoi neprevăzute fără a-și modifica prioritățile; subliniază faptul că dimensiunea provocărilor cu care se confruntă UE ar impune mijloace care depășesc cu mult actualele plafoane din CFM; reamintește, în această privință, că o revizuire bugetară substanțială este absolut necesară și că diversele dificultăți și noile priorități apărute fac inevitabilă o revizuire imediată a plafoanelor actualului CFM, precum și a anumitor dispoziții ale Acordului interinstituțional (IIA) din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară;

13. îndeamnă Consiliul să țină seama pe deplin de condițiile clare stabilite în Rezoluția Parlamentului European din 22 septembrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2007-2013 (COM(2010)0072 – 2010/0048(APP)) ⁽¹⁾, pe baza căreia Parlamentul va aproba noul regulament privind CFM, astfel cum prevede TFUE;

14. reamintește că finanțarea priorităților sale și a noilor politici care decurg din intrarea în vigoare a TFEU nu este posibilă în limitele plafoanelor din CFM; subliniază că, pentru a facilita negocierile asupra bugetului 2011 din cadrul Comitetului de conciliere, a propus, cu prețul unor mari sacrificii, finanțarea acestor politici în limitele plafoanelor; atrage totuși atenția asupra faptului că acest lucru poate fi realizat doar prin reducerea creditelor de la alte linii bugetare, alese cu atenție;

15. sprijină ferm crearea în bugetul UE a unui fond de garantare corelat cu Mecanismul european de stabilizare financiară; insistă ca ambele componente ale autorității bugetare să fie implicate în deciziile privind activarea mecanismului; solicită ca orice posibile nevoi bugetare legate de acest mecanism să fie finanțate printr-o revizuire ad-hoc a CFM actual 2007-2013 sau a All din 17 mai 2006 pentru a garanta că implicarea suficientă a autorității bugetare este asigurată la timp;

16. în ceea ce privește creditele de plată, refuză să ia în considerare valoarea lor totală din poziția Consiliului ca o țintă finală atinsă prin reducerea sau majorarea cheltuielilor de la diferite linii bugetare, fără o evaluare aprofundată a nevoilor reale;

17. reamintește că această practică a Consiliului ar putea să afecteze rata de execuție a angajamentelor pentru același exercițiu, încetinind ritmul semnării de noi contracte, îndeosebi în ultimul trimestru al anului, și perturbând, astfel, ciclurile multianuale de viață ale programelor UE;

18. este de părere, în general, că cheltuielile administrative în sprijinul programelor UE nu ar trebui reduse, pentru a garanta implementarea lor rapidă, precum și calitatea și monitorizarea lor adecvată; prin urmare, respinge toate reducerile operate de Consiliu la liniile bugetare privind gestionarea administrativă a programelor respective;

(1) Texte adoptate, P7_TA(2010)0328.

Miercuri, 20 octombrie 2010

Subrubrica 1a

19. reamintește că prioritățile orizontale ale PE pentru bugetul 2011 - tineretul, educația și mobilitatea - necesită investiții transsectoriale specifice în cadrul politicilor corespunzătoare pentru a favoriza creșterea și dezvoltarea UE; declară, așadar, că dorește să se majoreze creditele pentru toate programele legate de aceste priorități, și anume „Învățarea de-a lungul vieții”, „Oameni” și „Erasmus Mundus”;

20. consideră, în special, că mobilitatea profesională a tinerilor este un instrument esențial pentru a asigura dezvoltarea în Europa a unei piețe a muncii competitive și dinamice și, prin urmare, trebuie stimulată; este, așadar, în favoarea majorării creditelor pentru Rețeaua de servicii europene pentru ocuparea forței de muncă și sprijină ferm în acest scop lansarea acțiunii pregătitoare „Primul tău loc de muncă EURES”, destinată să ajute tinerii să intre pe piața muncii sau să aibă acces la posturi specializate într-un alt stat membru, ca un prim pas în direcția unui program neacademic de mobilitate a tinerilor;

21. recunoaște valoarea adăugată reprezentată de activitățile de cercetare finanțate de UE, care imprimă o anumită dinamică eforturilor și investițiilor naționale separate din domeniul cercetării, în special în domeniul cercetării privind energia, inclusiv domeniul energiei regenerabile, precum și rolul central al IMM-urilor în ceea ce privește rata de creștere și cea de ocupare a forței de muncă în Europa; își reiterează în consecință sprijinul pentru Programul-cadru pentru inovație și competitivitate, în special pentru Programul pentru inovație și spirit antreprenorial și programul „Energie inteligentă – Europa”, majorând creditele de angajament și de plată la anumite linii bugetare; constată că ar trebui să se garanteze implementarea fără probleme a programelor de cercetare și dezvoltare pentru a se evita transferul de credite de la sfârșitul perioadei bugetare către alte întreprinderi decât cele prevăzute inițial;

22. este deosebit de preocupat de insuficiența resurselor disponibile pentru finanțarea politicilor de bază din domeniul competitivității pentru creștere și ocuparea forței de muncă și de înrăutățirea situației ca urmare a viitoarei finanțări a Strategiei Europa 2020; reamintește că investițiile în politici cum ar fi educația, cercetarea, inovația, transporturile (în special TEN-T) și turismul dețin un rol esențial în stimularea creșterii și a ocupării forței de muncă;

23. consideră că este deosebit de important ca autoritățile financiare europene nou înființate să fie finanțate încă de la început într-un mod adecvat și suficient care să le permită să contribuie la stabilitatea sistemului financiar european și internațional;

24. este convins că fondurile alocate pentru Euratom - Întreprinderea comună europeană pentru ITER ar trebui reexaminată ținând cont de propunerea Comisiei privind finanțarea ITER pentru exercițiile 2012 și 2013; nu este pregătit să accepte redistribuirea în cadrul celui de-al șaptelea program-cadru de cercetare actual pentru a finanța nevoile financiare în creștere care nu mai corespund propunerii inițiale; prin urmare, consideră că, având în vedere întârzierile înregistrate la punerea în aplicare și pentru a lansa negocierile cu Consiliul cu privire la viitoarea finanțare a ITER, reducerea cu 47 de milioane EUR a creditelor de angajament și de plată de la linia 08 20 02 este opțiunea bugetară cea mai potrivită;

25. sprijină propunerea Comisiei de a introduce credite de plată la linia bugetară aferentă Fondului european de ajustare la globalizare pentru a simplifica procedurile financiare pentru cererile aprobate de cele două componente ale autorității bugetare; în consecință, reinstituie valoarea inițială, observând că aceasta ar putea fi insuficientă pentru necesitățile din 2011;

26. are convingerea că este necesară o perspectivă strategică asupra situației energetice din Europa; remarcă elaborarea de către Comisie a Planului strategic european pentru tehnologiile energetice (Planul SET) care prezintă în continuare condiții financiare neclare; prin urmare, a înființat linii p.m. pentru anumite domenii din Planul SET care ar trebui să devină curând active;

Subrubrica 1b

27. constată că poziția Consiliului nu modifică propunerea Comisiei în ceea ce privește creditele de angajament și subliniază că această poziție referitoare la creditele de angajament este coerentă cu alocarea prevăzută în CFM, având în vedere ajustarea tehnică a cadrului financiar pentru 2011 prevăzută la punctul 17 din AII din 17 iunie 2006;

Miercuri, 20 octombrie 2010

28. regretă abordarea restrictivă de către Consiliu a plăților, care au fost reduse cu 1 075 de milioane EUR (din care jumătate pentru finalizarea perioadei de programare 2006-2010) față de estimările Comisiei privind necesarul de plăți pentru 2011; subliniază că acestea din urmă au fost deja evaluate de către Parlamentul European ca fiind posibil subestimate și că abordarea Consiliului poate pune în pericol recuperarea întârzierii înregistrate în implementarea programului după demararea lentă a acestuia la începutul perioadei 2007-2013, precum și recente modificări legislative convenite între Parlament și Consiliu în cadrul Planului european de redresare economică;

29. reinstituie, așadar, creditele de plată reduse de Consiliu la nivelul din PB, menținându-și totodată poziția inițială potrivit căreia Comisia și Consiliul ar trebui să prezinte și să adopte fără întârziere un buget rectificativ în cazul în care creditele de plată se dovedesc a fi insuficiente în raport cu necesitățile; salută declarația Consiliului în această privință;

30. reamintește că Strategia UE privind Planul de acțiune pentru regiunea Mării Baltice prevede că acțiunile propuse ar trebui, în măsura posibilului, să fie finanțate din sursele existente, inclusiv din fondurile structurale și din Fondul de coeziune; reamintește că în Concluziile Consiliului privind strategia pentru regiunea Mării Baltice se afirmă că aceasta se bazează pe o utilizare mai eficientă a instrumentelor și a fondurilor existente ale UE, precum și a altor resurse și instrumente financiare existente; reamintește că această strategie trebuie să beneficieze de o recunoaștere și o finanțare adecvate;

Rubrica 2

31. subliniază că scopul principal al PAC ar trebui să fie să asigure stabilitatea piețelor, securitatea alimentară, venituri din prețuri decente pentru agricultori, inclusiv protecția mediului și a peisajelor naturale, și invită, prin urmare, Comisia să prevadă în bugetul 2011 un tampon financiar pentru acoperirea mijloacelor necesare pentru simplificarea accesului la finanțare în cazul în care piețele manifestă volatilitate în decursul exercițiului 2011;

32. recunoaște beneficiile aduse de fondurile cu caracter excepțional în valoare de 300 milioane EUR alocate sectorului produselor lactate, prevăzute în bugetul 2010; sprijină crearea unei noi linii bugetare care să acționeze ca un fond pentru produse lactate menit să ofere asistență pentru modernizare, diversificare și restructurare și să îmbunătățească activitatea de marketing și poziția de negociere a producătorilor de lapte pentru ca aceștia să facă față puterii de piață din ce în ce mai mari a procesatorilor și a vânzătorilor cu amănuntul din cadrul lanțului alimentar; subliniază că instituirea unui fond pentru produse lactate a fost deja aprobată de Comisie;

33. consideră că programele naționale de sprijinire a sectorului vitivinicol ar trebui menținute, chiar și la un nivel redus; atrage atenția asupra faptului că, în momentul reformării regimului pieței vitivinicole, Comisia a declarat explicit că reforma nu ar trebui să aibă implicații bugetare;

34. recunoaște că programul de distribuire a fructelor în școli și programul de distribuire a laptelui în școli sunt programe importante pentru încurajarea unei diete sănătoase în rândul copiilor; salută majorarea propusă de Comisie a fondurilor pentru aceste două programe și decide să majoreze în plus creditele aferente acestora; subliniază importanța programului pentru persoane defavorizate și decide să majoreze creditele aferente acestuia, dar reamintește că programul trebuie implementat în lumina cauzelor aflate pe rol la Tribunal;

35. sprijină, în concordanță cu prioritățile sale, crearea unui proiect-pilot destinat să promoveze schimbul de bune practici între tinerii agricultori, în special în ceea ce privește problemele cu care se confruntă sectorul agricol european;

36. este convins că LIFE+ (Instrument financiar pentru mediu 2007-2013) ar trebui consolidat în continuare pentru a se conforma măsurilor suplimentare; subliniază că aspectele de mediu sunt o prioritate a politicii de mediu și a celei agricole și că majorarea fondurilor este esențială pentru conservarea naturii și a biodiversității; consideră că, în plus față de programul LIFE+, ar trebui integrate criteriile de dezvoltare durabilă în cadrul tuturor instrumentelor relevante ale UE;

Miercuri, 20 octombrie 2010

Subrubrica 3a

37. consideră că anumite programe, cum ar fi „Prevenirea, pregătirea și gestionarea consecințelor terorismului”, sunt cruciale pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm și își reiterează sprijinul pentru programul „Daphne – Combaterea violenței”, în cadrul căruia o serie de programe care merită să primească fonduri nu pot fi finanțate din lipsă de credite, precum și pentru programul „Prevenirea consumului de droguri și informarea opiniei publice”; în acest context, acordă o atenție deosebită combaterii violenței îndreptate împotriva femeilor, inclusiv prin avortul forțat, mutilarea organelor genitale, sterilizarea forțată sau orice alt tratament crud, inuman sau degradant;

38. ca urmare a informațiilor insuficiente prezentate Parlamentului cu privire la următoarele faze ale proiectului SIS II, consideră că înscrierea creditelor în rezervă este cea mai bună modalitate de a obține informațiile cerute privind îmbunătățirile necesare;

39. consideră că planificarea din documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 21 septembrie 2010 nu este suficientă pentru a satisface cerințele Parlamentului de informare privind îmbunătățirile necesare și pentru a avea o imagine completă asupra înscrierii în buget a sistemului SIS II;

Subrubrica 3b

40. reamintește că rubrica 3b include politici care au un impact direct asupra vieții de zi cu zi a cetățenilor europeni și este ferm convins că potențialul real al acestei rubrici nu poate fi exploatat integral în condițiile marjei limitate fixate de actualul CFM; evidențiază faptul că finanțarea acestor instrumente propusă de Consiliu nu corespunde principalelor priorități de la această rubrică și subliniază în special că ratele de execuție extrem de ridicate de până acum ale programelor pentru tineri dovedesc că merită investiții mult mai însemnate;

41. își reafirmă intenția de a majora creditele pentru programul „Tineret în acțiune”, Jocurile Olimpice Speciale Mondiale de Vară, centrele de informare și acțiunea pregătitoare în curs din domeniul sportului; ia act de inițiativa Consiliului de a prezenta o nouă acțiune pregătitoare privind siturile comemorative din Europa și este de părere că această acțiune pregătitoare ar putea promova cetățenia UE prin conservarea unor situri istorice aparținând memoriei europene comune și facilitarea accesului la acestea;

42. consideră necesară prezentarea de către Comisie a unei strategii cuprinzătoare privind ameliorarea comunicării cu cetățenii UE și crearea unei sfere publice europene, în conformitate cu Declarația interinstituțională comună „Parteneriatul pentru comunicarea privind Europa” din octombrie 2008;

Rubrica 4

43. este ferm convins că rolul UE ca actor mondial nu poate fi finanțat corespunzător în limitele marjelor prevăzute de CFM și că lipsa resurselor nu ar trebui remediată de către cele două componente ale autorității bugetare prin compromisuri de ultim moment fără o analiză atentă a nevoilor pe termen mediu; reamintește că revizuirea CFM și revizuirea plafonului de la rubrica 4 ce ar trebui efectuată pentru a lua în calcul nevoile apărute care nu ar fi putut fi prevăzute în 2006 constituie o condiție sine qua non pentru a garanta buna gestionare și sustenabilitatea acestei rubrici;

44. consideră că, în contextul marjei de manevră extrem de limitate de la această rubrică și al eforturilor de economisire inițiate de Consiliu, finanțarea priorităților poate fi garantată doar prin reducerea specifică a creditelor de la câteva linii bugetare; este de părere că creditele destinate asistenței pentru reabilitarea Afganistanului și asistenței macrofinanciare ar putea fi reduse parțial fără ca operațiunile respective să fie afectate negativ în mod considerabil; în același spirit, decide să reinstituească creditele pentru Politica externă și de securitate comună la nivelul din bugetul 2010, lucru permis de punctul 42 din AII;

Miercuri, 20 octombrie 2010

45. își reiterează angajamentul de a nu reduce arbitrar creditele destinate asistenței pentru Palestina, procesului de pace și UNRWA; își reafirmă, cu toate acestea, convingerea fermă că discrepanța dintre asistența sa financiară la nivel mondial – UE în ansamblu fiind cel mai important donator – și influența sa limitată asupra procesului de pace nu este nici justificată, nici de înțeles și trebuie abordată prin toate mijloacele, îndeosebi prin intermediul Serviciului European de Acțiune Externă nou creat;

46. își reafirmă opoziția clară față de redistribuirea creditelor aferente mai multor instrumente și programe către măsurile complementare din sectorul bananelor și către Instrumentul de cooperare cu țările industrializate (ICI+), a căror finanțare nu fusese prevăzută în momentul adoptării CFM actual, reiterându-și totuși sprijinul pentru aceste instrumente; subliniază că Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare nu poate fi considerat un fond la care se poate apela pentru finanțarea oricărei noi nevoi apărute în domeniul vizat de rubrica 4, deoarece acesta a fost instituit și finanțat pentru o listă specifică de obiective pe care UE s-a angajat în repetate rânduri să le realizeze; prin urmare, solicită Consiliului să convină asupra unei finanțări multianuale a acestor măsuri prin toate mijloacele prevăzute în AII;

47. hotărăște să înscrie în rezervă o parte din creditele pentru mediu și gestionarea durabilă a resurselor naturale, inclusiv pentru energie, în așteptarea prezentării de către Comisie a unui document obligatoriu din punct de vedere politic care să demonstreze că pachetul financiar cu „aplicare rapidă” pentru schimbările climatice este cu adevărat complementar, că alocă resursele UE în regiunile partenere într-un mod echilibrat din punct de vedere geografic și că nu este în detrimentul programelor existente de cooperare pentru dezvoltare, precum și a unei informări clare privind criteriile de selecție a beneficiarilor și privind detaliile acordurilor cu țările în curs de dezvoltare;

48. inițiază o abordare integrată a sprijinului UE pentru comerțul echitabil în ansamblul titlurilor bugetare;

49. consideră că, în concordanță cu negocierile cvadripartite privind înființarea Serviciului European de Acțiune Externă, ar trebui urmărită o identificare mai precisă a misiunilor din cadrul PESC și PESA, în scopul unei transparențe sporite și al facilitării controlului bugetar; decide, în consecință, să separe liniile 19 03 01, 19 03 03 și 19 03 07 pentru a crea linii bugetare separate pentru EUMM Georgia, EULEX Kosovo și EUPOL Afganistan - principalele misiuni desfășurate în cadrul PESC/PESA în exercițiul 2011;

50. se întreabă de ce sunt plătiți în continuare comisari pensionați atunci când aceștia au un alt loc de muncă; solicită insistent Comisiei să realizeze o revizuire detaliată a procedurilor curente și să prezinte Parlamentului un raport detaliat până la 30 aprilie 2011;

51. consideră, așa cum a precizat în rezoluțiile sale privind relațiile transatlantice, că parteneriatul strategic UE-SUA trebuie să fie clar identificat prin crearea unei linii bugetare specifice „Cooperarea cu Statele Unite ale Americii”;

52. este convins de necesitatea unei majorări suplimentare a pachetului financiar destinat sprijinirii comunității turco-cipriote, pentru a asigura finanțarea adecvată a lucrărilor Comisiei pentru persoane dispărute din Cipru, precum și a proiectelor de restaurare ale Comisiei Tehnice pentru Patrimoniul Cultural; consideră că activitatea acestor comisii este de o importanță capitală pentru ambele comunități din Cipru;

Rubrica 5

53. respinge poziția generală a Consiliului cu privire la cheltuielile de la rubrica 5, care constă într-o reducere globală de peste 115 milioane EUR obținută prin neincluderea în buget a ajustării de 1,85 % a salariilor și pensiilor și o reducere generală a liniilor bugetare aferente școlilor europene, care contravine priorităților Parlamentului privind tineretul, educația și mobilitatea;

54. subliniază că o astfel de abordare restrictivă, deși generează economii pe termen scurt pentru bugetul UE și pentru statele membre, pune în pericol aplicarea politicilor și a programelor UE; subliniază, de asemenea, că instituțiile ar trebui să beneficieze de resurse adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile, în special după intrarea în vigoare a TFEU;

Miercuri, 20 octombrie 2010

55. prin urmare, reinstituie în general reducerile impuse de Consiliu și înscrie în rezervă sumele corespunzătoare ajustării salariale de 1,85 % până la pronunțarea hotărârii Curții de Justiție în această cauză; consideră că înscrierea acestor cheltuieli în buget relevă de buna gestiune bugetară și de prudența bugetară;

56. reinstituie proiectul de buget propus de Comisie pentru toate reducerile menționate mai sus, cu excepția uneia (conferințe, reuniuni și comitete); consideră inacceptabilă reducerea bugetului școlilor europene; se întreabă, în plus, cum poate Consiliul să estimeze efectivele de personal din cadrul serviciilor Comisiei cu mai multă acuratețe decât Comisia însăși;

57. solicită Consiliului să adopte rapid Scrisoarea rectificativă nr. 1/2011, astfel încât Serviciul European de Acțiune Externă să își poată începe activitatea cu resurse adecvate chiar la începutul lui 2011, dar decide să înscrie în rezervă creditele aferente până când organele relevante ale Parlamentului se vor fi consultat cu Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate asupra priorităților care urmează a fi realizate cu resursele disponibilizate prin comasarea actualelor structuri ale Comisiei și Consiliului;

58. constituie rezerve la anumite linii administrative, până la realizarea anumitor acțiuni, luarea anumitor măsuri sau prezentarea anumitor propuneri de către Comisie sau pentru a obține informații suplimentare de la Comisie; solicită în mod deosebit o revizuire a Codului de conduită pentru comisari și aplicarea strictă a acestui cod în ceea ce privește modalitățile de alocare a pensiilor foștilor membri, în vederea eliberării anumitor credite aferente din rezervă;

Agenții

59. sprijină, în general, estimarea Comisiei cu privire la necesitățile bugetare ale agențiilor și respinge principiile pe care se bazează poziția Consiliului referitoare la bugetele agențiilor descentralizate comparativ cu 2010, și anume:

- limitarea creșterilor la 1,5 % pentru agențiile ce funcționează în mod normal;
- limitarea creșterilor la 3 % pentru agențiile ce primesc noi competențe, aprobându-se doar jumătate din posturile solicitate;
- fără modificări la propunerea Comisiei pentru noile agenții.

60. consideră totuși că subvenția UE pentru agențiile care încasează onorarii nu ar trebui redusă cu valoarea veniturilor alocate pentru a le conferi acestor agenții flexibilitatea bugetară adecvată ținând seama de volatilitatea onorariilor încasate;

61. decide, în plus, să majoreze fondurile alocate în 2011 pentru cele trei noi agenții de supraveghere în domeniul financiar în conformitate cu estimările disponibile cu privire la impactul bugetar al rezultatului negocierilor purtate cu Consiliul, să constituie o rezervă pentru Colegiul European de Poliție, până la finalizarea procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul 2008 și să majoreze fondurile europene acordate Fundației Europene de Formare, conform priorităților Parlamentului, precum și să majoreze bugetul alocat Agenției pentru Controlul Pescuitului, pentru a-i permite să își îndeplinească obligațiile de control în apele internaționale;

Proiecte-pilot și acțiuni pregătitoare

62. subliniază că proiectele-pilot și acțiunile pregătitoare, limitate ca număr, au fost analizate și evaluate cu atenție, și din perspectiva primei evaluări pe care Comisia făcut-o în iulie 2010 și care s-a dovedit utilă și constructivă, pentru a evita dublarea acțiunilor deja incluse în programele existente ale UE; reamintește că proiectele-pilot și acțiunile pregătitoare au ca scop formularea priorităților politice și pregătirea terenului pentru noi inițiative care ar putea deveni viitoare activități și programe ale UE;

Miercuri, 20 octombrie 2010

SECȚIUNILE I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX***Cadru general***

63. reamintește că instituțiile ar trebui să își elaboreze bugetele pe baza principiilor bunei gestiuni financiare și a eficienței și, ținând seama de efectele actualei crize financiare, să facă eforturile necesare pentru a utiliza în mod eficace resursele, astfel încât să fie în măsură să își respecte obligațiile ce le revin în temeiul Tratatului de la Lisabona, și, în același timp, să încerce să facă economii atunci când acest lucru este posibil;

64. atrage atenția asupra cauzei înaintate de Comisie în fața Curții de Justiție referitoare la ajustările salariale și a decis să înscrie în rezervă, conform principiului prudenței bugetare, credite care să acopere efectele care ar apărea în 2011 în cazul în care Curtea ar hotărî în favoarea Comisiei în ceea ce privește ajustarea salarială de 1,85 % în cauză;

65. ia act de faptul că Consiliul a redus creditele aferente aderării Croației, plecând de o ipoteză de lucru diferită de cea a Comisiei cu privire la data aderării Croației; decide, în absența unor noi elemente care să justifice o modificare în acest moment, să urmeze abordarea Comisiei;

66. a decis, în urma unei evaluări a cererilor fiecărei instituții, să reinstituească o parte din reducerile aplicate de Consiliul bugetelor instituțiilor, în cazurile în care cererile specifice ale fiecărei instituții erau pe deplin justificate;

67. subliniază că, întrucât Consiliul nu a fost în măsură să formuleze o poziție cu privire la proiectul de buget rectificativ nr. 2/2010 referitor la Comitetul Regiunilor și la Comitetul Economic și Social European, singura opțiune posibilă este de a include conținutul proiectului de buget rectificativ în cauză în discuțiile pentru bugetul 2011;

Secțiunea 1 – Parlamentul European***Cadru general***

68. subliniază că au avut loc negocieri în cursul a două reuniuni organizate înainte de conciliere, în martie și aprilie 2010, și că, pentru un număr mare de aspecte, s-a ajuns la rezultate clare încă din etapa întocmirii estimărilor; salută natura binevoitoare și constructivă a acestor reuniuni; salută faptul că Scrisoarea rectificativă adoptată de Birou în septembrie 2010 nu implică modificări majore față de estimări;

69. este conștient de faptul că trebuie găsit un echilibru dificil, dar satisfăcător, între nevoia de a îndeplini pe deplin sarcinile ce îi revin Parlamentului prin Tratatul de la Lisabona și care necesită tot mai multe resurse, pe de o parte, și aplicarea principiilor bunei gestiuni bugetare și al austerității într-o perioadă de criză financiară, pe de altă parte; prin urmare, a analizat atent diversele linii bugetare și a făcut unele adaptări ale creditelor înscrise în estimări;

70. atrage atenția asupra faptului că nivelul general al bugetului său reprezintă 1 700 349 283, ceea ce reprezintă 20,21 % din cheltuielile de la rubrica 5 (credite administrative) din CFM, în conformitate cu rezoluțiile sale anterioare, conform cărora cheltuielile ar trebui să reprezinte în jur de 20 %;

71. subliniază, în acest sens, că această sumă a absorbit o extindere considerabilă a competențelor sale conform Tratatului de la Lisabona, precum și nevoile conexe de personal și de resurse de altă natură;

72. ia act de faptul că suma globală stabilită de autoritatea bugetară reprezintă o reducere netă de 6 198 071 EUR comparativ cu proiectul de buget și 25 029 014 EUR față de propunerea inițială de buget, înainte de concilierea cu Biroul;

Miercuri, 20 octombrie 2010

73. își menține poziția conform căreia, în orice caz, o politică de identificare a economiilor posibile și continuarea reorganizării și redistribuirii resurselor existente sunt elemente cruciale ale politicii bugetare a Parlamentului, în special în această perioadă de criză economică;

Resurse umane

74. ia act de accentul deosebit pus pe propunerea Biroului privind asistența *indirectă* acordată deputaților, propunere aprobată de Comisia pentru bugete și materializată prin consolidarea unor domenii precum capacitatea de cercetare și de analiză politică a Parlamentului, serviciile bibliotecii, departamentele de politici și alte domenii conexe; reamintește că această propunere completează, ca urmare a lărgirii și consolidării rolului Parlamentului, măsurile de asistență directă deja consolidate în bugetul 2010 și în bugetul rectificativ nr. 1/2010;

75. reamintește Rezoluția sa din 18 mai 2010 privind estimarea bugetului de venituri și cheltuieli al Parlamentului pentru exercițiul financiar 2011 ⁽¹⁾ și schema de personal conexă; decide să facă anumite ajustări, descrise în punctele de mai jos;

76. reamintește decizia sa de a consolida capacitatea serviciilor bibliotecii, confirmând 15 noi posturi pentru 2011 și transformând 13 agenți contractuali în posturi permanente în cadrul acestui proces; decide să reducă creditele legate de 8 dintre aceste posturi, pentru a defalca recrutările pe o perioadă de doi ani;

77. a decis să înscrie în rezervă creditele pentru 30 de posturi (6 AD5 și 24 AST1) pentru „alte sectoare”, până la primirea informațiilor suplimentare solicitate;

78. decide să aprobe internalizarea serviciului de acreditare, conform propunerii din scrisoarea rectificativă, și, în consecință, să creeze 16 posturi noi în schema de personal (1 AD 5 și 15 AST1) și să pună la dispoziție creditele necesare;

79. aprobă, conform Scrisorii rectificative, următoarele măsuri fără implicații bugetare:

— transformarea a 5 posturi temporare existente în posturi permanente (1 AD9T în 1 AD5P, 1 AD8T în 1 AD5P, 1 AD5T în 1 AD5P și 2 AST3T în 2 AST1P);

— promovarea a două posturi temporare AD11 în posturi AD12;

— transformarea a 15 posturi AST (5 AST10, 5 AST6 și 5 AST5) în 15 posturi AD5;

80. a eliberat credite în valoare de 3 milioane EUR înscrise în rezervă aferente aderării Croației, în conformitate cu decizia sa privind transferul C1/2010, și a transferat aceste credite la linia bugetară pentru angajarea agenților contractuali;

Asistența directă acordată deputaților

81. decide, pe baza dezbaterii detaliate cu privire la indemnizația asistenților desfășurate anterior, în contextul bugetului rectificativ nr. 1/2010, și a propunerilor Biroului vizând o a doua etapă de consolidare pentru 2011, să înscrie în rezervă aceste credite; ia act de reacțiile primite de administrație, dar nu le consideră întemeiate pentru a justifica o nouă majorare în acest moment; reamintește cererea de informații care a fost votată în Rezoluția Parlamentului din 25 martie 2010 privind orientările referitoare la procedura bugetară 2011 ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0171.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0087.

Miercuri, 20 octombrie 2010

82. respinge cererea Biroului de a promova asistenții chestorilor de la AST4 la AST8;

Politica imobiliară

83. a modificat denumirea liniei bugetare 2008 referitoare la acest post bugetar pentru a asigura o transparență sporită în legătură cu diversele proiecte imobiliare;

84. solicită să fie informat periodic cu privire la evoluția proiectelor imobiliare care au un impact semnificativ asupra bugetului, cum ar fi, de exemplu, clădirea KAD, și așteaptă informații cu privire la impactul bugetar al unor posibile proiecte imobiliare paralele la Bruxelles;

Politica de comunicare și de informare

85. ia act de răspunsul primit cu privire la situația sistemului intern de gestionare a cunoștințelor și de faptul că, în această etapă a proiectului, nu se poate totuși evalua dacă acesta se va ridica la înălțimea așteptărilor; relevă nevoia unui calendar privind implementarea acestui sistem; reamintește cererea formulată în rezoluția privind orientările ca acest sistem să fie ușor accesibil cetățenilor europeni pe internet; solicită informații privind modul în care pot fi făcute economii în urma implementării sistemului intern de gestionare a cunoștințelor;

86. ia act de faptul că un număr mare de deputați au adresat întrebări cu privire la conținutul și situația proiectului de mobilitate informatică, ceea ce ar putea justifica o analiză și o discuție mai aprofundate; a decis să înscrie în rezervă pentru moment creditele aferente acestui proiect, pentru a permite o astfel de analiză și discuție;

87. solicită să fie informat cu privire la evoluția postului de televiziune al Parlamentului (WEB TV) și decide să înscrie în rezervă 1 milion EUR;

Chestiuni de mediu

88. reiterează sprijinul pentru punerea în practică în mod eficace a unor stimulente și măsuri concrete pentru a intensifica și a eficientiza utilizarea unor mijloace de transport mai puțin poluante decât avioanele și autovehiculele, cum ar fi transportul public și bicicletele, și observă că acest lucru ar putea contribui, de asemenea, la identificarea unor viitoare economii posibile la posturi bugetare precum „mijloace de transport”;

89. în același spirit, subliniază necesitatea de dezvoltarea noi măsuri de îmbunătățire a eficienței resurselor atât din punct de vedere bugetar, cât și din punctul de vedere al mediului;

90. își exprimă satisfacția în legătură cu faptul că se pot realiza economii suplimentare la postul bugetar aferent cheltuielilor de deplasare ale deputaților și la postul aferent consumului de energie, totalizând 4 milioane EUR;

Proiecte multianuale și alte elemente de cheltuieli

91. în ceea ce privește Casa istoriei europene decide să înscrie în rezervă suma solicitată pentru studii suplimentare, în valoare de 2,5 milioane EUR; observă că, până la evaluarea proiectelor prezentate de arhitecți, nu există o estimare a costurilor globale ale proiectului; reiterează celelalte solicitări incluse în diverse rezoluții ale Parlamentului cărora nu li s-a dat curs, cum ar fi de exemplu posibila cooperare cu alte instituții și alți posibili parteneri interesați;

92. decide să ajusteze creditele de la câteva alte posturi bugetare și să creeze câteva rezerve în cazuri în care creditele necesare sunt dificil de anticipat cu exactitate și s-ar putea înregistra nevoi suplimentare sau, dimpotrivă, s-ar putea realiza economii în cursul exercițiului;

Miercuri, 20 octombrie 2010

93. reamintește faptul că, în etapa de estimare și în cursul procedurii de conciliere dintre Comisia pentru bugete și Birou, suma inițială de 1,2 milioane EUR, preconizată pentru finanțarea deciziei Biroului de a introduce o indemnizație pentru deputații care dețin funcții oficiale, a fost redusă la 400 000 EUR; reamintește, de asemenea, că sumele cheltuite aferente acestei indemnizații pentru deputații care dețin funcții oficiale pot fi rambursate numai dacă sunt prezentate documente justificative pentru costurile respective; subliniază că alte majorări efectuate în comparație cu exercițiul financiar 2010 vizează în principal reînnoirea stocului de articole de reprezentare pentru serviciile de protocol; consideră că, dacă acest stoc este reînnoit în cursul acestui exercițiu, atunci cheltuielile aferente acestui post se vor reduce probabil în anii următori; atrage atenția asupra necesității de a respecta principiul prudenței bugetare în ceea ce privește cererile de misiuni între locurile de desfășurare a activității Parlamentului și în afara acestora și de a da dovadă de cea mai mare austeritate în legătură cu cheltuielile de reprezentare în această perioadă de criză economică; salută călduros, prin urmare, reducerea acestor cheltuieli în cursul exercițiului în comparație cu nevoile prevăzute inițial;

Secțiunea IV - Curtea de Justiție

94. decide să creeze 29 de posturi noi din totalul de 39 de posturi solicitate, în special ca urmare a creșterii semnificative a numărului de cauze și a volumului de muncă aferent, care justifică cererile de posturi suplimentare de juriști-lingviști și traducători (24 de posturi), și a unui număr redus de alte cereri justificate;

95. ia act de faptul că, în cursul lecturii sale, Consiliul a aplicat creditelor incluse la acest post o reducere care nu reflectă în mod adecvat rata mare de ocupare a posturilor înregistrată de Curtea de Justiție în 2009 și în prima jumătate a lui 2010; a decis, prin urmare, că reducerea de 3 % impusă de Consiliu (care echivalează cu creșterea ratei standard de reducere de la 2,5 % la 5,5 %) trebuie diminuată la 1 % pentru a răspunde nevoilor specifice din schema de personal a Curții și pentru a-i permite acestuia să își exercite atribuțiile în mod corect;

96. adoptă o poziție de compromis cu privire la diverse linii aferente cheltuielilor de sprijin, acordând mai mult decât Consiliul, dar mai puțin decât prevedea proiectul de buget; face o excepție pentru anumite cheltuieli în domeniul informaticii, dând curs recomandărilor din auditul extern și reinstituind întreaga sumă la două linii bugetare;

Secțiunea V - Curtea de Conturi

97. constată că proiectul de buget al Curții a fost doar într-o mică măsură modificat de Consiliu și că, în general, nivelurile la care s-a ajuns sunt acceptabile; constată că, în urma creșterii efectivului cu 32 de posturi de auditori în ultimii doi ani și contrar planurilor inițiale, nu au fost cerute posturi suplimentare, din motive de austeritate autoimpusă;

98. salută angajamentul sistematic al Curții pentru reducerea costurilor sale de sprijin administrativ și pentru organizarea de audituri bugetare interne; dorește să examineze mai detaliat în ce măsură alte instituții pot beneficia de experiența Curții din acest domeniu;

Secțiunea VI — Comitetul Economic și Social European

99. decide să introducă o soluție de compromis privind noile posturi solicitate ca urmare a Tratatului de la Lisabona, urmând propunerea făcută deja de Președinția spaniolă în vară, care constă în crearea a 11 posturi noi pentru a face față competențelor sporite și volumului de muncă mărit, după cum urmează: 6 AD5, 3 agenți temporari AD9 și 2 AST3;

100. constată că aceste posturi sunt destinate, inter alia, să mărească capacitatea Comitetului în domeniile activității consultative, programării și relațiilor cu societatea civilă și că reprezintă un compromis acceptabil între solicitările inițiale ale Comitetului și proiectul de buget al Consiliului;

101. decide, după ce a luat act de actuala rată de neocupare a posturilor și după ce a audiat Comitetul, să aplice o rată de reducere de 4,5 % a salariilor, în locul procentului de 5,5 % sugerat de Consiliu, pentru a nu împiedica recrutarea eficace de personal pe posturile vacante;

Miercuri, 20 octombrie 2010

102. subliniază necesitatea de a aplica fără întârziere decizia de principiu a Comitetului de a rambursa biletele de călătorie ale membrilor pe baza costurilor lor reale și de a elimina actualul sistem forfetar cât mai curând posibil; salută această decizie în principiu, a pus la dispoziție creditele necesare pentru schimbarea sistemului și va continua să monitorizeze această chestiune;

103. este de acord cu câteva majorări față de poziția Consiliului, majorări care nu readuc totuși diversele linii de cheltuieli de sprijin la nivelul din PB;

Secțiunea VII – Comitetul Regiunilor

104. decide să introducă o soluție de compromis privind noile posturi solicitate ca urmare a Tratatului de la Lisabona, urmând propunerea făcută deja de Președinția spaniolă în vară, care constă în crearea a 18 posturi noi pentru a face față competențelor sporite și volumului de muncă mărit, după cum urmează: 2 AD9, 5 AD7, 7 AD5, 2 AST3 și 2 AST1;

105. constată că aceste posturi sunt destinate, inter alia, să mărească capacitatea Comitetului în domeniile subsidiarității, coeziunii teritoriale, evaluărilor de impact, activității consultative și activităților interregionale extinse;

106. decide să introducă o reducere forfetară generală de 5 % după audierea argumentelor Comitetului în ceea ce privește nivelul recrutărilor și al posturilor vacante;

107. adoptă o poziție de compromis între cererile Comitetului și reducerile Consiliului pentru diverse linii de cheltuieli de sprijin;

Secțiunea VIII - Ombudsmanul European

108. consideră că proiectul de buget al Ombudsmanului este într-o mare măsură satisfăcător și remarcă, de asemenea, că Consiliul a operat puține modificări;

109. subliniază totuși că nu este de acord cu opinia Consiliului în ceea ce privește crearea unui post temporar, fără impact bugetar, deoarece aceeași sumă este în prezent plătită în temeiul unor contracte, și, prin urmare, decide să aprobe acest post;

Secțiunea IX - Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

110. ținând seama de volumul de muncă combinat al acestei instituții, generat de obligațiile existente anterior și de noile obligații ce îi revin prin Tratatul de la Lisabona, care conduc la mai multe consultări asupra actelor legislative care afectează protecția datelor, decide să creeze două noi posturi în 2011 (1 AD6 și 1 AD9);

111. a adoptat o abordare restrictivă în ceea ce privește majorările solicitate pentru alte linii și solicită Autorității să gestioneze nevoile respective pe plan intern, în limita bugetelor existente;

*

* *

112. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și celorlalte instituții și organe vizate.

Miercuri, 20 octombrie 2010

Îmbunătățirea securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează ***I

P7_TA(2010)0373

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 92/85/CEE a Consiliului privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează (COM(2008)0637 – C6-0340/2008 – 2008/0193(COD))

(2012/C 70 E/26)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0637),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2), articolul 137 alineatul (2) și articolul 141 alineatul (3) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0340/2008),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3), articolul 153 alineatul (2) și articolul 157 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 13 mai 2009 ⁽¹⁾,
- după consultarea Comitetului Regiunilor,
- având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
- având în vedere articolele 37, 55 și 175 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere primul raport al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A6-0267/2009),
- având în vedere al doilea raport al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0032/2010),

1. adoptă în primă lectură poziția prezentată în continuare;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 277, 17.11.2009, p. 102.

Miercuri, 20 octombrie 2010

P7_TC1-COD(2008)0193

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 20 octombrie 2010 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 92/85/CEE a Consiliului privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează și măsuri menite să ajute lucrătoarele să-și reconcilieze viața profesională cu viața de familie

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 153 alineatul (2) și articolul 157 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Articolul 153 din Tratatul privind funcționarea Uniunii (TFUE) prevede că, în vederea îndeplinirii obiectivelor fixate la articolul 151 din TFUE, Uniunea sprijină și completează activitățile desfășurate în statele membre în materie de îmbunătățire a condițiilor de muncă pentru a proteja securitatea și sănătatea lucrătorilor și de garantare a egalității între femei și bărbați în privința oportunităților pe piața forței de muncă și a tratamentului la locul de muncă.
- (2) Articolul 157 din TFUE prevede că, în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea Comitetului Economic și Social, Consiliul adoptă măsuri destinate să garanteze aplicarea principiului egalității de șanse și egalității de tratament între femei și bărbați în materie de încadrare în muncă și în materie de muncă.
- (3) Prezenta directivă abordează nu numai sănătatea și securitatea lucrătoarelor gravide, a celor au născut de curând sau care alăptează, ci și, inerent, aspecte legate de egalitatea de tratament, precum dreptul de a reveni la același loc de muncă sau la unul echivalent, și prin urmare normele privind concedierea și drepturile legate de contractul de muncă sau acordarea unui sprijin financiar mai important pe durata concediului. În consecință, articolele 153 și 157 TFUE coroborate formează temeiul juridic al prezentei directive.
- (4) Egalitatea între bărbați și femei este un principiu fundamental al Uniunii Europene. Articolele 21 și 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene interzic orice formă de discriminare pe criterii de sex și impun asigurarea egalității între bărbați și femei în toate domeniile, **inclusiv în ceea ce privește realizarea unui echilibru între viața profesională, cea de familie și cea privată.**
- (5) În conformitate cu articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, promovarea acestei egalități este una din sarcinile esențiale ale Uniunii. De asemenea, în conformitate cu articolul 8 din TFUE, Uniunea ar trebui, prin toate acțiunile sale, să urmărească eliminarea inegalităților și promovarea egalității între bărbați și femei.
- (6) **În hotărârea sa din 26 februarie 2008 în cauza C-506/06 Mayr/Flöckner ⁽³⁾, Curtea de Justiție a considerat că are loc o discriminare directă pe criterii de sex dacă o angajată este dezavantajată pe motive de absență datorată tratamentului aferent fertilizării in vitro.**

⁽¹⁾ JO C 277, 17.11.2009, p. 102.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 20 octombrie 2010.

⁽³⁾ **Culegere 2008, I-01017.**

Miercuri, 20 octombrie 2010

- (7) *Dreptul unei femei aflate în concediu de maternitate de a reveni, la sfârșitul concediului, la locul ei de muncă sau la un loc echivalent este stabilit în articolul 15 din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și ocupare a forței de muncă* ⁽¹⁾.
- (8) Directiva 92/85/CEE a Consiliului ⁽²⁾ pune în aplicare măsuri menite să încurajeze îmbunătățirea securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează.
- (9) *Obiectivele prevăzute în cadrul concluziilor Președinției Consiliului European de la Barcelona din 15 și 16 martie 2002 stipulează că statele membre ar trebui să elimine circumstanțele care descurajează implicarea femeilor pe piața muncii și să creeze, până în 2010, structurile necesare pentru primirea a cel puțin 90 % dintre copiii cu vârste cuprinse între 3 ani și vârsta de școlarizare obligatorie și a cel puțin 33 % dintre copiii cu vârste de până la trei ani, structuri de care trebuie să beneficieze, în egală măsură, atât copiii din zonele urbane, cât și cei din zonele rurale.*
- (10) *În strategia globală pentru alimentația sugarilor și a copiilor mici a Organizației Mondiale a Sănătății din 16 aprilie 2002, însușită de cea de a 55-a Adunare Mondială a Sănătății în Rezoluția sa 55.25, se afirmă că hrănirea exclusiv prin alăptare, în primele șase luni de viață ale unui copil, garantează creșterea și dezvoltarea optimă a acestuia. În baza acestei recomandări, statele membre ar trebui să încurajeze acordarea unui concediu destinat acestui scop.*
- (11) Una dintre cele șase priorități prevăzute în Comunicarea Comisiei din 1 martie 2006 intitulată „Foaie de parcurs pentru egalitatea între femei și bărbați 2006-2010” este aceea de a realiza un echilibru mai bun între viața profesională și cea de familie. În acest sens, Comisia s-a angajat să revizuiască legislația existentă în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați, în vederea modernizării ei, dacă este cazul. Comisia a anunțat, de asemenea, că, în vederea îmbunătățirii guvernancei pentru egalitatea dintre femei și bărbați, va „analiza legislația comunitară existentă în materie de egalitate între femei și bărbați care nu a fost inclusă în procesul de reformare din 2005 în vederea actualizării și modernizării acestei legislații, precum și a reformării acolo unde este necesar”. Directiva 92/85/CEE nu a făcut obiectul procesului de reformare respectiv.
- (12) În comunicarea sa din 2 iulie 2008, intitulată „Agenda socială reînnoită: oportunități, acces și solidaritate în Europa secolului XXI”, Comisia a afirmat necesitatea îmbunătățirii concilierii vieții private cu cea profesională.
- (13) *Toți părinții au dreptul să își îngrijească copilul.*
- (14) *Dispozițiile prezentei directive privind concediul de maternitate nu ar trebui să aducă atingere celorlalte dispoziții naționale privind concediul parental, iar directiva ar trebui să nu submineze dispozițiile respective. Concediul maternal, concediul paternal și concediul parental se completează reciproc și, în condițiile în care se utilizează combinat, pot contribui la un mai bun echilibru între viața privată și viața profesională.*
- (15) *Lucrătoarea care a adoptat un copil ar trebui să aibă aceleași drepturi ca părintele natural și să aibă dreptul de a-și lua concediu de maternitate în aceleași condiții.*
- (16) Vulnerabilitatea lucrătoarelor gravide și a celor care au născut de curând sau care alăptează face necesară acordarea dreptului la un concediu de maternitate de cel puțin **20 de săptămâni** consecutive, repartizate înainte și după naștere și obligativitatea unui concediu de maternitate de cel puțin șase săptămâni repartizat după naștere.
- (17) *Îngrijirile acordate copiilor cu dizabilități reprezintă pentru mamele lucrătoare o grea încercare, care ar trebui să fie recunoscută de către societate. Vulnerabilitatea din ce în ce mai mare a mamelor lucrătoare care au copii cu dizabilități implică necesitatea acordării unui concediu de maternitate suplimentar; durata minimă a acestui concediu suplimentar ar trebui să fie stabilită în prezenta directivă.*

⁽¹⁾ JO L 204, 26.7.2006, p. 23.

⁽²⁾ JO L 348, 28.11.1992, p. 1.

Miercuri, 20 octombrie 2010

- (18) *Pentru a fi considerat drept concediu de maternitate în sensul prezentei directive, concediul pentru familie, disponibil la nivel național, ar trebui prelungit dincolo de limitele stabilite în Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul cadru asupra concediului parental încheiat de UNICEF, CTUS și CES ⁽¹⁾; ar trebui remunerat astfel cum este prevăzut în prezenta directivă; și ar trebui să se aplice garanțiile din prezenta directivă referitoare la concediere, la dreptul de a reveni la același loc de muncă sau la un post echivalent și la discriminare.*
- (19) Curtea de Justiție a recunoscut constant legitimitatea protejării stării biologice a femeii în timpul sarcinii și după aceasta, din punctul de vedere al principiului egalității de tratament. În plus, aceasta a statuat în mod constant că orice tratament nefavorabil aplicat femeilor în ceea ce privește sarcina sau maternitatea constituie discriminare directă întemeiată pe criteriul de sex.
- (20) Pe baza principiului egalității de tratament, Curtea de Justiție a recunoscut, de asemenea, protecția drepturilor femeilor în ceea ce privește încadrarea în muncă, în special dreptul acestora de a reveni la același loc de muncă sau la unul echivalent, în termeni nu mai puțin favorabili, precum și de a beneficia de orice îmbunătățire a condițiilor de muncă introduse în timpul absenței lor.
- (21) *Un loc de muncă „echivalent” ar trebui să însemne un loc de muncă identic celui anterior, atât în privința salariului plătit, cât și a sarcinilor de îndeplinit, sau, atunci când acest lucru nu este posibil, un loc de muncă similar care să corespundă calificărilor lucrătoarei și salariului existent.*
- (22) *Având în vedere evoluțiile demografice din Uniune, este necesară stimularea natalității prin intermediul unei legislații specifice și a unor măsuri menite să contribuie la o mai bună conciliere a vieții profesionale, vieții private și a celei de familie.*
- (23) Femeile ar trebui, prin urmare, să fie protejate împotriva discriminării pe motive de sarcină sau concediu de maternitate și ar trebui să dispună de mijloace adecvate de protecție juridică, *astfel încât să le fie garantate drepturile la condiții de muncă decente, precum și un mai bun echilibru între viața familială și cea profesională.*
- (24) *În rezoluția din 29 iunie 2000 a Consiliului și a miniștrilor muncii și politicii sociale reuniți în cadrul Consiliului privind participarea echilibrată a femeilor și bărbaților la viața de familie și la cea lucrativă ⁽²⁾, statele membre sunt încurajate să studieze posibilitatea, pentru ordinea lor juridică respectivă, de a le recunoaște bărbaților care lucrează un drept individual și netransmisibil la concediul de paternitate, cu păstrarea drepturilor aferente postului lor.*
- (25) *Pentru a ajuta lucrătorii să-și reconcilieze viața profesională cu cea familială, este esențial să se prevadă concedii de maternitate și paternitate mai lungi, inclusiv în cazul adoptării unor copii cu vârsta mai mică de 12 luni. Lucrătorul care a adoptat un copil cu vârsta mai mică de 12 luni ar trebui să aibă aceleași drepturi ca părintele natural și să-și poată lua un concediu de maternitate și paternitate în aceleași condiții.*
- (26) *Pentru a ajuta lucrătoarele să-și reconcilieze viața profesională cu cea de familie și pentru a realiza o adevărată egalitate între genuri, este esențial ca bărbații să aibă dreptul la un concediu de paternitate plătit, acordat pe aceeași bază ca concediul de maternitate - cu excepția duratei - astfel încât condițiile necesare să poată fi create treptat. De același drept ar trebui să beneficieze și cuplurile necăsătorite. Statele membre sunt încurajate să reflecteze dacă, în baza legislațiilor lor, lucrătorilor nu li s-ar putea acorda dreptul netransferabil, individual la un concediu de paternitate care să nu le afecteze drepturile decurgând din contractul lor de angajare.*
- (27) *Având în vedere fenomenul de îmbătrânire cu care se confruntă Uniunea și Comunicarea Comisiei din 12 octombrie 2006, intitulată „Viitorul demografic al Europei - transformarea unei provocări într-o oportunitate”, vor trebui depuse toate eforturile pentru a garanta o veritabilă protecție a maternității și paternității.*

⁽¹⁾ JO L 145, 19.6.1996, p. 4.

⁽²⁾ JO C 218, 31.7.2000, p. 5.

Miercuri, 20 octombrie 2010

- (28) **În Cartea verde a Comisiei intitulată „În fața schimbărilor demografice: o nouă solidaritate între generații” se referă la faptul că statele membre se confruntă cu o rată a fertilității scăzută și insuficientă pentru reînnoirea populației. Sunt necesare, așadar, măsuri în vederea îmbunătățirii condițiilor de locul de muncă al lucrătoarelor înainte, în timpul și după perioada de sarcină. Se recomandă preluarea celor mai bune practici ale statelor membre care prezintă o rată ridicată a fertilității și care garantează participarea neîntreruptă a femeilor pe piața muncii.**
- (29) **În concluziile din decembrie 2007 ale Consiliului Ocuparea Forței De Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori (EPSCO), intitulate „Echilibrul dintre rolul femeilor și al bărbaților în materie de ocupare a forței de muncă, creștere economică și coeziune socială”, Consiliul recunoaște concilierea muncii cu viața privată și cea de familie ca fiind un domeniu esențial în ceea ce privește promovarea egalității de gen pe piața muncii.**
- (30) Prezenta directivă nu aduce atingere Directivei 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 de modificare a Directivei 76/207/CEE a Consiliului privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă⁽¹⁾, astfel cum a fost reformată în Directiva 2006/54/CE.
- (31) Protecția securității și sănătății lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează ar trebui garantată și ar trebui să nu contravină principiilor consacrate în directivele privind egalitatea de tratament între femei și bărbați.
- (32) În vederea îmbunătățirii protecției efective a lucrătoarelor gravide și a celor care au născut de curând sau care alăptează, normele privind sarcina probei ar trebui adaptate în caz de fumus boni juris de încălcare a drepturilor acordate de prezenta directivă. Pentru ca aceste drepturi să fie aplicate în mod eficient, sarcina probei ar trebui să revină părâtului, dacă se face dovada unei astfel de încălcări.
- (33) **Prevederile referitoare la concediul de maternitate nu ar avea efect dacă nu ar fi însoțite de menținerea tuturor drepturilor legate de contractul de muncă, inclusiv a remunerației integrale și acordarea unei prestații echivalente.**
- (34) Punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament necesită o protecție judiciară corespunzătoare împotriva eventualelor represalii.
- (35) Statele membre ar trebui să introducă sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive în cazul oricărei nerespectări a obligațiilor care decurg din prezenta directivă.
- (36) **Statele membre sunt îndemnate să introducă în sistemele lor juridice naționale măsurile necesare pentru a se asigura că prejudiciul suferit de o lucrătoare prin încălcări ale obligațiilor prevăzute în prezenta directivă este efectiv reparat sau despăgubit, în modul pe care acestea îl consideră adecvat, astfel încât să fie descurajante, eficiente și proporționale cu prejudiciul suferit.**
- (37) Experiența arată că investirea organismului sau organismelor de promovare a egalității cu competența de a analiza problemele în cauză, de a studia soluții posibile și de a acorda asistență practică victimelor asigură o mai bună protecție față de încălcarea drepturilor garantate de prezenta Directivă. Prin urmare, ar trebui să se prevadă dispoziții în acest sens în prezenta directivă.
- (38) **Persoanele care au făcut obiectul unei discriminări ar trebui să dispună de mijloace adecvate de protecție juridică. Pentru a asigura un nivel mai eficient de protecție pentru asociații, organizații și alte persoane juridice ar trebui, de asemenea, să li se permită să inițieze o procedură, în modul pe care statele membre îl consideră adecvat, în numele sau în sprijinul oricărei victime, fără a aduce atingere normelor interne de procedură privind reprezentarea și apărarea în fața instanțelor.**

(1) JO L 269, 5.10.2002, p. 15.

Miercuri, 20 octombrie 2010

- (39) *Statele membre vor trebui să încurajeze și să promoveze participarea activă a partenerilor sociali pentru o mai bună informare a celor în cauză și pentru regimuri mai eficiente. Încurajând dialogul cu organele menționate anterior, statele membre ar primi mai multe opinii și dobândi o înțelegere mai bună în privința implementării prezentei directivei și a problemelor care se pot ivi, în vederea eliminării discriminării.*
- (40) Prezenta directivă stabilește cerințe minime, ceea ce oferă statelor membre posibilitatea adoptării sau a menținerii unor dispoziții mai favorabile. Punerea în aplicare a prezentei directive nu poate justifica un regres în raport cu situația existentă în fiecare stat membru, **în special în ceea ce privește legislațiile naționale care, prin combinarea concediului parental cu concediul de maternitate, prevăd dreptul mamei la un concediu de maternitate de cel puțin 20 săptămâni, repartizat înainte și/sau după naștere și remunerat cel puțin la nivelul prevăzut în prezenta directivă.**
- (41) *Statele membre ar trebui să încurajeze dialogul între partenerii sociali și cu organizații neguvernamentale, pentru a lua cunoștință de diversele forme de discriminare și a le combate.*
- (42) Întrucât obiectivele acțiunii preconizate, și anume îmbunătățirea nivelului minim de protecție a lucrătoarelor gravide și a celor care au născut de curând sau alăptează și îmbunătățirea aplicării eficiente a principiului egalității de tratament, nu pot fi realizate într-o măsură suficientă de statele membre având în vedere nivelurile lor divergente de protecție și, prin urmare, pot fi îndeplinite mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat anterior, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor declarate,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 92/85/CEE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, se introduce următorul alineat:

„(1a) Prezenta directivă este, de asemenea, menită să îmbunătățească condițiile lucrătoarelor gravide și ale celor care au născut de curând și care rămân sau revin pe piața forței de muncă și să realizeze o mai bună reconciliere între viața profesională și cea privată și familială.”

2. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Definiții

În înțelesul prezentei directive se aplică următoarea definiție:

- (a) prin «lucrătoare gravidă» se înțelege orice lucrătoare gravidă care este angajată pe baza oricărui tip de contract, inclusiv în munca la domiciliu, care își informează angajatorul despre starea sa, în conformitate cu legislația și practica națională;
- (b) prin «lucrătoare care a născut» de curând se înțelege orice lucrătoare care a născut de curând și care este angajată pe baza oricărui tip de contract, inclusiv în munca la domiciliu, în sensul legislației și/sau practicii naționale, și care își informează angajatorul asupra stării sale, în conformitate cu această legislație și/sau practică; în sensul prezentei directive, înseamnă și lucrătoare care a adoptat de curând un copil;

Miercuri, 20 octombrie 2010

- (c) prin «lucrătoare care alăptează» se înțelege orice lucrătoare care este angajată pe baza oricărui tip de contract, inclusiv în munca la domiciliu, care alăptează, în sensul legislației și/sau practicii naționale, și care își informează angajatorul asupra stării sale, în conformitate cu această legislație și/sau practică.”

3. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Linii directoare

(1) (Comisia, consultându-se cu statele membre și fiind sprijinită de Comitetului consultativ pentru securitate, igienă și protecția sănătății la locul de muncă, stabilește liniile directoare privind evaluarea agenților chimici, fizici și biologici și a proceselor industriale considerate periculoase pentru sănătatea reproductivă a bărbaților și femeilor care sunt angajați și pentru securitatea sau sănătatea lucrătoarelor, în sensul articolului 2. Aceste linii directoare sunt reexaminare și, începând cu 2012, se actualizează cel puțin o dată la cinci ani.

Liniile directoare menționate la primul paragraf trebuie să aibă în vedere, de asemenea, mișcările și pozițiile de lucru, oboseala fizică și mintală și alte tipuri de efort fizic și psihic legate de activitatea desfășurată de lucrătoare, în sensul articolului 2.

(2) (Scopul liniilor directoare menționate la alineatul (1) este de a servi ca bază pentru evaluarea menționată la articolul 4 alineatul (1).

În acest scop, statele membre trebuie să aducă la cunoștință aceste linii directoare tuturor angajatorilor și lucrătorilor, bărbați și femei, și/sau reprezentanților acestora, precum și partenerilor sociali din statul membru respectiv.”

4. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Evaluarea, informarea și consultarea

(1) În vederea evaluării riscurilor, efectuată în conformitate cu Directiva 89/391/CEE, angajatorul include o evaluare a riscurilor reproductivă pentru lucrători, bărbați și femei. Pentru toate activitățile care pot prezenta un risc specific de expunere la agenți, procese sau condiții de muncă, a căror listă neexhaustivă este inclusă în anexa 1, angajatorul trebuie să evalueze natura, gradul și durata expunerii lucrătoarelor în întreprinderea sau unitatea respectivă, în sensul articolului 2 și a lucrătoarelor care s-ar putea afla într-una dintre situațiile menționate la articolul 2, fie direct, fie prin intermediul serviciilor de protecție și prevenire menționate la articolul 7 din Directiva 89/391/CEE, cu scopul de:

— a evalua orice risc la adresa securității sau sănătății, precum și orice repercusiune asupra sarcinii sau alăptării pentru lucrătoare în sensul articolului 2 din prezenta directivă și pentru lucrătoarele care s-ar putea afla într-una dintre situațiile menționate la articolul 2 din prezenta directivă,

— a hotărî asupra măsurilor care urmează să fie luate.

(2) Fără a aduce atingere articolului 10 din Directiva 89/391/CEE, în întreprinderea sau unitatea respectivă, lucrătoarele, în sensul articolului 2 din prezenta directivă, și lucrătoarele care s-ar putea afla într-una dintre situațiile menționate la articolul 2 din prezenta directivă și/sau reprezentanții lor, precum și partenerii sociali implicați, sunt informați cu privire la rezultatele evaluării menționate la alineatul (1) și la toate măsurile referitoare la sănătatea și securitatea la locul de muncă.

Miercuri, 20 octombrie 2010

(3) Se adoptă măsurile adecvate pentru a garanta lucrătorilor și lucrătoarelor și/sau reprezentanților acestora în întreprinderea sau organizația respectivă, că au posibilitatea să supravegheze aplicarea prezentei directive sau să intervină în aplicarea acesteia, mai ales în ceea ce privește măsurile hotărâte de angajator, prevăzute la alineatul (1), fără a aduce atingere responsabilității ce îi revine angajatorului în adoptarea acestei măsuri.

(4) Consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora în ceea ce privește elementele care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive se organizează în conformitate cu articolul 11 din Directiva 89/391/CEE.”

5. La articolul 5, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Dacă modificarea condițiilor de muncă și/sau a programului de lucru nu este posibilă din punct de vedere tehnic și/sau obiectiv, angajatorul va lua măsuri pentru a schimba locul de muncă al lucrătoarei respective.

(3) Dacă schimbarea locului de muncă nu este posibilă din punct de vedere tehnic și/sau obiectiv, lucrătoarelor respective trebuie să li se acorde, în conformitate cu legislația și/sau practica națională, o dispensă pentru întreaga perioadă necesară protecției securității sau sănătății lor.”

6. La articolul 6, se adaugă următorul punct:

„3. În afară de aceasta, lucrătoarelor însărcinate nu li se solicită să desfășoare activități de transport sau ridicare a unor greutăți și nici munci periculoase, obositoare sau care implică riscuri pentru sănătate.”

7. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Munca de noapte și orele suplimentare

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru ca lucrătoarele în sensul articolului 2 să nu fie obligate să desfășoare muncă de noapte și ore suplimentare:

(a) în decursul celor 10 săptămâni premergătoare datei la care urmează să nască;

(b) pe durata restului perioadei de sarcină, în cazul în care acest lucru este necesar pentru sănătatea mamei sau a fătului;

(c) în timpul întregii perioade de alăptare.

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) trebuie să includă, în conformitate cu legislația și practica națională, posibilitatea:

(a) transferului la o muncă de zi compatibilă; sau

(b) o dispensă ori prelungirea concediului de maternitate, în cazul în care o astfel de schimbare nu este posibilă din punct de vedere tehnic și/sau obiectiv.

(3) Lucrătoarele care doresc să fie scutite de munca de noapte informează angajatorul, în conformitate cu normele în vigoare în statele membre, și, în cazul specificat la alineatul (1) litera (b), prezintă acestuia un certificat medical.

Miercuri, 20 octombrie 2010

(4) Pentru părinții singuri și cei care au copii cu dizabilități grave, perioadele menționate la alineatul (1) pot fi extinse în conformitate cu procedurile stabilite de statele membre.”

8. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Concediul de maternitate

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru ca lucrătoarele, în sensul articolului 2, să beneficieze de un concediu de maternitate de cel puțin **20 de săptămâni** consecutive, repartizat înainte și/sau după naștere.

(2) **În ceea ce privește ultimele patru săptămâni din perioada menționată la alineatul (1), un sistem de concediu din motive familiale disponibil la nivel național poate fi considerat drept concediu de maternitate în sensul prezentei directive, cu condiția să ofere lucrătoarelor o protecție generală, în sensul articolului 2, de nivel echivalent cu cel stabilit în prezenta directivă. În acest caz, perioada totală de concediu trebuie să fie mai mare decât concediul parental prevăzut în Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEIP și CES (*).**

Remunerația pentru ultimele patru săptămâni de concediu de maternitate nu este mai mică decât indemnizația menționată la articolul 11 alineatul (5) sau, în mod alternativ, poate fi egală cu remunerația medie pentru cele 20 săptămâni de concediu de maternitate, care este de cel puțin 75 % din ultimul salariu lunar sau din salariul lunar mediu stipulat în legislația națională, cu respectarea oricărui plafon stabilit în conformitate cu aceasta. Statele membre pot stabili perioadele pe durata cărora se calculează salariul lunar mediu.

Atunci când statul membru a prevăzut o perioadă de concediu de maternitate de cel puțin 18 săptămâni, statul membru respectiv poate hotărî ca ultimele două săptămâni să fie completate prin concediul de paternitate existent la nivel național, cu același nivel de remunerație.

(3) Concediul de maternitate prevăzut la alineatul (1) include un concediu de maternitate obligatoriu, **plătit integral**, de cel puțin șase săptămâni după nașterea copilului, **fără a aduce atingere legislației naționale existente care prevede un concediu de maternitate obligatoriu înainte de naștere. Perioada de șase săptămâni de concediu de maternitate obligatoriu se aplică tuturor femeilor care lucrează, indiferent de numărul de zile lucrate înainte de naștere.** Statele membre iau măsurile necesare pentru ca lucrătoarele, în sensul articolului 2, să poată alege liber momentul în care să poată beneficia de partea neobligatorie din concediu de maternitate, înainte sau după nașterea copilului, **fără a aduce atingere legislației și/sau practicilor naționale existente care prevăd un număr maxim de săptămâni înainte de naștere.**

(4) **Perioada poate fi distribuită între mamă și tată, în conformitate cu legislația statului membru în cauză, dacă cuplul este de acord și solicită acest lucru.**

(5) **Pentru a proteja atât sănătatea mamei, cât și pe cea a copilului, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că lucrătoarele pot decide liber și fără nicio constrângere dacă să recurgă sau nu la perioada de concediu de maternitate neobligatoriu înainte de nașterea copilului.**

(6) **Lucrătoarea trebuie să indice perioada aleasă pentru partea neobligatorie din concediul de maternitate cu cel puțin o lună înainte de începutul acesteia.**

(7) **În cazul nașterilor multiple, perioada de concediu de maternitate obligatoriu menționată la alineatul (3) se prelungește cu încă o lună pentru fiecare geamăn, în conformitate cu legislația națională.**

Miercuri, 20 octombrie 2010

(8) Partea din concediul de maternitate anterioară nașterii copilului se extinde cu perioada dintre data estimată și cea reală a nașterii copilului, fără ca partea rămasă din concediu să fie redusă.

(9) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că se acordă concediu suplimentar **plătit integral** în caz de naștere prematură, spitalizarea copilului la naștere, copii cu handicap, **mame cu handicap** și nașteri multiple. Durata concediului suplimentar trebuie să fie proporțională și să permită satisfacerea nevoilor speciale ale mamei și copilului/copiilor. **Perioada totală de concediu de maternitate este extinsă cu cel puțin opt săptămâni după nașterea unui copil cu handicap. Statele membre garantează, de asemenea, o perioadă suplimentară de concediu de șase săptămâni în cazul în care copilul se naște mort.**

(10) Statele membre trebuie să se asigure că orice perioadă de concediu medical luat cu patru săptămâni sau mai mult înainte de naștere din cauza unei boli sau a unor complicații apărute ca urmare a sarcinii nu afectează durata concediului de maternitate.

(11) **Statele membre protejează drepturile mamelor și taților, asigurându-se că există condiții speciale de muncă, astfel încât să ajute părinții copiilor cu dizabilități.**

(12) **Statele membre adoptă măsuri adecvate în vederea recunoașterii depresiei postnatale drept boală gravă și sprijină campaniile de responsabilizare menite să disemineze informații corecte cu privire la boală și să combată prejudecățile și posibila stigmatizare ce continuă să fie asociate acestei boli.**

(*) JO L 145, 19.6.1996, p. 4.”

9. Se inserează următoarele articole:

„Articolul 8a

Concediul de paternitate

(1) **Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că lucrătorii ale căror parteneri de viață au născut recent au dreptul la un concediu de paternitate continuu, netransferabil, plătit integral, de cel puțin două săptămâni, acordat – cu excepția duratei – pe aceeași bază cu concediul de maternitate, de efectuat după ce soția/partenera a născut, în cursul concediului de maternitate.**

Statele membre care nu au introdus încă un concediu de paternitate continuu, netransferabil, plătit integral, de cel puțin două săptămâni, acordat – cu excepția duratei – pe aceeași bază cu concediul de maternitate, de efectuat după ce soția/partenera a născut, în cursul concediului de maternitate, sunt încurajate călduros să îl implementeze, pentru a promova participarea deopotrivă a ambilor părinți la echilibrarea drepturilor și responsabilităților familiale.

(2) **Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că lucrătorilor ale căror parteneri au născut recent li se acordă a perioadă de concediu special care să includă partea nefolosită din concediul de maternitate în cazul decesului sau al incapacității fizice a mamei.**

Articolul 8b

Concediul de adopție

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că dispozițiile prezentei directive referitoare la concediul de maternitate și paternitate se aplică și în caz de adopție a unui copil cu vârsta de până la 12 luni.”

Miercuri, 20 octombrie 2010

10. Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

Interzicerea concedierii

Pentru a garanta că lucrătoarele, în sensul articolului 2, își pot exercita drepturile de protecție a sănătății și securității, recunoscute prin prezentul articol:

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a interzice concedierea lucrătoarelor și orice acțiune pregătitoare în acest scop, în sensul articolului 2, în perioada decurgând de la începutul sarcinii până la **cel puțin șase luni după** terminarea concediului de maternitate prevăzut la articolul 8 alineatul (1), cu excepția cazurilor speciale care nu au legătură cu starea lor, admise de legislația și/sau practica națională și, dacă este cazul, cu condiția ca autoritatea competentă să-și fi dat acordul.
2. În cazul în care o lucrătoare, în sensul articolului 2, este concediată în timpul perioadei menționate la punctul 1, angajatorul trebuie să prezinte în scris motive bine întemeiate pentru concediere. ■
3. Statele membre iau măsurile necesare pentru protecția lucrătoarelor, în sensul articolului 2, față de consecințele concedierii care, în temeiul punctelor 1 și 2, este ilegală.
4. **Statele membre adoptă măsurile necesare pentru interzicerea discriminării pe piața muncii în cazul femeilor însărcinate, creând șanse egale în ceea ce privește recrutarea, în cazul în care acestea îndeplinesc toate cerințele pentru postul pe care îl solicită.**
5. Orice tratament mai puțin favorabil al unei femei legat de sarcină sau de concediul de maternitate, în temeiul articolului 8 din prezenta directivă, constituie discriminare în sensul Directivei 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (*).
6. **Statele membre adoptă măsurile necesare pentru ca lucrătorii să beneficieze pe perioada concediului de paternitate/co-maternitate de aceeași protecție împotriva concedierii acordată la punctul 1 lucrătoarelor în sensul articolului 2.**
7. **Statele membre sunt încurajate să adopte măsuri care să garanteze că lucrătorii pot opta pentru a lucra cu fracțiune de normă pe o durată care să nu depășească un an, fiind protejați în totalitate în caz de concediere și beneficiind de drepturi depline de a reveni la sfârșitul acestei perioade la poziția cu normă întreagă și la salariul avut anterior.**

(*) JO L 204, 26.7.2006, p. 23.”

11. Articolul 11 se înlocuiește după cum urmează:

„Articolul 11

Drepturi legate de contractul de muncă

Pentru a garanta că lucrătoarele, în sensul articolului 2, își pot exercita drepturile de protecție a sănătății și securității, recunoscute prin prezentul articol, se prevăd următoarele:

1. în cazurile menționate la articolele 5, 6 și 7, trebuie asigurate, în conformitate cu legislația și practica națională, drepturile legate de contractul de muncă, inclusiv menținerea unei remunerații și/sau dreptul lucrătoarelor, în sensul articolului 2, de a beneficia de o prestație echivalentă;

Miercuri, 20 octombrie 2010

2. **lucrătoarea**, în sensul articolului 2, pe care angajatorul o exclude de la lucru, considerând, în absența unui certificat medical furnizat de lucrătoare, că **aceasta nu este aptă** de muncă, poate consulta un medic, din proprie inițiativă. **În cazul în care medicul certifică faptul că lucrătoarea este aptă de muncă, fie angajatorul trebuie să o reprimească la muncă, fie aceasta primește**, până la începutul concediului de maternitate, în sensul articolului 8 alineatul (3), o remunerație echivalentă salariului întreg al acesteia;
3. **statele membre iau toate măsurile adecvate pentru a garanta sănătatea și siguranța lucrătoarelor gravide, inclusiv în ceea ce privește spațiile ergonomice, timpul de lucru (inclusiv munca pe timp de noapte și schimbarea locului de muncă), intensitatea muncii, precum și creșterea protecției împotriva agenților infecțioși specifici și a radiației ionizante;**
4. **în cazul menționat la articolul 8, trebuie asigurate următoarele:**
 - (a) **drepturile legate de contractul de muncă al lucrătoarelor, în sensul articolului 2, altele decât cele prevăzute la litera (b);**
 - (b) **menținerea unei remunerații și/sau dreptul lucrătoarelor, în sensul articolului 2, de a beneficia de o prestație echivalentă;**
 - (c) **dreptul lucrătoarelor aflate în concediu de maternitate de a beneficia automat de orice mărire de salariu, dacă este aplicabilă, fără a fi nevoite să își întrerupă temporar concediul de maternitate pentru a putea beneficia de creșterea salarială;**
 - (d) **dreptul lucrătoarelor, în sensul articolului 2, de a reveni la locurile lor de muncă sau la unele echivalente în condiții care nu le sunt mai puțin favorabile, păstrându-și același salariu, aceeași categorie profesională și aceleași îndatoriri pe care le-au avut înaintea concediului de maternitate și de a beneficia de orice îmbunătățire a condițiilor de muncă la care ar fi avut dreptul în timpul absenței; și, în situații excepționale de restructurare sau de reorganizare substanțială a procesului de producție, lucrătoarei trebuie să i se garanteze întotdeauna posibilitatea de a discuta cu angajatorul despre impactul acestor schimbări asupra situației sale profesionale și, indirect, a situației sale personale;**
 - (e) **menținerea, pentru lucrătoare, în sensul articolului 2, a oportunităților de dezvoltare a carierei prin intermediul educației, precum și al formării suplimentare și profesionale continue, astfel încât acestea să își consolideze perspectivele de carieră;**
 - (f) **perioada de concediu de maternitate nu trebuie să aducă prejudicii drepturilor lucrătoarei la pensie, această perioadă trebuind să fie luată în considerare drept perioadă lucrătoare, iar lucrătoarele nu trebuie să sufere o reducere a drepturilor la pensie prin luarea concediului de maternitate;**
5. **prestația menționată la punctul 4 litera (b) este considerată ca fiind echivalentă** dacă garantează un venit echivalent ultimului salariu lunar sau unui salariu mediu lunar. **Lucrătoarelor aflate în concediu de maternitate li se plătește salariul integral, iar indemnizația de maternitate este de 100 % din ultimul salariu lunar sau din salariul lunar mediu.** Statele membre pot prevedea perioada pe parcursul căreia se calculează salariul mediu;
6. **prestația primită de lucrătoare în sensul articolului 2, nu este în niciun caz mai mică decât prestația primită de lucrătoare în sensul articolului 2 în cazul unei întreruperi a activității din motive legate de starea lor de sănătate;**
7. **statele membre garantează dreptul lucrătoarelor aflate în concediu de maternitate de a beneficia automat de orice mărire de salariu, dacă este aplicabilă, fără a fi nevoite să își întrerupă temporar concediul de maternitate pentru a putea beneficia de creșterea salarială;**

Miercuri, 20 octombrie 2010

8. statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că lucrătoarele, în sensul articolului 2, pot cere, în timpul concediului de maternitate sau la întoarcerea din concediul de maternitate prevăzut la articolul 8, modificarea programului și a formulelor de lucru, precum și că angajatorii sunt obligați să ia în considerare aceste cereri, ținând seama de propriile nevoi și de cele ale lucrătoarelor;
9. *statele membre adoptă măsurile corespunzătoare pentru încurajarea angajatorilor și promovarea dialogului între partenerii sociali, astfel încât să asigure sprijinul necesar pentru reintegrarea și formarea profesională a lucrătoarelor care revin la locul de muncă după concediul de maternitate, dacă este necesar și/sau la cererea lucrătorilor și în conformitate cu legislația națională;*
10. *angajatorul se asigură că programul de lucru al lucrătoarelor însărcinate ia în considerare necesitatea acestora de a se prezenta la controale medicale regulate sau excepționale;*
11. *statele membre încurajează angajatorii să creeze facilități de îngrijire a copiilor, pentru angajații care au copii mai mici de trei ani.”*

12. *Se introduc următoarele articole:*

„Articolul 11a

Pauza de lucru pentru alăptarea copilului

- (1) *Mama care își alăptează copilul are dreptul la o pauză de lucru în acest scop, care se împarte în două perioade distincte, fiecare cu o durată de o oră, dacă nu au fost stabilite alte condiții mai favorabile de comun acord cu angajatorul.*
- (2) *În cazul nașterilor multiple, pauza de lucru menționată la alineatul (1) se mărește cu câte 30 de minute pentru fiecare copil suplimentar.*
- (3) *În cazul fracțiunii de normă, pauza zilnică de lucru menționată la alineatul (1) se reduce proporțional cu timpul de lucru obișnuit, fără să fie mai mică de 30 de minute.*
- (4) *În cazul menționat la alineatul (3), pauza de lucru se acordă pentru o perioadă care nu depășește o oră și, dacă este cazul, pentru o a doua perioadă corespunzătoare timpului rămas, dacă nu au fost stabilite alte condiții de comun acord cu angajatorul.*

Articolul 11b

Prevenirea discriminării și integrarea dimensiunii de gen

Statele membre, în conformitate cu tradițiile și practicile naționale, adoptă măsurile corespunzătoare pentru promovarea dialogului între partenerii sociali la nivelurile corespunzătoare, pentru a pune în practică măsuri eficiente de prevenire a discriminării împotriva femeilor pe motive de concediu de sarcină, de maternitate sau pentru adopție.

Statele membre încurajează angajatorii, prin convenții colective sau prin practici, să adopte măsuri eficiente pentru a evita discriminările împotriva femeilor pe motive de sarcină, de maternitate sau de concediu de adopție.

Statele membre țin seama în mod activ de obiectivul egalității între bărbați și femei cu ocazia elaborării și punerii în aplicare a actelor cu putere de lege și actelor administrative, precum și a politicilor și activităților în domeniile prevăzute de prezenta directivă.”

Miercuri, 20 octombrie 2010

13. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 12a

Protecția împotriva represaliilor

Statele membre introduc în sistemele lor juridice naționale măsurile pe care le consideră necesare pentru protecția persoanelor, **inclusiv a martorilor**, față de orice tratament nefavorabil sau consecință nefavorabilă care rezultă în urma unei plângeri pe care au depus-o sau a unei acțiuni în justiție pe care au inițiat-o, cu scopul de a asigura respectarea drepturilor acordate de prezenta directivă.

Articolul 12b

Sanțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcărilor dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile pot include plata unor compensații și trebuie să fie eficace și proporționale și disuasive.

Articolul 12c

Organism de promovare a egalității

Statele membre se asigură că organismul sau organismele desemnate la articolul 20, astfel cum a fost reformată prin Directiva 2006/54/CE, pentru a promova, analiza, monitoriza și susține egalitatea de tratament între toate persoanele, fără discriminare pe criterii de gen, sunt competente, în plus, pentru aspecte care fac obiectul prezentei directive, atunci când aceste aspecte țin în principal de egalitatea de tratament și nu **numai** de sănătatea și securitatea lucrătorului.”

Articolul 2

(1) Statele membre pot adopta sau menține dispoziții mai favorabile pentru lucrători decât cele prevăzute în prezenta directivă.

(2) Statele membre pot adopta măsuri preventive și de monitorizare privind protecția și securitatea la locul de muncă pentru lucrătoarele însărcinate și lucrătoarele care au născut recent.

(3) Punerea în aplicare a prezentei directive nu constituie în nicio împrejurare un motiv de reducere a nivelului de protecție în domeniile reglementate de prezenta directivă.

(4) Dispozițiile prevăzute în prezenta directivă se încorporează în contractele colective de muncă din statele membre.

Articolul 3

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la ... (*). Comisiei îi sunt comunicate de îndată de către statele membre textele acestor dispoziții, precum și un tabel de corespondență între dispozițiile respective și prezenta directivă.

(2) Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre determină modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(*). Doi ani după intrarea în vigoare a prezentei directive.

Miercuri, 20 octombrie 2010

Articolul 4

(1) Statele membre și organismele naționale de promovare a egalității comunică Comisiei până la ... (*) și, ulterior, din **trei în trei ani**, toate informațiile necesare pentru întocmirea de către Comisie a unui raport adresat Parlamentului European și Consiliului privind aplicarea Directivei 92/85/CEE, astfel cum este modificată prin prezenta directivă.

(2) Raportul Comisiei ține seama, după caz, de punctul de vedere al partenerilor sociali și al organizațiilor neguvernamentale respective. Conform principiului abordării integratoare a egalității de șanse pentru femei și bărbați, raportul oferă, între altele, o evaluare a impactului pe care măsurile luate îl au asupra bărbaților și femeilor. **Raportul include, de asemenea, un studiu de impact care analizează atât efectele sociale, cât și cele economice la nivelul Uniunii, a prelungirii suplimentare a concediului de maternitate și a punerii în aplicare a concediului de paternitate.** În funcție de informațiile primite, raportul include, după caz, propuneri de revizuire și de actualizare a directivei 92/85/CEE, astfel cum este modificată prin prezenta directivă.

Articolul 5

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 6

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

(*) **Trei ani** de la intrarea în vigoare a prezentei directive.

Combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale ***I

P7_TA(2010)0374

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale (reformare) (COM(2009)0126 – C7-0044/2009 – 2009/0054(COD))

(2012/C 70 E/27)

(Procedura legislativă ordinară - reformare)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2009)0126),

— având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0044/2009),

— având în vedere comunicarea Comisiei adresată Parlamentului European și Consiliului intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),

Miercuri, 20 octombrie 2010

- având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 17 decembrie 2009 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽²⁾,
 - având în vedere scrisoarea din 18 mai 2010 a Comisiei pentru afaceri juridice, adresată Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 29 septembrie 2010, de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolele 87 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru afaceri juridice, precum și cel al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0136/2010),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere sau în avizul grupului de lucru și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare, modificată pentru a ține seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor naționale.

⁽¹⁾ JO C 255, 22.9.2010, p. 42.

⁽²⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

P7_TC1-COD(2009)0054

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 20 octombrie 2010 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale (reformare)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2011/7/UE.)

Joi, 21 octombrie 2010

Instrumentul de stabilitate***I

P7_TA(2010)0378

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1717/2006 de instituire a unui instrument de stabilitate (COM(2009)0195 – C7-0042/2009 – 2009/0058(COD))

(2012/C 70 E/28)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2009)0195),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2), articolul 179 alineatul (1) și articolul 181a din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0042/2009),
 - având în vedere comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3), articolele 209 alineatul (1) și articolul 212 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere hotărârea Curții Europene de Justiție din 20 mai 2008 în cauza C-91/05, Comisia vs Consiliu, care anula Decizia 2004/833/PESC a Consiliului din 2 decembrie 2004 de punere în aplicare a Acțiunii comune 2002/589/PESC în vederea contribuției Uniunii Europene la ECOWAS, în cadrul Moratoriului privind armele ușoare și de calibru mic,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0066/2009),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

Joi, 21 octombrie 2010

P7_TC1-COD(2009)0058**Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 21 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1717/2006 de instituire a unui instrument de stabilitate**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 209 alineatul (1) și 212,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1717/2006 al Parlamentului European și Consiliului din 15 noiembrie 2006 de instituire a unui instrument de stabilitate ⁽²⁾ a fost conceput cu obiectivul de a permite Comunității să adopte măsuri coerente și integrate de răspuns în situații de criză și criză iminentă, prin intermediul unui singur instrument legislativ, care prevede proceduri decizionale simplificate.
- (2) Evaluarea prevăzută la articolul 25 din Regulamentul (CE) nr. 1717/2006 constată necesitatea propunerii anumitor modificări la regulament.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 1717/2006 trebuie aliniat la hotărârea Curții de Justiție a Comunităților Europene din 20 mai 2008 ⁽³⁾ în care se susține că măsurile de combatere a proliferării și utilizării ilicite și accesului la arme ușoare și de calibru mic pot fi executate de Comunitate în cadrul politicii sale de dezvoltare și, astfel, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1717/2006.
- (4) Urmărirea obiectivelor stabilite la articolul 4 punctul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1717/2006 și coerența ar trebui îmbunătățite prin permiterea deschiderii generale a participării la procedurile de achiziții publice sau la procedurile de acordare de subvenții în temeiul articolului 4 punctul (3) din respectivul regulament, astfel cum se întâmplă deja în cazul măsurilor prevăzute la articolul 3, astfel încât dispozițiile privind participarea și regulile de origine pentru măsurile de răspuns la situații de criză să fie alinate la cele privind pregătirea pentru situații de criză.
- (5) **Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cu privire la documentele de strategie multi-naționale, documentele strategice tematiche și programele orientative multianuale, ținând seama de faptul că acestea completează Regulamentul (CE) nr. 1717/2006 și au un domeniu de aplicare general. Este foarte important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.**
- (6) Procentul din pachetul financiar prevăzut la articolul 24 din Regulamentul (CE) nr. 1717/2006 pentru măsurile care intră sub incidența articolului 4 punctul (1) din respectivul regulament s-a dovedit insuficient și ar trebui majorat. Domeniile acoperite sunt numeroase și, chiar și în condițiile în care există programe cu scopuri multiple, doar câteva dintre acestea pot fi gestionate în mod eficient cu resursele limitate disponibile. Întreprinderea de acțiuni eficiente în domeniul infrastructurilor critice, al riscurilor la adresa sănătății publice și al măsurilor globale de răspuns la amenințările transregionale presupune luarea de măsuri de mai mare amploare, pentru a asigura un impact, o vizibilitate și o credibilitate reale. În plus, desfășurarea de acțiuni transregionale complementare contribuțiilor naționale și regionale presupune un nivel corespunzător de finanțare pentru a putea atinge masa critică. Procentajul maxim alocat în cadrul pachetului financiar global pentru măsurile care intră sub incidența articolului 4 punctul (1) din respectivul regulament ar trebui mărit de la 7 % la 10 % pentru a permite realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 4 punctul (1) din respectivul regulament.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 21 octombrie 2010.

⁽²⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 1.

⁽³⁾ Cauza C-91/05, Comisia /Consiliu 2008 REC. I-3651.

Joi, 21 octombrie 2010

- (7) Deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și că, în consecință, având în vedere amploarea acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (8) Regulamentul nr. (CE) nr. 1717/2006 ar trebui să se modifice în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1717/2006 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (2), litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) sprijinul pentru măsurile de combatere, în cadrul politicilor și al obiectivelor cooperării Uniunii, a utilizării ilicite a armelor ușoare și cu calibru mic și a accesului la acestea; acest sprijin ar putea să includă, de asemenea, activități de supraveghere, de asistență acordată victimelor, de sensibilizare a opiniei publice și de dezvoltare a cunoștințelor și a bunelor practici în domeniul juridic și administrativ;”;

2. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

- (a) La punctul (1) litera (a), **primul paragraf** se înlocuiește cu următorul text:

„(a) consolidarea competențelor autorităților de aplicare a legii și ale autorităților judiciare și civile implicate în lupta împotriva terorismului și a criminalității organizate, inclusiv împotriva traficului de persoane, a traficului de droguri, de arme de foc și de materiale explozive, precum și în controlul efectiv al comerțului și al tranzitului ilegal.”;

- (b) **La punctul (3) primul paragraf, se inserează următoarea literă:**

„(c) dezvoltând și organizând societatea civilă și participarea acesteia la procesul politic, inclusiv măsuri care vizează consolidarea rolului femeilor în acest proces și măsuri menite să promoveze mijloacele de informare independente, pluraliste și profesioniste.”;

- (c) **La punctul (3), se adaugă următorul paragraf:**

„Măsurile care intră sub incidența acestui punct pot fi puse în aplicare, dacă este cazul, prin intermediul Parteneriatului UE de consolidare a păcii.”;

3. **La articolul 6, alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următoarele:**

„(3) În cazul în care costul unei măsuri excepționale de asistență depășește 20 000 000 EUR, această măsură este adoptată de către Comisie, ținând seama de avizul Parlamentului European și al Consiliului.”;

(4) Comisia poate adopta programe interimare în vederea stabilirii sau a restabilirii condițiilor esențiale necesare punerii în aplicare eficiente a politicilor Uniunii de cooperare externă. Programele interimare se bazează pe măsurile excepționale de asistență. Acestea se adoptă de către Comisie, ținând seama de avizul Parlamentului European și al Consiliului.”;

Joi, 21 octombrie 2010

4. Articolul 7 se modifică după cum urmează:**(a) Alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:**

„(3) Documentele de strategie multinaționale și tematice, precum și eventualele revizuri sau extinderi ale acestora, sunt adoptate de către Comisie prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu procedura menționată la articolul 22 și cu respectarea condițiilor prevăzute la articolele 22a și 22b. Acestea acoperă o perioadă inițială care nu poate depăși durata de valabilitate a prezentului regulament și fac obiectul unei examinări intermediare.”;

(b) Alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Programele indicative multianuale, precum și eventualele revizuri sau extinderi ale acestora, sunt adoptate de către Comisie prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu procedura menționată la articolul 22 și cu respectarea condițiilor prevăzute la articolele 22a și 22b. Acestea se bazează, după caz, pe consultarea cu țările sau regiunile partenere în cauză.”;

5. La articolul 8, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Programele anuale de acțiune, precum și eventualele revizuri sau extinderi ale acestora sunt adoptate de către Comisie, ținând seama de avizul Parlamentului European și al Consiliului.”;

6. La articolul 9, alineatele (3) și (4) se modifică după cum urmează:

„(3) Măsurile speciale al căror cost depășește 5 000 000 EUR sunt adoptate de către Comisie, ținând seama de avizul Parlamentului European și al Consiliului.

(4) Comisia informează Parlamentul European și Consiliul în termen de o lună cu privire la adoptarea unor măsuri speciale al căror cost nu depășește 5 000 000 EUR.”;

7. La articolul 17, alineatele (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) În cazul unor măsuri excepționale de asistență și al unor programe de răspuns interimare, astfel cum sunt definite la articolul 6 și în cazul măsurilor adoptate pentru îndeplinirea obiectivelor menționate la articolul 4 punctul (3), participarea la procedurile de achiziții publice sau la procedurile de acordare de subvenții este deschisă în mod general.

(5) În cazul unor măsuri adoptate în vederea realizării obiectivelor menționate la articolul 4 punctele (1) și (2), participarea la procedurile de achiziții publice sau la procedurile de acordare de subvenții este deschisă, iar regulile de origine sunt extinse la orice persoană fizică sau juridică din țările în curs de dezvoltare sau în tranziție, după criteriile stabilite de către OCDE, precum și din orice altă țară menționată în strategie.”;

8. Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:**„Articolul 21****Evaluare**

Comisia evaluează, cu regularitate, rezultatele și eficiența politicilor și a programelor, precum și eficiența programării pentru a verifica dacă obiectivele au fost atinse și pentru a elabora recomandări în vederea îmbunătățirii operațiunilor viitoare. Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului, pentru dezbateri, rapoarte de evaluare semnificative. Aceste rezultate sunt luate în considerare în conceperea programelor și atribuirea resurselor.”;

Joi, 21 octombrie 2010

9. *Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:*

„Articolul 22

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 7 alineatul (3) și articolul 7 alineatul (7) este conferită Comisiei pentru perioada de aplicare a prezentului regulament.

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolele 22b și 22c.

Articolul 22a

Revocarea delegării de competențe

(1) Parlamentul European sau Consiliul poate revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la articolul 7 alineatele (3) și (7).

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe depune eforturi pentru informarea celeilalte instituții și a Comisiei într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și posibilele motive de revocare.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, specificată în aceasta. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare. Decizia se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 22b

Obiecțiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecțiuni la un act delegat în termen de două luni de la data notificării.

La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

(2) În cazul în care, la expirarea termenului menționat la alineatul (1), nici Parlamentul European, nici Consiliul nu a formulat obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare la data prevăzută în dispozițiile sale.

Actul delegat poate fi publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un act delegat în termenul menționat la alineatul (1), acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni prezintă motivele care au stat la baza acestora.”;

Joi, 21 octombrie 2010

10. Articolul 24 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 24

Pachet financiar

Pachetul financiar pentru punerea în aplicare a prezentului regulament se stabilește la 2062 00 00 00 EUR pentru perioada 2007-2013. Creditele anuale sunt autorizate de către autoritatea bugetară în limita cadrului financiar.

În perioada 2007-2013:

- (a) maximum 10 % din pachetul financiar se alocă măsurilor care intră sub incidența articolului 4 punctul (1);
- (b) maximum 15 % din pachetul financiar se alocă măsurilor care intră sub incidența articolului 4 punctul (2);
- (c) maximum **10 %** din pachetul financiar se alocă măsurilor care intră sub incidența articolului 4 punctul (3), **cu condiția ca suma respectivă să fie compatibilă cu actuala revizuire a Parteneriatului UE pentru consolidarea păcii și a resurselor interne.**

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Instrumentul de finanțare a cooperării pentru dezvoltare *I**

P7_TA(2010)0379

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare și a Regulamentului (CE) nr. 1889/2006 de instituire a unui instrument de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială (COM(2009)0194 – C7-0043/2009 – 2009/0060A(COD))

(2012/C 70 E/29)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2009)0194),

— având în vedere articolul 251 alineatul (2), articolul 179 alineatul (1) și articolul 181a primul paragraf din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0043/2009),

Joi, 21 octombrie 2010

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 209 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0078/2009),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, și Comisiei, precum și parlamentelor naționale, poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2009)0060A

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 21 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ■

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul *privind funcționarea Uniunii Europene*, în special **articolul 209 alineatul (1)**,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) În vederea îmbunătățirii eficienței și transparenței asistenței comunitare externe, a fost stabilit un nou cadru de reglementare a planificării și acordării acesteia în 2006. Acesta cuprinde Regulamentul (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului din 17 iulie 2006 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IAP) ⁽²⁾, Regulamentul (CE) nr. 1638/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 octombrie 2006 de stabilire a dispozițiilor generale privind instituirea unui instrument european de vecinătate și de parteneriat ⁽³⁾, Regulamentul (CE) nr. 1934/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 privind stabilirea unui instrument financiar pentru cooperarea cu țările industrializate și celelalte țări și teritorii cu venituri ridicate ⁽⁴⁾, Regulamentul (CE) nr. 1717/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 de instituire a unui instrument de stabilitate ⁽⁵⁾, Regulamentul (Euratom) nr. 300/2007 al Consiliului din 19 februarie 2007 de stabilire a unui instrument pentru cooperarea în materie de securitate nucleară ⁽⁶⁾, Regulamentul (CE) nr. 1889/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de instituire a unui instrument de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială ⁽⁷⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 21 octombrie 2010.

⁽²⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 82.

⁽³⁾ JO L 310, 9.11.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 405, 30.12.2006, p. 41.

⁽⁵⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 81, 22.3.2007, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 386, 29.12.2006, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

Joi, 21 octombrie 2010

- (2) Punerea în aplicare a **Regulamentului (CE) nr.1905/2006** a evidențiat existența unor incoerențe în materie de exceptare de la principiul neeligibilității cheltuielilor privind impozitele, taxele, drepturile și alte impuneri pentru finanțarea Uniunii. În acest sens, se propune modificarea dispozițiilor relevante din **prezentul regulament** în vederea alinierii **acestui** la celelalte instrumente.
- (3) **Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în ceea ce privește documentele de strategie geografice, programele indicative plurianuale și documentele de strategie pentru programele tematice, întrucât acestea completează Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 și au un domeniu de aplicare general. Este foarte important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.**
- (4) Prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor urmărite, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană.
- (5) Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1905/2006, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 17, alineatul (2) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Alte instrucțiuni privind alocarea sumei totale între beneficiari sunt definite de Comisie prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 35, și cu respectarea condițiilor prevăzute la articolele 35a și 35b.”;

2. Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21**Adoptarea documentelor de strategie și a programelor indicative plurianuale**

Documentele de strategie și programele indicative plurianuale prevăzute la articolele 19 și 20, precum și examinările acestora prevăzute la articolul 19 alineatul (2) și la articolul 20 alineatul (1) și măsurile adiacente prevăzute la articolul 17 se adoptă de Comisie prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 35 și cu respectarea condițiilor prevăzute la articolele 35a și 35b.”;

3. Articolul 22, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Programele de acțiune anuale se adoptă de Comisie ținând seama de avizele Parlamentului European și al Consiliului.”;

4. La articolul 23, alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Atunci când costul unor astfel de măsuri depășește 10 milioane euro, Comisia le adoptă ținând seama de avizele Parlamentului European și al Consiliului. În ceea ce privește măsurile specifice al căror cost nu depășește 10 milioane euro, Comisia le transmite, pentru informare, Parlamentului European și Consiliului în termen de o lună de la adoptarea deciziei.

Joi, 21 octombrie 2010

(4) *Modificările măsurilor specifice ce vizează, de exemplu, trecerea la adaptări tehnice, prelungirea perioadei de punere în aplicare, realocarea creditelor în cadrul bugetului estimativ sau la creșterea sau reducerea bugetului cu o valoare mai mică de 20 % din bugetul inițial, cu condiția ca aceste modificări să nu afecteze obiectivele inițiale, astfel cum sunt stabilite prin decizia Comisiei, sunt comunicate Parlamentului European și Consiliului în termen de o lună.”;*

5. Articolul 25 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Ajutorul Uniunii nu se utilizează, în principiu, pentru plata impozitelor, a taxelor sau a drepturilor în țările beneficiare.”;

6. La articolul 33, alineatele (1) și (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia urmărește și examinează periodic programele și evaluează rezultatele punerii în aplicare a politicilor și programelor geografice și tematice și a politicilor sectoriale, precum și eficiența programării, eventual prin intermediul unor evaluări externe independente, pentru a se asigura că obiectivele au fost atinse și pentru a fi în măsură să elaboreze recomandări în scopul îmbunătățirii acțiunilor viitoare. Propunerile făcute de Parlamentul European, de parlamentele naționale sau de Consiliu privind evaluările externe independente vor fi luate în seamă corespunzător. Se acordă o importanță specială sectoarelor sociale și progreselor înregistrate în scopul realizării Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului.

(2) Comisia transmite, pentru informare, rapoartele de evaluare Parlamentului European și Consiliului. Se ține seama de rezultatele acestei evaluări în vederea elaborării programelor și alocării resurselor.”;

7. La articolul 34, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia examinează progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor adoptate în temeiul prezentului regulament și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual privind punerea în aplicare și rezultatele și, pe cât posibil, principalele efecte și consecințe ale ajutorului. Raportul este transmis de asemenea parlamentelor naționale, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor.”;

8. Articolul 35 se înlocuiește cu următoarele texte:

„Articolul 35

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 17 alineatul (2) și la articolul 21 este conferită Comisiei pentru perioada de aplicare a prezentului regulament.

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolele 35a și 35b.

Articolul 35a

Revocarea delegării de competențe

(1) Parlamentul European sau Consiliul poate revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la articolul 17 alineatul (2) și la articolul 21.

Joi, 21 octombrie 2010

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe depune eforturi pentru informarea celeilalte instituții și a Comisiei într-un termen rezonabil, înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și posibilele motive de revocare.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, specificată în aceasta. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare. Decizia se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 35b

Obiecțiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecțiuni la un act delegat în termen de două luni de la data notificării.

La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

(2) În cazul în care, la expirarea termenului menționat la alineatul (1), nici Parlamentul European, nici Consiliul nu a formulat obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare la data prevăzută în dispozițiile sale.

Actul delegat poate fi publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv în cazul în care atât Parlamentul European cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un act delegat în termenul menționat la alineatul (1), acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni prezintă motivele care au stat la baza acestora.”.

Articolul 2

■

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Joi, 21 octombrie 2010

Instrumentul de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială *I**

P7_TA(2010)0380

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2006 de instituire a unui instrument de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială (COM(2009)0194 – C7-0158/2009 – 2009/0060B(COD))

(2012/C 70 E/30)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2009)0194),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolele 179 alineatul (1) și articolul 181a din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0158/2009),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3), articolul 78 alineatul (2) și articolul 80 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0188/2010),

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2009)0060B

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 21 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2006 de instituire a unui instrument de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 209 alineatul (1) și articolul 212,

Joi, 21 octombrie 2010

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) În vederea îmbunătățirii eficienței și transparenței asistenței comunitare externe, a fost stabilit un nou cadru de reglementare a planificării și acordării acesteia în 2006. Acesta cuprinde Regulamentul (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului din 17 iulie 2006 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare ⁽²⁾, Regulamentul (CE) nr. 1638/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 octombrie 2006 de stabilire a dispozițiilor generale privind instituirea unui instrument european de vecinătate și de parteneriat ⁽³⁾, Regulamentul (CE) nr. 1934/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 privind stabilirea unui instrument financiar pentru cooperarea cu țările industrializate și celelalte țări și teritorii cu venituri ridicate ⁽⁴⁾, Regulamentul (CE) nr. 1717/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 de instituire a unui instrument de stabilitate ⁽⁵⁾, Regulamentul (Euratom) nr. 300/2007 al Consiliului din 19 februarie 2007 de stabilire a unui instrument pentru cooperarea în materie de securitate nucleară ⁽⁶⁾, Regulamentul (CE) nr. 1889/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de instituire a unui instrument de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială ⁽⁷⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ⁽⁸⁾.
- (2) Punerea în aplicare a respectivelor regulamente a evidențiat existența unor incoerențe în materie de exceptare de la principiul neeligibilității cheltuielilor privind impozitele, taxele, drepturile și alte impuneri pentru finanțarea Uniunii. În acest sens, se propune modificarea dispozițiilor relevante din **Regulamentul (CE) nr. 1889/2006** în vederea alinierii acestora la celelalte instrumente.
- (3) **Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, deoarece documentele de strategie completează Regulamentul (CE) nr. 1889/2006 și au un domeniu de aplicare general. Este foarte important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.**
- (4) Prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor urmărite, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

■

Regulamentul (CE) nr. 1889/2006 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Documentele de strategie și toate revizuirile acestora sunt adoptate de către Comisie prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 17 și cu respectarea condițiilor prevăzute la articolele 17a și 17b.”;

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 21 octombrie 2010.

⁽²⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 82.

⁽³⁾ JO L 310, 9.11.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 405, 30.12.2006, p. 41.

⁽⁵⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 81, 22.3.2007, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 386, 29.12.2006, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

Joi, 21 octombrie 2010

2. La articolul 6, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Programele anuale de acțiune și toate revizuirile sau extinderile acestora sunt adoptate de Comisie, luând în considerare avizele Parlamentului European și ale Consiliului.”;

3. La articolul 7, alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Atunci când costul unor astfel de măsuri este egal sau depășește 3 000 000 EUR, Comisia le adoptă luând în considerare avizele Parlamentului European și ale Consiliului.

(4) Măsurile speciale a căror valoare este mai mică de 3 000 000 EUR sunt transmise de către Comisie Parlamentului European și Consiliului pentru informare, în termen de 10 zile de la adoptarea deciziei.”;

4. La articolul 9, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia informează regulat Parlamentul European și Consiliul cu privire la măsurile ad hoc luate.”;

5. La articolul 13, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Ajutorul Uniunii nu se utilizează, în principiu, pentru plata impozitelor, a taxelor sau a drepturilor în țările beneficiare.”;

6. La articolul 16, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia înaintează rapoartele de evaluare Parlamentului European și Consiliului, spre informare. Rezultatele sunt luate în considerare la elaborarea programelor și la alocarea resurselor.”;

7. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 alineatul (3) este conferită Comisiei pentru perioada de aplicare a prezentului regulament.

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolele 17a și 17b.

Articolul 17a

Revocarea delegării de competențe

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la articolul 5.

Joi, 21 octombrie 2010

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce o delegare de competențe depune eforturi pentru informarea celeilalte instituții și a Comisiei într-un termen rezonabil, înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și posibilele motive de revocare.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în respectiva decizie. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, specificată în aceasta. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare. Decizia se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 17b

Obiecțiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecțiuni la un act delegat în termen de două luni de la data notificării.

La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

(2) În cazul în care, la expirarea termenului menționat la alineatul (1), nici Parlamentul European, nici Consiliul nu a formulat obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare la data prevăzută în dispozițiile sale.

Actul delegat poate fi publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv, în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la actul delegat în termenul prevăzut la alineatul (1), acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni prezintă motivele care au stat la baza acestora.”.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Joi, 21 octombrie 2010

Instrumentul financiar pentru cooperarea cu țările industrializate*I**

P7_TA(2010)0381

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1934/2006 privind stabilirea unui instrument financiar pentru cooperarea cu țările industrializate și celelalte țări și teritorii cu venituri ridicate (COM(2009)0197 – C7-0101/2009 – 2009/0059(COD))

(2012/C 70 E/31)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2009)0197),
 - având în vedere articolul 181a din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0101/2009),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlament și Consiliu, intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3), articolul 207 alineatul (2) și articolul 209 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional și avizele Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru dezvoltare și Comisiei pentru bugete (A7-0052/2010),
1. adoptă în primă lectură poziția prezentată în continuare;
 2. consideră că propunerea este compatibilă cu cadrul financiar multianual pentru 2007-2013; reamintește totuși faptul că autoritatea bugetară este competentă să decidă asupra creditelor anuale pentru perioada 2010-2013 în cadrul procedurii bugetare anuale;
 3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale.

Joi, 21 octombrie 2010

P7_TC1-COD(2009)0059

Poziția Parlamentului European adoptată în prima lectură la 21 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1934/2006 al Consiliului privind stabilirea unui instrument financiar pentru cooperarea cu țările industrializate și celelalte țări și teritorii cu venituri ridicate

[Amendamentul 3, dacă nu se indică altfel]

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2) și articolul 209 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Începând cu 2007, Comunitatea a raționalizat cooperarea geografică cu țări în curs de dezvoltare din Asia, Asia Centrală și America Latină, inclusiv Irak, Iran, Yemen și Africa de Sud în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ⁽²⁾.
- (2) Obiectivul primordial al Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 constă în eradicarea sărăciei prin realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. Sfera de aplicare a cooperării din cadrul programelor geografice cu țările, teritoriile și alte regiuni în curs de dezvoltare prevăzute în respectivul regulament este, mai mult, limitată material la finanțarea măsurilor destinate îndeplinirii criteriilor pentru acordarea de asistență oficială pentru dezvoltare (criteriile AOD) stabilite de Comitetul de asistență pentru dezvoltare al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (CAD al OCDE).
- (3) Este în interesul **Uniunii** să își intensifice în continuare relațiile cu țările în curs de dezvoltare în cauză, care sunt parteneri bilaterali și actori importanți în forurile internaționale și în materie de guvernanță mondială și cu care **Uniunea** are un interes strategic să promoveze relații diversificate, în special realizarea unor schimburi economice, comerciale, academice, de afaceri și științifice. Prin urmare, aceasta are nevoie de un instrument financiar care să îi permită finanțarea unor asemenea măsuri care, **în principiu**, nu îndeplinesc criteriile AOD, **dar care prezintă o importanță capitală pentru consolidarea relațiilor și contribuie în mod determinant la progresul țărilor în curs de dezvoltare în cauză**.
- (4) În acest scop, au fost stabilite patru acțiuni pregătitoare în cadrul procedurilor bugetare din 2007 și 2008 în vederea inițierii unei astfel de cooperări consolidate în conformitate cu articolul 49 alineatul (6) litera (b) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽³⁾ (Regulamentul financiar): schimburile economice și științifice cu India; schimburile economice și științifice cu China; cooperarea cu țările din grupul țărilor cu venituri medii din Asia; cooperarea cu țările din grupul țărilor cu venituri medii din America Latină. În temeiul aceluiași articol, procedura legislativă ulterioară acțiunilor pregătitoare trebuie finalizată până la finalul celui de-al treilea exercițiu financiar.
- (5) Obiectivele și dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1934/2006 al Consiliului ⁽⁴⁾ permit continuarea unei astfel de cooperări consolidate cu țările care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1905/2006. În acest scop, sunt necesare extinderea zonei geografice acoperite de Regulamentul (CE) nr. 1934/2006 și stabilirea unui pachet financiar destinat cooperării cu aceste țări în curs de dezvoltare.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 21 octombrie 2010.

⁽²⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

⁽³⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 405, 30.12.2006, p. 41.

Joi, 21 octombrie 2010

- (6) *Odată cu extinderea sferei geografice de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1934/2006, țările în curs de dezvoltare în cauză intră în sfera de aplicare a două instrumente financiare de politică externă diferite. Este necesar ca cele două instrumente financiare să rămână strict diferențiate unul de celălalt. În cadrul Regulamentului (CE) nr. 1905/2006, se finanțează măsurile care satisfac criteriile AOD, iar Regulamentul (CE) nr. 1934/2006 se aplică exclusiv măsurilor care, în principiu, nu îndeplinesc aceste criterii. În afară de aceasta, ar trebui instituite garanții conform cărora extinderea sferei geografice de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1934/2006 nu va atrage după sine plasarea într-o poziție mai puțin favorabilă, în special din punct de vedere financiar, a țărilor vizate până în prezent de acest regulament, și anume țările industrializate și celelalte țări și teritorii cu venituri ridicate.*
- (7) *Data fiind tensiunea bugetară extremă creată pe întreg teritoriul Uniunii de criza economică, precum și faptul că extinderea propusă a sferei de aplicare pentru a include țări care au atins, în unele cazuri, o competitivitate comparabilă cu cea a Uniunii și un nivel mediu de trai apropiat de cel al anumitor state membre, cooperarea Uniunii ar trebui să țină seama de eforturile depuse de țările beneficiare de a respecta acordurile internaționale ale Organizației Internaționale a Muncii, precum și de a participa la îndeplinirea obiectivelor mondiale de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră.*
- (8) În urma revizuirii punerii în aplicare a instrumentelor financiare de acțiune externă s-au identificat neconcordanțe în cadrul dispozițiilor care exclud cheltuielile privind impozitele, taxele sau alte impuneri ca fiind neeligibile. Din motive de coerență, se propune alinierea acestor dispoziții cu celelalte instrumente.
- (9) *Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul programelor de cooperare multianuale, având în vedere că aceste programe completează Regulamentul (CE) nr. 1934/2006 și au un domeniu de aplicare general. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.*
- (10) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1934/2006 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1934/2006 se modifică după cum urmează:

1. Titlul regulamentului se înlocuiește cu următorul text:

„Regulamentul (CE) nr. 1934/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 privind stabilirea unui instrument financiar pentru cooperarea cu țările industrializate și celelalte țări și teritorii cu venituri ridicate, precum și cu țările în curs de dezvoltare care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 **în ceea ce privește alte activități decât asistența oficială pentru dezvoltare**”.

2. Articolele 1-3 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 1

Obiectiv

(1) **În sensul prezentului regulament, țările industrializate și celelalte țări și teritorii cu venituri ridicate includ țările și teritoriile enumerate în anexa I la prezentul regulament, iar țările în curs de dezvoltare includ țările care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare (*), enumerate în anexa II la prezentul regulament. Acestea sunt denumite în continuare «țări partenere».**

Finanțarea **din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament** sprijină cooperarea economică, financiară, tehnică, **culturală și academică în domeniile prevăzute la articolul 4**, care ține de competența sa cu **țările partenere**. Prin urmare, **regulamentul servește la finanțarea măsurilor care, în principiu, nu îndeplinesc criteriile pentru acordarea de asistență oficială pentru dezvoltare (AOD) stabilite de Comitetul de asistență pentru dezvoltare al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (CAD al OCDE).**

Joi, 21 octombrie 2010

(2) Obiectivul principal al cooperării cu țările **partenere** este de a furniza, pentru fiecare dintre acestea, un răspuns la necesitatea de a consolida legăturile și de a institui cu acestea mai multe relații pe bază bilaterală, regională sau multilaterală pentru a crea un mediu **mai transparent și** mai favorabil dezvoltării relațiilor dintre **Uniune și țările partenere în conformitate cu principiile care ghidează acțiunea externă a Uniunii prevăzute în tratat. Acest lucru se referă, printre altele, la promovarea democrației, respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, statul de drept, munca decentă, buna guvernare și protecția mediului pentru a contribui la realizarea de progrese și la procesele de dezvoltare durabilă din țările partenere.**

Articolul 2

Sfera de aplicare

(1) **Cooperarea are ca scop instituirea de relații cu țările partenere pentru a consolida dialogul și apropierea și pentru a împărtăși și promova** structuri și valori politice, economice și instituționale **similare. Uniunea vizează, de asemenea, dezvoltarea cooperării și a schimburilor cu** parteneri bilaterali și actori **deja consacrați sau din ce în ce mai** importanți în forurile internaționale și în materie de guvernare mondială. Această cooperare include, de asemenea, partenerii **în cazul cărora Uniunea** are un interes strategic de intensificare a legăturilor **și de promovare a valorilor sale prevăzute în tratat.**

(2) **În circumstanțe justificate în mod corespunzător, pentru asigurarea coerenței și a eficacității finanțării din partea Uniunii și pentru promovarea cooperării la nivel regional, Comisia poate decide, la adoptarea programelor anuale de acțiune menționate la articolul 6, că unele țări care nu sunt enumerate în anexe sunt eligibile pentru aplicarea măsurilor adoptate în temeiul prezentului regulament, în cazul în care proiectul sau programul care trebuie pus în aplicare are un caracter regional sau transfrontalier. Această posibilitate este prevăzută în programele multianuale de cooperare menționate la articolul 5.**

(3) Comisia modifică listele din anexele I și II în funcție de modificările aduse cu regularitate propriei liste a țărilor în curs de dezvoltare de către Comitetul de asistență pentru dezvoltare al OCDE și informează **Parlamentul European și Consiliul în legătură cu aceste modificări.**

(4) **În acordarea de finanțare din partea Uniunii în temeiul prezentului regulament, se acordă o atenție specială, acolo unde este cazul, respectării de către țările partenere a standardelor de bază privind munca stabilite de Organizația Internațională a Muncii, precum și efortului acestora de a urmări reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.**

(5) **În raporturile cu țările enumerate în anexa II la prezentul regulament, se respectă cu strictețe coerența dintre politici și măsurile finanțate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 și cu Regulamentul (CE) nr. 1337/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 de creare a unui mecanism de reacție rapidă la creșterea prețurilor la produsele alimentare în țările în curs de dezvoltare (**).**

Articolul 3

Principii generale

(1) **Uniunea este fondată pe principiul libertății, al democrației, al respectării drepturilor omului și libertăților fundamentale și al statului de drept și caută să promoveze, să dezvolte și să consolideze aceste principii în țările partenere prin intermediul dialogului și al cooperării.**

(2) **În sensul punerii în aplicare a prezentului regulament, se adoptă o abordare diferențiată, dacă este cazul, în vederea punerii la punct a unei cooperări cu țările partenere, cooperare care să țină seama de cadrul economic, social și politic al acestora, precum și interesele, strategiile și prioritățile proprii Uniunii;**

Joi, 21 octombrie 2010

(3) Măsurile finanțate în temeiul prezentului regulament respectă și acoperă domeniile de cooperare enunțate în special în instrumentele, acordurile, declarațiile și planurile de acțiune dintre Uniune și țările partenere, precum și domeniile care răspund intereselor și priorităților proprii Uniunii.

(4) În ceea ce privește măsurile finanțate în temeiul prezentului regulament, Uniunea se angajează să garanteze coerența acestora cu alte domenii de acțiune externă, precum și cu alte politici ale Uniunii relevante, în special cu cooperarea pentru dezvoltare. Această coerență este asigurată de definirea politicilor, planificarea strategică și de programarea și punerea în aplicare a măsurilor.

(5) Măsurile finanțate în temeiul prezentului regulament completează eforturile depuse de statele membre și organismele publice ale Uniunii și aduc o valoare adăugată acestor eforturi în domeniul relațiilor comerciale și al schimburilor culturale, academice și științifice.

(6) Comisia informează Parlamentul European și realizează schimburi periodice de opinii cu acesta.

(*) JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

(**) JO L 354, 31.12.2008, p. 62.”.

3. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Finanțarea din partea Uniunii sprijină acțiuni de cooperare în conformitate cu articolul 1 și este compatibilă cu scopul general, sfera de aplicare, obiectivele și principiile generale ale prezentului regulament. Finanțarea din partea Uniunii acoperă în principiu acțiuni care nu îndeplinesc criteriile de acordare a AOD, și care pot avea o dimensiune regională, în următoarele domenii de cooperare:”;

(b) punctele 1 - 5 se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) promovarea cooperării, parteneriatelor și întreprinderilor comune între actorii economici, sociali, culturali, universitari și științifici ai Uniunii și ai țărilor partenere;

(2) stimularea comerțului bilateral, a fluxurilor de investiții și a parteneriatelor economice, inclusiv acordarea unei atenții deosebite întreprinderilor mici și mijlocii;

(3) promovarea dialogurilor între actori politici, economici, sociali și culturali și alte organizații neguvernamentale din sectoarele relevante ale Uniunii și ale țărilor partenere;

(4) promovarea legăturilor între popoare, a programelor de formare și de învățământ și a schimburilor intelectuale și consolidarea înțelegerii reciproce dintre culturi, în special la nivelul familiilor, inclusiv măsuri de asigurare și sporire a participării Uniunii în cadrul Erasmus Mundus și a participării la târgurile europene de educație;

(5) promovarea proiectelor desfășurate în cooperare în domenii precum cercetarea, științele și tehnologia, sportul și cultura, energia (în special energia regenerabilă), transporturile, mediul înconjurător (inclusiv schimbările climatice), vămile, chestiunile financiare, juridice și cele legate de drepturile omului și oricare alt domeniu de interes comun pentru Uniune și țările partenere;”;

Joi, 21 octombrie 2010

(c) punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„(7) susținerea inițiativelor specifice, precum munca de cercetare, studiile, proiectele-pilot sau proiectele comune, menite să răspundă, în mod flexibil și eficient, obiectivelor cooperării care decurg din evoluția relațiilor bilaterale ale Uniunii cu țările partenere sau care au ca scop consolidarea și intensificarea relațiilor bilaterale cu aceste țări.”

4. La articolul 5, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Programele multianuale de cooperare sunt stabilite pentru o perioadă care nu depășește perioada de valabilitate a prezentului regulament. Aceste programe definesc interesele și prioritățile specifice ale Uniunii, obiectivele generale și rezultatele estimate. În special în ceea ce privește Erasmus Mundus, programele vizează o repartizare geografică cât mai echilibrată cu putință. Acestea specifică, de asemenea, domeniile alese pentru finanțarea din partea Uniunii și stabilesc alocările financiare indicative, în mod global, pentru fiecare domeniu prioritar și pentru fiecare țară sau grup de țări partenere, pentru perioada respectivă, dacă este cazul, sub formă de limite. Programele multianuale de cooperare sunt revizuite la jumătatea perioadei de valabilitate sau în mod ad-hoc, în cazul în care acest lucru este necesar.

(3) Programele multianuale de cooperare și toate revizuirile acestora sunt adoptate de către Comisie prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 14a și cu respectarea condițiilor prevăzute la articolele 14b și 14c.”

5. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia adoptă programele de acțiune anuale pe baza programelor multianuale de cooperare menționate la articolul 5 și le transmite simultan Parlamentului European și Consiliului.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Programele de acțiune anuale sunt adoptate de Comisie, ținând seama de avizele Parlamentului European și ale Consiliului. Această procedură nu este necesară pentru modificarea programelor de acțiune precum adaptările tehnice, prelungirea perioadei de punere în aplicare, realocarea creditelor între operațiunile planificate în cadrul bugetului estimativ, creșterea sau reducerea bugetului cu mai puțin de 20 % din bugetul inițial, cu condiția ca aceste modificări să fie conforme cu obiectivele inițiale așa cum au fost stabilite în programele de acțiune.”.

[Amendamentul 4]

6. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) literele (e) și (f) se înlocuiesc cu următorul text:

„(e) organismele comune instituite de țările partenere, regiuni și Uniune;

(f) instituțiile și organele Uniunii, în măsura în care acestea pun în aplicare măsurile de sprijin prevăzute la articolul 9;”;

Joi, 21 octombrie 2010

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(1a) Măsurile care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1257/96 al Consiliului din 20 iunie 1996 privind ajutorul umanitar (*), a Regulamentului (CE) nr. 1717/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 de instituire a unui instrument de stabilitate (**) sau a Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 și care sunt eligibile pentru finanțare în temeiul acestor regulamente nu pot beneficia de finanțare în temeiul prezentului regulament.

(1b) Finanțarea din partea Uniunii acordată în temeiul prezentului regulament nu este destinată să finanțeze achiziționarea de arme sau de muniții și operațiunile care au implicații pe plan militar sau în materie de apărare.

(*) JO L 163, 2.7.1996, p. 1.

(**) JO L 327, 24.11.2006, p. 1.”.

7. La articolul 8, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Finanțarea **din partea Uniunii** nu poate, în principiu, să fie utilizată pentru plata impozitelor, taxelor sau altor impuneri în țările partenere.”.

8. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Finanțarea din partea Uniunii poate acoperi cheltuielile corespunzătoare activităților de pregătire, de monitorizare, de control, de audit și de evaluare direct necesare punerii în aplicare a prezentului regulament și realizării obiectivelor acestuia, precum și toate cheltuielile de asistență administrativă sau tehnică pe care Comisia, inclusiv delegațiile acesteia în țările partenere, le poate suporta în vederea gestionării operațiunilor finanțate în temeiul prezentului regulament.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia adoptă măsuri de sprijin neprevăzute în programele multianuale de cooperare și le transmite simultan Parlamentului European și Consiliului.”.

9. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Protejarea intereselor financiare ale Uniunii”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Orice acord care decurge din prezentul regulament cuprinde dispoziții care asigură protejarea intereselor financiare ale Uniunii, în special privind neregulile, fraudă, corupția și alte activități ilicite în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (*), cu Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (**) și cu Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) (**).

Joi, 21 octombrie 2010

(c) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Acordurile prevăd în mod expres dreptul Comisiei și al Curții de Conturi de a efectua operațiuni de audit, inclusiv operațiuni de audit asupra documentelor și la fața locului, privind contractanții sau subcontractanții care au beneficiat de fonduri din partea Uniunii. De asemenea, acordurile autorizează în mod expres Comisia să efectueze controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96.”.

(*) JO L 312, 23.12.1995, p. 1.

(**) JO L 292, 15.11.1996, p. 2.

(***) JO L 136, 31.5.1999, p. 1.”;

10. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Evaluare

(1) Comisia evaluează cu regularitate acțiunile și programele finanțate în temeiul prezentului regulament, dacă este cazul sau la solicitarea Parlamentului European ori a Consiliului, prin intermediul evaluărilor externe independente, pentru a se asigura că obiectivele au fost atinse și pentru a fi în măsură să elaboreze recomandări în vederea îmbunătățirii operațiunilor viitoare. Se ține seama de rezultatele acestei evaluări în vederea elaborării programelor și alocării resurselor.

(2) Comisia transmite rapoartele de evaluare menționate la alineatul (1) Parlamentului European și Consiliului, pentru informare.

(3) Comisia asociază părțile interesate în cauză, inclusiv actorii fără caracter statal, procesului de evaluare a cooperării Uniunii prevăzute în temeiul prezentului regulament.”.

[Alineatul (2) corespunde cu Amendamentul 5]

11. Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

Raport anual

Comisia examinează progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor luate în temeiul prezentului regulament și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual detaliat privind punerea în aplicare a prezentului regulament. Acest raport expune rezultatele execuției bugetului și prezintă toate acțiunile și programele finanțate; acesta mai expune, în măsura posibilităților, principalele rezultate și efecte ale acțiunilor și programelor de cooperare.”.

12. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 14a

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 5 este conferită Comisiei pentru perioada de aplicare a prezentului regulament.

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolele 14b și 14c.

Joi, 21 octombrie 2010

Articolul 14b

Revocarea delegării de competențe

(1) *Parlamentul European sau Consiliul poate revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la articolul 5.*

(2) *Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe depune eforturi pentru informarea celeilalte instituții și a Comisiei într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și posibilele motive de revocare.*

(3) *Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară specificată în aceasta. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare. Decizia se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.*

Articolul 14c

Obiecțiuni la actele delegate

(1) *Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecțiuni la un act delegat în termen de două luni de la data notificării.*

La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

(2) *În cazul în care, la expirarea termenului menționat la alineatul (1), nici Parlamentul European, nici Consiliul nu a formulat obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare la data prevăzută în dispozițiile sale.*

Actul delegat poate fi publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) *În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un act delegat în termenul menționat la alineatul (1), acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni prezintă motivele care au stat la baza acestora.”.*

13. *Articolul 15 se elimină. [Amendamentul 6]*

14. *Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:*

„Articolul 16

Dispoziții financiare

*Suma de referință financiară pentru punerea în aplicare a prezentului regulament pentru perioada 2007-2013 este de 172 de milioane EUR pentru țările enumerate în anexa I și de 176 de milioane EUR pentru țările enumerate în anexa II. **Creditele anuale pentru perioada 2010-2013 sunt stabilite de autoritatea bugetară în cadrul procedurii bugetare anuale. Comisia furnizează autorității bugetare informații detaliate cu privire la toate liniile bugetare și la creditele anuale care vor fi folosite pentru finanțarea măsurilor în temeiul prezentului regulament. Aceste credite sunt autorizate de către autoritatea bugetară în limitele cadrului financiar. Ar trebui luate măsuri și pentru ca țările și teritoriile industrializate, precum și celelalte țări și teritorii cu venituri ridicate care figurează în anexa I să nu fie defavorizate prin aplicarea prezentului regulament la țările partenere care figurează în anexa II.***

Joi, 21 octombrie 2010

Creditele programate pentru a fi utilizate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 nu sunt utilizate în acest scop.

[Amendamentul 1 PC]

15. În anexă, titlul se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA I — Lista țărilor industrializate și a altor țări și teritorii cu venituri ridicate care intră sub incidența prezentului regulament”.

16. Se adaugă o nouă anexă II, al cărei text figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ

„ANEXA II

Lista țărilor în curs de dezvoltare prevăzute de prezentul regulament

America Latină

1. Argentina
2. Bolivia
3. Brazilia
4. Chile
5. Columbia
6. Costa Rica
7. Cuba
8. Ecuador
9. El Salvador
10. Guatemala
11. Honduras
12. Mexic

Joi, 21 octombrie 2010

13. Nicaragua
14. Panama
15. Paraguay
16. Peru
17. Uruguay
18. Venezuela
- Asia
19. Afghanistan
20. Bangladesh
21. Bhutan
22. Cambodgia
23. China
24. India
25. Indonezia
26. Republica Populară Democrată Coreeană
27. Laos
28. Malaysia
29. Maldive
30. Mongolia
31. Myanmar
32. Nepal
33. Pakistan
34. Filipine
35. Sri Lanka
36. Thailanda
37. Vietnam
- Asia Centrală
38. Kazahstan
39. Republica Kârgâzstan
40. Tadjikistan
41. Turkmenistan
42. Uzbekistan

Joi, 21 octombrie 2010

Orientul Mijlociu

43. Iran

44. Irak

45. Yemen

Africa de Sud

46. Africa de Sud*

Instrumentul de finanțare a cooperării pentru dezvoltare *I**

P7_TA(2010)0382

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare (COM(2010)0102 – C7-0079/2010 – 2010/0059(COD))

(2012/C 70 E/32)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0102),

— având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 209 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0079/2010),

— având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere avizele motivate adresate Președintelui său de parlamentele naționale privind conformitatea proiectului de act cu principiul subsidiarității;

— având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizul Comisiei pentru bugete (A7-0285/2010),

1. adoptă în primă lectură poziția prezentată în continuare;

2. consideră că, prin reducerea drastică a marjei disponibile sub plafonul de la rubrica 4 a cadrului financiar multianual 2007-2013, propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului nu lasă o marjă suficientă de manevră pentru a putea face față unei posibile crize viitoare și pentru a reacționa adecvat la aceasta;

3. consideră că, având în vedere problema persistentă legată de comerțul cu banane, măsurile propuse ar fi putut fi integrate într-o etapă anterioară în cadrul financiar multianual;

Joi, 21 octombrie 2010

4. își reiterează convingerea că niciun nou instrument nu ar trebui finanțat prin redistribuire, întrucât acest lucru ar pune în pericol prioritățile existente;
5. reamintește că instrumentul de flexibilitate menționat la Punctul 27 din Acordul Interinstituțional (AII) din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară⁽¹⁾ este destinat să permită finanțarea „unor cheltuieli identificate precis care nu ar putea fi finanțate în limitele plafoanelor disponibile” și estimează că măsurile privind comerțul cu banane sunt măsuri de însoțire care se încadrează în această categorie;
6. consideră, prin urmare, că propunerea nu este compatibilă cu plafonul aferent rubricii 4 din cadrul financiar multianual și solicită revizuirea acestuia prin toate mijloacele prevăzute la punctele 21-23 din AII sau prin alte mijloace, cum ar fi cele incluse la punctele 25 și 27;
7. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

P7_TC1-COD(2010)0059

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 21 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 209 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

acționând în conformitate cu procedura legislativă ordinară⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) **Politica Uniunii în domeniul dezvoltării are ca scop reducerea și, pe termen lung, eradicarea sărăciei.**
- (2) Uniunea, în calitate de parte contractantă la Organizația Mondială a Comerțului (OMC), se angajează să includă comerțul în strategiile de dezvoltare și să promoveze comerțul internațional pentru intensificarea dezvoltării și reducerea, **iar, pe termen lung, eradicarea** sărăciei în lumea întreagă.
- (3) Uniunea susține grupul țărilor din Africa, zona Caraibelor și Pacific (ACP) în eforturile lor de reducere a sărăciei și de dezvoltare economică și socială viabilă și recunoaște importanța sectoarelor mărfurilor acestora.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 21 octombrie 2010.

Joi, 21 octombrie 2010

- (4) Uniunea își exprimă angajamentul de a susține integrarea treptată și lină a țărilor în curs de dezvoltare în economia mondială în vederea dezvoltării viabile. Principalele țări ACP exportatoare de banane se pot confrunta cu dificultăți în contextul modificării regimurilor comerciale, în special ca urmare a liberalizării **tarifului** clauzei națiunii celei mai favorizate în cadrul OMC și al **acordurilor bilaterale și regionale încheiate, sau pe cale de a fi încheiate, între Uniune și țările din America Latină**. Așadar un program de măsuri de însoțire destinat sectorului bananelor din țările ACP ar trebui adăugat la Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ⁽¹⁾.
- (5) Măsurile de asistență financiară care urmează să fie adoptate în temeiul acestui program ar trebui să aibă ca scop **îmbunătățirea nivelului de trai și a condițiilor de viață ale persoanelor implicate în procesul de cultivare și procesare a bananelor, în special al micilor agricultori și al entităților mici, precum și conformarea cu standardele de sănătate și siguranță a muncii și cu standardele de mediu, în special cele referitoare la utilizarea pesticidelor și expunerea la acestea, prin** sprijinirea adaptării și **inclusiv, acolo unde este cazul, a reorganizării** zonelor care depind de exporturile de banane prin sprijin bugetar specific sectorului sau prin intervenții specifice proiectului. Prin aceste măsuri ar trebui să se asigure politici de adaptare socială, diversificarea economică sau investițiile în vederea îmbunătățirii competitivității, atunci când **acest lucru** este **viabil**, luând în considerare rezultatele și experiențele dobândite prin Sistemul special de asistență pentru furnizorii tradiționali de banane din ACP stabilit în concordanță cu Regulamentul (CE) nr. 2686/94 al Consiliului ⁽²⁾ și prin Cadrul special de asistență (CSA) pentru furnizorii tradiționali de banane din ACP stabilit în concordanță cu Regulamentul (CE) nr. 856/1999 al Consiliului ⁽³⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1609/1999 al Comisiei ⁽⁴⁾. **Uniunea recunoaște importanța promovării unei distribuții mai echitabile a veniturilor din comerțul cu banane.**
- (6) Programul ar trebui să însoțească procesul de adaptare în țările ACP care în ultimii ani au exportat volume importante de banane în Uniune și care vor fi afectate de liberalizare în cadrul OMC ⁽⁵⁾ sau în urma **acordurilor bilaterale sau regionale încheiate sau pe cale de a fi încheiate între Uniune și anumite țări din America Latină și Centrală**. Programul are la bază Cadrul special de asistență pentru furnizorii tradiționali de banane din ACP, respectă obligațiile internaționale ale Uniunii în cadrul OMC, promovează **restructurarea și îmbunătățirea competitivității și, așadar, are un caracter temporar, cu o durată de patru ani (2010-2013).**
- (7) **Concluziile Comunicării Comisiei din 17 martie 2010 intitulată „Raportul bienal referitor la Cadrul special de asistență pentru furnizorii tradiționali de banane din ACP” arată că programele de asistență din trecut au contribuit în mod semnificativ la obținerea unei capacități îmbunătățite de diversificare economică reușită, deși impactul total al acestora nu poate fi încă măsurat, precum și că sustenabilitatea exporturilor de banane din țările ACP rămâne fragilă.**
- (8) **Comisia a realizat o evaluare a Cadrului special de asistență, dar nu a elaborat încă o evaluare a impactului măsurilor de însoțire pentru sectorul bananelor (BAM).**
- (9) **Comisia ar trebui să asigure o coordonare adecvată a acestui program cu programele orientative naționale și regionale din țările beneficiare, mai ales în ceea ce privește atingerea obiectivelor economice, agricole, sociale și de mediu.**
- (10) **Aproximativ 2 % din comerțul mondial de banane este certificat de organizații de producători din sectorul comerțului echitabil. Prețurile minime din acest sector sunt stabilite pe baza „costurilor durabile de producție” fixate în urma consultării părților participante în scopul internalizării costurilor de aliniere la norme sociale și de mediu decente și al generării unui profit rezonabil, pe baza căruia producătorii să poată investi în stabilitatea pe termen lung a activității lor.**
- (11) **Pentru a evita exploatarea lucrătorilor locali, filiera de producție din sectorul bananelor ar trebui să cadă de acord asupra unei repartizări echitabile a veniturilor generate de acest sector.**

⁽¹⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

⁽²⁾ JO L 286, 5.11.1994, p. 1.

⁽³⁾ JO L 108, 27.4.1999, p. 2.

⁽⁴⁾ JO L 190, 23.7.1999, p. 14.

⁽⁵⁾ Acordul de la Geneva privind comerțul cu banane, JO L 141, 9.6.2010, p. 3.

Joi, 21 octombrie 2010

(12) *Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în ceea ce privește documentele de strategie geografică, programele orientative multianuale și documentele de strategie privind programe tematice și măsurile de însoțire, întrucât acestea completează Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 și au aplicabilitate generală. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.*

(13) Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Punerea în aplicare a asistenței Uniunii

Cu respectarea obiectivului general și a sferei de aplicare, precum și a obiectivelor și principiilor generale ale prezentului regulament, asistența Uniunii este pusă în aplicare prin intermediul programelor geografice și tematice prevăzute la articolele 5-16 și al programelor prevăzute la articolele 17 și 17a.”

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 17a

Principalele țări ACP furnizoare de banane

(1) Țările ACP furnizoare de banane enumerate în anexa IIIa beneficiază de măsuri de însoțire pentru sectorul bananelor. Asistența Uniunii pentru aceste țări va avea ca obiectiv sprijinirea procesului de adaptare a acestora ca urmare a liberalizării pieței Uniunii a bananelor în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului. **Asistența acordată de Uniune va fi folosită în special pentru combaterea sărăciei prin îmbunătățirea nivelului de trai și a condițiilor de viață ale agricultorilor, ale persoanelor vizate și, acolo unde este cazul, ale entităților mici, inclusiv prin respectarea normelor de muncă și de securitate și prin respectarea standardelor de mediu, inclusiv a celor referitoare la utilizarea pesticidelor și expunerea la acestea.** Asistența Uniunii ține seama de politicile și de strategiile de adaptare ale țărilor în cauză, **precum și de poziția regională (în termeni de proximitate față de regiunile ultraperiferice și de teritoriile dependente ale Uniunii)** și acordă o atenție specială următoarelor domenii de cooperare:

- (a) consolidarea competitivității sectorului exporturilor de banane, în condițiile în care acest lucru este viabil, luând în considerare situația diferitelor părți implicate în acest lanț;
- (b) promovarea diversificării economice a zonelor care depind de comerțul cu banane, **acolo unde o astfel de strategie este viabilă;**
- (c) gestionarea efectelor mai ample generate de procesul de adaptare, eventual în legătură cu ocuparea forței de muncă și serviciile de protecție socială, exploatarea terenurilor și reabilitarea mediului înconjurător, precum și stabilitatea macroeconomică, fără a se limita însă la acestea.

(2) În limita sumei prevăzute în anexa IV, Comisia stabilește suma maximă disponibilă pentru fiecare țară ACP furnizoare de banane **menționată** la alineatul (1), pe baza **unor** indicatori obiectivi și **ponderați după cum urmează:**

(a) în primul rând, comerțul cu banane cu Uniunea;

Joi, 21 octombrie 2010

- (b) **în al doilea rând**, importanța exporturilor de banane pentru economia țării ACP în cauză și nivelul de dezvoltare al țării.

Cuantificarea criteriilor de alocare are la bază datele **reprezentative anterioare anului 2010 și care acoperă o perioadă de maximum cinci ani, precum și un studiu al Comisiei de evaluare a impactului asupra țărilor ACP al acordului încheiat în cadrul OMC, al acordurilor bilaterale și regionale încheiate, sau pe cale de a fi încheiate, între Uniune și țările din America Latină și Centrală, exportatori principali de banane.**

- (3) Comisia adoptă strategii multianuale de sprijin prin analogie cu articolul 19 și în conformitate cu articolul 21. Se asigură că aceste strategii completează documentele strategice geografice ale țărilor vizate și garantează caracterul temporar al măsurilor de însoțire pentru sectorul bananelor.

Strategiile de sprijin **multianuale destinate măsurilor de însoțire pentru sectorul bananelor includ:**

- (a) **un profil de mediu actualizat care ține seama în mod corespunzător de sectorul bananelor din țara respectivă, axându-se, printre altele, pe pesticide;**
- (b) **informații privind rezultatele programelor anterioare de sprijin pentru sectorul bananelor;**
- (c) **indicatori de evaluare a progresului față de condițiile de eliberare a fondurilor, atunci când se optează pentru subvenții bugetare ca formă de finanțare;**
- (d) **rezultatele scontate ale asistenței;**
- (e) **un calendar al activităților de sprijin și al eliberării preconizate de fonduri pentru fiecare țară beneficiară;**
- (f) **modalitățile de realizare și monitorizare a respectării standardelor esențiale de muncă convenite la nivelul OIM, precum și a respectării convențiilor privind siguranța muncii și protecția sănătății lucrătorilor și a standardelor esențiale de mediu relevante convenite la nivel internațional;**

Cu 18 luni înainte de scadență, se efectuează o evaluare a programului și a progreselor înregistrate de țările respective, care conține recomandări cu privire la eventuale acțiuni și la caracterul acestora.”

3. Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

Adoptarea documentelor de strategie și a programelor indicative multianuale

Documentele de strategie și programele indicative multianuale prevăzute la articolele 19 și 20, precum și examinarea acestora prevăzută la articolul 19 alineatul (2) și la articolul 20 alineatul (1), precum și măsurile de însoțire prevăzute la articolele 17 și respectiv 17a se adoptă de Comisie **prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolul 35 și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 35a și 35b.”**

4. Articolul 22 alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) **Programele de acțiune anuale se adoptă de Comisie ținând seama de avizele Parlamentului European și ale Consiliului.”**

Joi, 21 octombrie 2010

5. La articolul 23 alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Atunci când costul unor astfel de măsuri depășește 10 milioane euro, Comisia le adoptă ținând seama de avizele Parlamentului European și ale Consiliului. În ceea ce privește măsurile specifice al căror cost nu depășește 10 milioane euro, Comisia le transmite, pentru informare, Consiliului și Parlamentului European în termen de o lună de la adoptarea deciziei.

(4) Modificările măsurilor specifice ce vizează, de exemplu, trecerea la adaptări tehnice, prelungirea perioadei de punere în aplicare, realocarea creditelor în cadrul bugetului estimativ sau la creșterea sau reducerea bugetului cu o valoare mai mică de 20 % din bugetul inițial, cu condiția ca aceste modificări să nu afecteze obiectivele inițiale, astfel cum sunt stabilite prin decizia Comisiei, sunt comunicate Parlamentului European și Consiliului în termen de o lună.”

6. La articolul 25, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Ajutorul Uniunii nu se utilizează, în principiu, pentru plata impozitelor, a taxelor sau a drepturilor în țările beneficiare.”

7. La articolul 29, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Angajamentele bugetare se efectuează în temeiul deciziilor luate de Comisie în conformitate cu articolul 17a alineatul (3), articolul 22 alineatul (1), articolul 23 alineatul (1) și articolul 26 alineatul (1).”

8. La articolul 31 alineatul (1) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pe lângă persoanele fizice sau juridice eligibile în temeiul unui program tematic sau al programelor prevăzute la articolele 17 și 17a, participarea la procedurile de achiziții publice sau de acordare de subvenții finanțate în temeiul unui program tematic în sensul articolelor 11-16 și al programelor prevăzute la articolele 17 și 17a este deschisă tuturor persoanelor fizice resortisante ale unei țări în curs de dezvoltare, astfel cum este definită de Comitetul de asistență pentru dezvoltare al OCDE și în anexa II, precum și tuturor persoanelor juridice stabilite într-o astfel de țară. Comisia publică și actualizează anexa II în conformitate cu revizuirile periodice ale listei beneficiarilor de ajutor, întocmită de CAD al OCDE, și informează Consiliul în consecință.”

9. Articolul 33 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia transmite, pentru informare, rapoartele de evaluare Parlamentului European și Consiliului. Se ține seama de rezultatele acestor lucrări în sensul elaborării programelor și al alocării resurselor.”

10. Articolul 35 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 35

Exercitarea competențelor delegate

(1) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 17 alineatul (2) și la articolele 17a și 21 este conferită Comisiei pe perioada aplicării prezentului regulament.

Joi, 21 octombrie 2010

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta acte delegate conferită Comisiei este supusă condițiilor prevăzute la articolele 35a și 35b.

Articolul 35a

Revocarea competențelor delegate

(1) Delegarea de competențe menționată la articolul 17 alineatul (2) și la articolele 17a și 21 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce o delegare de competențe informează cealaltă instituție și Comisia într-un termen rezonabil înaintea adoptării deciziei finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și posibilele motivele acesteia.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare. Decizia se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 35b

Obiecțiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul se pot opune actului delegat în termen de două luni de la data notificării.

La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, termenul respectiv se prelungește cu două luni.

(2) În cazul în care, la expirarea termenului menționat în alineatul (1), nici Parlamentul European, nici Consiliul nu s-a opus actului delegat, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare la data prevăzută de acesta.

Actul delegat poate fi publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv, în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care sau Parlamentul European sau Consiliul se opun actului delegat în termenul menționat la alineatul (1), acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni își expune motivele care au stat la baza acestora.”

11. La articolul 38, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Valoarea financiară de referință pentru punerea în aplicare a prezentului regulament pentru perioada 2007-2013 este de 17 087 milioane EUR.

Joi, 21 octombrie 2010

(2) Valorile indicative alocate pentru fiecare program prevăzut la articolele 5-10, la articolele 11-16, precum și la articolele 17 și 17a sunt stabilite în anexa IV. Aceste valori sunt stabilite pentru perioada 2007-2013.”

12. Se introduce anexa IIIa, astfel cum este prezentată în anexa I la prezentul regulament.

13. Anexa IV se înlocuiește cu conținutul anexei II la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

„ANEXA IIIa

Principalele țări ACP furnizoare de banane

1. Belize
 2. Republica Camerun
 3. Republica Côte d'Ivoire
 4. Uniunea Dominica
 5. Republica Dominicană
 6. Republica Ghana
 7. Jamaica
 8. Saint Lucia
 9. Saint Vincent și Grenadine
 10. Republica Suriname”
-

Joi, 21 octombrie 2010

ANEXA II

„ANEXA IV

Alocări financiare indicative pentru perioada 2007-2013

	(în milioane EUR)
Total	17 087
Programe geografice:	10 057
America Latină	2 690
Asia	5 187
Asia Centrală	719
Orientul Mijlociu	481
Africa de Sud	980
Programe tematice:	5 596
Investiții în resursele umane	1 060
Mediu și gestionarea durabilă a resurselor naturale	804
Actorii nestatali și autoritățile locale în domeniul dezvoltării	1 639
Securitate alimentară	1 709
Migrație și azil	384
Țări ACP semnatare ale protocolului privind zahărul	1 244
Principalele țări ACP furnizoare de banane	190*

Indicarea țării de origine pentru anumite produse importate din țări terțe ***I

P7_TA(2010)0383

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind indicarea țării de origine pentru anumite produse importate din țări terțe (COM(2005)0661 – C7-0048/2010 – 2005/0254(COD))

(2012/C 70 E/33)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2005)0661),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
- având în vedere articolul 294(2) și articolul 207 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0048/2010),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

Joi, 21 octombrie 2010

- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional (A7-0273/2010),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale, poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2005)0254

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 21 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind indicarea țării de origine pentru anumite produse importate din țări terțe

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, în special, articolul 207 al acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) **Uniunea Europeană nu dispune de dispoziții armonizate sau de practici uniforme în ceea ce privește marcarea originii pe teritoriul Uniunii, cu excepția anumitor cazuri specifice în sectorul agricol.**
- (2) Prezentul regulament ar trebui să se aplice produselor industriale importate, cu excepția produselor pescărești și de acvacultură, astfel cum sunt definite la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului din 17 decembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură ⁽²⁾, precum și produselor alimentare astfel cum sunt definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽³⁾.
- (3) **În prezent, multe întreprinderi din Uniune folosesc deja în mod voluntar marcarea originii produselor.**
- (4) Absența normelor Uniunii și disparitățile dintre sistemele în vigoare din statele membre în ceea ce privește indicarea pe anumite produse a țării de origine a acestora, au condus la o situație în care în mai multe sectoare, o mare parte a produselor importate din țări terțe și distribuite pe piața Uniunii nu poartă informații sau poartă informații care induc în eroare cu privire la țara de origine a acestora. **Aceste disparități conduc, de asemenea, la situația în care traficul cu produse de import din țări terțe se orientează în special către punctele de intrare în Uniune care satisfac cel mai bine nevoile țării exportatoare.**

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 21 octombrie 2010.

⁽²⁾ JO L 17, 21.1.2000, p. 22.

⁽³⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

Joi, 21 octombrie 2010

- (5) *Rezultatele consultării generale de către Comisie a părților interesate (printre care industria, importatorii, asociațiile de consumatori, sindicatele) cu privire la posibila elaborare a unui regulament al UE privind marcarea originii indică faptul că, în general, consumatorii Uniunii au o percepție pozitivă cu privire la relevanța marcării originii pentru informarea lor în legătură cu siguranța, aspectele sociale și de mediu.*
- (6) *Reglementarea Uniunii privind marcarea originii produselor este considerată de cetățenii europeni ca fiind strâns legată de protejarea sănătății și a siguranței personale.*
- (7) *În Agenda de la Lisabona, UE și-a stabilit ca obiectiv consolidarea economiei Uniunii, printre altele și prin sporirea competitivității industriei Uniunii în cadrul economiei mondiale, iar strategia UE 2020 este menită să răspundă acestei necesități de sporire a competitivității. Pentru anumite categorii de bunuri de consum, competitivitatea poate să rezide în reputația legată de calitate și de standardele de producție ridicate care este asociată produselor fabricate în UE.*
- (8) *Normele Uniunii privind marcarea originii produselor ar spori competitivitatea întreprinderilor Uniunii și a economiei Uniunii în ansamblu, permițându-le cetățenilor și consumatorilor să aleagă în cunoștință de cauză.*
- (9) *Semnificația economică a marcării originii pentru decizia consumatorilor și pentru comerț este recunoscută de practica altor parteneri comerciali importanți care au instituit cerințe obligatorii de marcarea a originii. Exportatorii din Uniune trebuie să respecte acele cerințe și trebuie să marcheze originea pe produsele pe care doresc să le exporte pe aceste piețe.*
- (10) *Au existat mai multe incidente legate de sănătatea și siguranța consumatorilor care au fost provocate de produse importate în UE din țări terțe. O marcarea clară a originii va asigura o mai bună informare a cetățenilor UE și un control sporit al acestora asupra alegerilor lor, protejându-i astfel de situația achiziționării în necunoștință de cauză a unor produse care pot fi de calitate dubioasă.*
- (11) *Autoritățile vamale ale statelor membre ar trebui să realizeze verificări și controale la frontieră privind punerea în aplicare a prezentului regulament, prin intermediul unei proceduri unice armonizate, pentru a reduce sarcina administrativă.*
- (12) *Pentru a garanta că prezentul regulament este eficient și impune doar sarcini administrative lejere, dar acordă flexibilitate maximă întreprinderilor din Uniune, regulamentul ar trebui să fie în conformitate cu sistemele existente în lume care folosesc mențiunea „made in” (fabricat în).*
- (13) *Uniunea ar trebui să se așeze pe o poziție egală cu partenerii comerciali prin instituirea unei legislații echivalente care va contribui, de asemenea, la împiedicarea indicațiilor false privind originea sau care induc în eroare de pe anumite mărfuri importate.*
- (14) *Conform Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă⁽¹⁾, consumatorii pot adăuga valoare comercială informațiilor referitoare la originea geografică a unei mărfi. În conformitate cu respectiva directivă, faptul că informațiile false sau înșelătoare cu privire la originea geografică determină un consumator să cumpere un produs pe care altfel nu l-ar cumpăra, poate constitui o practică comercială neloială. Directiva respectivă nu impune obligația furnizării de informații referitoare la originea geografică a mărfurilor și nici nu definește conceptul de origine.*
- (15) *Un sistem de marcarea a originii le-ar permite consumatorilor să identifice produsele respective cu normele sociale, de mediu și de siguranță asociate în general cu țara de origine.*
- (16) *Crearea unei definiții comune a originii în scopul marcării acesteia, a unor norme de marcarea și a unor norme comune privind controalele ar asigura astfel o concurență loială, ar facilita alegerea consumatorului în sectoarele respective și ar contribui la reducerea numărului indicațiilor înșelătoare privind originea.*

⁽¹⁾ JO L 149, 11.6.2005, p. 22.

Joi, 21 octombrie 2010

- (17) Introducerea unei mărci de origine poate contribui la funcționarea în favoarea industriei Uniunii a standardelor Uniunii stricte, în special în cazul întreprinderilor mici și mijlocii, **care depun adesea eforturi reale pentru a asigura calitatea produselor lor și care păstrează, de asemenea, locurile de muncă și metodele de producție tradiționale și artisanale, dar care sunt totodată în mare măsură expuse concurenței mondiale, care nu dispune de reguli ce fac distincție între metodele de producție.** Aceasta va împiedica, de asemenea, știrbirea reputației industriei Uniunii prin indicații inexacte privind originea. Creșterea transparenței și a informațiilor destinate consumatorilor cu privire la originea mărfurilor va contribui la atingerea obiectivelor Strategiei de la Lisabona **și a celor ale Strategiei UE 2020.**
- (18) Articolul IX din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) din 1994 prevede că membrii OMC pot adopta și pune în aplicare legi și reglementări legate de mărcile de origine asupra importurilor, cu precădere pentru a proteja consumatorii împotriva indicațiilor frauduloase sau înșelătoare.
- (19) **Normele privind marcarea originii produselor furnizează o protecție eficientă și față de contrafacere și de concurența neloială, sporind astfel eficiența Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală⁽¹⁾, prin punerea la dispoziție a unui alt instrument important pentru protejarea și dezvoltarea producției în Uniune.**
- (20) În temeiul acordurilor dintre Comunitatea Europeană și ■ Turcia și părțile contractante la Acordul privind SEE, este necesară excluderea produselor provenind din aceste țări din domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (21) Normele de origine nepreferențiale aplicate de Uniune sunt prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar⁽²⁾, iar dispozițiile de punere în aplicare a acestuia în Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar⁽³⁾. În scopul prezentului regulament, este preferabil ca determinarea originii mărfurilor importate să aibă la bază aceste norme privind originea. Utilizarea unui concept cu care agenții comerciali și administrațiile sunt bine familiarizate ar trebui să ușureze introducerea și punerea în aplicare. Ar trebui să se aplice norme nepreferențiale privind originea în toate scopurile politicii comerciale nepreferențiale. Ar trebui să se evite duplicarea declarațiilor și a documentației.
- (22) Pentru a limita sarcinile impuse industriei, comerțului și administrației, marcarea originii ar trebui să fie obligatorie pentru acele sectoare pentru care acest lucru implică o valoare adăugată, conform estimărilor Comisiei formulate în baza unor consultări anterioare. ■ Ar trebui să se stabilească ■ dispoziții pentru exceptarea unor produse specifice din motive de ordin tehnic ■ sau în cazul în care marcarea nu este necesară în scopul prezentului regulament. Acesta ar putea fi, în special, cazul în care marcarea originii ar deteriora mărfurile respective sau cazul unor anumite materii prime.
- (23) Ar trebui prevăzute dispoziții în baza cărora să se poată face schimb de date referitoare la originea mărfurilor, generate și/sau verificate pe parcursul controalelor efectuate de autoritățile competente, inclusiv cu autorități și alte persoane și organizații, pentru care statele membre au în vedere conferirea unui rol de asigurare a punerii în aplicare, în temeiul Directivei 2005/29/CE. Ar trebui să se aibă în vedere protecția datelor cu caracter personal, secretul comercial și industrial și confidențialitatea profesională și administrativă.
- (24) **În temeiul articolului 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), normele și principiile generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie se stabilesc în prealabil prin intermediul unui regulament adoptat în conformitate cu procedura legislativă ordinară. Până la adoptarea respectivului nou regulament, se aplică în continuare dispozițiile Deciziei 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei⁽⁴⁾, cu excepția procedurii de reglementare cu control, care nu se aplică.**

⁽¹⁾ JO L 196, 2.8.2003, p. 7.

⁽²⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

⁽³⁾ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

Joi, 21 octombrie 2010

- (25) *Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE, pentru a stabili cazurile în care poate fi acceptată marcarea ambalajului în locul marcării în mod direct a mărfurilor sau în care mărfurile nu pot fi marcate sau marcarea nu este necesară, din motive de ordin tehnic, precum și măsuri care să stabilească alte norme care ar putea fi necesare în cazul în care se constată că mărfurile nu respectă prezentul regulament sau pentru actualizarea anexei la acesta, dacă se ajunge la o concluzie diferită cu privire la necesitatea marcării originii pentru un anumit sector.*
- (26) Bunurile de uz personal aflate în bagajele personale ale celor care călătoresc ar trebui să fie exceptate de la aplicarea prezentului regulament, în limitele prevăzute pentru scutirea de taxe vamale, dacă nu există indicii care să sugereze că mărfurile sunt comercializate. Ar trebui să se prevadă ca și celelalte cazuri care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 privind instituirea unui regim comunitar de scutiri de drepturi vamale (versiune consolidată) ⁽¹⁾ să poată fi excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament, prin dispoziții de aplicare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Prezentul regulament se aplică produselor **destinate consumului final**, cu excepția produselor pescărești și de acvacultură, astfel cum sunt definite la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 104/2000 și produselor alimentare, astfel cum sunt definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

(2) **Produsele destinate consumului final** care necesită marcarea sunt cele **destinate consumatorilor finali** și aflate pe lista din anexa la prezentul regulament, care sunt importate din țări terțe, cu excepția **produselor** provenite de pe teritoriul **Uniunii** Europene, din ■ Turcia și din țările care sunt părți contractante la Acordul privind SEE.

Produsele destinate consumului final pot fi scutite de marcarea originii atunci când, din motive de ordin tehnic ■, marcarea este imposibilă.

Produsele pentru care urmează să se aplice prezentul regulament sunt limitate la produsele destinate consumului final. Domeniul de aplicare al prezentului regulament poate fi extins de către Comisie, sub rezerva aprobării de către Parlamentul European și Consiliu.

În ceea ce privește materialele textile și derivatele (capitolele 50-63), încălțăminte, ghetrele și articolele similare (capitolul 64), articolele de îmbrăcăminte, accesoriile și alte articole din blană, blănurile artificiale și articolele din blană artificială (cod NC 4303/4304), articole din piele naturală sau artificială, articole de curelărie și de șelărie, articole de voiaj, bagaje de mână și articole similare, produse din intestine de animale (altele decât cele de la viermii de mătase) (cod NC 4104 41 / 4104 49 / 4105 30 / 4106 22 / 4106 32 / 4106 40 / 4106 92 / de la 4107 la 4114 / 4302 13 / ex 4302 19 (35, 80)), prin „produs destinat consumului final” se înțelege produsul finit și/sau semifinit care urmează să intre în faze ulterioare de prelucrare în Uniune înainte de a fi pus pe piață.

(3) Termenii „origine” și „originar” se referă la originea nepreferențială, în conformitate cu articolele 22-26 din Codul Vamal Comunitar.

(4) „Introducere pe piață” înseamnă punerea la dispoziție pe piața Uniunii a unui anumit produs de uz final, în vederea distribuției și/sau utilizării sale, indiferent dacă are loc în schimbul unei plăți sau cu titlu gratuit.

(5) „Autorități competente” înseamnă orice autorități implicate în controlul mărfurilor fie la momentul importării, fie la momentul introducerii pe piață a acestora.

(6) Prezentul regulament nu se aplică mărfurilor de natură necomercială din bagajele persoanelor care călătoresc, în limitele prevăzute pentru scutirea de taxe vamale, dacă nu există indicii materiale care să sugereze că mărfurile sunt comercializate.

⁽¹⁾ JO L 324, 10.12.2009, p. 23.

Joi, 21 octombrie 2010

Atunci când mărfurile importate fac obiectul unei scutiri de taxe de import în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1186/2009 și când nu există indicii materiale care să sugereze că mărfurile sunt comercializate, mărfurile respective **sunt**, de asemenea, excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.

■

(7) Prezentul regulament trebuie să fie în conformitate cu sistemele deja existente în lume care folosesc mențiunea „made in” (fabricat în), pentru asigurarea unei reglementări eficiente cu sarcini administrative lejere și o flexibilitate mai mare pentru întreprinderile Uniunii.

Articolul 2

Importul sau introducerea pe piață a mărfurilor constituie obiectul marcării originii, în condițiile stabilite în prezentul regulament.

Articolul 3

(1) Țara de origine a mărfurilor se marchează pe aceste mărfuri. În cazul în care mărfurile sunt ambalate, marcarea se face, **de asemenea**, separat, pe ambalaj.

Comisia poate adopta, **prin intermediul actelor delegate**, măsuri ■ pentru a stabili cazurile în care se acceptă marcarea ambalajului în locul marcării în mod direct a mărfurilor. Aceasta ar trebui, în special, să se întâmple în cazul în care mărfurile ajung, în mod normal, la consumatorul sau la utilizatorul final în ambalajul lor obișnuit. **Respectivele măsuri și toate revizuirile acestora sunt adoptate de către Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 7.**

(2) Sintagma „made in” („produs în”) împreună cu numele țării de origine indică originea mărfurilor. Marcarea poate fi în oricare din limbile oficiale ale Uniunii, care este ușor de înțeles de către clienții finali din statele membre în care mărfurile urmează a fi comercializate **sau în limba engleză prin folosirea sintagmei „made in” urmată de denumirea în limba engleză a țării de origine.**

(3) Marcarea originii se face cu caractere clare, lizibile și care nu se pot șterge, aceasta este vizibilă în cursul manipulării normale, diferențiată clar de alte informații și prezentată într-un mod neînșelător și care nu este susceptibil să creeze o impresie eronată cu privire la originea produsului.

Marcarea nu se poate realiza decât cu caracterele alfabetului latin pentru produsele comercializate în țările a căror limbă folosește alfabetul latin.

(4) Mărfurile poartă marca cerută la importare. Fără a se aduce atingere măsurilor luate în temeiul articolului 5 alineatul (3), marcarea nu poate fi îndepărtată sau modificată până când mărfurile nu au fost vândute consumatorului sau utilizatorului final.

Articolul 4

(1) Comisia poate adopta măsuri de punere în aplicare, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 6 alineatul (2), în special în ceea ce privește:

- stabilirea în detaliu a formei și a modalităților de marcarea a originii;
- stabilirea unei liste de termeni în toate limbile Uniunii care exprimă în mod clar că mărfurile provin din țara indicată prin marcarea;
- determinarea cazurilor în care abrevierile general utilizate indică fără eroare țara de origine și pot fi folosite în scopul prezentului regulament.

Joi, 21 octombrie 2010

(2) **Comisia poate adopta, prin intermediul actelor delegate, măsuri având drept scop:**

- determinarea cazurilor în care mărfurile nu pot fi marcate sau în care marcarea nu este necesară, din motive de ordin tehnic
- stabilirea altor norme care ar putea fi necesare în cazul în care se constată că mărfurile nu respectă prezentul regulament;
- actualizarea anexei la prezentul regulament în cazurile în care, în urma unei evaluări, se modifică hotărârea cu privire la necesitatea marcării originii pentru un anumit sector.

Respectivele măsuri și toate revizuirile acestora sunt adoptate de către Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 7.

Articolul 5

(1) Mărfurile nu respectă prezentul regulament dacă:

- nu poartă marca de origine;
- marca de origine nu corespunde originii mărfurilor;
- marcarea originii a fost schimbată sau eliminată, sau modificată în alt fel, cu excepția cazurilor în care corecția a fost necesară în temeiul alineatului (3) din prezentul articol.

(2) Comisia poate adopta măsuri de punere în aplicare suplimentare, în conformitate cu procedura menționată la articolul 6 alineatul (2), în ceea ce privește declarațiile și documentele justificative, care pot fi luate pentru a demonstra că se respectă dispozițiile prezentului regulament.

(3) **Comisia propune standarde comune minime pentru sancțiuni aplicabile în caz de încălcare a dispozițiilor prezentului regulament.**

(4) Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament, **în baza standardelor minime propuse de Comisie**, și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea acestora în aplicare. Sancțiunile respective trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive. Statele membre notifică dispozițiile în cauză Comisiei în termen de nouă luni, cel târziu, de la data intrării în vigoare a prezentului regulament și notifică fără întârziere Comisiei orice modificare ulterioară a acestora. **Comisia trebuie să asigure cel puțin un nivel minim de armonizare a sistemelor de sancțiuni din statele membre pentru ca diferențele dintre sisteme să nu îi încurajeze pe exportatori să folosească preferențial anumite puncte de intrare în Uniune în detrimentul altora.**

(5) În cazul în care mărfurile nu respectă dispozițiile prezentului regulament, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a îl obliga pe proprietarul mărfurilor sau pe orice altă persoană care răspunde de acestea să marcheze mărfurile respective conform prezentului regulament și să suporte cheltuielile marcării. **Statele membre notifică dispozițiile în cauză Comisiei în termen de cel târziu ... (*) și notifică fără întârziere Comisiei orice modificare ulterioară a acestora.**

(6) În cazul în care este necesar în vederea aplicării cu eficacitate a prezentului regulament, autoritățile competente pot face schimb de date obținute atunci când se verifică respectarea prezentului regulament, inclusiv cu autorități sau alte persoane sau organizații autorizate de statul membru în temeiul articolului 11 din Directiva 2005/29/CE.

(*) **Nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.**

Joi, 21 octombrie 2010

Articolul 6

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru marcarea originii (denumit în continuare „comitetul”). **Acest comitet este compus din reprezentanți ai statelor membre și ai întreprinderilor și asociațiilor relevante.**

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică **articolele 3 și 7** din Decizia 1999/468/CE.

■

(3) Comitetul își adoptă regulamentul de procedură.

Articolul 7

Exercitarea delegării de competențe

(1) **Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 3 și la articolul 4 alineatul (2) este conferită Comisiei pentru perioada de aplicare a prezentului regulament.**

(2) **De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.**

(3) **Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolele 8 și 9.**

Articolul 8

Revocarea delegării de competențe

(1) **Parlamentul European sau Consiliul poate revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la articolul 3 și la articolul 4 alineatul (2).**

(2) **Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe depune eforturi pentru informarea celeilalte instituții și a Comisiei într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și posibilele motive de revocare.**

(3) **Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, specificată în aceasta. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare. Decizia se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.**

Articolul 9

Obiecțiuni la actele delegate

(1) **Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecțiuni la un act delegat în termen de două luni de la data notificării.**

La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

(2) **În cazul în care, la expirarea acestui termen, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și intră în vigoare la data prevăzută în dispozițiile sale.**

Joi, 21 octombrie 2010

Actul delegat poate fi publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv, în cazul în care atât Parlamentul European cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un act delegat în termenul prevăzut la alineatul (1), acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni prezintă motivele care au stat la baza acestora.

Articolul 10

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Articolele 2, 3 și 5 se aplică după 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. În conformitate cu procedura menționată la articolul 6 alineatul (2), Comisia poate prelungi această perioadă în funcție de timpul necesar agenților economici pentru a pune în practică cerințele privind marcarea originii stabilite prin dispozițiile de aplicare, dar în niciun caz cu mai puțin de 6 luni.

În termen de cel mult ... (*), Comisia efectuează un studiu cu privire la efectele acestuia.

Prezentul regulament expiră după ... (). Cu un an înainte de expirare, Parlamentul European și Consiliul decid cu privire la prelungirea aplicării sale sau la modificarea sa, pe baza unei propuneri a Comisiei.**

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

(*) **Trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.**

(**) **Cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.**

ANEXĂ

Produsele pentru care urmează să se aplice prezentul regulament se identifică prin codurile NC ale acestora.

Cod NC	Descriere
4011 92 00	Anvelope pneumatice noi, din cauciuc, din categoria celor utilizate la vehiculele și mașinile agricole sau forestiere (cu excepția celor cu profil „os de pește” sau similare)
4013 90 00	Camere de aer, din cauciuc (cu excepția celor din tipul folosit la autoturisme, inclusiv mașinile de tip „break” și mașini de curse, autobuze, camioane și biciclete)
4104 41 / 4104 49 / 4105 30 / 4106 22 / 4106 32 / 4106 40 / 4106 92 / 4107 - 4114 / 4302 13 / ex 4302 19 (35, 80)	Articole din piele naturală sau artificială
4008 21 / 4008 11 / 4005 99 / 4204 / 4302 30 (25, 31) / 8308 10(00) / 8308 90(00) / 9401 90 / 9403 90	Tocuri, plăci, foi și benzi, părți, sintetice, altele
4201 / 4202 / 4203 / 4204 / 4205 / 4206	Articole de șelărie sau de curelărie, articole de voiaj; genți de mână și articole similare; articole din intestine de animale (altele decât cele de la viermii de mătase)

Joi, 21 octombrie 2010

Cod NC	Descriere
4303 / 4304	Articole de îmbrăcăminte, accesorii de îmbrăcăminte și alte articole din blană, blănuri artificiale și articole din blănuri artificiale
Ch 50 – 63	Materiale textile și articole din aceste materiale
6401 / 6402 / 6403 / 6404 / 6405 / 6406	Încălțăminte, ghetre și articole similare
6904 / 6905 / 6907 / 6908 / 6911 / 6912 / 6913 / 6914 90 100	Produse ceramice
7013 21 11 / 7013 21 19 / 7013 21 91 / 7013 21 99 / 7013 22 10 / 7013 31 10 / 7013 31 90 / 7013 91 10 / 7013 91 90	Obiecte din sticlă pentru servicii de masă, pentru bucătărie, toaletă, birou, pentru decorarea locuințelor sau pentru utilizări similare, (altele decât cele de la poziția 7010 sau 7018) <i>din cristal cu plumb, prelucrate manual</i>
7113 / 7114 / 7115 / 7116	Articole de bijuterie sau de giuvaergerie și părți ale acestora, din metale prețioase sau din metale placate sau dublate cu metale prețioase, articole de aurărie sau argintărie și părți ale acestora, din metale prețioase sau din metale placate sau dublate cu metale prețioase, alte articole din metale prețioase sau din metale placate sau dublate cu metale prețioase, articole din perle naturale sau de cultură, din pietre prețioase sau semiprețioase naturale, artificiale sau reconstituite
7318	Șuruburi, buloane, piulițe, tirfoane, cârlige filetate, nituri, cuie spintecate, știfturi, piroane, pene, șaibe, inele (inclusiv șaibele și inelele elastice de siguranță) și articole similare, din fontă, din fier sau din oțel
8201/ 8202/ 8203/ 8205/ 8207/ 8208/ 8209/ 8211/ 8212/ 8213/ 8214/ 8215	Unelte și scule
8302 20 00	Rotițe și roțile cu monturi din metale comune
8481	Articole de robinetărie și articole similare pentru țevi, cazane, rezervoare, cuve și recipiente similare, inclusiv reductoarele de presiune și vanele termostactice
9307	Săbii, spade, baionete, lănci și alte arme albe; părțile și tecile acestora
Ch. 94	Mobilă, somiere, aparate de iluminat, însemne și reclame luminoase, construcții prefabricate.
9603	Pensule și perii, ■ măști mecanice pentru folosire manuală, altele decât cele cu motor, pământufuri; fire și pământufuri pentru perii; tamponi și rulouri pentru vopsit; raclete din cauciuc sau din alte materiale elastice similare

2012/C 70 E/13	Adaptarea Regulamentului de procedură al Parlamentului la acordul-cadru revizuit referitor la relațiile dintre Parlamentul European și Comisie Decizia Parlamentului European din 20 octombrie 2010 privind adaptarea Regulamentului de procedură al Parlamentului la acordul-cadru revizuit referitor la relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană (2010/2127(REG))	119
----------------	--	-----

III Acte pregătitoare

PARLAMENTUL EUROPEAN

Marți, 19 octombrie 2010

2012/C 70 E/14	Raportările statistice cu privire la transportul maritim de mărfuri și pasageri ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Directivei 2009/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind raportările statistice cu privire la transportul maritim de mărfuri și pasageri (COM(2010)0065 – C7-0068/2010 – 2010/0041(COD))	124
	P7_TC1-COD(2010)0041 Poziția Parlamentul European adoptată în primă lectură la 19 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Directivei 2009/42/CE privind raportările statistice cu privire la transportul maritim de mărfuri și pasageri	124
2012/C 70 E/15	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Nordjylland/Danemarca Rezoluția Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/001 DK/Nordjylland introdusă de Danemarca) (COM(2010)0451 – C7-0222/2010 – 2010/2163(BUD))	125
	ANEXĂ	127
2012/C 70 E/16	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: NXP Semiconductors/Țările de Jos Rezoluția Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/011 NL/NXP Semiconductors introdusă de Țările de Jos) (COM(2010)0446 – C7-0210/2010 – 2010/2141(BUD))	128
	ANEXĂ	130
2012/C 70 E/17	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Qimonda/Portugalia Rezoluția Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2009/023 PT/Qimonda introdusă de Portugalia) (COM(2010)0452 – C7-0223/2010 – 2010/2164(BUD))	131
	ANEXĂ	133

2012/C 70 E/18	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Cataluňa automoci3n/Spania Rezoluția Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/002 ES/Cataluňa automoci3n) (COM(2010)0453 – C7-0224/2010 – 2010/2165(BUD))	134
	ANEXĂ	136
2012/C 70 E/19	Sistemul de control și executare aplicabil în zona reglementată de Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de stabilire a unui sistem de control și executare aplicabil în zona reglementată de Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est (COM(2009)0151 – C7-0009/2009 – 2009/0051(COD))	137
	P7_TC1-COD(2009)0051 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 19 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui sistem de control și de asigurare a respectării aplicabil în zona reglementată de Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2791/1999 al Consiliului	138
	ANEXĂ	138
2012/C 70 E/20	Convenția asupra viitoarei cooperări multilaterale în zonele de pescuit din Atlanticul de Nord-Vest*** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 octombrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind aprobarea, în numele Uniunii Europene, a modificării la Convenția asupra viitoarei cooperări multilaterale în zonele de pescuit din Atlanticul de Nord-Vest (11076/2010 – C7-0181/2010 – 2010/0042(NLE))	138
Miercuri, 20 octombrie 2010		
2012/C 70 E/21	Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, în ceea ce privește Serviciul european pentru acțiune externă ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, în ceea ce privește Serviciul european pentru acțiune externă (COM(2010)0085 – C7-0086/2010 – 2010/0054(COD))	139
	P7_TC1-COD(2010)0054 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 20 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE, Euratom) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, în ceea ce privește Serviciul european de acțiune externă	140
	ANEXĂ	140
2012/C 70 E/22	Modificarea Statutului funcționarilor Comunităților Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Statutului funcționarilor Comunităților Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților (COM(2010)0309 – C7-0146/2010 – 2010/0171(COD))	140

	P7_TC1-COD(2010)0171	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 20 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE, Euratom) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Statutului funcționarilor Comunităților Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților	141
	ANEXĂ	141
2012/C 70 E/23	Proiect de buget rectificativ nr. 6/2010: secțiunea II - Consiliul European și Consiliul; secțiunea III - Comisia; secțiunea X -Serviciul European de Acțiune Externă	
	Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 6/2010 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, secțiunea II – Consiliul European și Consiliul secțiunea III – Comisia secțiunea X – Serviciul European de Acțiune Externă (13475/2010 – C7-0262/2010 – 2010/2094(BUD))	142
2012/C 70 E/24	Bugetul rectificativ nr. 3/2010: secțiunea III - Comisia - BAM (măsuri de însoțire pentru sectorul bananelor)	
	Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 3/2010 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, secțiunea III – Comisia (13472/2010 – C7-0263/2010 – 2010/2048(BUD))	144
2012/C 70 E/25	Poziția Parlamentului privind proiectul de buget 2011, astfel cum a fost modificat de Consiliu - toate secțiunile	
	Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011 - toate secțiunile (12699/2010 – C7-0202/2010 – 2010/2001(BUD))	149
2012/C 70 E/26	Îmbunătățirea securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 92/85/CEE a Consiliului privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează (COM(2008)0637 – C6-0340/2008 – 2008/0193(COD))	162
	P7_TC1-COD(2008)0193	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 20 octombrie 2010 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 92/85/CEE a Consiliului privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează și măsuri menite să ajute lucrătoarele să-și reconcilieze viața profesională cu viața de familie	163
2012/C 70 E/27	Combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 20 octombrie 2010 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale (reformare) (COM(2009)0126 – C7-0044/2009 – 2009/0054(COD))	176
	P7_TC1-COD(2009)0054	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 20 octombrie 2010 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale (reformare)	177
	Joi, 21 octombrie 2010	
2012/C 70 E/28	Instrumentul de stabilitate***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1717/2006 de instituire a unui instrument de stabilitate (COM(2009)0195 – C7-0042/2009 – 2009/0058(COD))	178

	P7_TC1-COD(2009)0058	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 21 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1717/2006 de instituire a unui instrument de stabilitate	179
2012/C 70 E/29	Instrumentul de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare și a Regulamentului (CE) nr. 1889/2006 de instituire a unui instrument de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială (COM(2009)0194 – C7-0043/2009 – 2009/0060A(COD))	183
	P7_TC1-COD(2009)0060A	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 21 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare	184
2012/C 70 E/30	Instrumentul de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2006 de instituire a unui instrument de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială (COM(2009)0194 – C7-0158/2009 – 2009/0060B(COD))	188
	P7_TC1-COD(2009)0060B	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 21 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2006 de instituire a unui instrument de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială	188
2012/C 70 E/31	Instrumentul financiar pentru cooperarea cu țările industrializate***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1934/2006 privind stabilirea unui instrument financiar pentru cooperarea cu țările industrializate și celelalte țări și teritorii cu venituri ridicate (COM(2009)0197 – C7-0101/2009 – 2009/0059(COD))	192
	P7_TC1-COD(2009)0059	
	Poziția Parlamentului European adoptată în prima lectură la 21 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1934/2006 al Consiliului privind stabilirea unui instrument financiar pentru cooperarea cu țările industrializate și celelalte țări și teritorii cu venituri ridicate	
	[Amendamentul 3, dacă nu se indică altfel]	193
	ANEXĂ	201
2012/C 70 E/32	Instrumentul de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare (COM(2010)0102 – C7-0079/2010 – 2010/0059(COD))	203
	P7_TC1-COD(2010)0059	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 21 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare	204

	ANEXA I	210
	ANEXA II	211
2012/C 70 E/33	Indicarea țării de origine pentru anumite produse importate din țări terțe ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind indicarea țării de origine pentru anumite produse importate din țări terțe (COM(2005)0661 – C7-0048/2010 – 2005/0254(COD))	211
	P7_TC1-COD(2005)0254	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 21 octombrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind indicarea țării de origine pentru anumite produse importate din țări terțe	212
	ANEXĂ	219

Legenda simbolurilor utilizate

- * procedura de consultare
- **I procedura de cooperare, prima lectură
- **II procedura de cooperare, a doua lectură
- *** procedura de aviz conform
- ***I procedura de codecizie, prima lectură
- ***II procedura de codecizie, a doua lectură
- ***III procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ¶.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ¶¶.

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnaleză apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

